

1 Lagändringar som gäller uppgifter som överförs till landskapen

1.1 Inrikesministeriets förvaltningsområde

1.1.1 Utlänningslagen

3 §. Definitioner. I 6 och 6 a punkten ändras arbets- och näringsbyrån till landskapet. I 7 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

71 §. Samarbete med arbetsmarknadsorganisationer. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

72 §. Ansökan om uppehållstillstånd för arbetstagare och bilagor till den. I 3 punkten ändras arbets- och näringsbyrån till landskapet.

73 §. Landskapets delbeslut på ansökan om uppehållstillstånd för arbetstagare. I rubriken ändras arbets- och näringsbyrån till landskapet.

75 §. Förhandsbesked om förutsättningarna för beviljande av uppehållstillstånd för arbetstagare. I paragrafen ändras arbets- och näringsbyrån till landskapet.

76 §. Landskapets delbeslut på ansökan om uppehållstillstånd för näringsidkare. I rubriken ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

83 §. Behörighet att bevilja uppehållstillstånd för arbetstagare. I paragrafen ändras arbets- och näringsbyrån till landskapet.

84 §. Behörighet att bevilja uppehållstillstånd för näringsidkare. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

85 §. Behörigt landskap. I paragrafen ändras arbets- och näringsbyrån till landskapet, och bestämmelsen ändras till en hänvisningsbestämmelse eftersom lagen om regionutveckling och tillväxttjänster föreskriver vilka landskap som är behöriga i fråga om ansökningar om uppehållstillstånd för arbetstagare.

86 a §. Arbetsgivarens skyldigheter. I paragrafen ändras arbets- och näringsbyrån till landskapet.

187 §. Vägran att bevilja uppehållstillstånd för arbetstagare. I paragrafen ändras arbets- och näringsbyrån till landskapet.

191 §. Besvärsförbud. I 9 punkten ändras arbets- och näringsbyrån till landskapet.

1.1.2 Lagen om utlänningsregistret

3 §. Registeransvariga. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna samt arbets- och näringsbyråerna till landskapen.

1.1.3 Lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel

12 §. Mottagande vid massinvandring. I 1 mom. görs inga ändringar.

Det föreslås att 2 mom. ändras så att Migrationsverket ansvarar för beredskapen för massinvandring. Migrationsverket ska kunna sköta beredskapsuppgiften tillsammans med andra myndigheter, landskap och kommuner, samkommuner, andra offentligrättsliga samfund samt privata sammanslutningar eller stiftelser. Det är motiverat att Migrationsverket sköter den nationella samordningen av beredskapen för massinvandring, eftersom verkets enhet för mottagande har lokalt anställda i tre regioner (Norra Finland, Östra Finland, Södra Finland) för att upprätthålla och trygga mottagningskapaciteten. Den regionala verksamheten stöder den praktiska operativa verksamheten, framför allt när det gäller förläggningarnas avtalsförfarande. Migrationsverkets system för mottagande av asylsökande utgör en central funktionell ram i en situation med massinvandring. Migrationsverket har en nationell

beredskapsplan för mottagande av asylsökande, med vars hjälp mottagningssystemets inkvarteringskapacitet i en situation med massinvandring snabbt kan utvidgas genom att antingen nya förläggningar öppnas eller antalet inkvarteringsplatser i de redan existerande förläggningarna utökas. Migrationsverket har också beredskap att tillsammans med polisen inrätta flyktingslussar.

Landskapen ska utarbeta en beredskapsplan i händelse av massinvandring. För att även regionerna effektivt ska kunna bereda sig på omfattande störningssituationer som berör olika sektorer är det viktigt att landskapen har skyldighet att utarbeta beredskapsplaner som ett tväradministrativt samarbete. Beredskapsplanerna ska utarbetas i samarbete med aktörer i landskapet och Migrationsverket, som ansvarar för att samordna beredskapen för massinvandring på nationell nivå. Regionala samarbetsstrukturer som skapats för att man ska kunna förbereda sig för massinvandring kan även utnyttjas i de nya landskapen.

I beredskapsplanen ska det anges vilka lokaler som står till förläggningarnas och flyktingslussarnas förfogande, hur den oundgängliga försörjningen av och omsorgen om dem som anländer ska ordnas, hur personalbehovet ska tillgodoses och hur övrig verksamhet ska organiseras. Beredskapsplanen kan även omfatta andra offentligrättsliga samfunds, såsom Finlands Röda kors, eller privata sammanslutningars eller stiftelsers deltagande i mottagandet vid massinvandring. De kan t.ex. stödja myndigheterna vid inrättandet av flyktingslussar eller driva flyktingslussar under myndigheternas styrning. Beredskapsplanen ska hållas uppdaterad, och det bör med hjälp av beredskapsövningar kontrolleras att den fungerar.

I 3 mom. föreskrivs att ett tillräckligt antal flyktingslussar och förläggningar ska inrättas i landskapen. Landskapens beredskapsplaner ska utgöra en grund för de åtgärder som behöver vidtas i en situation där massinvandring förutsätter att flyktingslussar och förläggningar inrättas. Vidare föreslås det att bestämmelsen om en förordning av statsrådet slopas i momentet.

52 §. Utlämnande av uppgifter ur registren. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

53 §. Rätt att få uppgifter ur register. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

1.2 Finansministeriets förvaltningsområde

1.2.1 Statistiklagen

2 §. Statens statistikväsen och myndigheter som framställer statistik. I statistiklagen används begreppen ”statistikmyndigheter”, ”myndigheter som framställer statistik” och ”övriga myndigheter som framställer statistik”. Eftersom begreppet ”myndigheter som framställer statistik” inte har definierats i lagens 2 § har det varit oklart hur dessa definitioner ska användas. I lagens 2 § föreslås en sådan ändring att också uttrycket ”statistikmyndigheter och övriga myndigheter som framställer statistik” ersätts med det föreslagna. Ändringen är av lagteknisk karaktär och syftar till att förbättra lagens inre systematik.

10 a §. Tid för bevarande av uppgifter. I denna paragraf föreskrivs att statistikmyndigheter och övriga myndigheter som framställer statistik får bevara de uppgifter som de samlat in för statistiska ändamål så länge det är nödvändigt med tanke på uppnåendet av syftet med denna lag, om det inte föreskrivs något annat om bevaring av uppgifter i någon annan lag som gäller en ovan avsedd myndighet. Det föreslås att uttrycket ”myndigheter som framställer statistik” införs i paragrafen. Ändringen är av teknisk karaktär och innebär att tillämpningsområdet för paragrafen kommer att omfatta alla de statistikmyndigheter som definieras i lagens 2 §.

12 §. Sekretessbelagda och offentliga uppgifter. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om offentlighet och sekretess beträffande uppgifter som lämnats för statistiska ändamål. Enligt bestämmelsen ska 24 § 1 mom. 16 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet inte tillämpas på uppgifter som en myndighet som framställer statistik förfogar över och som beskriver statliga och kommunala myndigheter, deras verksamhet och uppgifter samt produktionen av offentlig service, och inte heller på uppgifter som gäller företag och sammanslutningar enligt 18 § i denna lag.

I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan precisering att där utöver statliga och kommunala myndigheter nämns också landskapsmyndigheter.

Vidare föreslås att i momentet nämns statens affärsverk. På affärsverken ska sålunda i fortsättningen inte tillämpas 24 § 1 mom. 16 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet då uppgifter har lämnats till myndigheter som framställer statistik. Uppgifter som insamlats för statistiska ändamål är sekretessbelagda enligt offentlighetslagens 24 § 1 mom. 16 punkten. I och med denna reform blir det i fortsättningen möjligt att offentliggöra uppgifter om statens affärsverk i samband med makrostatistik. Ändringen får betydelse när det gäller offentliggörande av statistik om nationalräkenskaper och andra statistiska uppgifter om den offentliga sektorn. Genom reformen säkerställs det att de som använder statistiken får en adekvat och rättvisande bild av de offentliga samfundens verksamhet. Exempelvis när det gäller de offentliga samfundens uppgiftsklassificering samt sektorklassificeringens underindelningar innebär reformen att det blir möjligt att offentliggöra alla uppgifter om statens affärsverk. Ändringen leder inte till ökad offentlighet för uppgifter om statens affärsverk. På statens affärsverks verksamhet ska tillämpas offentlighetslagen. Enligt offentlighetslagen är alla uppgifter om statliga affärsverks ekonomi och verksamhet offentliga.

14 §. *Statistikcentralens rätt att samla in uppgifter med stöd av uppgiftsskyldighet.* De statliga myndigheterna är skyldiga att trots sekretessbestämmelserna till Statistikcentralen för statistikframställningen lämna nödvändiga uppgifter om sin egen verksamhet och ekonomi, åligganden som den sköter, anställda och andra resurser som verksamheten förutsätter.

Det föreslås att i paragrafens 2 mom. ska nämnas också landskapen, vilket innebär att dessa i fortsättningen på motsvarande sätt som kommunerna blir skyldiga att till Statistikcentralen för statistikframställningen lämna nödvändiga uppgifter om ekonomi, nyttigheter och anställda och om var verksamheten är belägen samt om andra resurser som verksamheten förutsätter.

Det föreslås att till paragrafens 3 mom. fogas ett omnämnande om landskapens affärsverk och om det riksomfattande centret för landskapen. Dessa ska på motsvarande sätt som kommunerna och statens affärsverk vara skyldiga att lämna uppgifter till Statistikcentralen. Syftet med ändringarna är att säkerställa att Statistikcentralens rätt att samla in information i fortsättningen ska omfatta samtliga aktörers verksamhet då de deltar i organiseringen och produktionen av landskapens uppgifter.

18 §. *Offentlighet i fråga om uppgifter om företag och sammanslutningar.* I denna paragraf föreskrivs om företags- och arbetsställeregistret som upprätthålls av Statistikcentralen. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om uppgifter som är offentliga i fråga om näringsidkare och yrkesutövare samt sammanslutningar och stiftelser och i 2 mom. om uppgifter som är offentliga i fråga om verksamhetsställen.

Det föreslås att till paragrafens 2 mom. 1 punkten fogas fyra nya uppgiftskategorier som är offentliga: LEI-kod, företagsenhet, tillväxtföretag och sektorindelning. Med dessa förbättras företags- och arbetsställeregistrets kundservice och genomslaget av information som insamlats med samhällsmedel.

Enligt EU:s företagsregisterförordning (177/2008) ska företagsstatistik produceras utifrån begreppet företagsenhet. Statistikcentralen kommer att i företagsregistret och i all relevant företagsstatistik införa begreppet företagsenhet från och med 2018. Därefter blir det möjligt att genom informationstjänsten ur företagsregistret tillhandahålla kunderna uppgifter som är baserade på företagsenheten. Offentliga blir därmed företagsenhetens nummer, namn, enhetsförhållanden (företagsrättslig enhet), omsättningens storleksklass och antalet anställda samt enhetens storlek och bransch.

Införandet av en begreppet företagsenhet enligt EU-förordningen orsakar ett tidsserieavbrott i många företagsstatistiker och innebär problem för många forskningsprojekt. Genom att uppgifterna om företagsenheter blir offentliga blir det lättare att utvärdera konsekvenserna av ändringarna samtidigt som informationen blir mera transparent för forskare och andra som använder materialet.

Uppgifter om tillväxtföretag kan användas som en aktuell indikator för beskrivning av företagsverksamhetens utveckling, inklusive tillväxtpotential och eventuell uppkomst av nya arbetsplatser. Uppgifter om tillväxtföretag ingår också i Europeiska unionens EU2020-strategi i delområdet innovation (Innovation Union) och informationen kan användas för riktade politiska åtgärder samt för uppföljning av beslut. Definitionen av begreppet tillväxtföretag utvecklas internationellt inom ramen för EU och OECD. Som tillväxtföretag definieras för närvarande företag som i början av tillväxtperioden har minst tio anställda och vars personal under de följande tre åren i genomsnitt växer med över 20 procent på årsnivå. En definition av begreppet tillväxtföretag och utifrån den producerad statistik ingår också i EU:s ramförordning om integrerad företagsstatistik (FRIBS) som enligt planerna ska träda i kraft 2018.

Det är skäl att i statistiklagen nämna också uppgifter om tillväxtföretag för att Statistikcentralen ska ha ett tydligt mandat att sammanställa informationen med andra identifierbara enhetsuppgifter. Genom att den offentliga informationen om företag utökas med uppgifter om tillväxtföretag blir det möjligt att distribuera informationen i samband med annan offentlig statistik och dessutom underlättas utnyttjandet av informationen dels för statistik och dels också för forskningsverksamhet, samtidigt som företagsregistrets informationstjänst förbättras.

Sektorindelningen är en grundläggande klassificering inom ekonomi- och samhällsstatistik. Den används för indelning av beslutsenheter i klasser som är likartade i fråga om verksamhet, finansieringssätt, ägartyp och juridisk form. De sektorer som bildas på detta sätt (företag, offentliga sammanslutningar, hushåll, osv.) är tillräckligt likartade i sitt ekonomiska beteende för att möjliggöra en uppföljning och analys av samhällsekonomin.

I sektorindelningen indelas enheterna i olika sektorer på grundval av ägarförhållanden, verksamhetssyfte och finansieringssätt. I näringsgrensindelningen grupperas enheterna däremot efter huvudnäringen, oberoende av ägarförhållanden eller verksamhetssyfte. Sålunda klassificeras till exempel alla enheter som producerar utbildningstjänster i samma näringsgren. I sektorindelningen grupperas de däremot efter ägandeförhållandet, juridisk form eller verksamhetsart i klasserna icke-finansiella företag, offentliga sammanslutningar och icke-vinstsyftande organisationer som betjänar hushållen. Å andra sidan kan en enhet bedriva verksamhet inom flera näringsgrenar men höra till endast en sektor. Exempelvis i en kommun finns det enheter inom offentlig förvaltning, utbildning samt hälso- och socialvårdstjänster.

Sektornivån utgör en viktig summanivå mellan de ekonomiska enheterna och den totala ekonomin vid beskrivningen av företagets, de offentliga sammanslutningarnas och hushållens produktion, inkomstfördelning, kapitalbildning, finansiella struktur och utveckling. Även uppföljningen av den ekonomiska och monetära unionens stabilitets- och tillväxtpakt (de offentliga sammanslutningarnas underskott och skulder) föreskriver en noggrann tillämpning av sektorindelningen vid definitionen av begreppet offentliga sammanslutningar.

Sektorindelningen 2012 har fastställts som offentlig förvaltningsstandard i form av den offentliga förvaltningens så kallade JHS-rekommendationer. Avsikten är att skapa ökad tillförlitlighet och konsekvens i fråga om uppgifter och informationssystem av central betydelse för den offentliga förvaltningen. Sektorindelningen [suomeksi: pieni alkukirjain] rekommenderas för användning inom statistikväsendet och också i fråga om övriga informationssystem.

Genom att uppgifter om sektorindelningen fogas till företagsregistrets övriga offentliga uppgifter blir det möjligt för dem som använder sektorindelningen att distribuera informationen i samband med annan offentlig statistik, vilket skulle underlätta användningen av informationen inte bara för statistik utan också för forskningsverksamhet.

LEI-nummer (Legal Entity Identifier) är ett internationellt identifieringsnummer för samtliga företag och sammanslutningar som använder derivatavtal på finansmarknaden. Användningen av LEI-nummer ökar finansmarknadens genomskinlighet. De sammanslutningar som berörs av EU:s EMIR-förordning (European Market Infrastructure Regulation, EU 648/2012) ska ha ett LEI-nummer. Syftet med förordningen är att öka informationen om samtliga derivatavtal och förbättra riskhanteringen av OTC-derivat.

Följande aktörer kan hos PRS ansöka om ett LEI-nummer: näringsidkare som antecknats i handelsregistret, stiftelser som antecknats i stiftelserregistret samt andra enheter som har ett FO-nummer och som måste kunna identifieras på finansmarknaden, exempelvis placeringsfonder och offentligrättsliga sammanslutningar. Utländska sammanslutningar och finländska filialer till utländska näringsidkare beviljas inte LEI-nummer. Finländska sammanslutningar kan också ansöka om LEI-nummer hos utländska registerförare (Local Operating Unit, LOU). En sammanslutning kan emellertid inte ha mer än ett LEI-nummer. Innan detta beviljats kontrollerar registerföraren att sökanden inte redan har ett LEI-nummer. Vid statistikföring kan LEI-nummer utnyttjas i synnerhet för finansräkenskaperna, betalningsbalansen och annan statistik som beskriver finansmarknaden.

1.2.2 Lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster

22 §. Övriga myndigheters behörighet. Enligt paragrafens 7 mom. kan Befolkningsregistercentralen komma överens med en kommun om att kommunen som registeransvarig ska svara för att i befolkningsdatasystemet görs registeranteckningar om tillägg, ändringar eller rättelser som gäller

uppgifter om byggprojekt, byggnader, lägenheter och lokaler inom kommunen. För att kommunen ska kunna sköta denna uppgift får Befolkningsregistercentralen ge kommunen rätt att med hjälp av teknisk anslutning använda de uppgifter om byggprojekt, byggnader, lägenheter och lokaler som registrerats i befolkningsdatasystemet. I momentet föreslås en sådan ändring att Befolkningsregistercentralen i fortsättningen ska ha rätt att ingå motsvarande överenskommelse med ett landskap då detta svarar för byggprojekt, byggnader, lägenheter och lokaler inom sitt område.

23 §. Rätt att få uppgifter från myndigheter. I denna paragraf föreskrivs om registeransvarigas rätt att få uppgifter. Enligt bestämmelsen har den registeransvarige trots sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter få i 13-17 § avsedda behövliga uppgifter som gäller dessa myndigheters verksamhetsområde för uppdatering av uppgifterna i befolkningsdatasystemet och för kontroll av uppgifternas riktighet och annan behandling av uppgifterna.

Det föreslås att 1 mom. 3-5 punkten med anledning av landskapsreformen ändras så att till paragrafen fogas en bestämmelse om att landskapsmyndigheterna ska ha motsvarande skyldighet att lämna uppgifter. Det föreslås att terminologin i fråga om aktörerna inom social- och hälsovården ändras så att den motsvarar de begrepp som i fortsättningen kommer att användas inom social- och hälsovården.

24 §. Annan rätt att få uppgifter. Enligt paragrafens 1 mom. 3 punkten har den registeransvarige trots sekretessbestämmelserna rätt att för att uppdatera och i övrigt behandla uppgifterna i befolkningsdatasystemet få uppgifter av modern till ett barn som fötts levande eller av den i vars vård barnet är, om att barnet fötts, om inte en verksamhetsenhet eller en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården har underrättats om barnets födelse. I momentet föreslås i fråga om aktörerna inom social- och hälsovården en sådan ändring att bestämmelsen stämmer överens med de begrepp som i fortsättningen kommer att användas inom social- och hälsovården.

25 §. Skyldighet att anmäla uppgifter. Enligt 2 mom. i denna paragraf ska den registeransvarige utan dröjsmål till verksamhetsenheter inom socialvården anmäla att ett barn på grund av vårdnadshavarens död har blivit utan vårdnadshavare. I momentet föreslås i fråga om aktörerna inom social- och hälsovården en sådan ändring att bestämmelsen stämmer överens med de begrepp som i fortsättningen kommer att användas inom social- och hälsovården.

70 §. Databehandlingstjänster. Enligt 1 mom. i denna paragraf får Befolkningsregistercentralen på uppdrag av en registeransvarig åta sig att sköta den tekniska driften och databehandlingen av det register eller datasystem som denne svarar för (databehandlingstjänster). Enligt momentet kan Befolkningsregistercentralens uppdragsgivare vara endast statliga eller kommunala myndigheter eller andra sådana registeransvariga som enligt lag eller förordning som utfärdats med stöd av lag har rätt att föra register. I momentet föreslås en sådan ändring att där uttryckligen nämns också landskapsmyndigheter.

1.2.3 Lagen om ett utredningsförfarande i syfte att främja samarbetet i vissa stadsregioner

3 §. Inledande av ett utredningsförfarande. I paragrafens 2 mom. föreslås den ändringen att uttrycket ”det landskapsförbund som saken gäller” ändras till ”det landskap som saken gäller”.

6 §. Behandlingen av stadsregionutredarens förslag. I paragrafens 3 mom. föreslås den ändringen att uttrycket ”det landskapsförbund som saken gäller” ändras till ”det landskap som saken gäller”.

1.2.4 Lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen

2 §. Tillämpningsområde. Regeringen drog den 5 april 2016 upp riktlinjerna för landskapens uppgiftsområden. I landskapslagens 6 § föreskrivs i överensstämmelse med riktlinjerna om landskapets uppgiftsområden. Enligt paragrafens 1 mom. 26 punkten ingår den regionala organiseringen och utvecklingen av samservicen i landskapets uppgiftsområde.

Med stöd av det som konstateras ovan föreslås att i bestämmelsen om tillämpningsområdet i paragrafens 1 mom. nämns också landskapsmyndigheterna. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan sålunda också landskapsmyndigheterna i enlighet med samservicelagen ordna och sköta sina kundservicefunktioner genom samarbete mellan myndigheter, som uppdragsgivare eller uppdragstagare.

8 a §. Samserviceregister. I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan ändring att landskapen i stället för regionförvaltningsverket ska föra ett register över samserviceavtalen. Varje landskap ska sålunda för egen del svara för de registrerade uppgifternas användbarhet, integritet och konfidentialitet samt för

behandlingen och utlämnandet av registeruppgifter. Landskapens gemensamma servicecenter för informations- och kommunikationstekniska tjänster svarar för det tekniska underhållet av samservicecentret. Bestämmelser om servicecentret finns i landskapslagens 122 §. Dessutom föreslås en sådan ändring i paragrafens 2 mom. om bemyndigande att utfärda förordning att bemyndigandet inte längre ska gälla upprätthållande av samserviceregistret. Bemyndigandet att utfärda förordning har i praktiken i detta avseende visat sig vara onödigt, och det är eventuellt också problematiskt med tanke på landskapets självstyrelse. Den föreslagna ändringen stödjer regeringens riktlinjer som nämns ovan i denna proposition. I samband med organiseringen av registeruppgifterna kan landskapen vid behov utnyttja de samarbetsformer som föreskrivs i landskapslagens 8 kap.

10 a §. Myndigheternas uppgifter. Det föreslås att denna paragraf ändras så att i den beaktas den nya situation och uppgiftsfördelning som uppkommer i och med landskapsreformen. Enligt paragrafens 1 mom. har finansministeriet till uppgift att leda och den riksomfattande utvecklingen av samservicen. Detta innebär framför allt att det är finansministeriet som ska ansvara för beredningen av lagstiftning om samservicen. Finansministeriet ska också ansvara för den allmänna strategiska utvecklingen av samserviceverksamheten och för styrning av den samt för samordning av de riksomfattande målsättningarna och ändringsbehoven i fråga om samservicen. Ministeriet ska till denna del intimt samarbeta med landskapen.

Det föreslås att landskapsförbunden, som nämns i paragrafens 2 mom., till följd av landskapsreformen ska ersättas av landskapen. Dessutom ska landskapens roll och ansvarsförhållanden när det gäller den regionala utvecklingen och främjandet av samservicen beskrivas i detalj. Enligt bestämmelsen ska landskapen svara för utvecklingen och främjandet av samservicen inom sina områden och regionalt samordna åtgärder som gäller myndigheternas samservice. I nuläget har landskapsförbunden i enlighet med 17 § 1 mom. 10 punkten i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (7/2014) främjat samservicen i sin region. Den föreslagna nya uppgiften innebär att landskapen får ett större ansvar än landskapsförbunden eftersom de åläggs det övergripande ansvaret för främjande av samservicen inom sina områden. Den allmänna riksomfattande styrningen och utvecklingen som finansministeriet åläggs ska enligt förslaget samordnas med landskapens ansvar för den regionala utvecklingen av samservicen. Forum för den riksomfattande och regionala utvecklingen och samordningen är enligt förslaget delegationen för samservice, vars uppgift är att stödja finansministeriet och landskapen när det gäller de uppgifter som föreskrivs i paragrafens 1 och 2 mom. Landskapen kan vid behov utan något uttryckligt bemyndigande i lag också inrätta regionala delegationer för utveckling av samservicen och för samordning av myndigheternas regionala åtgärder. Dessutom kan landskapen enligt förslaget vid organiseringen av denna uppgift vid behov utnyttja de samarbetsformer som nämns i landskapslagens 8 kap.

Det föreslås att i paragrafens 3 mom., där det föreskrivs om delegationen för samservice, tas in ett omnämmande om landskapen. Några andra ändringar föreslås inte i bestämmelsen.

1.2.5 Lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

15 §. Lämnande av uppgifter till Skatteförvaltningen och vissa andra myndigheter. Det föreslås att omnämmandet av närings-, trafik- och miljöcentralerna ersätts med landskapen, till vilka rätten att få information överförs. Dessutom fogas till paragrafen ett omnämmande om Landsbygdsverket.

16 §. Skatteförvaltningens och vissa andra myndigheters rätt att lämna uppgifter på eget initiativ. Det föreslås att omnämmandet av närings-, trafik- och miljöcentralerna i paragrafens 1 mom. ersätts med landskapen, till vilka rätten att få information överförs. Dessutom fogas till bestämmelsen ett omnämmande om Landsbygdsverket.

1.2.6 Lagen om överlåtelseskatt

13 §. Vissa byten av fastighet. Enligt paragrafens 1 mom. 1 punkten är en förutsättning för att skatt inte ska behöva betalas vid byte av fastighet att bytet enligt ett av närings-, trafik- och miljöcentralen utfärdat intyg leder till en väsentligt lämpligare ägoplacering, i det avseende som nämns i bestämmelsen.

Eftersom närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter i anslutning till jordbruket enligt förslaget i stor utsträckning överförs till landskapen, och även den personal som svarar för de jordbruksrelaterade uppgifterna överförs till landskapen, föreslås i paragrafen en sådan ändring att det i framtiden är landskapen som utfärdar intygen. Enligt förslaget kan dessutom Landsbygdsverket utfärda sådana

intyg eftersom uppgifterna i anslutning till ägoplacering enligt lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond ska överföras till Landsbygdsverket.

14 §. Vissa överlåtelse enligt landsbygdsnäringslagstiftningen. I denna paragraf föreskrivs om skattefrihet vid vissa fastighetsöverlåtelse.

Enligt paragrafens 1 mom. ska skatt inte betalas, om

1) överlåtaren är staten och överlåtelsen sker med stöd av lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966) eller skollagen (253/1995) för ändamål som avses i lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnärings (45/2000) eller i skollagen,

2) förvärvaren för förvärv av en fastighet eller en del därav har beviljats statligt lån eller räntestödslån enligt någon av de lagar som avses i 1 punkten eller räntestödslån för motsvarande ändamål i samband med stöd enligt 6 § i lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007), eller om

3) på förvärvaren har överförts ansvaret för lån som avses i 2 punkten eller lån enligt den lagstiftning som föregick den lagstiftning som avses i 1 eller 2 punkten och motsvarar den, förutsatt att förvärvaren kunde ha beviljats lån enligt den lagstiftning som avses i 1 eller 2 punkten.

En förutsättning för skattefrihet är enligt paragrafens 2 mom. ett intyg av närings-, trafik- och miljöcentralen över att överlåtelsen sker eller har skett för ett ändamål som avses i 1 mom. 1 punkten eller att förvärvaren har beviljats ett lån som avses i 1 mom. 2 punkten eller att på honom eller henne har överförts ansvaret för lån som avses i 1 mom. 3 punkten.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så att då överlåtaren av ett markområde är staten, dvs. i sådana fall som avses i 1 mom. 1 punkten, ska intyget över att överlåtelsen sker för ett ändamål som avses i den nämnda punkten utfärdas av Landsbygdsverket i stället för av närings-, trafik- och miljöcentralen. Förslaget baseras på att beslutsfattandet, när det gäller markområden som överlåts med stöd av de lagar som nämns i punkten, föreslås bli överfört till Landsbygdsverket. I sådana situationer som avses i paragrafens 1 mom. 2 och 3 punkten ska intygen i framtiden utfärdas av landskapet i stället för av närings-, trafik- och miljöcentralen, eftersom landskapen i fortsättningen är behöriga myndigheter när det gäller beviljande av sådana lån som avses i de nämnda punkterna.

1.2.7 Lagen om Keva

4 §. Anslutning som medlemssamfund samt avslutande av medlemskap. Till Keva hör, utöver de lagstadgade medlemssamfunden, sådana föreningar, aktiebolag och stiftelse som avses i 3 § 2 mom. och som kan ansluta sig till Keva som medlemssamfund. I paragrafen finns bestämmelse om förfarandet då föreningar, aktiebolag och stiftelse ansluter sig till Keva som medlemssamfund samt om avslutande av medlemskap.

Enligt paragrafens 1 mom. ska en skriftlig ansökan om medlemskap riktas till Kevas styrelse som beslutar om godkännande av ansökan. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att det i fortsättningen är Kevas kansli som beslutar om antagande av medlemssamfund. Beslutet ska fattas av verkställande direktören eller någon som denna har bemyndigat. Avsikten med den föreslagna ändringen är att göra antagningsförfarandet snabbare och enklare. Detta är motiverat med tanke på att antalet sammanslutningar i aktiebolagsform som ansöker om medlemskap ständigt ökar.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om avslutande av medlemskap. I 2 mom. föreslås motsvarande ändring som i 1 mom., dvs. att ärenden som gäller avslutande av medlemskap ska behandlas av Kevas kansli. Dessutom föreslås en precisering av bestämmelsen i det avseendet att Keva ska höra medlemssamfund i ärenden som gäller avslutande av medlemskap i sådana fall då Keva konstaterar att ett medlemssamfund inte längre uppfyller förutsättningarna för medlemskap. Ett medlemssamfund kan också anmäla att det vill utträda och det är i så fall onödigt att det hörs.

6 §. Allmän tillsyn. I denna paragraf föreskrivs om Kevas allmänna tillsyn. Keva sköter utöver sina medlemssamfunds pensionsskydd också pensionsskyddet för statens, evangelisk-lutherska kyrkans och Folkpensionsanstaltens anställda. I paragrafens 3 mom. föreskrivs om revision i anslutning till andra sammanslutningars än Kevas medlemssamfunds pensionsskydd. Enligt den gällande bestämmelsen tillsätter finansministeriet en revisor för högst fyra år i sänder. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att finansministeriet ska tillsätta en revisor för högst sex år i sänder. Från och med 2017 börjar den fyraåriga mandatperioden för Kevas delegation den 1 september 2017. Då den nya delegationen tillträder i september är det ändamålsenligt att den revisor som valts för dess mandatperiod sköter revisionen till utgången av räkenskapsperioden, vilket innebär att mandatperioden blir längre än högst fyra år som enligt den gällande bestämmelsen. Bestämmelsen om

längsta mandatperiod motsvarar till denna del lagförslagets 35 §. Motsvarande bestämmelse om längsta mandattid på sex räkenskapsperioder ingår i den nya kommunallagens (410/2015) 122 § 4 mom. Det är ändamålsenligt att ändra bestämmelsen om längsta mandattid för en revisor som finansministeriet tillsatt i enlighet med paragrafen på det sätt som beskrivs ovan också av den anledningen att mandattiden för en revisor som avses i paragrafen i alla situationer ska kunna vara densamma som för Kevas revisor enligt 35 § i denna lag. Det blir sålunda möjligt att anlita samma revisionsammanslutning för revision både enligt denna paragraf och enligt 35 §. Revisionstjänsterna kan konkurrensutsättas samtidigt. Efter maximitiden kan Kevas revisor på nytt delta i revision av Keva tidigast två år efter avslutat revisionsuppdrag. Om en revisionsammanslutning har utsetts till revisor ska den ovan nämnda begränsningen emellertid inte tillämpas på sammanslutningen utan endast på den huvudansvariga revisorn.

8 §. Allmänna krav på företagsstyrningen. I gällande 8 § föreskrivs om Kevas delegation och dess uppgifter. Det föreslås att bestämmelserna om det organ som motsvarar delegationen i ändrad form ska överföras till 8 a § och att i 8 § tas in nya bestämmelser om de allmänna kraven på företagsstyrningen.

I paragrafens 1 mom. föreslås bestämmelser om de krav som ska ställas på styrelsens och verkställande direktörens ledning. Enligt bestämmelsen ska styrelsen och verkställande direktören leda Keva med yrkesskicklighet och med beaktande av verksamhetens syfte samt i enlighet med principerna för god förvaltning. I lagens 2 § föreskrivs om Kevas uppgifter och om syftet med verksamheten. Enligt paragrafen ska Keva sköta verkställigheten av pensionsskyddet, finansieringen av pensionsskyddet för medlemssamfundens personal samt uttagandet av pensionsavgifter för staten och evangelisk-lutherska kyrkan. Till god förvaltningssed kan anses höra bland annat rekommendationer som motsvarar Finsk kod för bolagsstyrning (Corporate Governance). Kevas förvaltningsmodell, finansiella struktur, pensionssystemets samband med socialskyddet samt den omständigheten att verksamheten är lagstadgad och obligatorisk leder till att referensramen när det gäller begreppet god förvaltningssed är en annan och att de rekommendationer som gäller börslistade bolag inte som sådana kan tillämpas på Keva. Kraven på god förvaltningssed innebär för Kevas vidkommande framför allt ansvar för genomförande av det lagstadgade grundläggande uppdraget när det gäller förfarandenas kvalitet och lagenlighet, resultat och genomskinlighet samt redovisningsskyldigheten. God förvaltningssed förutsätter att verksamheten bedrivs på ett kundorienterat sätt, att organisationsstrukturerna och ledningens roller på olika nivåer är tydliga och att verksamheten motsvarar rollerna.

I paragrafens 2 mom. föreslås en mot 12 b § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) svarande bestämmelse om en kontinuitetsplan för verksamheten och om verksamhetsprinciper som godkänts av styrelsen. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska Keva genom lämpliga åtgärder säkerställa kontinuiteten i verksamheten och att verksamheten bedrivs på ett systematiskt sätt i alla lägen, och i detta syfte ska Keva ha en av styrelsen godkänd kontinuitetsplan. Genom planen ska Keva ha beredskap för de från dess synpunkt viktigaste hotbilderna så att Keva kan fortsätta sin verksamhet också i störningssituationer, exempelvis vid störningar i datatrafiken. Planen har ett samband med Kevas riskhantering. Dessutom ska Keva ha skriftliga verksamhetsprinciper som styrelsen godkänt åtminstone om pensionsanstaltens interna kontroll, riskhanteringssystem och ordnande av interna revision. Keva har sedan länge haft planmässig beredskap för att säkerställa verksamhetens kontinuitet. Keva har en av styrelsen godkänd beredskapsplan med en beskrivning av de allmänna principerna och målsättningarna för beredskapsplaneringen, beslutsfattandet och framför allt riktlinjerna för verksamheten under undantagsförhållanden, där de funktioner definieras för vilka det måste finnas specifika beredskapsplaner. Planens aktualitet bedöms åtminstone en gång under styrelsens mandatperiod. Dessutom har Keva funktions specifika beredskapsplaner som täcker in kontinuitetsplaneringen bland annat i fråga om störnings- och problemsituationer under normala förhållanden samt under undantagsförhållanden. Planerna innehåller också beskrivningar av återgång till normala förhållanden. Styrelsen har vidare godkänt principer för riskhanteringen och anvisningar för den interna revisionen. För närvarande finns det inget separat dokument som styrelsen godkänt om principerna för den interna kontrollen.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om kravet på bedömning av företagsstyrningssystemet, de skriftliga verksamhetsprinciperna och kontinuitetsplanen regelbundet, exempelvis en gång per år. Det är i sista hand styrelsen som svarar för bedömningen. Den kunde göras exempelvis av Kevas interna revision eller av en oberoende utomstående bedömare. Den interna revisionen kan emellertid inte utvärdera sin egen verksamhet, vilket innebär att det alltid är styrelsen som ska svara för bedömningen i fråga om den interna revisionen. Företagsstyrningssystemet, verksamhetsprinciperna och kontinuitetsplanen bör

utvärderas tillräckligt ofta för att hållas uppdaterade och för att det ska vara möjligt att i den beakta förändringar i verksamheten och verksamhetsmiljön.

8 a §. Fullmäktige. Denna paragraf är ny. Till innehållet motsvarar 8 a § i tillämpliga delar 9 a § och 12 b § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. I paragrafen föreslås bestämmelser om Kevas fullmäktige som är ett nytt organ som ersätter den nuvarande delegationen som utövar Kevas högsta beslutanderätt. Fullmäktige har karaktären av ett övervakande organ men dessutom ska de bland annat fastställa bokslutet, bevilja de redovisningsskyldiga ansvarsfrihet och godkänna Kevas budget.

I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse om antalet fullmäktige samt om hur de förordnas och om deras behörighet. Fullmäktigeledamöterna ska vara 30 till antalet och var och en av dem ska ha en personlig suppleant. Antalet ledamöter är enligt förslaget detsamma som i den nuvarande delegationen. Det föreslås ändringar i fråga om antalet medlemmar som representerar olika aktörer. Liksom enligt den gällande bestämmelsen ska finansministeriet förordna fullmäktigeledamöterna för en fyra års mandatperiod i sänder. Som behörighetskrav anges i bestämmelsen att ledamöterna och suppleanterna ska vara väl ansedda. Detta krav anses av hävd innebära sådana begränsningar att personer som har begått brott enligt strafflagen, är försatta i konkurs eller har meddelats näringsförbud inte får utnämnas till styrelsen. I gällande 8 § föreskrivs inte om behörighetskrav för delegationens ledamöter.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om kvoter. Sex fullmäktigeledamöter och lika många suppleanter ska förordnas bland personer som föreslagits av de huvudavtalsorganisationer som anges i kommunernas och landskapens huvudavtal. Fyra ledamöter och lika många suppleanter ska förordnas bland personer som föreslagits av Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT. Av de övriga fullmäktigeledamöterna och suppleanterna förordnas tio bland personer som föreslagits av kommunernas centralorganisation och tio bland personer som föreslagits av landskapen, så att kommunerna, samkommunerna, landskapen och de olika landsdelarna är jämnt företrädda i delegationen. Vid förordnandet av kommunernas och samkommunernas ledamöter och suppleanter ska beaktas gruppernas röstetal vid kommunalvalet och vid förordnandet av de ledamöter och suppleanter som representerar landskapen ska i enlighet med vallagens proportionalitetsprincip beaktas gruppernas röstetal vid landskapsvalet.

I den nuvarande delegationen ingår inga arbetsgivarföreträdare. I det avseendet skiljer sig den föreslagna bestämmelsen således från bestämmelsen om den nuvarande delegationens sammansättning. Ändringen innebär att arbetsmarknadsparterna på motsvarande sätt som i arbetspensionsbolagen kommer att vara representerade i Kevas förvaltning med iakttagande av paritetsprincipen. I den nuvarande delegationen ingår fyra ledamöter som representerar de kommunala huvudavtalsorganisationerna, medan antalet organisationsföreträdare enligt förslaget ökar till sex. Arbetsmarknadsparternas representation i Kevas förvaltning kommer efter ändringen att motsvara de centralorganisationers representation i arbetspensionsförsäkringsbolagens förvaltningsorgan som representerar löntagarna och arbetsgivarna, sådan den är enligt lagen om ändring av 9 b och 9 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (947/2016) som för förvaltningsrådets vidkommande träder i kraft 2019 och för styrelsens vidkommande 2020. Enligt förslaget ska också landskapen vara representerade i delegationen. Landskapen kommer enligt de ändringar som föreslås (RP xx/2017) att från och med 1.7.2017 vara Kevas medlemssamfund och från början av år 2019 övergår ungefär hälften av arbetstagarna i Kevas nuvarande medlemssamfund till landskapen. Det är således motiverat att landskapen får motsvarande representation i Kevas förvaltning som kommunerna och samkommunerna.

Fullmäktiges sammansättning ska i sin helhet motsvara de olika gruppernas röstetal vid landskaps- och kommunalvalen. Bestämmelsen motsvarar till denna del de omständigheter som för närvarande ska beaktas i fråga om delegationens sammansättning, men när det gäller fullmäktiges sammansättning ska utöver resultatet av kommunalvalen beaktas också resultatet av landskapsvalen. Det första landskapsvalet förrättas i samband med presidentvalet 2018 medan landskapsvalet år 2021 och därefter ska förrättas i april, samtidigt som kommunalvalet.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om fullmäktiges uppgifter. Fullmäktiges karaktär av ett övervakande organ understryks genom att i bestämmelsen nämns att fullmäktige ska övervaka Kevas förvaltning och verksamhet., Fullmäktige har till uppgift att välja styrelseledamöter och suppleanter för dem samt en revisor. Fullmäktige beslutar också om grunderna för arvoden och andra ersättningar till de förtroendevalda. Vidare ska fullmäktige behandla Kevas bokslut och revisionsberättelse, besluta om fastställande av bokslutet samt godkänna budgeten och verksamhets- och ekonomiplanen. Detta motsvarar den nuvarande delegationens uppgifter.

Av delegationens nuvarande uppgifter ska de överföras till styrelsen som gäller val och uppsägning av verkställande direktören samt godkännande av tilläggs pensionsstadgan. För närvarande är det Kevas delegation som beslutar om medlemssamfundens betalningsandelar. Det har föreslagits ändringar i de pensionsavgifter som ska betalas av Kevas medlemssamfund och enligt ett förslag (RP xx/2017) är det i fortsättningen finansministeriet som på framställning av Keva ska fastställa de sammanlagda beloppet av den nya utjämningsavgiften. Den arbetsinkomstbaserade pensionsavgiften och sjukpensionsavgiften kommer i genomsnitt att ligga på samma nivå som arbetsgivarens genomsnittliga arbetspensionsförsäkringsavgift enligt lagen om pension för arbetstagare. Kevas styrelse ska göra en framställning om grunden för utjämningsavgiften till finansministeriet och fastställa de övriga pensionsavgifterna. Efter reformen kommer fullmäktige således inte att ha några uppgifter i anslutning till de pensionsavgifter som ska betalas av Kevas medlemssamfund. För närvarande godkänner delegationen också räkenskapsstadgan och instruktionen för Keva. Det föreslås att instruktionen slopas i samband med reformen. Det finns inte längre heller något behov av en räkenskapsstadga av det nuvarande slaget utan styrelsen ska i fortsättningen utfärda de föreskrifter och bemyndiganden som behövs genom att godkänna Kevas förvaltnings- och ledningssystem.

8 b §. Fullmäktigesammanträdets beslut. I denna nya paragraf föreskrivs om fullmäktiges sammanträden. För närvarande finns det bestämmelser om sammanträdesförfarandet i den av delegationen godkända arbetsordningen och instruktionen för Kevas delegation. De föreslagna bestämmelserna motsvarar de nuvarande. Det har ytterst sällan varit aktuellt att ändra bestämmelserna om sammanträdesförfarandet och det är därför ändamålsenligt att i lagen ta in de viktigaste bestämmelserna om förfarandet.

I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse om sammanträdets beslutförhet. Enligt den är sammanträdet beslutfört då ordföranden eller vice ordförande och minst hälften av de övriga ledamöterna är närvarande vid sammanträdet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om omröstning. Om fullmäktige är eniga om en sak eller om ett motförslag inte har vunnit understöd, ska ordföranden konstatera att ett beslut har fattats. I annat fall gäller som beslut det förslag som har fått flest röster. Då rösterna faller lika gäller det förslag som ordföranden har röstat för. Vid val blir den eller de utsedda som fått flest röster. Vid lika röstetal avgör lotten.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om föredraganden. Enligt bestämmelsen avgörs ärendena vid fullmäktiges sammanträde på styrelsens föredragning.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om rätten att vara närvarande och yttra sig vid fullmäktiges sammanträde. Enligt bestämmelsen har styrelseledamöterna och verkställande direktören rätt att närvara och yttra sig vid fullmäktiges sammanträden. Fullmäktige kan separat besluta att andra får närvara och yttra sig.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs att protokoll ska föras vid fullmäktiges sammanträde. I protokollet antecknas närvarande ledamöter, framlagda förslag och fattade beslut samt förrättade omröstningar. Sammanträdets sekreterare ska kontrasonera protokollet och det ska justeras och undertecknas av ordföranden samt av minst två personer som sammanträdet valt för detta ändamål och som varit närvarande vid sammanträdet.

8 c §. Valutskottet. I denna nya paragraf föreslås bestämmelser om valutskottet, som är ett nytt organ som fullmäktige ska välja bland sig och som har till uppgift att för fullmäktige bereda förslag till de förtroendevaldas arvoden och till styrelseledamöter. Valutskottets ledamöter ska höra till Kevas fullmäktige. Valutskottet har en ordförande och en vice ordförande. I valutskottets arbetsordning som godkänts av fullmäktige föreskrivs närmare om valutskottets sammansättning och hur ledamöterna väljs samt om valutskottets verksamhet. Fullmäktige kan besluta om antalet ledamöter i utskottet. Denna nya bestämmelse påminner om 9 c § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag där det föreskrivs om arbetspensionsförsäkringsbolags valutskott. I ett arbetspensionsförsäkringsbolag hör det till valutskottets uppgifter att lägga fram förslag till arvoden för ledamöterna i förvaltningsrådet och till ledamöter i förvaltningsrådet och dessutom ska valutskottet bereda förslag till arvoden för förvaltningsrådets ledamöter och till bolagsstämman förslag om tillsättning av förvaltningsrådet. Arbetspensionsförsäkringsbolagets valutskott väljer bolagets förvaltningsråd och utskottets ledamöter ska vara ledamöter i arbetspensionsförsäkringsbolagets förvaltningsråd eller styrelse. Eftersom det i Keva inte finns något organ som motsvarar ett förvaltningsråd, ska Kevas valutskott för fullmäktige bereda förslag endast till arvoden för de förtroendevalda och till styrelseledamöter.

Avsikten med förslaget är att skapa ett beredningssystem som ålägger de intressegrupper som är företrädare i fullmäktige att söka gemensamma lösningar när det gäller styrelsens sammansättning. De förslag som valutskottets beredning resulterar i är inte bindande för beslutsfattarna. Fullmäktige kan välja styrelseledamöter avvikande från valutskottets förslag. Det är emellertid meningen att förslagen ska utformas i samarbete med de intressegrupper som är företrädare i fullmäktige och därför ska utskottets förslag också anses vara en anvisning som är relativt bindande när det gäller förfarandet.

9 §. Styrelsen. I denna paragraf föreskrivs om styrelsens mandatperiod, ledamöter och uppgifter. De ändringar som föreslås i fråga om Kevas styrelse förstärker styrelsens roll i förhållande till den nuvarande delegationens. Om inte något annat uttryckligen föreskrivs i lag har styrelsen en generell behörighet att sköta Kevas angelägenheter.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs för närvarande om styrelsens mandatperiod. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att i den föreskrivs om styrelsens generella behörighet, mandatperiod och sammankallande. Enligt bestämmelsen ska styrelsen leda och utveckla Kevas verksamhet samt bevaka Kevas intressen. Styrelsens mandatperiod är liksom för närvarande två år och den fortsätter tills nästa styrelse är vald. I momentet föreslås också en bestämmelse enligt vilken styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden eller verkställande direktören. För närvarande finns det i instruktionen en bestämmelse om sammankallande av styrelsen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om styrelsens sammansättning. I bestämmelsen föreslås en sådan ändring att antalet styrelsemedlemmar ökas från nio till elva, eftersom styrelsen enligt förslaget ska utökas med företrädare för landskapen och arbetsgivaren. Dessutom kommer antalet företrädare för löntagarorganisationerna att öka från två till tre. Kommunernas centralorganisation ska föreslå tre ledamöter och suppleanter för dem, medan landskapen ska föreslå tre ledamöter och suppleanter för dem. Av styrelseledamöterna ska tre och deras suppleanter väljas bland personer som gemensamt föreslagits av de huvudavtalsorganisationer som avses i kommunernas och landskapens huvudavtal. Av styrelseledamöterna ska två och deras suppleanter väljas bland personer som föreslagits av Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT. Av de ordinarie styrelseledamöterna utser fullmäktige en till ordförande och en till vice ordförande. På motsvarande sätt som i fråga om fullmäktige kommer arbetsmarknadsparternas representation i Kevas förvaltning efter ändringen att motsvara de nya bestämmelserna om arbetspensionsförsäkringsbolagen. Vid valet av Kevas styrelseledamöter iaktas för närvarande principen enligt vilken resultatet av kommunalvalet ska beaktas. I fortsättningen ska i fråga om styrelsens slutliga sammansättning beaktas både kommunal- och landskapsvalets slutresultat.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om styrelsens uppgifter. I bestämmelsen föreslås ändringar som innebär att styrelsens lagstadgade uppgifter utökas och att styrelsens uppgifter regleras mera detaljerat än för närvarande. Den föreslagna förteckningen över uppgifterna är inte uttömmande, eftersom styrelsen har generell behörighet att sköta Kevas angelägenheter.

Enligt paragrafens 4 mom. 1 punkten ska styrelsen godkänna en strategi för Kevas verksamhet. Denna uppgift hör också för närvarande till styrelsens uppgifter. Enligt momentets 2 punkt ska styrelsen besluta om Kevas tilläggs pensionsstadga. Denna uppgift överförs till styrelsen från delegationens nuvarande uppgifter.

Enligt paragrafens 4 mom. 3 punkten ska styrelsen göra en framställning till finansministeriet om den utjämningsavgift som avses i nya 19 c § (RP xx/2017) vars sammanlagda belopp finansministeriet i enlighet med 19 § fastställer på framställning av Keva. Den styrelse som väljs 2018 ska första gången göra en framställning om utjämningsavgiften i december 2018. Styrelsen ska dessutom fastställa Kevas övriga pensionsavgifter, dvs. den arbetsinkomstbaserade pensionsavgiften enligt 19 a § och sjukpensionsavgiften enligt 19 b § samt grunderna för beräkning av de nämnda avgifterna.

Enligt paragrafens 4 mom. 4 punkten ska styrelsen varje år upprätta Kevas verksamhetsberättelse och bokslut, vilket för närvarande hör till delegationens uppgifter.

Enligt paragrafens 4 mom. 5 punkten ska styrelsen godkänna Kevas förvaltnings- och ledningssystem bland annat vad gäller behörighetsfördelningen och rapporteringen mellan styrelsen och verkställande direktören samt organiseringen och styrningen av Kevas verksamhet i övrigt. Detta är en ny bestämmelse som innebär att förvaltnings- och ledningssystemet ska ersätta den nuvarande instruktionen, arbetsordningen [siis työjärjestys!?. toimintasääntö = verksamhetsstadgan; ei ainakaan på svenska sopisi tähän yhteyteen] och räkenskapsstadgan. Med hjälp av förvaltnings- och styrsystemet kan styrelsen främja god förvaltningsledning i Kevas ledning.

Enligt paragrafens 4 mom. 6 punkten ska styrelsen liksom enligt den gällande bestämmelsen upprätta en placeringsplan och behandla också andra ärenden som är principiellt viktiga eller vittomfattande med tanke på placeringsverksamheten och enligt 7 punkten ska styrelsen sörja för ordnandet av Kevas interna kontroll och riskhantering.

Enligt paragrafens 4 mom. 8 punkten ska styrelsen godkänna fullmakter att underteckna Kevas avtal och förbindelser. För närvarande finns det bestämmelser om underteckningsfullmakter i instruktionen för Keva. Instruktionen ska i fortsättningen ersättas med sådana bemyndiganden i förvaltnings- och ledningssystemet som godkänts av styrelsen.

Enligt paragrafens 4 mom. 9 punkten ska styrelsen anställa verkställande direktören samt säga upp eller förflytta honom eller henne till andra uppgifter om han eller hon har förlorat styrelsens förtroende. För närvarande hör det till delegationens uppgifter att anställa och säga upp verkställande direktören.

Enligt paragrafens 4 mom. 10 punkten ska styrelsen besluta om behörighetsvillkoren för Kevas andra tjänsteinnehavare än verkställande direktören och vice verkställande direktören, som det föreskrivs om i lagförslaget 14 §. För närvarande finns det i instruktionen för Keva bestämmelser om behörighetsvillkoren för andra tjänsteinnehavare än verkställande direktören och vice verkställande direktören. Andra tjänsteförhållanden hos Keva avser direktörer vilkas ansvarsområde omfattar pensions- och rehabiliteringsbeslut och därmed sammanhängande försäkringsmedicinska bedömningar. Enligt momentets 11 punkt ska styrelsen dessutom besluta om andra principiella eller annars viktiga ärenden.

I paragrafens 5 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken styrelsen kan delegera befogenheter till verkställande direktören samt till andra tjänsteinnehavare eller arbetstagare vid Keva.

Enligt paragrafens 6 mom. kan Kevas fullmäktige avsätta styrelsen under mandatperioden. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar nuvarande 5 mom. med den ändringen att det är fullmäktige, inte delegationen, som svarar för avsättningen. Fullmäktige kan avsätta styrelsen under mandatperioden om en eller flera styrelseledamöter inte längre åtnjuter fullmäktiges förtroende. Fullmäktige ges i en sådan situation möjlighet att byta ut styrelsen. Avsättningsbeslutet gäller samtliga styrelseledamöter trots att misstroendet inte skulle gälla alla. Fullmäktige ska då avsätta hela styrelsen och utse en ny för återstoden av mandatperioden.

I paragrafens 7 mom. föreslås en ny bestämmelse om hur ett ärende som gäller avsättning av styrelsen ska väckas. För att väcka ett ärende som gäller avsättning av styrelsen ska minst en tredjedel av fullmäktige göra en skriftlig framställning om saken till fullmäktiges ordförande. Ordföranden ska omedelbart därefter sammankalla ett extra sammanträde där fullmäktige kan besluta om tillsättning av ett tillfälligt utskott för beredning av avsättningsärendet.

9 a §. Styrelsens beslutsfattande. I denna nya paragraf föreskrivs om styrelsens beslutförfarande och beslutförhet, hur ordföranden och vice ordförandens jäv inverkar på sammanträdesförfarandet, om föredragning, om närvarorätt vid sammanträdet och om protokollföring. Som nya beslutförfaranden vid sidan av traditionella sammanträden som hålls på en viss plats föreslås bestämmelser om elektroniskt sammanträde och elektroniskt beslutförfarande, som det föreskrivs närmare om i 9 b §. En bestämmelse som motsvarar föreslagna 9 a § 1 mom. finns i kommunallagens 98 § 1 mom. Bestämmelser om sammanträdesförfarandet finns för närvarande i arbetsordningen för Kevas delegation och i instruktionen för Keva. De bestämmelser som föreslås motsvarar de nuvarande. Det föreslås att permanenta bestämmelser om saken överförs från instruktionen och arbetsordningen till lagen.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om beslutförfarandet för ärenden som hör till styrelsen. Styrelsen kan behandla ett ärende vid ett så kallat traditionellt sammanträde som hålls på en viss plats. Alternativt kan styrelsen hålla sitt sammanträde i en elektronisk miljö (elektroniskt sammanträde). Med elektroniskt sammanträde avses enligt förslaget ett sammanträde som genomförs i en elektronisk verksamhetsmiljö och som deltagarna deltar i på en plats som de själva valt. Dessutom föreskrivs i momentet om den nya möjligheten att fatta beslut elektroniskt före sammanträdet (elektroniskt beslutförfarande). Därmed avses beslutsfattande som oberoende av tid och plats sker före ett förvaltningsorgans sammanträde.

I paragrafens 2 mom. föreslås en bestämmelse om sammanträdet beslutförhet. Enligt momentet är styrelsen beslutför då minst hälften av ledamöterna är närvarande. Om både ordföranden och vice

ordföranden är frånvarande eller jäviga ska styrelsen utse en tillfällig ordförande för sammanträdet eller för behandlingen av ärendet.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om beslutsfattande då enighet inte uppnås. Som styrelsens beslut gäller då den mening som flertalet har understött och vid lika röstetal avgör ordförandens röst. Vid val blir den eller de utsedda som fått flest röster. Vid lika röstetal avgör lotten.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om föredragning av ärenden och att ärendena vid styrelsens sammanträde avgörs på föredragning av verkställande direktören.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs om rätten att närvara och yttra sig vid styrelsens sammanträden. Enligt bestämmelsen har fullmäktiges ordförande och vice ordförande samt verkställande direktören rätt att närvara och yttra sig vid styrelsens sammanträde. Styrelsen kan också besluta om andra personers rätt att närvara och yttra sig.

I paragrafens 6 mom. föreskrivs om protokollföring vid styrelsens sammanträde. I protokollet ska antecknas närvarande styrelseledamöter, de förslag som lagts fram och beslut som fattats samt de omröstningar som förrättats. Protokollet ska kontrasieras av sammanträdets sekreterare samt justeras och undertecknas av ordföranden och av minst två för ändamålet valda ledamöter som varit närvarande vid sammanträdet.

9 b §. Elektroniskt sammanträde och elektroniskt beslutsförfarande. I denna paragraf föreskrivs om förutsättningarna för elektroniskt sammanträde och elektroniskt beslutsförfarande. Denna nya bestämmelse hänför sig till de alternativa beslutsförfaranden som föreskrivs ovan i 9 a § 1 mom. Bestämmelserna motsvarar delvis kommunallagens 99 och 100 §.

Elektroniskt sammanträde innebär ett avsteg från principen att ordföranden och sekreteraren ska vara närvarande på sammanträdesplatsen. Deltagarna i sammanträdet kan finnas på olika platser. Ett elektroniskt sammanträde kan hållas till exempel via ett lämpligt datasystem eller som en videokonferens. Vid ett elektroniskt sammanträde stämmer förfarandet i övrigt överens med de beslutsförfaranden som tillämpas vid ett ordinärt (fysiskt) sammanträde.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att det vid ett elektroniskt sammanträde krävs att de som konstateras vara närvarande står i bild- och ljudförbindelse med varandra på lika villkor. En bild- och ljudförbindelse på lika villkor kan anses vara nödvändig med tanke på styrelsens beslutsfattande och den tryggar för sin del förutsättningarna för organets beslutsfattande, eftersom deltagarna i sammanträdet på detta sätt kan diskutera de ärenden som ska avgöras "ansikte mot ansikte".

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om förutsättningarna för att styrelsen ska kunna fatta beslut i ett slutet elektroniskt beslutsförfarande. I ett elektroniskt förfarande kan en del av de ärenden som ska tas upp på styrelsens sammanträde behandlas elektroniskt före det egentliga sammanträdet. Styrelsen kan bestämma vilka typer av ärenden som kan behandlas elektroniskt. Ett sådant beslutsförfarande är i regel avsett för behandling av så kallade rutinmässiga ärenden. Det förfarande som avses i paragrafen förutsätter användning av till exempel ett lämpligt datasystem eller någon annan datateknisk lösning. Det kan också vara fråga om ett slutet datasystem i vilket respektive organs ledamöter kan logga in sig på ett tillförlitligt sätt exempelvis via det allmänna datanätet. Styrelsen kan använda det elektroniska beslutsförfarandet för att fatta beslut före sammanträdet. Paragrafen tar inte ställning till frågan om hur lång tid före sammanträdet beslutsfattandet ska ske. Det är styrelsen som bestämmer den saken.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att de ärenden som ska behandlas i elektroniskt beslutsförfarande ska specificeras i sammanträdeskallelsen och det ska nämnas före vilken tidpunkt ärendet kan behandlas i elektroniskt beslutsförfarande. I sammanträdeskallelsen ska sålunda anges en viss tid före vilken ledamöterna ska ta ställning i ärendet. Behandlingen och ställningstagandet ska ske till exempel i elektroniskt beslutsförfarande, vilket innebär att alternativet i varje ärende som behandlas ska vara så enkla som möjligt (exempelvis "godkänner", "förkastar" samt "tomt" eller "ja", "nej" samt "tomt"). Ställningstagandena ska redovisas öppet så att samtliga styrelseledamöter kan se de övrigas ställningstaganden. Ett ärende är behandlat då samtliga ledamöter har uttryckt sin åsikt i ärendet och tidsfristen för behandlingen har löpt ut. I momentet föreskrivs dessutom att ett ärende ska behandlas vid ordinarie sammanträde om en ledamot kräver detta. På detta sätt säkerställs det att också ärenden som ska behandlas i ett elektroniskt beslutsförfarande kan diskuteras vid sammanträde innan de avgörs. I det elektroniska beslutsförfarandet ska det utöver de alternativ som beskrivs ovan också vara möjligt att överföra ett ärende till styrelsens sammanträde för behandling. I en situation där en styrelseledamot har utnyttjat denna möjlighet avförs ärendet och samtliga styrelseledamöter ska via

systemet få besked om att ärendet har överförs till sammanträde. Förfarandet är detsamma i situationer där en styrelseledamot lägger fram ett ändringsförslag i ett ärende som behandlas. Ett ärende överförs sålunda automatiskt till behandling vid sammanträde om någon av styrelseledamöterna avstår från att uttrycka sin åsikt inom den tidsfrist som anges i kallelsen till sammanträdet. På detta sätt säkerställs det att samtliga ledamöter har möjlighet att uttrycka sin åsikt i ärendet.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs det att ett protokoll som gäller beslut som fattats i ett elektroniskt beslutsförfarande kan justeras före sammanträdet. Huvudregeln är den att beslut som fattats i elektroniskt beslutsförfarande på normalt sätt ska justeras vid följande sammanträde, men enligt momentet är det möjligt att justera beslut redan före sammanträdet. Beslut som tillkommit i elektroniskt beslutsförfarande kan justeras t.ex. inom samma slutna datasystem i vilket de har fattats eller annars elektroniskt på motsvarande sätt som vid sedvanlig protokolljustering.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs [vastaava suom. verbi näköjään puuttuu] om de krav som ställs på dataskyddet och informationssäkerheten vid elektroniska sammanträden och i elektroniskt beslutsförfarande. Vid sådana sammanträden och förfaranden ska informationssäkerheten tillgodoses och utomstående ska inte ha tillgång till sekretessbelagda uppgifter. Keva ska med tanke på informationssäkerheten fästa avseende vid behandlingen av sekretessbelagd information. I samband med elektroniska sammanträden ska Keva till exempel fästa avseende vid när och hur behandlingen av sådana ärenden sker som kräver konfidentialitet eller är sekretessbelagda. Keva ska i sådana fall till exempel dra upp riktlinjer för på hurdana platser styrelseledamöterna kan delta i sammanträden och vidare ska Keva se till att utomstående inte får tillgång till sekretessbelagd eller konfidentiell information. I ett elektroniskt beslutsförfarande måste styrelseledamöterna kunna identifieras på ett tillförlitligt sätt, så som föreskrivs i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster (617/2009). Det datasystem som används bör vara slutet och kommunikationslänkarna bör vara vederbörligen skyddade. Dessutom måste Keva beakta att till exempel de servrar som används uppfyller säkerhetskraven.

9 c §. Styrelsens revisions- och riskhanteringsutskott. I denna nya paragraf föreskrivs om styrelsens revisions- och riskhanteringsutskott, som är ett nytt organ. Keva har för närvarande inget separat revisions- eller riskhanteringsutskott i anslutning till styrelsen eller delegationen.

Enligt den föreslagna bestämmelsens 1 mom. tillsätter styrelsen inom sig ett revisions- och riskhanteringsutskott med uppgift att bedöma den ekonomiska rapporteringen samt den interna kontrollens, interna revisionens och riskhanterings tillräcklighet och funktion. Utskottet ska behandla planer och rapporter som gäller den interna revisionen. Dessutom ska utskottet för fullmäktige bereda förslag till revisorsval och revisorsarvoden samt övervaka upprättandet av bokslut och lagstadgad revision.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska revisions- och riskhanteringsutskottet bestå av minst tre styrelseledamöter. Närmare bestämmelser om utskottets verksamhet finns i den arbetsordning för revisions- och riskhanteringsutskottet som styrelsen godkänt. I synnerhet i stora börsbolag har man utvecklat en metod där styrelsen biträds av utskott som bereder ärenden som viktiga för bolagets verksamhet. Som exempel på sådana nämns corporate governance -rekommendationerna utskott för behandling av bolagets arvodes-, utnämnings-, och revisionsärenden. I många bolag och sammanslutningar anlitas också ett beredande utskott med benämningen arbetsutskott, som ofta är sammansatt av bolagets presidium eller av presidiet med vissa kompletteringar.

Enligt 10 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ska styrelsen välja beredningsutskott åtminstone för de utnämnings-, arvodes- och revisionsärenden som den behandlar. Bestämmelsen i föreslagna 9 c § stämmer i tillämpliga delar överens med nämnda bestämmelse i arbetspensionsförsäkringslagen, emellertid så att som ett obligatoriskt utskott utöver valutskottet i Keva ska tillsättas endast ett revisions- och riskhanteringsutskott. Med beaktande av Kevas uppgifter och ställning som en offentligrättslig pensionsanstalt, är det inte ändamålsenligt att ålägga styrelsen att inom sig utse andra utskott. Styrelsen kan emellertid om den så önskar tillsätta utskott för beredning av vissa beslutsärenden.

Syftet med revisions- och riskhanteringsutskottet är att förbättra förutsättningarna [vrt. suom.] när det gäller att för styrelsen bereda ärenden i anslutning till ekonomi, intern kontroll och riskhantering före det egentliga beslutsfattandet. Utskottsarbetet effektiviserar styrelseledamöternas tidsanvändning och möjliggör specialisering i ärenden som hör till utskottets uppgifter.

13 §. Transaktioner med personer som hör till ledningen eller till ledningens närmaste krets. I denna paragraf föreskrivs om transaktioner med ledningen och dess närmaste krets. I paragrafens 1 mom. 1 punkten föreslås en sådan ändring att Kevas styrelse ska fatta beslut om betydande transaktioner som gäller Keva, om den andra parten i transaktionen är en ledamot av fullmäktige, tidigare av delegationen.

14 §. Verkställande direktör. I denna paragraf föreskrivs om verkställande direktörens ställning. Enligt 14 § i den gällande lagen leds Kevas verksamhet av den verkställande direktören som är underställd styrelsen. Keva och den verkställande direktören kan ingå ett direktörsavtal. Keva kan besluta att betala avgångsvederlag till den verkställande direktören. Regleringen av verkställande direktörens ställning är knapphändig i den gällande lagen och motsvarar närmast kommunallagens reglering av kommundirektörens ställning. Den föreslagna paragrafen preciserar verkställande direktörens ställning inom Kevas lednings- och förvaltningssystem, i förhållande till styrelsen. Den föreslagna regleringen motsvarar i stor utsträckning Kevas verkställande direktörs ställning sådan den utformats i praktiken. Det finns behov att ändra regleringen också av den anledningen att styrelsens ställning ska förstärkas. Med tanke på den operativa ledningen av Keva är det i praktiken viktigt att styrelsens respektive verkställande direktörens uppgifter och ansvarsförhållanden är tydligt definierade.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs om verkställande direktören som utnämns av styrelsen. Enligt den gällande lagen är det delegationen som väljer verkställande direktör, på samma sätt som det är kommunfullmäktige som väljer kommundirektör. Verkställande direktören ska ha en ställföreträdare på vilken tillämpas vad som i lagen föreskrivs om verkställande direktören. Behörighetsvillkor för tjänsten som verkställande direktör och vice verkställande direktör är högre högskoleexamen, sådan mångsidig erfarenhet som uppgiften kräver samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap. Avsikten är inte att ändra behörighetsvillkoren i samband med att bestämmelserna om dem överförs från instruktionen till lagen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs med avvikelse från gällande lag om verkställande direktörens uppgifter och behörighet. Verkställande direktören ska se till att de uppgifter som avses i 2 § i lagen om Keva utförs och sköta den övriga dagliga förvaltningen i enlighet med styrelsens anvisningar och föreskrifter (verkställande direktörens allmänna behörighet). Verkställande direktören ska i synnerhet svara för att bokföringen och medelsförvaltningen är ordnad på ett tillförlitligt sätt. Verkställande direktören ska ge styrelsen och dess ledamöter den information som behövs för fullgörande av styrelsens uppgifter. Momentet motsvarar i tillämpliga delar 6 kap. 17 § 1 mom. i aktiebolagslagen (624/2006). Verkställande direktören ska också se till att styrelsens beslut verkställs och följa styrelsens föreskrifter samt informera styrelsen om åtgärder och händelser som är betydelsefulla med avseende på verksamheten.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om begränsning av verkställande direktörens behörighet och om åtgärder i anslutning till den dagliga ledningen. Verkställande direktören får vidta åtgärder som med beaktande av omfattningen och arten av Kevas verksamhet är exceptionella eller av stor betydelse endast om han eller hon har styrelsens bemyndigande eller om styrelsens beslut inte kan inväntas utan väsentlig olägenhet för verksamheten. I det sist nämnda fallet ska styrelsen så snart som möjligt underrättas om åtgärderna. Momentet motsvarar i tillämpliga delar 6 kap. 17 § 2 mom. i aktiebolagslagen.

Paragrafens 4 mom. stämmer överens med den sista meningen i den gällande lagens 14 § 1 mom. Keva och verkställande direktören kan ingå ett direktörsavtal. Keva kan besluta att betala avgångsvederlag till verkställande direktören. Beslutet ska fattas av styrelsen.

17 §. Instruktion. Det föreslås att denna paragraf upphävs eftersom motsvarande bestämmelser som i instruktionen i fortsättningen ingår i det förvaltnings- och ledningssystem som styrelsen ska godkänna.

21 §. Pensionsansvarsfonden. I denna paragraf föreskrivs om Kevas pensionsansvarsfond. Tekniska justeringar föreslås i paragrafens ordalydelse. I paragrafen anges tydligare än för närvarande att Keva kan ha en pensionsansvarsfond för utjämning av Kevas medlemssamfunds pensionsutgifter. Till fonden har sedan den grundades överförts medel och avsikten är att senare använda fondens medel för pensionsutgifter. Enligt gällande 1 mom. bestämmer Kevas delegation särskilt om överföringar till pensionsansvarsfonden. Det föreslås att paragrafen preciseras i överensstämmelse med nuvarande praxis enligt vilken överföringar till pensionsansvarsfonden görs i överensstämmelse med Kevas fastställda bokslut. Enligt gällande lag beslutar delegationen om fastställande av bokslutet. Enligt föreslagna 8 a § beslutar fullmäktige om godkännande av bokslutet. För tydlighetens skull föreskrivs i

1 mom. att överföringarna till pensionsansvarsfonden räknas som sådana utgifter som avses i 19 § 1 mom.

I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan teknisk justering att till momentet fogas en hänvisning till 9 § där det föreskrivs om styrelsens uppgifter.

22 §. Placeringsdelegationen. Placeringsdelegationens uppgift är att främja informationen mellan medlemmarna. Delegationen består av företrädare för finansministeriet, arbets- och näringsministeriet samt kommunsektorns huvudavtalsorganisationer. Delegationen är ett rådgivande organ som behandlar riktlinjerna för Kevas placeringsverksamhet och dess utveckling. Det föreslås att bestämmelsen upphävs eftersom den inte längre behövs. Placeringsdelegationen har inte sammanträtt på två år och dess informations- och övriga uppgifter kan också utföras formfritt mellan parterna.

23 §. *Tillsynsavgift och andra avgifter.* I paragrafens 3 mom. föreskrivs om tilläggspensionsskydd enligt 8 § i pensionslagen för den offentliga sektorn. Kostnaderna för tilläggspensionsskyddet ska enligt förslaget fördelas mellan medlemssamfunden enligt de grunder som Kevas styrelse fastställer.

28 §. *Skyldighet att göra insideranmälan.* I paragrafens 2 mom. definieras begreppet insider i Keva. I bestämmelsen föreslås en sådan ändring att omnämmandet av ordföranden och vice ordföranden för Kevas delegation ersätts med ordföranden och vice ordföranden för fullmäktige.

33 §. *Delgivning av beslut.* Det föreslås att paragrafens 2 och 3 mom. ändras så att i stället för delegationens sammanträden, beslut och protokoll nämns fullmäktiges sammanträde, beslut och protokoll.

35 §. *Revision och bokslut.* I denna paragraf föreskrivs om revision av Keva. Den gällande lagen måste preciseras till följd av att revisionslagen (1141/2015) ändrats. Lagen 662/2016 om ändring av revisionslagen trädde i kraft den 19 augusti 2016.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs generellt att bestämmelser om revision av Keva finns i lagen om Keva och i revisionslagen. I paragrafens 1 mom. föreslås ett förtydligande enligt vilket 5 kap. i revisionslagen inte ska tillämpas på revision av lanbruksföretagarnas pensionsanstalt [ei vastaa pykälätekstia]. Pensionsanstalten har inte definierats som en sammanslutning av betydande allmänt intresse. Därför föreskrivs det för tydlighetens skull att revisionslagens bestämmelser om sådana sammanslutningar inte ska tillämpas på pensionsanstalten.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om den längsta mandattiden för en revisor. En revisors mandatperiod eller mandatperioder i följd får enligt förslaget sammanlagt uppgå till högst sex år. Enligt den gällande lagen är en revisors mandatperiod densamma som delegationens. Enligt kommunallagens 122 § 3 mom. kan en revisionssammanslutning väljas för granskning av förvaltningen och ekonomin för högst sex räkenskapsperioder i sänder. Det är skäl att på motsvarande sätt också i lagen om Keva ge bestämmelsen om mandatperioden en flexiblare utformning så att mandatperioden inte längre ska vara beroende av fullmäktiges mandatperiod. Efter maximitiden får revisorn på nytt delta i revision av Keva tidigast två år från det att revisionsuppdraget upphört. Om en revisionssammanslutning har valts till revisor ska begränsningen emellertid inte tillämpas på revisionssammanslutningen utan endast på den huvudansvariga revisorn.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om revisorns tjänstgöring hos Keva. I revisionslagens 4 kap. 11 § 1 mom. föreskrivs om tidsfristen som begränsar en revisors övergång till anställning hos en granskad sammanslutning och som gäller alla revisorer och huvudansvariga revisorer som utför revision enligt revisionslagens 3 kap. Dessa personer får inte förrän minst ett år har förflutit sedan revisionen ta emot uppdrag eller medlemskap i den granskade sammanslutningen. Denna tidsfrist kallas i allmänhet cooling off- eller avkylningsperiod. Med nyckelpersoner i ledningen för den granskade sammanslutningen avses medlemmar i den ledningsgrupp som biträder verkställande direktören eller sådana personer som verkställande direktören eller styrelsen definierar som nyckelpersoner. Ekonomidirektören och motsvarande personer anses vara nyckelpersoner utan att de uttryckligen definieras som sådana. En revisor eller en huvudansvarig revisor som utför revision för en revisionssammanslutnings räkning får inte ta emot uppdrag som styrelseledamot, fullmäktige eller verkställande direktör hos Keva eller i en sammanslutning som hör till samma koncern som Keva, förrän minst två år har förflutit sedan revisionsuppdraget togs emot. Trots att Keva inte är en betydande sammanslutning av allmänt intresse, föreslås att cooling off-perioden i fråga om revisorns övriga uppgifter vid pensionsanstalten ska vara två år. Med avvikelse från den gällande lagen föreslås att i lagen tas in en bestämmelse om kvalitetsgranskning av Kevas revisor. Motsvarande bestämmelse finns i 128 § i lagen om pension för lanbruksföretagare (1280/2006).

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om antalet revisorer. Keva ska ha minst en revisor. Minst en revisor och en revisorssuppleant ska enligt förslaget vara CGR- eller OFGR-revisor eller en revisionsammanslutning vars huvudansvariga revisor är en CGR- eller OFGR-revisor. Enligt den gällande lagen ska granskningen av Kevas räkenskaper och förvaltning utföras av en revisionsammanslutning som godkänts av Revisionstillsynen. Den bestämmelsen kan anses vara bristfällig såtillvida att i den inte preciseras kravet att en CGR- eller OFGR-revisor eller -revisionsammanslutning ska väljas till revisor för Keva, trots att detta är motiverat med beaktande av verksamhetens storleksklass och Kevas karaktär av en betydande pensionsanstalt.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs att mandattiden för en revisor vid Keva upphör och den nya revisorns mandattid börjar vid utgången av det fullmäktigesammanträde som väljer ny revisor, om inte något annat beslutas när den nya revisorn väljs. Fullmäktigesammanträdet kan inte besluta att revisorsmandattid ska fortsätta tills vidare.

Enligt paragrafens 6 mom., som motsvarar gällande 35 § 2 mom., föreskrivs om Kevas räkenskapsperiod och bokslut. Keva ska upprätta bokslut för varje kalenderår. Vid upprättandet ska i tillämpliga delar iaktas bokföringslagen.

Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 september 2018.

Första fullmäktige [tässä lienee kyse valtuutetuista!] enligt denna lag ska väljas för den mandatperiod som börjar den 1 september 2018. Därefter ska fullmäktige väljas av den nya styrelsen. Den styrelse som valdes 2017 ska fortsätta till dess att den nya styrelsen är vald.

I lagen (xx/2017) föreslås ändringar i Kevas pensionsavgiftsstruktur. Utjämningsavgiften fastställs enligt reviderade 19 c § första gången för år 2019 och den 2018 valda styrelsen i december 2018 ska göra en framställning om saken till finansministeriet.

1.3 Jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde

1.3.1 Fastighetsbildningslagen

33 §. I 33 § i den gällande lagen anges alla förutsättningar för att ett outbrutet område utanför ett detaljplaneområde som är avsett till byggplats ska få bildas till en fastighet genom styckning. Eftersom det i 72 § i markanvändnings- och bygglagen föreskrivs om byggförbud i en strandzon utan en detaljplan eller en generalplan med rättsverkningar och eftersom kommunen inte får införa bestämmelser om undantag från detta byggförbud för områden som anvisats genom byggordningen utan att höra närings-, trafik- och miljöcentralen, är förrättningsingenjören enligt 33 § 4 mom. i fastighetsbildningslagen skyldig att hänskjuta frågan om huruvida det outbrutna området är beläget i ett strandområde som avses i 72 § i markanvändnings- och bygglagen till närings-, trafik- och miljöcentralen för avgörande. Förrättningsingenjören ska hänskjuta ärendet till NTM-centralen för avgörande om det vid förrättningen uppstår oklarhet om detta. Eftersom den styrning av och tillsyn över den kommunala planläggningen som enligt den nu gällande lagen hör till NTM-centralerna inte överförs till de landskap som bildas, föreslås det att 4 mom. ändras så att ärendet i fortsättningen ska hänskjutas till den berörda kommunen för avgörande.

75 §. I 75 § föreskrivs om beslut om dikning vid fastighetsförrättning. Enligt paragrafen beslutar förrättningsmännen om dikningen om dikningen bara gäller ett nyskiftesområde eller anläggande av ett dike som avses i 73 § 3 mom., såvida inte dikningen kräver sådant tillstånd av regionförvaltningsverket som avses i 5 kap. 3 § i vattenlagen (587/2011) eller undantag från ett sådant förbud som avses i 2 kap. 11 § i vattenlagen. Enligt förslaget ska det i bestämmelsen införas tekniska ändringar som följer av reformen av landskapsförvaltningen. Ärendet ska i fortsättningen behandlas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

203 §. I paragrafen föreskrivs om betalningen av avgifter som fastställts i samband med förrättningen. Enligt 4 mom. har den som enligt förrättningen är betalningsskyldig fått deponera den tvistiga delen av ersättningen hos regionförvaltningsverket på den ort där fastigheten finns enligt vad som bestäms i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931), om ersättningstagaren inte har ställt en säkerhet som den betalningsskyldige godkänner för återbäring av det överbetalda beloppet och ränta på detta. Enligt förslaget ska det i bestämmelsen införas tekniska ändringar som följer av reformen av

landskapsförvaltningen. För mottagande och förvaltning av penningersättningen ansvarar i fortsättningen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i landskapet Åland Statens ämbetsverk på Åland.

205 §. För att trygga panträttsinnehavarens ställning innehåller paragrafen bestämmelser om att ersättningar som det bestämts att ska betalas till följd av att en fastighets värde sjunker hör till fastigheten. Enligt 2 mom. ska det bestämmas att den ersättning jämte ränta som tillkommer ägaren ska deponeras hos regionförvaltningsverket, om det på grund av överföring av ett område eller en andel, ägobyte, avvikelse från repartition, inlösning av mark eller av byggnader eller någon liknande åtgärd har bestämts att en betydande ersättning ska betalas till ägaren av en fastighet och fastighetens värde på grund av den åtgärd som avses ovan har sjunkit till den grad att det kan äventyra den rätt som en innehavare av panträtt har till fastigheten. Regionförvaltningsverket har också varit skyldigt att fördela medlen så som utsökningsbalken (705/2007) föreskriver om fördelning av köpeskillingen för fast egendom, om inte ägaren till fastigheten har kunnat visa att alla innehavare av panträtt har gett tillstånd till att den deponerade ersättningen lyfts. I bestämmelsen föreslås en teknisk ändring till följd av reformen av landskapsförvaltningen. I stället för regionalförvaltningsverket ska i fortsättningen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i landskapet Åland Statens ämbetsverk på Åland ansvara för uppgiften.

1.3.2 Lagen om köpeskillingsregister över fastigheter

4 §. I paragrafen föreskrivs om skyldigheten att meddela den som för köpeskillingsregistret om fastighetsköp. Enligt bestämmelsen ska bl.a. närings-, trafik- och miljöcentralen meddela den som för köpeskillingsregistret om köp av fast egendom enligt lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966). I bestämmelsen föreslås en teknisk ändring till följd av reformen av landskapsförvaltningen. Den aktör som anges i paragrafen ska i fortsättningen vara Forststyrelsen i stället för NTM-centralen.

1.3.3 Lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster

6 §. Utlämnande av uppgifter som informationstjänst. I paragrafen räknas bl.a. de myndigheter upp till vilka Lantmäteriverket med hjälp av teknisk anslutning får lämna ut uppgifter ur fastighetsdatasystemet på en sådan myndighets vägnar som avses i 4 §. Enligt bestämmelsen får Lantmäteriverket lämna ut uppgifter ur fastighetsdatasystemet till justitieförvaltningsmyndigheter, regionförvaltningsverk, närings-, trafik- och miljöcentraler, kommuner, Skatteförvaltningen, förundersökningsmyndigheter, myndigheter som sköter fastighetsbildningsuppgifter, myndigheter inom folkbokföringsförvaltningen och köpvittnen. I paragrafen föreslås en teknisk ändring till följd av reformen av landskapsförvaltningen. Lantmäteriverket får därmed i fortsättningen lämna ut uppgifter ur fastighetsdatasystemet till bl.a. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet (tidigare regionförvaltningsverk) och Forststyrelsen samt landskapen (tidigare närings-, trafik- och miljöcentraler).

1.3.4 Lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt

16 §. I paragrafen föreskrivs om fastställande av regleringsplanen. Enligt 2 mom. ska förrättningsingenjören lämna in regleringsplanen och i 14 § 2 mom. avsedda förslag till ändring av dikningsplanen till förrättningsmannen vid dikningsförrättningen eller till regionförvaltningsverket, om en fastställd regleringsplan gäller en ägoreglering i samband med dikning. I paragrafen föreslås en teknisk ändring till följd av reformen av landskapsförvaltningen. Förrättningsingenjören ska därmed i fortsättningen lämna in de förslag till ändring av dikningsplanen som avses i paragrafen till förrättningsmannen vid dikningsförrättningen eller till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.3.5 Lagen om samfälligheter

18 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om stadgarna för ett delägarlag. Enligt 3 mom. ska delägarlagets stadgar och stadgeändringar underställas regionförvaltningsverket för fastställelse, och de träder i kraft när fastställelsebeslutet har vunnit laga kraft. Regionförvaltningsverket ska fastställa stadgarna om de överensstämmer med lag och inte medför skada för någon delägare.

Syftet med fastställelseförfarandet är att på myndighetens försorg övervaka att stadgarna uppfyller de minimikrav som fastställts för dem i lagen samt att övervaka att stadgarna som anger ramarna för delägarlagets verksamhet inte kränker en enskild delägares intressen. Bestämmelsen gör det svårare att ordna förvaltningen av enskilda markägares egendom, eftersom även ett enhälligt beslut måste underställas förvaltningsmyndigheten för fastställelse. Om det råder oenighet om ett beslut kan en enskild delägare trygga sina intressen genom att väcka talan mot delägarlaget vid tingsrätten i enlighet med 23 och 23 a § i lagen. Eftersom tryggandet av en enskild delägares rättsliga ställning i enlighet med vad som anges ovan inte förutsätter ett separat fastställelseförfarande för delägarlagets stadgar och bestämmelsen ökar myndigheternas administrativa börda, föreslås det att bestämmelsen upphävs eftersom den medför onödig byråkrati och ökar myndighetens administrativa börda.

23 b §. I paragrafen föreskrivs om sökande av ändring i ett beslut som enligt lagen ska underställas förvaltningsmyndigheten för fastställelse. Enligt 1 mom. får ändring bl.a. i ett beslut enligt 18 § 3 mom. sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Eftersom det föreslås att fastställelseförfarandet för delägarlagets stadgar ska slopas, föreslås det att bestämmelsen ändras så att hänvisningen till 18 § 3 mom., som enligt förslaget ska upphävas, stryks liksom den därtill hörande bestämmelsen om behörig förvaltningsdomstol i ärendet.

31 a §. Paragrafen innehåller bestämmelser om deponering av ersättning som ska betalas till delägarlaget för en samfällighet eller gemensam särskild förmån.

Enligt gällande 2 mom. ska ersättningen i situationer som bestäms i lagen deponeras hos regionalförvaltningsverket, som även ska se till att ersättningen deponeras hos en bank om den deponerade ersättningen inte lyfts inom 14 dagar.

Enligt gällande 3 mom. ska regionförvaltningsverket innan ersättningen har betalats till delägarlaget av ersättningssumman till en delägare i ett icke konstituerat delägarlag betala den andel som tillkommer denna, om delägaren lägger fram en tillförlitlig utredning över storleken på sin andel.

I paragrafen föreslås en teknisk ändring som innebär att det i fortsättningen är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i landskapet Åland Statens ämbetsverk på Åland som ansvarar för förvaltningen av den ersättning som det föreskrivs om i paragrafen.

33 §. I paragrafen föreskrivs om skyldigheten att meddela Lantmäteriverket och regionförvaltningsverket kontaktinformation om delägarlaget. Enligt paragrafen ska det till Lantmäteriverket och regionförvaltningsverket sändas ett utdrag ur delägarlagets stadgar, av vilket de i 18 § 1 mom. 1 och 2 punkten avsedda uppgifterna framgår. Lantmäteriverket och regionförvaltningsverket ska också tillställas uppgifter om styrelsens ordförande och vice ordförande eller ombudsmannen och dennas suppleant samt om deras adresser. Det föreslås att paragrafen ändras så att utdraget i fortsättningen förutom till Lantmäteriverket även ska skickas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och, när en samfällighet eller gemensam särskild förmån finns i landskapet Åland, till Statens ämbetsverk på Åland.

1.3.6 Lagen om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden

3 §. Jord- och skogsbruksministeriets uppgifter. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna och deras utvecklings- och förvaltningscenter till landskapen.

8 §. Förmedlande organ. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna och deras utvecklings- och förvaltningscenter till landskapet.

10 §. Samordning av det operativa programmet. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ändras till landskapen.

19 §. Att ansöka om stöd. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapet.

20 §. Att ansöka om stöd ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapet.

21 §. Beviljande av stöd. I 1–3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapet.

- 22 §.** Beviljande av stöd utan ansökan. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.
- 23 §.** Beslutsfattande i projekt som gäller den integrerade havspolitik. I 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.
- 24 §.** Ansökan om utbetalning. I 1 och 2 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret till landskapet.
- 25 §.** Godkännande av utbetalningar. I 1 och 4 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret till landskapet.
- 27 §.** Återkrav av stöd. I 1 mom. 4 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.
- 29 §.** Förfaranden vid återkrav. I paragrafen ändras utvecklings- och förvaltningscentret samt närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.
- 30 §.** Jämkning av återkrav. I paragrafen ändras utvecklings- och förvaltningscentret till landskapet.
- 31 §.** Syfte med informationssystemet. I 1 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret samt närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.
- 34 §.** Rätt att få upplysningar och utlämnande av information. I 1 och 2 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret samt närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.
- 35 §.** Inspektionsrätt. I 1 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret samt närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.
- 37 §.** Behörigt landskap. I rubriken och paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.
- 39 §.** Ändringssökande. I 1 mom. beaktas den ändring av förvaltningsprocesslagen som trädde i kraft den 1 januari 2016 och som innebär att beslut av en myndighet som är underställd statsrådet och beslut av ett ministerium får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Utvecklings- och förvaltningscentret samt närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet. Landskapets beslut får överklagas genom förvaltningsbesvär hos förvaltningsdomstolen. Besvär över beslut av förvaltningsdomstolen förutsätter besvärstillstånd.

1.3.7 Lagen om fiske

- 13 §.** *Regionalt tillstånd att bedriva kommersiellt fiske.* I 1, 2 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Om landskapens samarbete vid uppgifter enligt lagen om fiske föreskrivs i en separat lag, för vilken det redogörs nedan i motiveringen till 20 §.
- 14 §.** *Ersättning för kommersiellt fiske till innehavare av fiskerätt.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralens verksamhetsområde till landskapets område.
- 15 §.** *Givande av företrädare vid beviljande av tillstånd att bedriva kommersiellt fiske.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.
- 16 §.** *Ändring av tillståndsvillkor och återkallelse av tillstånd.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.
- 18 §.** *Regionalt tillstånd att bedriva fiskeguideverksamhet.* I 1–3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och dess verksamhetsområde till landskapet och dess område.
- 19 §.** *Fiskerimyndigheter.* Enligt gällande 1 mom. är jord- och skogsbruksministeriet samt de närings-, trafik- och miljöcentraler som sköter fiskeriärenden statliga fiskerimyndigheter. I momentet stryks omnämmandet av närings-, trafik- och miljöcentralerna, och en bestämmelse införs om att landskapet är fiskerimyndighet på landskapsnivå. Landskapsfullmäktige ska genom en sådan förvaltningsstadga som avses i 16 § i landskapslagen (xx/201x) besluta till vilken myndighet i landskapet fiskeriärendena hör.

I 3 mom. införs en ändring som innebär att alla beslut enligt 19 § som en myndighet fattar med stöd av lagen om fiske samt de handlingar som hör till behandlingen av ärendet får undertecknas maskinellt.

20 §. Landskapets uppgifter. I paragrafen och dess rubrik ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Enligt 1 mom. 1 punkten ska landskapet svara för fiskeriförvaltningen.

Enligt gällande 1 mom. 5 punkten ska närings-, trafik- och miljöcentralen styra och övervaka den fiskerirådgivning som utförs med statsmedel. Uppgiften i fråga överförs inte till landskapet, varför 5 punkten styrks. Styrningen och övervakningen av den rådgivning som utförs med statsmedel hör således enligt 19 § till jord- och skogsbruksministeriet.

Regeringspropositionen innehåller ett förslag till lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen. Enligt den föreslagna lagen ska landskapen avtala om hur de gemensamt sköter uppgifterna i enlighet med 8 kap. i landskapslagen. Syftet är att se till att de sakkunnigresurser och andra resurser som uppgifterna kräver effektivt står till landskapens förfogande oberoende av administrativa gränser, och att de uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen som är kopplade till varandra kan skötas som en ändamålsenlig helhet vad gäller innehåll och område. Lagen ska inte tillämpas på de av landskapens uppgifter inom fiskerihushållningen som enligt lag hör till ett visst landskaps ansvarsområde. Bestämmelser om sådana uppgifter finns i 21, 60, 88 och 89 § i lagen om fiske.

21 §. Landskapets behörighet i den ekonomiska zonen. I rubriken ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Enligt förslaget ska landskapet Egentliga Finland sköta landskapens uppgifter inom Finlands ekonomiska zon enligt lagen om fiske. De internationella avtal och fördrag som tillämpas inom den ekonomiska zonen och som är bindande för Finland innebär att beslut som gäller den ekonomiska zonen kräver särskild sakkunskap, varför det föreslås att uppgiften koncentreras till ett landskap. På grund av sitt läge anses landskapet Egentliga Finland vara mest lämpligt att sköta uppgiften. Eftersom uppgiften enligt lagen hör till ett visst landskaps ansvarsområde tillämpas inte på ordnandet av uppgiften den lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen för vilken det redogörs i motiveringen till 20 §.

22 §. Indelning i fiskeriområden. I 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

Enligt 3 mom. fastställs fiskeriområdenas geografiska gränser av landskapet. Landskapets regionala fiskerisamarbetsgrupper ska för landskapet utarbeta egna förslag till indelning av landskapets område i fiskeriområden. Innan indelningen fastställs ska landskapet höra jord- och skogsbruksministeriet och andra centrala aktörer. Dessa är t.ex. de övriga landskapen i de fall landskapen gemensamt ska fastställa omfattningen av och gränserna för fiskeriområden som kommer att ligga inom två eller flera landskaps områden. Om landskapens samarbete vad gäller uppgifter enligt lagen om fiske föreskrivs i den lag som nämns i motiveringen till 20 §.

Enligt 4 mom. kan landskapet också på eget initiativ ändra ett fiskeriområdes gränser efter att ha hört fiskeriområdena och innehavarna av fiskerätt. I de fall fiskeriområdet är beläget inom två eller flera landskaps områden ska landskapet även höra de berörda landskapen. Beslut om gränserna för ett fiskeriområde som är beläget inom flera landskaps områden ska dock i regel fattas gemensamt av landskapen i enlighet med den lag som nämns i motiveringen till 3 mom. Behov av att höra även andra landskap kan uppstå då ett fiskeriområde är beläget inom två eller flera sådana landskaps områden som har ordnat skötseln av uppgifterna enligt lagen om fiske så att de sköts gemensamt med andra landskap än med varandra. Eventuella oklarheter som gäller landskapens behörighet att ändra gränserna avgörs av jord- och skogsbruksministeriet.

24 §. Fiskeriområdenas uppgifter. I 9 punkten införs i stället för en bestämmelse om uppgifter som grundar sig på närings-, trafik- och miljöcentralens resultatstyrning en bestämmelse om uppgifter som grundar sig på landskapets styrning.

30 §. Fiskeriområdets stadgar. I 2 mom. införs en ändring som innebär att fiskeriområdets stadgar fastställs av landskapet i stället för av närings-, trafik- och miljöcentralen.

31 §. Bokföring och revision. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Hänvisningen till revisionslagen i 3 mom. ändras till en hänvisning till den gällande lagen 1141/2015.

32 §. *Tillsyn över fiskeriområdets verksamhet.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och dess verksamhetsområde till landskapet. Det nu gällande 2 mom., där det föreskrivs om närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet då fiskeriområdet sträcker sig över flera centralers verksamhetsområden, stryks och någon motsvarande bestämmelse behövs inte i 32 § på grund av den lag om samarbete mellan landskapen som nämns ovan.

33 §. *Regionala fiskerisamarbetsgrupper.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och dess verksamhetsområde till landskapet.

37 §. *Godkännande av planen för nyttjande och vård.* I 1 och 3–5 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 1 mom. stryks omnämmandet av landskapsförbund.

38 §. *Giltigheten hos planen för nyttjande och vård samt ändring av planen.* I 2–4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

39 §. *Övervakning av verkställigheten av planen för nyttjande och vård.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

40 §. *Verkställighet och uppföljning av planen för nyttjande och vård.* I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

47 §. *Dispens som ges av landskapet.* I rubriken och 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

53 §. *Landskapets befogenhet att begränsa fisket.* I rubriken och i 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I den finska språkdräkten görs dessutom en smärre ändring i 1 mom.

54 §. *Begränsning av allmänna fiskerättigheter.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

57 §. *Landskapets rätt att bestämma om fångstmått.* I rubriken och paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I den finska språkdräkten görs dessutom en smärre ändring i 1 mom.

60 §. *Avtal om skydd för saimenvikaren.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen i Norra Savolax till det behöriga landskapet. Med det behöriga landskapet avses de landskap inom vars område saimenvikaren förekommer. Enligt den nu gällande landskapsfördelningen är dessa landskap landskapet Södra Savolax, landskapet Södra Karelen och landskapet Norra Karelen. Eftersom uppgiften enligt lagen hör till vissa landskaps ansvarsområde tillämpas inte på ordnandet av uppgiften den lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen för vilken det redogörs i motiveringen till 20 §.

61 §. *Ersättningar för olägenhet som skyddet av hotade arter föranleder.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Enligt 59 § 1 mom. får genom förordning av statsrådet användningen av ett fångstredskap eller en fiskemetod av ett visst slag förbjudas inom ett visst vattenområde och detaljerade bestämmelser utfärdas om den tid då fångstredskapen får användas, om detta behövs för att skydda en djurart som med stöd av naturvårdslagen (1096/1996) har förklarats vara hotad. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska företräda staten vid förhandlingar och beslut om ersättning av skada som ett sådant förbud medför.

64 §. *Fastställande av vattendrag för vandringsfisk samt av fors- och strömområden.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

67 §. *Fiskled.* I 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

69 §. *Utredande av gränserna för fiskleden och älvmynningsområden.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

71 §. *Fiske i fiskväg.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

72 §. *Undantag från förbud att fiska vid älvmyrning, i fiskled och i fiskväg.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

74 §. *Utplantering av fisk och kräfta.* I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

76 §. *Dispens från utplanteringsförbud.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

77 §. *Införsel av fisk och kräfta.* I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

83 §. *Fördelning av avgiftsmedel.* I 1 mom. stryks omnämningarna av närings-, trafik- och miljöcentralen.

Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket landskapet inom de gränser som fastställs av jord- och skogsbruksministeriet beviljar medel för kostnader för planering, genomförande, styrning och utveckling av ett hållbart nyttjande och hållbar vård av fiskevattnen samt kostnader för fiskeövervakning enligt 82 § 1 mom. 1 punkten, när det är fråga om regionala åtgärder. Landskapet beviljar inom motsvarande gränser medel för kostnader för fiskeriområdenas verksamhet enligt 82 § 1 mom. 2 punkten och för sådana ersättningar till ägare av vattenområden som grundas på nyttjande av allmänna fiskerättigheter i fiskevattnen och på fiskeguideverksamhet enligt 82 § 1 mom. 4 punkten. Eftersom det handlar om att bevilja medel som samlats in i form av fiskeavgifter, ska landskapen gemensamt sköta de uppgifter som föreskrivs i paragrafen i enlighet med den lag som nämns i motiveringen till 20 §. I 2 mom. införs en bestämmelse enligt vilket landskapet då det beviljar medel ska tillämpa vad som föreskrivs i statsunderstödslagen (688/2001).

Gällande 2–4 mom. blir 3–5 mom.

I gällande 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

I gällande 3 mom. stryks omnämningarna av närings-, trafik- och miljöcentralen. Till momentet fogas en bestämmelse enligt vilken landskapet kan ställa upp resultatmål eller villkor för mottagarna av medel som landskapet beviljar.

I gällande 4 mom. görs inga ändringar.

88 §. *Grupper av kommersiella fiskare.* I 1 mom. 2 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland på motsvarande grunder som nedan i 89 §.

89 §. *Giltighetstiden för registrering av kommersiella fiskare och registreringens upphörande.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland. Enligt de förslag som ingår i regeringspropositionen ska till landskapet Egentliga Finland även koncentreras de uppgifter som gäller registrering av fartyg enligt lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs samt de uppgifter som gäller registrering av fiskefartyg som används i insjövattnen enligt lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik. Syftet med att koncentrera uppgifterna är att säkerställa att sakkunnigresurserna och övriga resurser används effektivt, att de beslut som fattas är enhetliga i hela landet och att de skyldigheter som grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning fullgörs. Eftersom uppgiften enligt lagen hör till ett visst landskaps ansvarsområde tillämpas inte på ordnandet av uppgiften den lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen för vilken det redogörs i motiveringen till 20 §.

92 §. *Fiskeriförvaltningens informationssystem.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

101 §. *Tillsyn över fiskeövervakarnas verksamhet.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

103 §. *Behörighetsvillkor för och godkännande som fiskeövervakare.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Det landskap där sökandens hemkommun är belägen är av betydelse om landskapet i fråga inte har ordnat skötseln av uppgiften i samarbete med det landskap inom vars område sökanden har för avsikt att verka som fiskeövervakare.

104 §. Utbildning och prov för fiskeövervakare. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

Omprövning av landskapets beslut får begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). Bestämmelsen om att förvaltningslagen ska tillämpas på omprövningsförfarandet innebär att det inte är fråga om en sådan begäran om omprövning som avses i 18 kap. i landskapslagen (xx/201x). Ändring i ett beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får sökas på det sätt som föreskrivs i 124 § i lagen om fiske.

105 §. Kort och funktionsbeteckning för fiskeövervakare. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

106 §. Återkallelse av godkännande som fiskeövervakare. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

107 §. Fiskeövervakares fullmakt och verksamhetsområde. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

117 §. Händelserapport. I 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

123 a §. Beslutsavgift. Till lagen fogas en ny paragraf enligt vilken landskapet tar ut en avgift för de beslut som landskapet fattat med stöd av lagen om fiske, på motsvarande sätt som närings-, trafik- och miljöcentralen gör i dag. Eftersom det är fråga om en avgift som tas ut för en offentligrättslig prestation får avgiften motsvara högst de totala kostnaderna för prestationen. Landskapsfullmäktige beslutar närmare om de allmänna grunderna för avgiften.

124 §. Sökande av ändring i beslut av landskapet. I rubriken samt i 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Enligt 1 mom. får ändring i landskapets beslut sökas enligt förvaltningsprocesslagen, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag. T.ex. ska ändring i ett beslut av landskapet som gäller beloppet på den avgift som tas ut för ett beslut sökas i enlighet med landskapslagen.

129 §. Den första indelningen i fiskeriområden. I 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Bestämmelsen gäller sammankallandet av fiskeriområdets första stämma efter den 1 januari 2019, när närings-, trafik- och miljöcentralernas beslut om fastställande av gränserna för fiskeriområdena har börjat tillämpas.

130 §. Utarbetande av de första planerna för nyttjande och vård samt av stadgar. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Bestämmelsen gäller fastställelse av fiskeriområdets stadgar efter den 1 januari 2019, när närings-, trafik- och miljöcentralernas beslut om fastställande av gränserna för fiskeriområdena har börjat tillämpas.

131 §. Övergångsbestämmelser om fiskeområdets uppgifter, rättigheter och skyldigheter. Inga ändringar görs i 1 mom. i den gällande lagen. Det kan antas att närings-, trafik- och miljöcentralerna hinner få de meningsskiljaktigheter mellan fiskeriområdena som avses i bestämmelsen för behandling och även hinner avgöra dem innan centralerna läggs ned i slutet av 2018.

I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

135 §. Tidigare förvärvat rätt att hålla fångstredskap i fiskled. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

1.3.8 Lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske

10 §. Godkännande av fiskeriförsäkringsinrättningar. I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland. För att uppgifterna ska kunna skötas på ett enhetligt

och effektivt sätt bör godkännandet av fiskeriförsäkringsinrättningar och andra uppgifter enligt lagen koncentreras till en myndighet.

11 §. *Fiskeriförsäkringsinrättningars bistånds- och upplysningskyldighet.* I 1–4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

13 §. *Ansökan om ersättning av landskapet Egentliga Finland.* I rubriken och 1 mom. ändras staten till landskapet Egentliga Finland och i 2 mom. stryks omnämmandet av vem ansökan ska riktas till eftersom det blivit onödigt.

15 §. *Styrningen av och tillsynen över fiskeriförsäkringsinrättningar.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

16 §. *Tillsyn över stödtagaren.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

18 §. *Förfaranden vid återkrav.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

19 §. *Den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen.* Paragrafen upphävs. Det behövs ingen separat bestämmelse om behörigt landskap.

20 §. *Ändrings sökande.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

23 §. *Övergångsarrangemang som gäller statsbidragsfonden.* I 2 mom. 4 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

1.3.9 Den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk

25 §. *Skogscentralens utredningsskyldighet.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som verkar som myndighet enligt naturvårdslagen.

1.3.10 Lagen om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen

1 §. *Lagens syfte och tillämpningsområde.* Enligt 7 § 1 mom. i landskapslagen får organiseringen av landskapets uppgifter, enligt vad som särskilt föreskrivs i lag, samlas på ett eller flera landskap, om det är nödvändigt för att förbättra kvaliteten och tillgången på tjänster, främja tillgodoseendet av språkliga rättigheter eller garantera tillräckliga personalresurser och andra resurser eller tillräcklig särskild expertis som behövs för den berörda uppgiften eller om det är nödvändigt av någon annan motsvarande och grundad anledning.

Den föreslagna lagen föreskriver enligt 7 § i landskapslagen om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen. Enligt 1 § 1 mom. är syftet med lagen att säkerställa att landskapen gemensamt sköter uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen så att de sakkunnigresurser och andra resurser som behövs för uppgifterna effektivt står till landskapens förfogande oberoende av landskapens administrativa gränser. Avsikten är också att skapa förutsättningar för att de uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen som är kopplade till varandra ska kunna skötas som ändamålsenliga helheter vad gäller innehåll och område.

Enligt 2 mom. ska lagen inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde tillämpas på skötseln av landskapens uppgifter enligt 6 § 1 mom. 8 och 19 punkten i landskapslagen. Lagens tillämpningsområde omfattar landskapens uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen enligt de punkter som det hänvisas till, inklusive användning och skötsel av vattentillgångar och hantering av översvämningrisker. Även de sistnämnda uppgifterna ingår i begreppet vattenhushållning. Lagen ska dock inte tillämpas på de av landskapens uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen om vars skötsel det föreskrivs separat i någon annan lag. Detta är t.ex. uppgifter enligt dammsäkerhetslagen (494/2009) och lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (118/2010), eftersom skötseln av dessa uppgifter enligt de nämnda lagarna hör till ett visst landskap. Lagen ska inte heller tillämpas på skötseln av de uppgifter som enligt lagen om vattentjänster (119/2001) hör till landskapen p.g.a. en undantagsbestämmelse som införs i den lagen.

Landskapens fiskerihushållningsuppgifter som omfattas av lagens tillämpningsområde är ordnande av fisket och vård av fiskbestånden, fiskevårdsskyldigheterna och fiskerinäringens allmänna intresse samt främjande av fiskerihushållningen och dess näringar. Landskapens vattenhushållningsuppgifter som omfattas av lagens tillämpningsområde är styrning och utveckling av vattenregleringen, vård och istandsättning av byggda vattendrag, produktion av hydrologiska observationsuppgifter, hantering av översvämningsrisker, grundtorrläggnings- och dikningsfrågor, landskapens uppgifter enligt vattenlagen, verkställighetsuppgifter i ärenden som gäller vissa vattenkonventioner samt, med vissa undantag, ansvar för användningen och underhållet av vattenkonstruktioner som hör till landskapen och för tillämpningen av tillstånd och avtal i anslutning till dessa.

Uppgifter i anslutning till vattendrag och fiskerihushållningen sköts för närvarande i stor utsträckning på ett centraliserat sätt av NTM-centralerna. Enligt regeringens riktlinje från den 5 april 2016 ska uppgifterna i landskapsförvaltningen ordnas så kostnadseffektivt som möjligt inom ett område som är större än ett landskap eller på nationell nivå koncentreras till ett landskap, för att trygga det kunnande som krävs för uppgifterna. En organisering som säkerställer att uppgifterna hanteras i helheter som omfattar hela vattendrag ska vara färdig att tillämpas genast när skötseln av uppgifterna överförs till landskapen.

Skötseln av de uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen som överförs till landskapen kräver specialkompetens inom flera uppgiftsområden, och p.g.a. knappa resurser måste man vid reformen se till att alla landskap får tillgång till denna specialkompetens. Uppgifterna inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen måste dessutom skötas i helheter som omfattar hela vattendrag och sträcker sig över landskapsgränserna, bl.a. för att trygga hanteringen av översvämningsrisker och vandringsfiskens livscykel. För att stimulera vandringsfiskens livscykel genomförs i flera landskap projekt i byggda vattendrag, för vilka det behövs sakkunniga som arbetar med uppgifter inom både fiskerihushållningen och vattenhushållningen vid NTM-centralerna. Projekten måste planeras och genomföras med beaktande av deras konsekvenser för hela vattendraget. Den kompetens som behövs för projekten finns för närvarande endast vid ett fåtal NTM-centraler. Den föreslagna lagen innehåller samlade bestämmelser om hur de resurser som överförs till landskapens styrning ska användas för uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen, med beaktande av kopplingarna mellan uppgifterna och den växelverkan som behövs vid skötseln av uppgifterna.

Om landskapens fiskeri- och vattenhushållningsuppgifter, som enligt den föreslagna lagen ska skötas gemensamt av landskapen, föreskriver för närvarande lagen om fiske (379/2015), lagen om hantering av översvämningsrisker (620/2011), vattenlagen (587/2011), lagen om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden (1093/2014) och lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen (1331/1991).

För närvarande sköter NTM-centralerna även sådana uppgifter inom vattenhushållningen som inte omfattar utövande av offentlig makt och som därmed inte hör till NTM-centralernas myndighetsuppgifter enligt de ovannämnda lagarna. Sådana uppgifter är uppgifter i anslutning till utnyttjandet av fiskresurserna och andra akvatiska resurser, användning och underhåll av vattenkonstruktioner och annan motsvarande egendom som hör till staten samt övervakning av att tillstånd och avtal som gäller konstruktionerna tillämpas.

NTM-centralerna ansvarar för mer än 250 vattenhushållningsavtal och ett stort antal konstruktioner i anslutning till dem som ska underhållas. Syftet med tillstånden och de vattenkonstruktioner som tillstånden gäller är översvämningskydd, vattenkraft, torrläggning av jord och fiskerihushållning. Typiska konstruktioner är dammar, fördämningar och konstgjorda bassänger. Till vattenkonstruktionsegendom hör också t.ex. automatiska stationer för uppföljning av vattenhöjden och flödet, vilka behövs antingen p.g.a. skyldigheter som följer av vattenrättsliga tillstånd eller för produktion av observationsuppgifter som krävs för vattenlägesbilder och vattendragsprognoser. NTM-centralerna ansvarar dessutom för vissa fiskerihushållningstillstånd och de konstruktioner som tillstånden gäller.

I och med att landskapsreformen träder i kraft kommer statens vattenkonstruktionsegendom med tillhörande rättigheter och skyldigheter att överföras till landskapen. Användningen och underhållet av denna egendom ingår till de delar som anges ovan i de uppgifter enligt 1 § som landskapen ska sköta enligt landskapslagen. Eftersom användning och underhåll av egendomen i enlighet med tillstånd och avtal kräver sakkunskap om vattenhushållning och det måste säkerställas att alla landskap har tillgång till denna sakkunskap, bör uppgifterna enligt den föreslagna lagen skötas gemensamt av landskapen.

2 §. Landskapens avtal om skötseln av uppgifter. Enligt 1 mom. ska landskapen avtala om hur uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen ska skötas på det sätt som föreskrivs i 8 kap. i landskapslagen. I 8 kap. i den lagen föreskrivs om formerna för landskapens offentligt rättsliga samarbete, vilka är gemensamma organ, gemensamma tjänster och skötsel av en myndighetsuppgift genom avtal. Landskapen ska avtala om skötseln av landskapens uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen så att skötseln uppfyller de allmänna krav som fastställs i momentet.

Enligt 1 punkten ska uppgifterna skötas jämligt i alla landskap som deltar i samarbetet så att varje landskap via samarbetet får tillgång till den specialkompetens och den kännedom om förhållandena i området som behövs för att sköta uppgifterna. De uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen som överförs från NTM-centralerna till landskapen är sakkunniguppgifter, och resurserna för dem är mycket knappa (cirka 170 årsverken). För att säkerställa att kompetensen och resurserna är tillräckliga har skötseln av uppgifterna inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen koncentrerats kraftigt. Uppgifterna inom fiskerihushållningen har koncentrerats till tre NTM-centraler (Egentliga Finland, Norra Savolax och Lappland) och därtill har fiskerinäringens uppgifter koncentrerats nationellt. Uppgifterna inom vattenhushållningen sköts inom NTM-centralernas miljöansvarsområde så att NTM-centralerna sköter uppgifter i anslutning till styrningen av vattendragens användning och iståndsättningen av byggda vattendrag inom ramen för ett samarbete som omfattar hela vattendrag och som sträcker sig över gränserna för NTM-centralernas verksamhetsområden, medan skötseln av flera enskilda uppgifter har koncentrerats regionalt eller nationellt. Skötseln av uppgifterna fortsätter att koncentreras p.g.a. de omfattande besparingar som riktats mot NTM-centralernas verksamhetsutgifter. Eftersom NTM-centralerna omfattas av statens resultatstyrda regionalförvaltning och ingår i samma räkenskapsverksstruktur samarbetar de smidigt vid skötseln av uppgifterna. När uppgifterna överförs till landskapen måste de organiseras så att landskapen får tillgång till den specialkompetens som behövs inom alla delområden av uppgifterna inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen. Med beaktande av principerna för landskapens självstyrelse och av att den centraliserade resultatstyrningen upphör samt de nedskärningar som redan avtalats och som drabbar NTM-centralernas resurser under de sista åren, måste uppgifterna i landskapen organiseras i större helheter än vad som i dag är fallet i NTM-centralerna. Detta förutsätts också i regeringens riktlinje av den 5 april 2016, enligt vilken den nuvarande koncentrationen av skötseln av uppgifterna och kompetensen ska fortsätta när uppgifterna överförs till landskapen. Endast ett fåtal personer har den specialkompetens som behövs för vissa uppgifter, t.ex. sakkunskap om iståndsättning av strömmande vattendrag eller grundtorrläggning. När uppgifterna överförs till landskapen är det viktigt att säkerställa tillgången till specialister även på nationell nivå.

Enligt 2 punkten ska landskapen när de avtalar om samarbete ordna skötseln av uppgifterna så att samarbetet och det gemensamma utnyttjandet av kompetensen gagnar skötseln av uppgifterna inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen. P.g.a. de knappa resurserna är avsikten att säkerställa en tillräcklig växelverkan och samverkan bl.a. när näringsförutsättningar utvecklas med hjälp av olika redskap.

Vid uppgifter som gäller beviljande av näringsstöd ur Europeiska havs- och fiskerifonden ska det enligt 3 punkten säkerställas att stödet används effektivt så att dess verkningar är så stora som möjligt även för hela landet.

Enligt 4 punkten ska landskapen när de avtalar om ett samarbete se till att sådana uppgifter som kräver att hela vattendraget beaktas när besluten bereds och beslutens konsekvenser granskas sköts som ändamålsenliga helheter som omfattar hela vattendraget. Sådana uppgifter är t.ex. vattenreglering, vård av strömmande vattendrag, förbättring av vandringsfiskens livsmiljöer samt hantering av översvämningsrisker.

Enligt 5 punkten ska det vid skötseln av uppgifterna säkerställas att de skyldigheter som Finland i egenskap av medlem i Europeiska unionen har när det gäller hanteringen av översvämningsrisker genomförs på ett effektivt och enhetligt sätt.

Till skötseln av uppgifterna inom vattenhushållningen och fiskerihushållningen hör uppgifter som gäller ägande, underhåll och grundlig förbättring av vattenkonstruktioner som är i NTM-centralernas besittning. Besittningen av vattenkonstruktioner och de därtill hörande uppgifterna har år 2016 koncentrerats till NTM-centralen i Södra Österbotten för att säkerställa att uppgifterna sköts trots minskade resurser. I samband med landskapsreformen överförs till landskapen statens vattenkonstruktioner som nu är i NTM-centralernas besittning och tillhörande vattenrättsliga tillstånd och privaträttsliga avtal inklusive rättigheter och skyldigheter. Enligt 1 mom. 6 punkten ska landskapen när de avtalar om skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen

även säkerställa underhållet och användningen av dessa vattenkonstruktioner samt se till att de skyldigheter som bygger på tillstånd och avtal fullgörs.

Enligt 2 mom. ska landskapen ge jord- och skogsbruksministeriet möjlighet att yttra sig om ett avtal om samarbete mellan landskapen innan avtalet godkänns. Detsamma gäller då ett avtal ändras. Avtalet kan vara ett avtal om ett gemensamt organ enligt 49 § i landskapslagen eller ett avtal om skötseln av en myndighetsuppgift enligt 51 § i samma lag. Även en gemensam tjänst, som landskapen enligt 50 § i landskapslagen kan inrätta genom överensstämmande beslut, förutsätter enligt den föreslagna lagen att de landskap som deltar i samarbetet avtalar om hur de ska säkerställa att de krav som fastställs i 1 mom. uppfylls.

Jord- och skogsbruksministeriet ska i ett utlåtande ge sin syn på om den samarbetsform som landskapen avtalat om uppfyller de krav för skötseln av uppgifterna som fastställts i lagen. Om ministeriet bedömer att landskapens samarbetsavtal inte uppfyller kraven ska ministeriet och landskapen förhandla om saken. Landskapen kan utifrån förhandlingarna vid behov justera avtalet innan de godkänner det.

Enligt 3 mom. ska landskapen delge ministeriet det godkända avtalet.

3 §. Statsrådets behörighet. Enligt 3 § kan statsrådet besluta om samarbete mellan landskapen i fråga om uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen om landskapen inte kan nå ett avtal enligt 2 § om hur uppgifterna ska skötas. Statsrådets behörighet gäller de landskap och de uppgifter för vilka inget avtal har ingåtts.

Förutom i de fall där landskapen över huvud taget inte avtalar om skötseln av en viss uppgift kan statsrådet också besluta om samarbetet om det samarbete som landskapen godkänt genom ett avtal bedöms vara otillräckligt för att uppfylla de krav för skötseln av uppgiften som fastställts i 2 § 1 mom. Bedömningen ska göras av jord- och skogsbruksministeriet efter det att landskapen till ministeriet har gett in ett avtal som de godkänt som ett resultat av den förhandling som avses i 2 § 2 mom.

Statsrådets föreskrifter ska vara tillräckliga med beaktande av lagens syfte, som enligt 1 § 1 mom. är att trygga tillräckliga personalresurser och andra resurser samt den särskilda expertis som behövs för uppgifterna samt att säkerställa att uppgifterna sköts som helheter som omfattar hela vattendrag. Föreskrifterna ska dessutom vara motiverade med tanke på uppfyllandet av kraven i 2 § 1 mom. 1–6 punkten.

Statsrådet kan vid behov besluta att samarbetet mellan landskapen ska ordnas med hjälp av ett för landskapen gemensamt organ enligt 48 § i landskapslagen. Statsrådet kan då samtidigt besluta vilket av de landskap som deltar i samarbetet som ska vara det ansvariga landskap som avses i 48 § 1 mom. i landskapslagen. Ett gemensamt organ som inrättas för skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen kommer att vara underställt det ansvariga landskapets fullmäktige och landskapsstyrelsen, och en organisation som är underställd organet kommer att vara en del av det ansvariga landskapets organisation.

Statsrådet kan också bestämma om andra frågor som är nödvändiga för inrättandet av ett gemensamt organ. Om dessa frågor, som gäller ett avtal som ingås om ett frivilligt organ för landskapen, föreskrivs i 49 § 1–3 punkterna i landskapslagen. Detta innebär att statsrådet bestämmer om det gemensamma organets uppgifter och vid behov om överföring av organisationsansvaret enligt 7 § i landskapslagen. Statsrådet bestämmer dessutom om det gemensamma organets sammansättning och rätten för de landskap som deltar i organet att välja medlemmar i organet samt om grunderna för beräkningen av de kostnader som skötseln av uppgifterna medför och för fördelningen av kostnaderna.

Statsrådet kan dessutom utfärda andra föreskrifter som behövs för att uppfylla kraven på skötseln av uppgifterna enligt 2 § 1 mom.

Målet med lagen är att landskapen sinsemellan ska avtala om hur samarbetet ska ordnas. Statsrådets föreskrifter ska därför vara i kraft endast tills landskapen har avtalat om samarbetet på det sätt som avses i lagen. I statsrådets beslut ska det därför alltid föreskrivas om det förfarande genom vilket de föreskrifter som statsrådet utfärdat senare kan ersättas med ett beslut av landskapen enligt 2 §.

Enligt 4 mom. ska landskapen till jord- och skogsbruksministeriet ge in ett godkänt avtal om ett gemensamt organ. Fristen för delgivande av avtalet ska fastställas genom beslut av statsrådet.

Enligt 5 mom. ska statsrådets beslut läggas fram av jord- och skogsbruksministeriet. Under beredningen ska ministeriet höra de landskap som beslutet gäller.

4 §. Ändringssökande. I ett beslut genom vilket landskapet godkänner ett avtal om landskapssamarbete enligt 2 § söks ändring på det sätt som föreskrivs i 18 kap. i landskapslagen.

I ett sådant beslut av statsrådet som avses i 3 § 1 mom. söks ändring hos högsta förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen. Statsrådets beslut ska dock trots ändringssökande iaktas till dess att ärendet har avgjorts genom ett lagkraftvunnet beslut.

5 §. Beredning av landskapens samarbete. Det avtal som avses i 2 § i förslaget ska vara i kraft och tillämpligt första gången fr.o.m. den 1 januari 2019, då ansvaret för uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen överförs till landskapen. Jord- och skogsbruksministeriet ska innan uppgifterna överförs ges möjlighet att kontrollera att avtalet uppfyller de krav för skötseln av uppgifterna som fastställts i 2 § 1 mom. Landskapen ska dessutom ha tillräckligt med tid att organisera skötseln av uppgifterna efter det att avtalet har godkänts eller, om landskapen inte kan enas om ett samarbete, efter det att statsrådets beslut och landskapens kompletterande avtal har godkänts. I 5 § föreskrivs därför att landskapen ska delge ministeriet det första samarbetsavtalet senast den 30 augusti 2018. Landskapen ska ge ministeriet möjlighet att yttra sig om avtalet senast sex veckor innan avtalet godkänns.

Enligt 12 § i lagen om införande av landskapslagen och lagen om ordnande av social- och hälsovård (/) ska landskapen inleda sin verksamhet i början av mars 2018. Landskapen har därmed cirka ett halvt år på sig att bereda och godkänna avtalet om samarbete i fråga om uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen.

För att säkerställa att avtalen ingås och uppgifterna organiseras inom den angivna tiden ska beredningen av avtalen inledas i temporära beredningsorgan så fort som möjligt efter det att den föreslagna lagen har stadfästs och dess slutliga innehåll är känt. Resultaten av beredningen överförs till landskapens beredningsansvar när landskapen inleder sin verksamhet i mars 2018.

6 §. Ikraftträdande. Om ikraftträdandet av lagen bestäms särskilt genom lag. Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2019 samtidigt som lagarna om ändring av de lagar som omfattas av dess tillämpningsområde, genom vilka uppgifterna inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen överförs till landskapen. Avsikten är dock att 5 § om beredning av landskapens samarbete ska träda i kraft redan den 1 mars 2018, då landskapsfullmäktiges första mandatperiod inleds och ansvaret för beredningen av landskapsreformen överförs till landskapsfullmäktige, landskapsstyrelsen och landskapets eventuella övriga organ samt till tjänsteinnehavarna.

1.3.11 Lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs

5 §. Behörig registeransvarig. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland ändras till landskapet Egentliga Finland. För att uppgifterna i anslutning till registret ska kunna skötas på ett enhetligt och effektivt sätt bör registerföringen koncentreras till en myndighet. Paragrafens 1 och 2 mom. slås ihop.

27 §. Beslut om utlämnande av uppgifter. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland ändras till landskapet Egentliga Finland.

32 a §. Avgifter. Att registrera ett fartyg eller en båt i farkostregistret eller i fartygsregistret för handelsfartyg är avgiftsbelagt. För enhetlighetens skull är det motiverat att ta ut en avgift även för registrering av fiskefartyg och för beslut som gäller registreringstillstånd och kvarhållande av registerutrymmet.

33 §. Ändringssökande. I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

1.3.12 Lagen om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning

19 §. Tillsyn. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.3.13 Skogslagen

7 a §. *Markägarens och skogscentralens informationsskyldighet.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som verkar som myndighet enligt naturvårdslagen.

14 b §. *Förfarande vid anmälan om flygekorrar.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.3.14 Jaktlagen

23 §. *Begränsning av jakt med hänsyn till allmän säkerhet.* I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. Beslut om begränsning av jakt förutsätter bl.a. lokalkännedom om hur områdena används. Hänvisningen i 1 mom. till lagen om djursjukdomar ändras till en hänvisning till 5 § i den gällande lagen om djursjukdomar (441/2013).

Enligt 3 mom. hör behörigheten att förbjuda eller begränsa jakt i Finlands ekonomiska zon till landskapet Egentliga Finland. Eftersom de beslut som gäller den ekonomiska zonen är av särskild karaktär föreslås det att besluten koncentreras till ett landskap. På grund av sitt läge är landskapet Egentliga Finland mest lämpligt att sköta uppgiften.

88 §. *Tillsyn över efterlevnaden av lagen.* I 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet på samma grunder som ovan i 23 §.

1.3.15 Lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen

1 a §. Lagen föreslås nedan ändras så att de centrala uppgifterna i samband med verkställigheten av lagen överförs till det berörda landskapet. I lagen föreskrivs om tillämpningen av fördraget mellan Finland och Ryssland. Eftersom staten i egenskap av fördragspart ska se till att skyldigheterna enligt fördraget fullgörs, införs i lagen en bestämmelse om att jord- och skogsbruksministeriet ska styra och följa verkställigheten av lagen.

2 §. Enligt den gällande paragrafen ska jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med vattenlagen ersätta skador som verkställigheten av överenskommelsen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen eventuellt förorsakar på finskt territorium. Eftersom merparten av uppgifterna inom vattenhushållningen och beslut om finansieringen av dessa samt tillstånd enligt vattenlagen som hör till staten inklusive rättigheter och skyldigheter överförs till landskapen, föreskrivs att även ersättningen av skador som förorsakas av verkställigheten av överenskommelsen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen ska skötas av det berörda landskapet.

För ersättningen av skadorna ansvarar de landskap till vars områden Saimens och Vuoksens vattendrag hör. Landskapen ska sinsemellan avtala om skötseln av uppgiften i enlighet med vad som föreskrivs i det förslag till lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen som ingår i regeringspropositionen.

I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, vars uppgifter bl.a. omfattar tillstånds- och ersättningsärenden enligt vattenlagen.

I 3 och 4 mom. införs inga ändringar.

3 §. I gällande 3 § föreskrivs om närings-, trafik- och miljöcentralens skyldighet att vid avtappning följa effekterna av avtappningen på saimensälens livsbetingelser samt på fiskbeståndet och fisket så som jord- och skogsbruksministeriet har godkänt. Vattenhöjden och flödet i Saimen och Vuoksen följs som en del av den normala hydrologiska övervakningen av vattendragen. Eftersom det i praktiken inte är möjligt att skilja mellan de konsekvenser som verkställigheten av avtappningsstadgan får för vattendragen och de naturliga variationerna i vattendragen slopas regleringen av uppföljningen. Landskapet ska också ansvara för att förse det datasystem som upprätthålls av Finlands miljöcentral med uppgifter om vattenhöjd och flöde i Saimen och Vuoksen.

I 3 § införs en bestämmelse om skyldigheten för ett landskap enligt 2 § att tillsammans med de andra landskapen i det område där överenskommelsen tillämpas ansvara för sakkunniguppgifterna i anslutning till verkställigheten av överenskommelsen om en avtappningsstadga. Sakkunniguppgifterna omfattar bl.a. deltagande i den finsk-ryska gränsvattendragskommission som avses i artikel 2 i överenskommelsen.

4 §. Enligt gällande 4 § 1 mom. ska närings-, trafik- och miljöcentralen tillkännage datum för inledande och avslutande av avtappningar med iakttagande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs i 11 kap. 22 § i vattenlagen om meddelande av beslut enligt vattenlagen. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till ett landskap som avses i 2 § i paragrafen. I 1 mom. införs dessutom en ändring som innebär att den som sköter avtappningen ska registrera uppgifter om datum för inledande och avslutande av avtappningar som avviker från det normala direkt i det datasystem som upprätthålls av Finlands miljöcentral.

För att trygga rättigheterna för eventuella skadelidande ska uppgifter om avtappningar och datum för inledande och avslutande av dem samt om vattenhöjden i Saimen och Vuoksen fortfarande delges dem som berörs på det sätt som lagen föreskriver. Den föråldrade lagstiftningen om offentlig kungörelse kommer dock inte längre att tillämpas på delgivande av information. Däremot ska landskapet och de berörda kommunerna se till att uppgifterna offentliggörs i det allmänna datanätet. En bestämmelse om detta införs som 2 mom. i paragrafen.

Straffbestämmelsen i gällande 2 mom. stryks. Det räcker att den i 1 mom. föreskrivna skyldigheten för den som sköter avtappningen att registrera uppgifterna kan förenas med de administrativa tvångsmedel enligt vattenlagen som avses i 4 a § i den gällande lagen.

1.3.16 Dammsäkerhetslagen

5 §. *Myndigheter.* I 2 mom. ändras de närings-, trafik- och miljöcentraler som är behöriga i dammsäkerhetsfrågor till landskapet Kajanaland.

Jord- och skogsbruksministeriet har den 18 juni 2015 med stöd av nuvarande 5 § 3 mom. i dammsäkerhetslagen bestämt att närings-, trafik- och miljöcentralen i Kajanaland är den dammsäkerhetsmyndighet som avses i 5 § 2 mom. inom alla närings-, trafik- och miljöcentralers områden vid övervakningen av dammar enligt dammsäkerhetslagen. Enligt förslaget ska det i dammsäkerhetslagen föreskrivas att uppgiften hör till landskapet Kajanaland.

14 §. *Klassificeringsbeslut och godkännande av handlingar.* Till paragrafen fogas ett nytt 5 mom. enligt vilket dammsäkerhetsmyndigheten kan ta ut en avgift för beslut om klassificering av en damm och om godkännande av riskutredningar och kontrollprogram, på motsvarande sätt som närings-, trafik- och miljöcentralen i dag. Eftersom det är fråga om en avgift som tas ut för en offentligt rättslig prestation fastställer lagen att avgiften får motsvara högst de totala kostnaderna för prestationen. Landskapsfullmäktige bestämmer närmare om de allmänna grunderna för avgiften.

1.3.17 Lagen om stödjande av grundtorrläggning

1 §. Grundtorrläggning kan stödjas med medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond (Makera) och med anslag som anvisas i statsbudgeten. I praktiken har anslagen för beviljande av stöd under den nuvarande lagens giltighetstid i sin helhet kommit från användningsplanen för Makera. I och med landskapsreformen beslutar landskapen om beviljande av stöd även för bl.a. grundtorrläggning. Därför föreslås det att lagen om stödjande av grundtorrläggning, som gäller grunderna och förfarandet för stöd som beviljas genom beslut av en statlig myndighet samt tillsyn över beviljade stöd, ska upphävas.

2 §. Enligt ikraftträdandebestämmelsen ska den nuvarande lagen och den förordning om stödjande av grundtorrläggning (530/1998) som utfärdats med stöd av lagen tillämpas på grundtorrläggningstöd som beviljats innan lagen upphävdes. Enligt förslaget ska Landsbygdsverket ansvara för uppgifter i anslutning till övervakningen av stöd som beviljats innan lagen upphävdes, vilka enligt den upphävda lagen hörde till närings-, trafik- och miljöcentralen.

1.3.18 Viltförvaltningslagen

5 §. *De regionala viltvårdsråden.* I 2 mom. stryks omnämmandet av en representant för landskapsförbundet, och en representant för närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till en representant för landskapet.

1.3.19 Viltskadelagen

10 §. *Ersättning för skador på odling.* Enligt gällande 2 mom. ska vid beräkningen av skadebeloppet för skördeskadorna som pris per enhet för odlingsväxter och normskörd användas i skördeskadlagen

(1214/2000) eller med stöd av den fastställda värden. Skördeskadlagen har upphävts genom lagen om upphävande av lagen om ersättande av skördeskador (1191/2013) som trädde i kraft den 1 januari 2017, varför 2 mom. stryks. Även hänvisningarna till skördeskadlagen i nuvarande 3 mom. stryks, och momentet blir med dessa ändringar 2 mom.

23 §. Anmälan om skada. I 2 mom. 2 punkten ändras landsbygdsnäringsmyndigheten på skadefallsorten till det landskap inom vars område skadefallsorten är belägen.

24 §. Terrängundersökning. I 1 mom. ändras kommunens landsbygdsnäringsmyndighet till landskapet.

26 §. Konstaterande och värdering av skador på odling, djur, lösöre och ren. I 1 och 2 mom. ändras landsbygdsnäringsmyndigheten på skadefallsorten till det landskap inom vars område skadefallsorten är belägen. I 1 mom. stryks hänvisningen till skördeskadlagen, som har upphävts genom lagen om upphävande av lagen om ersättande av skördeskador (1191/2013) som trädde i kraft den 1 januari 2017.

I 2 mom. ändras kommunens landsbygdsnäringsmyndighet till landskapet. Momentet ändras också så att landskapet vid behov kan anlita en ojävig sakkunnig vid konstaterandet och värderingen av alla skador, medan bestämmelsen i den nu gällande lagen endast gäller bedömningen av skador på ren.

Enligt nuvarande 3 mom. ska den som utför värderingen sända skadeanmälan och värderingsinstrumentet till landsbygdsnäringsmyndigheten i den skadelidandes hemkommun för beslut om ersättning, om en skada har inträffat inom en annan kommun än den skadelidandes hemkommun. I 30 § föreslås att behörig myndighet vid behandlingen av ersättning för skador ska fastställas utifrån skadefallsorten i stället för utifrån sökandens hemkommun. Eftersom skadeanmälan och andra handlingar därmed inte längre behöver skickas till sökandens hemkommun stryks 3 mom. som onödigt.

Nuvarande 4 mom. i paragrafen blir 3 mom. utan att innehållet ändras.

30 §. Behörig myndighet vid behandlingen av ersättningar. Enligt gällande 1 mom. är behörig myndighet vid behandlingen av ersättning för skador på odling, djur, lösöre och ren landsbygdsnäringsmyndigheten i sökandens hemkommun. I momentet ändras landsbygdsnäringsmyndigheten till landskapet, och därtill fastställs behörig myndighet i ersättningsärenden utifrån skadefallsorten i stället för utifrån sökandens hemkommun. Det nuvarande förfarandet där myndigheten på skadefallsorten skickar skadeanmälan och uppgifterna om bedömningen av skadan till myndigheten i sökandens hemkommun för ersättningsbeslut fördröjer handläggningen av ärendet och ökar den administrativa bördan i onödan.

34 §. Myndigheternas rätt till information. I paragrafen ändras kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter till landskapet.

35 §. System för övervakning av ersättningar. I 2 mom. ändras kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter till landskapet och skogscentralerna till Finlands skogscentral.

36 §. Uppgifternas offentlighet och utlämnande av uppgifter. I 1 mom. ändras kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter till landskapet.

44 §. Jämkning. I 1 och 2 mom. ändras kommunens landsbygdsnäringsmyndighet till landskapet.

47 §. Ändringssökande. I 1 mom. ändras ett beslut av den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten till ett beslut av landskapet, och omnämmandet av närings-, trafik- och miljöcentralen som en omprövningsmyndighet stryks. Omprövning av landskapets beslut får enligt förvaltningslagen (434/2003) begäras av den myndighet som fattat beslutet. Dessutom slås 1 och 2 mom. ihop till ett nytt 1 mom.

49 §. Jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift. I 1 och 2 mom. ändras kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter till landskapet och skogscentralerna till Finlands skogscentral.

50 §. Landsbygdsverkets tillsynsuppgift. I 1 mom. ändras kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter till landskapet och skogscentralerna till Finlands skogscentral. Enligt nuvarande 2 mom. kan Landsbygdsverket anlita närings-, trafik- och miljöcentralerna för

tillsynsuppgiften. Eftersom behovet av att anlita centralerna i praktiken har visat sig vara litet stryks bestämmelsen utan att någon ersättande bestämmelse fogas till paragrafen.

1.3.20 Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige, om tillämpning av överenskommelsen och om upphävande av vissa lagar

1 a §. Nedan föreslås att 2 § i lagen ändras så att verkställighetsuppgifterna i anslutning till gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige (FördrS 91/2010) överförs till landskapet Lappland. Eftersom staten i egenskap av part i överenskommelsen även ansvarar för att skyldigheterna i överenskommelsen fullgörs, införs som 1 a § i lagen en bestämmelse om att jord- och skogsbruksministeriet ska styra och följa verkställigheten av lagen.

I och med att uppgifterna inom fiskerihushållningen och vissa uppgifter inom vattenhushållningen överförs från Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland till landskapet Lappland måste även artikel 9 i gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige samt 15, 17–19 och 21 § i fiskestadgan, som utgör en integrerad del av överenskommelsen, ändras genom ett fördrag. Artikel 9 innehåller bestämmelser om de uppgifter som den statliga myndighet som ansvarar för vattenfrågor har i samband med verkställigheten av överenskommelsen. I de paragrafer i fiskestadgan som nämns fastställs för närvarande uppgifterna för Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland i egenskap av den myndighet som förvaltar fisket. Artikel 9 i gränsälvöverenskommelsen och fiskestadgan bör därför genom ett fördrag som förhandlas fram med Sverige ändras så att den myndighet som i Finland har behörighet att sköta uppgifterna är landskapet Lappland.

2 §. En myndighet enligt artikel 6 i gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige får bevilja den andra partens myndighet som deltar i översvämningssbekämpning rätt att överskrida riksgården vid vissa uppgifter som gäller översvämningssbekämpning. En myndighet enligt artikel 17 i överenskommelsen ska bevaka de allmänna intressena vid den andra partens tillståndsgivande domstol eller myndighet, när det är fråga om verksamheter eller åtgärder som orsakar gränsöverskridande verkningar på vattnens status eller för deras nyttjande.

I 2 § införs en ändring som innebär att det i stället för Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland är landskapet Lappland som är den myndighet som utsetts av en part enligt artikel 6 och den bevakningsmyndighet som avses i artikel 17.

Ändringen av 2 § kräver inte att gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige ändras. Därför införs i lagen en ikraftträdandebestämmelse i standardform.

4 §. Hänvisningen till fiskelagstiftningen i 4 § 1 mom. ändras till en hänvisning till 88 § i den lag om fiske som trädde i kraft i början av 2016 och till de förnyade begreppen i lagen. Genom förordning av statsrådet får det utfärdas bestämmelser om att begränsningar som gäller fisketider och redskap kan vara olika för fiskare som hör till grupp I eller II av kommersiella fiskare och för fritidsfiskare.

Inga ändringar införs i 2 mom.

1.3.21 Lagen om Finlands skogscentral

6 §. *Skogsråden på landskapsnivå och deras uppgifter.* I 2 mom. 1 punkten ändras landskapsförbunden till landskapen och närings-, trafik- och miljöcentralerna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Vidare ändras i 1 mom. och 2 mom. 1 punkten omnämningarna av skogscentralens enhet för offentliga tjänster till skogscentralen. I början av 2017 trädde lagen om ändring av lagen om Finlands skogscentral (xx/2016) i kraft, genom vilken skogscentralens indelning i enheter avskaffades. Till följd av denna ändring finns det inte längre någon enhet för offentliga tjänster vid skogscentralen.

9 §. *Skogscentralens direktions uppgifter.* I 1 mom. 3 punkten ändras landskapsförbunden till landskapen och närings-, trafik- och miljöcentralerna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom ändras omnämningarna av skogscentralens enhet för offentliga tjänster till skogscentralen med samma motivering som ovan i 6 §.

1.3.22 Lagen om hantering av översvämningssrisker

2 §. Definitioner. Namnet på lagen om vattenvårdsförvaltningen i 4–7 punkten ändras till det nu gällande namnet. Definitionen av samordnande närings-, trafik- och miljöcentral i 8 punkten stryks.

3 §. Myndigheter. I 2 mom. införs förutom de statliga och kommunala myndigheterna även landskapets myndigheter.

4 §. Landskapets uppgifter. I rubriken och i 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. 2 mom. 4 punkten preciseras så att landskapets uppgift förutom att främja även är att styra och följa översvämningsskyddet och andra åtgärder som förbättrar hanteringen av översvämningssriskerna. I 5 punkten preciseras uppgiften att sköta den hydrologiska övervakningen till att producera hydrologiska observationsuppgifter.

Enligt gällande 3 mom. kan jord- och skogsbruksministeriet bestämma att en närings-, trafik- och miljöcentral ska sköta de uppgifter som avses i paragrafen inom en annan närings-, trafik- och miljöcentrals verksamhetsområde. Syftet med bestämmelsen är att kunna styra myndigheternas resurser till uppgifter som gäller hantering av översvämningssrisker på ett så effektivt och flexibelt sätt som möjligt. Eftersom uppgifterna överförs till landskapen stryks 3 mom. Landskapen ska sinsemellan avtala om skötseln av uppgiften i enlighet med vad som föreskrivs i det förslag till lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen som ingår i regeringspropositionen.

5 §. Kommunens och landskapens räddningsväsendes uppgifter. I rubriken och i 1 mom. ändras det lokala räddningsväsendet till landskapens räddningsväsende. I 1 mom. stryks omnämmandet av landskapsförbundet.

8 §. Områden med betydande översvämningssrisk. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Om ett avrinningsområde är beläget inom flera landskaps områden ska landskapen till jord- och skogsbruksministeriet ge in ett gemensamt förslag till områden med betydande översvämningssrisk i avrinningsområdet. I kustområden, där hanteringen av översvämningssrisker enligt lagen inte kräver någon gemensam planering eller samordnade åtgärder, kan landskapen lägga fram sina förslag som ändamålsenliga helheter, antingen för det egna området eller gemensamt för flera landskaps områden om man kommer överens om det.

15 §. Översvämningssgrupper. I 1 mom. stryks omnämmandet av landskapsförbunden. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ändras i momentet till landskapen och de lokala räddningsväsendena till landskapens räddningsväsende.

Enligt gällande 2 mom. tillsätter jord- och skogsbruksministeriet översvämningssgruppen på förslag av det berörda landskapsförbundet och bestämmer vilka organ som ska vara företrädare i översvämningssgruppen och vilket av dem som ska vara ordförande för gruppen. Enligt förslaget ska landskapet tillsätta översvämningssgruppen och också leda gruppens verksamhet. Om ett avrinningsområde är beläget inom flera landskaps områden beslutar landskapen gemensamt om tillsättandet av översvämningssgruppen och ledningen av gruppens verksamhet. Om landskapen inte kan enas om ledningen av översvämningssgruppen ska de hänskjuta ärendet till jord- och skogsbruksministeriet.

För tydlighetens skull fogas till paragrafen som ett nytt 4 mom. en bestämmelse enligt vilken landskapet eller landskapen gemensamt till jord- och skogsbruksministeriet ska ge in förslaget till riskhanteringsplan.

17 §. Deltagande och information. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapet.

I 2 mom. införs dessutom en ändring som innebär att meddelanden om de förslag som avses i 1 mom. ska offentliggöras i enlighet med 108 § i kommunallagen (410/2015). Enligt 108 § i kommunallagen ska kommunala tillkännagivanden göras kända genom att de offentliggörs i det allmänna datanätet, om inte något annat följer av sekretessbestämmelserna, samt vid behov på något annat sätt som kommunen har fattat beslut om. Ett tillkännagivande ska finnas i det allmänna datanätet 14 dygn, om inte något annat följer av sakens natur. Enligt det föreslagna 2 mom. ska tillkännagivandet om ett förslag finnas framlagda i det allmänna datanätet under föreskriven tid så att allmänheten kan framföra sina åsikter. Enligt 7 § i statsrådets förordning om hantering av översvämningssrisker (659/2010) ska åsikter om förslaget till angivande av områden med betydande översvämningssrisk kunna framföras under tre månaders tid och åsikter om förslaget till riskhanteringsplan under sex

månaders tid. Landskapet ska dessutom informera om förslaget till riskhanteringsplan på annat sätt som det anser lämpligt. På grund av det stora utbudet av kommunikationsteknik nämns i bestämmelsen inte längre publikation i tidningar som exempel.

18 §. Godkännande av riskhanteringsplaner för avrinningsområden och kustområden. I 2 mom. införs en ändring som innebär att jord- och skogsbruksministeriet meddelar beslut om godkännande av riskhanteringsplaner efter anslag genom att i förväg informera om det i det allmänna datanätet. Ministeriet ska på sin webbplats offentliggöra ett meddelande om den framtida tidpunkten för beslutet. I förslaget slopas därmed tillämpningen av den föråldrade lagstiftningen om offentlig kungörelse.

I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till det berörda landskapet. Bestämmelsen ändras också så att landskapet ska meddela kommunerna om beslut om godkännande av riskhanteringsplaner så att kommunerna kan offentliggöra beslutet i det allmänna datanätet enligt 108 § i kommunallagen under den tid som föreskrivs för ändringsökande.

22 §. Överklagande. I 2 mom. 2 punkten ändras landskapsförbund till landskap och lokala räddningsväsenden till landskapens räddningsväsende.

23 §. Beaktande av riskhanteringsplanerna. I 1 mom. stryks omnämmandet av regionutvecklingsmyndigheter medan landskapens myndigheter läggs till i paragrafen.

24 §. Utlämnande av uppgifter. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

25 §. Uppgiftslämnande. Till paragrafen fogas en bestämmelse i form av ett nytt 1 mom., enligt vilken landskapet ska förse Finlands miljöcentral med det material i anslutning till planeringen av hanteringen av översvänningsrisker som avses i bestämmelsen. Uppgifterna ska lämnas i digital form.

I det tidigare 1 mom. som nu blir 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Kommunen ska förse landskapet och Finlands miljöcentral med de uppgifter som avses i bestämmelsen. Uppgifterna ska lämnas i digital form.

26 §. Informationssystem. Den förteckning över material i anslutning till planeringen av hanteringen av översvänningsrisker som finns i gällande 1 mom. flyttas till 25 § som ett nytt 1 mom.

1.3.23 Lagen om stödjande av vatten- och avloppsåtgärder

1 §. Enligt den gällande lagen kan vatten- och avloppsåtgärder stödjas med anslag som i statsbudgeten beviljas för ändamålet. På vattentjänstunderstöd tillämpas dessutom statsunderstödslagen (688/2001). Med vatten- och avloppsåtgärder avses i lagen åtgärder som betjänar vattenförsörjningen i samband med bosättning eller i samband med närings- och fritidsverksamhet som kan jämföras med bosättning, dvs. ledande, behandling och leverans av vatten för användning som hushållsvatten, samt avledande och behandling av avloppsvatten medräknat behandling och utnyttjande av det slam som därvid uppstår. Stöd kan beviljas vattentjänstverk som avses i lagen om vattentjänster (119/2001), andra sammanslutningar eller samfund som har grundats för vattenförsörjning och avloppshantering eller kommuner för åtgärder som bl.a. syftar till att åstadkomma regionalt samarbete inom vattentjänsterna, trygga vattentjänsterna i speciella situationer eller skapa vattentjänster i landsbygdsområden. Understöd kan dessutom beviljas ägare eller innehavare av bebyggd fastighet på de grunder som bestäms i lagen.

I och med landskapsreformen beslutar landskapen om beviljande av stöd även för bl.a. vatten- och avloppsåtgärder. Därför föreslås det att lagen om stödjande av vatten- och avloppsåtgärder, som gäller grunderna och förfarandet för beviljande av stöd som betalas med statens medel samt tillsynen över beviljade stöd, ska upphävas.

2 §. Enligt lagen om vattentjänster ska ny- och reparationsinvesteringar täckas med avgifter som tas ut av kunderna. Enligt statens plan för de offentliga finanserna 2015–2018 har beviljandet av statligt stöd för vatten- och avloppsåtgärder upphört. Det finns inte längre några anslag för detta i statsbudgeten efter 2016, då finansieringen av de sista halvårliga projekten avslutades. Enligt den föreslagna ikraftträdandebestämmelsen ska den nuvarande lagen tillämpas på stöd till vatten- och avloppsåtgärder som beviljats innan lagen upphävdes. Enligt förslaget ansvarar Landsbyggsverket för uppgifter i anslutning till tillsynen över stöd som beviljats innan lagen upphävdes, vilka enligt den upphävda lagen hör till närings-, trafik- och miljöcentralen.

1.3.24 Lagen om vattentjänster

4 §. Myndigheter. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Eftersom uppgifterna enligt hälsoskyddslagen överförs till landskapen stryks omnämmandet av den kommunala hälsoskyddsmyndigheten i momentet. Till 2 mom. fogas en bestämmelse enligt vilken regeringspropositionens förslag till lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen inte ska tillämpas på landskapens vattenhushållningsuppgifter enligt lagen om vattentjänster.

20 d §. Lämnande av uppgifter till informationssystemen. Enligt gällande 1 mom. ska Finlands miljöcentral förvalta ett informationssystem för vattentjänster i samarbete med närings-, trafik- och miljöcentralerna. Eftersom vattentjänstverken ansvarar för de uppgifter som de lämnat till systemet behöver den tillsynsmyndighet som avses i lagen om vattentjänster inte delta i förvaltningen av informationssystemet efter ibruktagningsskedet. Därför ändras 1 mom. så att Finlands miljöcentral ensam ansvarar för att förvalta informationssystemet.

Inga ändringar införs i 2 mom.

Enligt gällande 15 § i lagen om vattentjänster ska ett vattentjänstverk hålla sig informerat om dels de risker som hänför sig till kvantiteten av eller kvaliteten på det råvatten som det använder, dels i vilket skick verkets anordningar är. Verket ska därför kontrollera kvantiteten av och kvaliteten på det råvatten som det använder, anordningarnas skick och mängden läckvatten i verkets vattenlednings- och avloppsnät. Verkets tillstånd för vattenuttag enligt vattenlagen (587/2011) kan innehålla kontrollbestämmelser om att samla in delvis samma uppgifter. Enligt lagen om vattentjänster eller vattenlagen eller ett tillstånd som grundar sig på den är dock verket inte skyldigt att lämna kontrolluppgifter direkt till informationssystemet.

För att kunna bedöma och hantera riskerna i samband med vattentjänsterna ska myndigheterna på ett centraliserat sätt kunna få tillgång till de kontrolluppgifter som avses i 15 § i lagen om vattentjänster. Uppgifterna ska också vara i ett enhetligt tekniskt format, så att de kan användas effektivt. I 20 d § 3 mom. föreskrivs det därför om vattentjänstverkens skyldighet att till datasystemet för miljövarldsinformation i digital form lämna sådana kontrolluppgifter som avses i 15 § 1 mom. I 222 § i miljöskyddslagen (527/2014) föreskrivs om datasystemet för miljövarldsinformation. Det föreslagna 3 mom. gäller endast kontrolluppgifter, inte de uppgifter om ledningsnätets placering som nämns i 15 § 1 mom.

Det gällande 3 mom. blir 4 mom., och i bestämmelsen hänvisas förutom till 2 mom. även till det nya 3 mom.

Paragrafens rubrik ändras till *Lämnande av uppgifter till informationssystemen*, vilket bättre beskriver det föreslagna innehållet i bestämmelsen.

29 §. Åtgärder vid överträdelser eller försummelser. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

1.3.25 Lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter

7 § Myndigheter. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 3 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket. Den uppgift som avses i bestämmelsen har ursprungligen föreskrivits för Regionförvaltningsverket i Södra Finland eftersom verket också är tillståndsmyndighet enligt lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (497/2013). Tillsynsmyndighetens uppgifter enligt nämnda lag överförs till Livsmedelssäkerhetsverket i samband med landskapsreformen.

13 §. Återkallande av tillstånd. I 1 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

14 §. Rätt att få uppgifter och utföra inspektion. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

17 §. Åtgärder vid överträdelser eller försummelser. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

18 §. Beslagtagande och förstöring. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och i 2 mom. Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

19 §. Ändringssökande. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

20 §. Anmälan till förundersökningsmyndighet. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

1.3.26 Lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken

4 §. Jord- och skogsbruksministeriet. I paragrafen stryks 3 mom. eftersom överföringen av uppgifterna till landskapet ska föreskrivas genom lag.

5 §. Landskapet Egentliga Finland. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland. Uppgifterna i anslutning till övervakningen av att Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik iakttas förutsätter detaljerade kunskaper om Europeiska unionens lagstiftning, och de är av riksomfattande karaktär även om de koncentreras till havsområdet. Även med tanke på internationella avtal blir det mer åskådligt om övervakningen i Finlands ekonomiska zon sköts av en enda myndighet. En jämlik behandling av de aktörer som är föremål för övervakningen tryggas också bäst om endast en myndighet förutom gränsbevakningsväsendet ansvarar för övervakningen.

7 § Livsmedelssäkerhetsverket. I paragrafen och dess rubrik stryks hänvisningen till regionförvaltningsverket och de kommunala myndigheterna för livsmedelstillsyn. En informativ hänvisning till livsmedelslagen lämnas kvar, eftersom livsmedelslagen föreskriver hur de uppgifter som överförs från regionförvaltningsverket och kommunerna ska skötas.

13 §. Tillfällig indragning av fisketillstånd. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

15 §. Mätning av maskinstyrkan. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

18 §. Befrielse från vissa skyldigheter. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

19 §. Förstöring av fiskeriprodukter som härrör från IUU-fiske. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

20 §. Myndighet som tar emot rapporter och beräkning av tidsfristen. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

21 §. Fångstdeklarationer för fiskarter som ingår i fiskekvotssystemet för fiskefartyg med en längd på mindre än tio meter. I 1 mom. ändras en närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Egentliga Finland.

22 §. Fångstdeklarationer för andra fiskarter än sådana som ingår i fiskekvotssystemet för fiskefartyg med en längd på mindre än tio meter. I 1 mom. ändras en närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Egentliga Finland.

27 §. Meddelande om vem som undertecknar fiskeloggboken, omlastningsdeklarationen, landningsdeklarationen och fångstdeklarationen. I 1 mom. ändras en närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Egentliga Finland.

28 §. Att anmäla sig som förstahandsuppköpare. I 1 mom. ändras en närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Egentliga Finland.

36 §. Fångstintygsregistret. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

38 §. Registerförare och registeranvändare. I 1 mom. ändras en närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Egentliga Finland, till den del bestämmelsen gäller register som avses i 30–36 §.

49 §. Överträdelse. I 27 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

65 §. Överträdelseregistrets registerförare och registeranvändare. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapet Egentliga Finland.

69 §. Utlämnande av registeruppgifter. I 2 mom. 9 punkten ändras en närings-, trafik- och miljöcentral till ett landskap.

70 a §. Avgifter. Beslut om import och export av fiskeriprodukter kommer att vara avgiftsbelagda. Detsamma gäller beslut om förordnande av godkänd ekonomisk aktör. Landskapsfullmäktige bestämmer i sitt beslut om avgifter grunderna för avgiften. Avgiften får dock inte vara större än de totala kostnaderna för det avgiftsbelagda beslutet.

1.3.27 Lagen om samfälliga skogar

37 §. Tryggande av panthavares ställning. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.3.28 Lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik

10 §. Fisketillstånd. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland. I paragrafen bör situationen före lagändringen beaktas, enligt vilken fångstanmälningarna ska lämnas till Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland.

För att uppgifterna ska kunna skötas på ett enhetligt och effektivt sätt bör uppgifter enligt lagen koncentreras till en myndighet.

11 §. Överföring av fisketillstånd. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

16 §. Överföring av överlåtbara nyttjanderätter. I 6 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

17 §. Icke-överlåtbara nyttjanderätter för kommersiella fiskare som börjar bedriva kommersiellt fiske. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

19 §. Förfarande för fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter. I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

20 §. Fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter. I 1–4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

21 §. Inverkan på aktörsspecifika fiskekvoter vid ändringar av Finlands fiskekvoter. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

22 §. Överföring av aktörsspecifika fiskekvoter. I 4 och 5 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

25 §. Specialbestämmelser om laxfångster. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

26 §. Bruksavgift för aktörsspecifika fiskekvoter. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

29 §. Skyldigheter för innehavare av aktörsspecifika fiskekvoter samt påföljder vid underlåtelse att iaktta skyldigheterna. I 2 och 5 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

30 §. Register över överlåtbara nyttjanderätter och aktörsspecifika fiskekvoter inom kommersiellt fiske. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

39 §. Behörig registeransvarig. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

47 a §. Avgifter. Registreringen av fiskefartyg i fiskefartygsregistret för insjövatten kommer att vara avgiftsbelagd. Avgiftsgrunderna bestäms närmare genom landskapsfullmäktiges beslut om avgifter. Avgiften får dock inte vara större än de totala kostnaderna för det avgiftsbelagda beslutet.

48 §. Ändringssökande. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland. Bestämmelsen i paragrafens första mening om att ändring får sökas genom besvär hos Åbo förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen kompletteras med ett omnämnande av att något annat kan föreskrivas någon annanstans. Tillägget behövs eftersom ändring i beslut om avgifter ska sökas på det sätt som föreskrivs i landskapslagen.

LIVSMEDELSAVDELNINGEN

1.3.29 Lagen om animaliska biprodukter

3 §. Definitioner. I 17 punkten ändras regionförvaltningsverket och kommunalveterinären till landskapet.

8 §. Utfodring av djurparksdjur med kategori 1-material. I paragrafen ändras kommunalveterinären till landskapet.

12 §. Krav för prover för forskning och diagnostik samt för varuprover och visningsobjekt. I 2 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet. Momentet preciseras samtidigt så att tillstånd för att använda produkterna inte behöver sökas separat om det för produkterna i fråga har beviljats importtillstånd. Tillstånd behövs inte för biprodukter och därav framställda produkter som levereras till Livsmedelssäkerhetsverket och till veterinärmedicinska fakulteten vid Helsingfors universitet.

30 §. Bortskaffande under exceptionella förhållanden. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

31 §. Bokförings- och anmälningsskyldighet för den som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

35 §. Landskapets behörighet. I 1 och 2 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

44 §. Landskapet. Enligt förslaget ska landskapet inom sitt verksamhetsområde styra och utöva tillsyn över efterlevnaden av lagen. Därför ändras regionförvaltningsverket i 44 § och kommunalveterinären i 45 § till landskapet, och landskapets tillsynsuppgifter koncentreras till 44 §.

45 §. Statens ämbetsverk på Åland. Paragrafen ändras så att den handlar om hur de befogenheter enligt lagen som gäller förvaltningsärenden ska utövas i landskapet Åland. I paragrafen föreslås att de uppgifter som enligt lagen hör till en riksmyndighet i landskapet Åland ska skötas av Statens ämbetsverk på Åland. Enligt undantaget i 30 § 9 punkten i självstyrelselagen ska dock även i fortsättningen de uppgifter som hör till en riksmyndighet skötas av landskapsregeringen eller av någon annan myndighet som anges i landskapslag, och den behörighetsfördelning mellan rikets och landskapets myndigheter som bygger på självstyrelselagen för Åland ändras inte i och med att landskapen bildas.

48 §. Handräckning av landskapet. I paragrafen ändras kommunalveterinären och regionförvaltningsverket till landskapet.

49 §. Tillsynsplan. Till 1 mom. fogas en hänvisning till Europeiska unionens förordning om offentlig kontroll i anslutning till utarbetandet av den nationella kontrollplanen. I 2 mom. föreskrivs om en regional plan som ska utarbetas av landskapet.

52 §. Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter. I 1 mom. 1 punkten läggs landskapet till som en aktör som har rätt till uppgifter för utförande av uppgifter enligt lagen.

59 §. Avgifter. Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. om de prestationer för vilka landskapet tar ut en avgift enligt en taxa som landskapet har godkänt. Till momentet flyttas från 62 § avgifter enligt

livsmedelslagen för tillsyn över livsmedelslokaler och den verksamhet som där bedrivs, vilka i fortsättningen tas ut av landskapet. Samtidigt upphävs 62 §. Dessutom upphävs 61 §, där det föreskrivs om ersättning som staten betalar till kommunerna.

68 §. Återkallande av tillstånd. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket och kommunalveterinären till landskapet.

70 §. Vite och hot om tvångsutförande. I paragrafen läggs landskapet till som en aktör som kan förelägga vite eller hot om tvångsutförande, eftersom landskapet i de paragrafer som det hänvisas till även kan ålägga huvudförpliktelse.

73 §. Ändringssökande. Till paragrafen fogas en hänvisning till 18 kap. i landskapslagen då ändring söks i ett beslut som gäller landskapets avgifter.

1.3.30 Lagen om veterinär gränskontroll

4 §. Definitioner. I 2 punkten stryks omnämmandet av regionförvaltningsverket samt av annan statlig eller kommunal myndighet eller samkommunsmyndighet. Vidare stryks hänvisningen till en kommunalveterinär. Tullverket ändras till Tullen.

10 §. Kontroll av djur och varor som står utanför veterinär gränskontroll. I 1 mom. ändras vederbörande ministerium till jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelsen förtydligas dessutom så att närmare bestämmelser om de djur och varor som inte genomgår veterinär gränskontroll och om de tullanstalter där kontrollerna av djuren och varorna i fråga utförs utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. I den gällande bestämmelsen talas det om djur, varor och tullanstalter som ministeriet anger.

Även i 2 mom. ändras vederbörande ministerium till jord- och skogsbruksministeriet. Tullverket ändras till Tullen och en kommun eller samkommun till ett landskap. Vidare stryks omnämmandet av kommunens rätt till ersättning. Momentet förtydligas så att närmare bestämmelser om utförandet av kontroller kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. I den gällande bestämmelsen talas det om föreskrifter som ett ministerium meddelar.

11 §. Rätt att få upplysningar. I 1 mom. stryks hänvisningen till statliga och kommunala myndigheter och i stället hänvisas det till myndigheter på ett allmänt plan. Tillsynsmyndigheten har rätt att av importören och dennas företrädare samt av andra myndigheter få de uppgifter som behövs för kontroller och övervakning.

17 §. Åtgärder som ska vidtas med anledning av en kontroll som någon annan myndighet har utfört. I 1 mom. ändras tullmyndigheten till Tullen. Omnämmandet av vederbörande ministerium preciseras till ett omnämmande av jord- och skogsbruksministeriet. Momentet förtydligas så att närmare bestämmelser om åtgärder enligt 16 § kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i stället för genom föreskrifter av ett ministerium.

I 2 mom. ändras en kommunal myndighet eller en samkommunsmyndighet till ett landskap. Tullmyndigheten ändras till Tullen. Dessutom preciseras paragrafen så att där uttryckligen hänvisas till utförande av kontroller i en godkänd hamn.

18 §. Brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor. I 1 mom. införs en hänvisning till lagen om djursjukdomar (441/2013), som innehåller bestämmelser om åtgärder vid misstanke om sjukdom. Därför stryks nuvarande 2 mom. som onödigt. Paragrafens 2 mom. motsvarar nuvarande 1 mom.

21 §. Arvoden och kostnadsersättningar. Omnämmandet av en kommunalveterinär och det kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalet stryks. Enligt bestämmelsen har en veterinär som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat rätt att få arvode och kostnadsersättning, såvida veterinären inte får arvode eller ersättning för uppgiften i fråga från annat håll.

24 §. Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter. I 1 punkten ändras kommunala myndigheter och kommunalveterinärer till landskapet. I 3 punkten ändras hänvisningen till Europeiska gemenskapens lagstiftning till en hänvisning till Europeiska unionens lagstiftning.

25 §. Ändringssökande. Nu gällande 1 och 2 mom. slås ihop. Till 1 mom. flyttas omnämmandet av någon annan statlig myndighet från nuvarande 3 mom. I 17 § 1 mom. föreskrivs om ett beslut som någon annan statlig myndighet har fattat och som ändringssökandet gäller. Omnämmandet av länsrätten ändras till ett omnämmande av förvaltningsdomstolen. I 2 mom. ändras tullmyndigheten till Tullen.

Om ikraftträdandet av den föreslagna lagen bestäms särskilt genom lag.

1.3.31 Djurskyddslagen

14 §. Sjuka eller skadade djur. I 2 mom. ändras kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen till landskapet. I 3 mom. ändras ordet "person" till "aktör". Med landskap avses ett landskap enligt den föreslagna landskapslagen.

15 §. Omhändertagna djur. I paragrafen ändras kommun till landskap.

16 §. Djurtävlingar. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

18 §. Överlåtelse av djur som pris. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

19 §. Utställande av djur och användning av djur vid förevisningar. I 2 mom. ändras kommunalveterinären, kommunen och regionförvaltningsverket till landskapet.

20 §. Djurparker och permanenta djurutställningar. I 2 och 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

20 a §. Cirkusar och ambulerande djurutställningar. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

20 b §. Ansökan om tillstånd för djurpark, permanent eller ambulerande djurutställning samt cirkus samt beviljande och återkallande av tillstånd. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

21 §. Farmer för produktion av kött, ägg och avelsdjur. I 2 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

23 §. Farmuppfödning i viltvårdssyfte. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

24 §. Yrkesmässigt eller annars storskaligt hållande av sällskaps- eller hobbydjur. I 1 och 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

25 §. Föreskrifter om anmälningspliktig verksamhet och förbjudande av verksamhet. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

26 a §. Bokföring av produktionsdjur. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket, kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen till landskapet.

26 c §. Uppfödningstill för broilrar. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

28 §. Import av djur. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

33 c §. Anmälan om verksamhet som gäller avlivning av djur. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

33 d §. Avlivning av djurbesättningar. I 2 mom. ändras kommunalveterinären och regionförvaltningsverket till landskapet. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

35 §. Landskapet. I paragrafen och dess rubrik ändras regionförvaltningsverket till landskapet. För tydlighetens skull föreskrivs i 4 mom. att en veterinär i tjänsteförhållande som utsetts av landskapet ska utöva den behörighet som föreskrivits för landskapet i ärenden som hör till tjänsteveterinären enligt de EU-rättsakter som genomförs genom lagen.

Paragrafens 5 mom. är nytt. Den djurskyddsövervakning som hör till landskapet gäller också brådskande uppgifter utanför tjänstetid. Jourskyldigheten behövs för att skötseln av uppgifterna ska kunna säkerställas under alla tider på dygnet. För närvarande är kommunerna skyldiga att ordna veterinärvårdsuppgifter utanför tjänstetid endast för att ge brådskande veterinärhjälp, men en jourhavande kommunalveterinär i tjänsteförhållande har vid behov även kunnat sköta brådskande myndighetsuppgifter i anslutning till övervakningen av djurens hälsa och välbefinnande, och veterinären har t.ex. kunnat avliva lidande djur eller ordna brådskande vård av djurskyddsorsaker. Landskapen får besluta om de ordnar skötseln av uppgifterna själva eller i samarbete med andra kommuner. Eftersom det föreslås att en bestämmelse om skyldigheten att ordna jour även ska införas i lagen om djursjukdomar och i lagen om transport av djur, är det i praktiken ändamålsenligt att ordna denna jour som en helhet. På detta sätt blir verksamheten kostnadseffektiv och onödiga överlappningar i skötseln av uppgifterna kan undvikas.

36 §. *Polisen.* I paragrafen stryks kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen eftersom deras uppgifter överförs till landskapet. Detta innebär att endast polisen nämns i bestämmelsen. P.g.a. detta ändras även paragrafens rubrik så att den motsvarar innehållet i bestämmelsen. Även omnämmandet av kommunen stryks. Däremot talas det om polisens verksamhetsområde. Polisens uppgifter och ställning som tillsynsmyndighet ändras inte.

38 §. *Djurskyddsövervakare.* I 1 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

38 a §. *Myndigheternas skyldighet att planera tillsynen över djurens välbefinnande.* Det är fråga om en ny paragraf i djurskyddslagen. Det har tidigare föreskrivits om myndigheternas skyldighet att planera bl.a. tillsynen över djurens välbefinnande i 8 och 9 § i veterinärvårdslagen (765/2009). Avsikten är att ändra veterinärvårdslagen till en lag om veterinärtjänster. Lagen ska tillämpas på planeringen och ordnandet av landskapens veterinärtjänster och på tillsynen över landskapens veterinärtjänster och övriga veterinärtjänster. Bestämmelserna om myndigheternas planeringsskyldighet inkluderas därför i den materiella lagstiftning som i övrigt gäller verksamheten i fråga. Regionförvaltningsverket som nämns i veterinärvårdslagen ändras till landskapet. I bestämmelserna införs större spelrum och flexibilitet i fråga om innehållet i och kontrollen av planerna. Paragrafen fogas till 3 kap. som handlar om myndigheter.

39 §. *Inspektion.* I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket, kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen till landskapet.

41 §. *Anmälningar.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket, kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen till landskapet. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

41 a §. *Bedömning av broilrars välbefinnande.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverk till landskap.

42 §. *Förbud och förelägganden.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket, kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen till landskapet. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

43 §. *Vite och hot om tvångsutförande.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket, kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen till landskapet.

44 §. *Brådskande åtgärder.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket, kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen till landskapet.

46 §. *Omhändertagande och förstöring.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket, kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen till landskapet.

48 §. *Utredningar och undersökningar.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 3 mom. ändras hänvisningen till Europeiska gemenskapens lagstiftning till en hänvisning till Europeiska unionens lagstiftning.

50 §. *Handräckning.* I 3 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

51 §. Besvär. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket, kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen till landskapet.

58 §. Kostnader. Omnämmandet i gällande 2 och 3 mom. av att kostnaderna kan betalas av anslag i statsbudgeten ändras till att kostnaderna kan betalas av landskapets medel. De anslag som avsatts för dessa brådskande åtgärder ingår för närvarande i de anslag som riktas till regionförvaltningsverket. Dessa anslag överförs till landskapens finansiering med allmän täckning, varför paragrafen ändras så att den motsvarar detta.

59 §. Avgifter som tas ut för landskapets beslut. Det föreslås att kommunalveterinärens och regionförvaltningsverkens uppgifter överförs till landskapet. Till landskapen betalas ingen separat ersättning för utförandet av dessa uppgifter. Paragrafen ändras så att den gäller avgifter som tas ut av landskapet. Med stöd av 22 § i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009) har det utfärdats en förordning om avgifter till regionförvaltningsverken år 2016 (1524/2016). Som offentligrättsliga prestationer, för vilka det enligt förordningen ska tas ut en fast avgift, nämns i förordningen tillstånd att hålla djurutställning (cirkus, djurpark, rörlig och fast utställning), befrielse från kravet beträffande nötkreaturs möjlighet att gå ute samt kompetensbevis eller tillfälligt kompetensbevis som avses i rådets förordning (EG) nr 1099/2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning. Enligt den föreslagna paragrafen tar landskapet ut en avgift enligt en av landskapet godkänd taxa för beslut som fattats på ansökan.

61 §. Skadestånd. De uppgifter som enligt lagen hör till kommunalveterinären överförs till landskapet. Landskapet ansvarar för att ersätta skador som eventuellt uppkommer till följd av verksamheten. Skadeståndslagen (412/1974) ger också i övrigt tillräckliga ramar för att behandla eventuella skadeståndsfrågor. Därför stryks paragrafen som onödig.

Om ikraftträdandet av den föreslagna lagen bestäms särskilt genom lag.

1.3.32 Lagen om transport av djur

4 §. Definitioner. I paragrafens 7 punkt ändras regionförvaltningsverket och kommunalveterinär till landskapet. Med landskap avses ett i den föreslagna landskapslagen avsett landskap.

16 §. Ansökan om tillstånd att transportera djur. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

17 §. Beviljande och återkallande av tillstånd att transportera djur. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

18 §. Anmälan om förändringar. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

19 §. Intyg om godkännande av vägtransportmedel. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

21 §. Kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

22 §. Kontrollstationer. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

25 §. Landskapet. I rubriken och i paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 3 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att en av landskapet utsedd veterinär i tjänsteförhållande utövar landskapets befogenheter i ärenden som enligt de EU-rättsakter som genomförs genom lagen hör till tjänsteveterinärens uppgifter.

Paragrafens 4 mom. är nytt. Den djurskyddsövervakning över djurtransporter som hör till landskapet gäller också brådskande tillsynsrelaterade uppgifter utanför tjänstetid. Jourskyldigheten behövs för att skötseln av uppgifterna ska kunna säkerställas under alla tider på dygnet. För närvarande är kommunerna skyldiga att ordna veterinärvårdsuppgifter utanför tjänstetid endast för att ge akut veterinärhjälp, men en jourhavande kommunalveterinär i tjänsteförhållande har vid behov även kunnat sköta brådskande myndighetsuppgifter i anslutning till övervakningen av djurens hälsa och välbefinnande, till exempel ordna akut vård på grund av djurskyddsorsaker för djur som transporteras. Eftersom det föreslås att en bestämmelse om skyldigheten att ordna jour även ska införas i lagen om djursjukdomar och i djurskyddslagen är det i praktiken ändamålsenligt att ordna denna jour som en

helhet. På detta sätt blir verksamheten kostnadseffektiv och onödiga överlappningar i skötseln av uppgifterna kan undvikas.

26 §. *Polisen.* I paragrafen stryks omnämmandet av kommunalveterinären som lokal tillsynsmyndighet eftersom kommunalveterinärens uppgifter överförs till landskapet. Eftersom polisen då är den enda myndighet som nämns i paragrafen ändras rubriken så att den motsvarar paragrafens innehåll. Polisens uppgifter och ställning som tillsynsmyndighet ändras inte.

27 a §. *Myndigheternas skyldighet att planera tillsynen över djurens välbefinnande vid transport av djur.* Paragrafen är ny i lagen om transport av djur. Det har tidigare föreskrivits om myndigheternas skyldighet att planera bl.a. tillsynen över djurens välbefinnande vid djurtransporter i 8 och 9 § i veterinärvårdslagen (765/2009). Avsikten är att ändra veterinärvårdslagen till en lag om veterinärtjänster. Lagen ska tillämpas på planeringen och ordnandet av landskapens veterinärtjänster och på tillsynen över landskapens veterinärtjänster och övriga veterinärtjänster. Bestämmelserna om myndigheternas planeringsskyldighet inkluderas därför i den materiella lagstiftning som i övrigt gäller verksamheten i fråga. Regionförvaltningsverket som nämns i veterinärvårdslagen ändras till landskapet. I bestämmelserna införs större spelrum och flexibilitet i fråga om innehållet i och kontrollen av planerna.

29 §. *Särskilda inspektioner.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

36 §. *Register över transportörer.* I det inledande stycket och i 4 punkten i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

38 §. *Vite och tvångsutförande.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

43 §. *Kostnader.* Omnämmandet i gällande 2 mom. av att kostnaderna kan betalas av anslag i statsbudgeten ändras till att kostnaderna kan betalas av landskapets medel. Det anslag som avsatts för dessa brådskande åtgärder inkluderas för närvarande i de anslag som riktas till regionförvaltningsverken. Detta anslag överförs till landskapens allmänna finansiering och paragrafen ändras därför på motsvarande sätt.

44 §. *Avgifter för beslut av landskapet.* Den gällande paragrafen innehåller i fråga om avgifter för myndigheternas prestationer en hänvisning till lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Med stöd av 22 § i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009) har statsrådet utfärdat en förordning om avgifter till regionförvaltningsverken år 2016 (1524/2016). I förordningen nämns tillstånd att transportera djur, intyg om godkännande av vägtransportmedel samt kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon som offentligrättsliga prestationer för vilka fasta avgifter tas ut. Regionförvaltningsverkens uppgifter överförs till landskapen. Enligt den föreslagna paragrafen tar landskapet ut en avgift för beslut på ansökan enligt en taxa som landskapet har godkänt.

46 §. *Ändringssökande.* Eftersom verkställigheten av de uppgifter som anges i lagen överförs från regionförvaltningsverket till landskapet upphävs paragrafens 4 mom. som hänvisar till lagen om grunderna för avgifter till staten.

47 §. *Ersättning till kommunen.* De uppgifter som enligt gällande lag hör till kommunalveterinären överförs till landskapet. Ingen särskild ersättning betalas till landskapet för utförandet av uppgifter enligt denna lag. Avsikten är dessutom att ändra veterinärvårdslagen som paragrafen hänvisar till till lagen om veterinärtjänster. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig.

48 §. *Skadestånd.* De uppgifter som enligt gällande lag hör till kommunalveterinären överförs till landskapet. Således ansvarar landskapet för att ersätta skador som verksamheten eventuellt orsakar. Skadeståndslagen (412/1974) ger tillräckliga ramar för behandlingen av skadeståndsfrågor. Därför upphävs paragrafen som onödig.

Bestämmelser om ikraftträdandet av den föreslagna lagen utfärdas separat genom lag.

1.3.33 Lagen om ett system för identifiering av djur

24 §. *Tillsynsmyndigheter.* I 3 mom. sammanställs tillsynsmyndigheterna i den gällande paragrafens 3–5 mom., dvs. regionförvaltningsverket, kommunalveterinären samt närings-, trafik- och miljöcentralen, och ändras till landskapet.

I ett nytt 4 mom. föreslås att Statens ämbetsverk på Åland i landskapet Åland sköter de uppgifter som enligt denna lag hör till en riksmyndighet. Eftersom Åland inte blir ett landskap enligt landskapsreformen behövs en bestämmelse om den statliga myndighet som uppgifterna hör till. Emellertid föreslås det att landskapsregeringen eller någon annan myndighet som anges i landskapslag även i fortsättningen sköter riksmyndigheters uppgifter enligt det undantag som föreskrivs i 30 § 9 punkten i självstyrelselagen. Behörighetsfördelningen mellan rikets och landskapets myndigheter enligt självstyrelselagen för Åland förändras inte i och med att landskapen grundas.

27 §. Tillsynsplan. Till 1 mom. fogas en hänvisning till Europeiska unionens förordning om offentlig kontroll vid utarbetandet av en nationell kontrollplan. Det föreslås att 2 mom. ska föreskriva om en regional plan som utarbetas av landskapet.

32 §. Förbud. I 1–4 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

33 §. Återkallande av förbud. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

34 §. Avlivning av oidentifierade nötkreatur. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

1.3.34 Lagen om Livsmedelssäkerhetsverket

1 §. Ansvarsområde. Det föreslås att de uppgifter som regionförvaltningsverken i Södra och Östra Finland sköter i samband med verksamhet som gäller djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (försöksdjursverksamhet) i och med landskapsreformen överförs till Livsmedelssäkerhetsverket (Evira). Enligt förslaget ska tillsynen över försöksdjursverksamheten för tydlighetens skull uttryckligen nämnas i den bestämmelse som gäller Eviras ansvarsområde trots att bland annat tillsynen över djurens välbefinnande, som också tillsynen över försöksdjursverksamheten i princip handlar om, redan hör till Eviras ansvar. I samband med försöksdjursverksamheten ska Evira också ansvara för uppgifter som gäller främjandet av metoder som utgör alternativ till djurförsök. Närmare bestämmelser om Eviras uppgifter utfärdas genom en ändring av lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (497/2013).

2 §. Uppgifter och organisation. Den tillsyn över försöksdjursverksamhet som föreslås ingå i Eviras uppgifter är inte helt oproblematiske. Till Eviras uppgifter hör bland annat vetenskaplig forskning om djurens hälsa och välbefinnande. I den här forskningen kan också försöksdjur användas. I praktiken innebär detta att Evira kan vara en aktör som samtidigt utövar försöksdjursverksamhet och övervakar verksamheten. De så kallade projektgodkännandena beviljas av en nämnd för projektgodkännanden i anslutning till Evira. Emellertid skulle också projektgodkännandena beredas och föredras av Evira.

Den situation som uppstår om Evira både utövar och övervakar försöksdjursverksamhet kan inte anses vara till alla delar tillfredsställande. Trots detta måste Evira anses vara det bästa tillgängliga alternativet för tillsynen över försöksdjursverksamheten eftersom myndigheten redan nu sköter uppgifter som gäller tillsynen över djurens välbefinnande. När uppgifterna organiseras ska man dock se till att tillsynen och Eviras egen försöksdjursverksamhet hålls tydligt åtskilda så att inga jävsproblem kan uppstå och så att verksamheten också i övrigt uppfyller kraven på god förvaltning. Därför föreslås det att ett nytt 3 mom. med en uttrycklig bestämmelse om hur verkets organisation ska ordnas tas in i 2 §. Eviras organisation ska ordnas så att tillsynen funktionellt sett är avskild från riskbedömningen, den vetenskapliga forskningen och laboratorieundersökningarna. Motsvarande bestämmelse ingår i nuläget i 1 § 2 mom. i statsrådets förordning om Livsmedelssäkerhetsverket (115/2006). På grund av sin betydelse föreslås den tas in i lagen. Enligt förslaget ändras paragrafens rubrik samtidigt så att den motsvarar det nya innehållet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av den föreslagna lagen utfärdas separat genom lag.

1.3.35 Lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål

8 §. Krav på personalens utbildning och behörighet. I 1 och 2 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

10 §. Journaler och statistik över djur. I 2 och 3 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

21 §. Verksamhetstillstånd och hur det söks. Paragrafen ändras så att Livsmedelssäkerhetsverket i stället för regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland är tillståndsmyndighet för verksamhetstillstånd. Eftersom uppgiften centraliseras till Livsmedelssäkerhetsverket stryks även bestämmelsen om den sökandes hemort.

23 §. Ändringar som gäller personalen och verksamheten. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Livsmedelssäkerhetsverket.

27 §. Ändring av projektgodkännande. I det inledande stycket i 2 mom. och i 3 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

28 §. Försättande i frihet, överlåtelse och återförande av djur som använts eller varit avsedda att användas i projekt. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

29 §. Utvärdering i efterhand. I 2 och 3 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

30 §. Tillsättande av nämnden för projektgodkännanden och dess sammansättning. I 1 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

31 §. Beredning och behandling av ärenden i nämnden. I 1 och 2 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

33 §. Nämndens personal. I paragrafen ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

35 §. Tillsynsmyndighet. I paragrafen ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket. Omnämmandet av regionförvaltningsverkens verksamhetsområden och anlitaandet av övriga regionförvaltningsverk vid tillsynen stryks. Rubriken ändras så att den motsvarar det nya innehållet.

36 §. Vissa uppgifter som ska skötas av Livsmedelssäkerhetsverket. I det inledande stycket ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket. Rubriken ändras på motsvarande sätt. Dessutom fogas en ny 4 punkt till paragrafen. Enligt den nämnda punkten ser Livsmedelssäkerhetsverket till att alternativa metoder främjas och att information om dessa metoder sprids enligt artikel 47.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål. Syftet är att verket bland annat ska betala ut det bidrag som riktas till alternativa forskningsmetoder för att ersätta djurförsök. Uppgiften överförs från jord- och skogsbruksministeriet till Livsmedelssäkerhetsverket.

38 §. Tillsynsplan. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

40 §. Inspektions- och närvarorätt. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

45 §. Register över verksamhetsutövare. I det inledande stycket i 2 mom. ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

46 §. Projektregister. I det inledande stycket i 1 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

47 §. Förbud, förelägganden och brådskande åtgärder. I 1 och 2 mom. ändras tillsynsmyndigheten till Livsmedelssäkerhetsverket. Hänvisningen i 3 mom. till 35 § 2 mom. stryks eftersom också det moment som hänvisningen gäller enligt förslaget ska strykas. Hänvisningen i det gällande momentet till de kostnader som åtgärderna orsakar förblir oförändrad.

48 §. Indragning av projektgodkännande. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket. I 2 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket, liksom även omnämmandet av det behöriga regionförvaltningsverket i 3 mom.

49 §. Indragning av verksamhetstillstånd. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Livsmedelssäkerhetsverket.

50 §. Vite och tvångsutförande. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

53 §. Delegationen för skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål. I 1 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

Bestämmelser om ikraftträdandet av den föreslagna lagen utfärdas separat genom lag.

1.3.36 Lagen om djuravelsverksamhet

12 §. Tillsyn. Det föreslås att 12 § 3 mom. upphävs. Enligt gällande 3 mom. får Livsmedelssäkerhetsverket anlita regionförvaltningsverken som hjälp vid tillsynen. Enligt förslaget överförs regionsförvaltningsverkets nuvarande uppgifter som gäller bland annat djurskydd och djurhälsa till landskapet. Enligt lagen om djuravelsverksamhet godkänner Livsmedelssäkerhetsverket stambokförande sammanslutningar och övervakar deras verksamhet. Stambokförande sammanslutningar är privaträttsliga sammanslutningar såsom Finlands Hippos rf och Faba anl. Livsmedelssäkerhetsverket har ingen motsvarande styrande roll i förhållande till landskapet som det har i förhållande till regionförvaltningsverken, och landskapet kan inte ges rätten att övervaka privaträttsliga sammanslutningar i synnerhet då landskapets uppgifter inte omfattar uppgifter enligt lagen om djuravelsverksamhet.

1.3.37 Veterinärvårdslagen

Enligt förslaget ska lagens rubrik ändras. Den nya rubriken är lag om veterinärtjänster. Den föreslagna rubriken beskriver bättre lagens nya tillämpningsområde.

1 §. Tillämpningsområde. Paragrafen ändras genom att den särskilda bestämmelsen om lagens syfte stryks och en bestämmelse om lagens tillämpningsområde tas in. Enligt den föreslagna paragrafen gäller lagen planeringen och ordnandet av de veterinärtjänster som landskapet ordnar samt tillsynen över dessa och övriga veterinärtjänster.

Lagen tillämpas inte längre på tillsynen över livsmedelssäkerheten eller djurens hälsa och välbefinnande. De statliga uppdrag som gäller tillsynen över djurens hälsa och välbefinnande överförs till landskapen, och därför behövs inte längre några särskilda bestämmelser om finansieringen av dem eller ordnandet av förutsättningarna för att sköta dem. Lagens bestämmelser om planeringen av tillsynen samt vissa andra bestämmelser som gäller tillsynen och som kommer att behövas även i fortsättningen flyttas till andra lagar. Rubriken ändras för att bättre motsvara det föreslagna innehållet.

2 §. Tillämpningsområde. Paragrafen upphävs eftersom bestämmelsen om lagens tillämpningsområde enligt förslaget ingår i 1 §.

3 §. Definitioner. Hänvisningen i 1 punkten till den upphävda lagen om försöksdjursverksamhet (765/2009) ändras så att den gäller lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål. I den sistnämnda lagen förekommer inte längre begreppet försöksdjur. Därför innehåller den föreslagna definitionen i stället en hänvisning till djur som omfattas av lagens tillämpningsområde.

5 §. Livsmedelssäkerhetsverket. Eftersom all i lagen avsedd tillsyn över veterinärtjänster koncentreras till Livsmedelssäkerhetsverket stryks omnämmandet av Livsmedelssäkerhetsverkets uppgift att leda och övervaka i egenskap av centralförvaltningsmyndighet.

6 §. Regionförvaltningsverket. Paragrafen upphävs eftersom tillsynen över veterinärtjänster koncentreras till Livsmedelssäkerhetsverket. Den tillsyn som hör till villkoren för jordbruksstöd och som nämns i paragrafen överförs till landskapet, men behörighetsbestämmelserna finns i lagen om verkställighet av jordbruksstöd.

7 §. Landskapet. Paragrafen om kommunens uppgifter ändras så att den gäller landskapets uppgifter och rubriken ändras så att den motsvarar förslaget. Enligt förslaget är det landskapets uppgift att inom sitt område ordna grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp i enlighet med vad som bestäms i lagen i fråga och i landskapslagen. Paragrafen innehåller inte längre några bestämmelser om uppgifter som gäller tillsynen över livsmedelssäkerheten eller djurens hälsa och välbefinnande. I paragrafen stryks också de bestämmelser som gäller organiseringen av uppgifterna i kommunen och samarbetet mellan kommuner. På ett eventuellt samarbete mellan landskap tillämpas bestämmelserna i landskapslagen.

3 kap. Planering av veterinärtjänsterna. Kapitlets rubrik ändras för att bättre motsvara lagens tillämpningsområde och kapitlets föreslagna innehåll.

8 §. Riksomfattande plan. I 1 mom. ändras kommunen till landskapet. Dessutom stryks bestämmelserna om planeringen av tillsynen över djurens hälsa och välbefinnande. Det föreslås att bestämmelserna om den riksomfattande planeringen av tillsynen till behövliga delar tas in i de lagar som gäller tillsynen över djursjukdomar och djurskydd. Det bemyndigande att utfärda förordning som ingår i 2 mom. ändras så att närmare bestämmelser om utarbetandet av den riksomfattande planen och om dess innehåll får, men inte nödvändigtvis måste, utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §. Regionala planer. Paragrafen upphävs eftersom verktyget för planeringen av regionala veterinärtjänster i fortsättningen är landskapets plan som avses i 10 §.

10 §. Landskapens planer. I paragrafen ändras kommunen till landskapet och rubriken ändras på motsvarande sätt. Bestämmelsen om skyldigheten att planera de veterinärtjänster som landskapet ansvarar för att ordna görs mera flexibel genom att bestämmelsen om att planen ska ses över med högst tre års mellanrum stryks. Bestämmelsen om dimensioneringen av tjänsterna, som förpliktar landskapet att beakta de tjänster som privata veterinärtjänsteproducenter tillhandahåller på området, förblir oförändrad.

I paragrafen stryks bestämmelserna om den regionala planeringen av tillsynen över djurens hälsa och välbefinnande. Bestämmelserna om regionala planer tas i stället in i lagen om djursjukdomar, djurskyddslagen, lagen om transport av djur, lagen om animaliska biprodukter samt lagen om medicinsk behandling av djur.

4 kap. Landskapets veterinärtjänster. Kapitlets rubrik ändras för att bättre motsvara lagens tillämpningsområde och kapitlets föreslagna innehåll.

11 §. Grundläggande veterinärtjänster. I 1 och 2 mom. ändras kommunen till landskapet.

Till paragrafen fogas ett 3 mom. och dit överförs den bestämmelse i 1 mom. enligt vilken grundläggande veterinärtjänster för andra husdjur än nyttodjur inte behöver ordnas om tjänsten också annars finns tillgänglig inom samarbetsområdet. Till samma moment fogas också en ny bestämmelse enligt vilken landskapet utan hinder av bolagiseringsskyldigheten kan producera grundläggande veterinärtjänster som egen verksamhet också till den del som motsvarande tjänster finns tillgängliga på marknaden. Den nya bestämmelsen behövs eftersom bestämmelserna i den gällande lagen kan ge upphov till oklarheter när det gäller till vilka delar tjänster som produceras för sällskaps- och hobbydjur är lagstadgade tjänster och till vilka delar det är fråga om övriga tjänster som enligt 15 kap. i landskapslagen ska bolagiseras när verksamheten inte anses vara obetydlig.

Tjänsterna för sällskaps- och hobbydjur hör i vilket fall som helst till kommunens och i fortsättningen till landskapets lagstadgade tjänster genom att 13 § innehåller en skyldighet att ordna akut veterinärhjälp för dessa djur dygnet runt. Därför ska det finnas lämpliga lokaler, redskap och personal för vården av djur. Om bolagiseringen enbart gäller en del av veterinärtjänsterna kan den orsaka problematiska uppdelningar och en oproportionerlig administrativ börda i förhållande till tjänsteproduktionens volym i landskapen. Därför kan bolagiseringsskyldigheten höja trycket i landskapen att lägga ut veterinärtjänsterna i stor skala, vilket i sin tur kan äventyra kontinuiteten i det nuvarande systemet som i huvudsak bygger på veterinärer i tjänsteförhållande. Det här skulle få negativa effekter för folkhälsan och djurskyddet eftersom praktikerveterinärer i tjänsteförhållande är en viktig tilläggsresurs bland annat när det gäller att ingripa i djurskyddsproblem och bekämpa djursjukdomsepidemier. Numera erbjuder samma veterinärer ofta tjänster för både nyttodjur och sällskaps- och hobbydjur. Om den här utgångspunkten förändras kan det också leda till att tjänsten flyttar längre bort från kunderna och rekryteringen av veterinärer som vårdar nyttodjur försvåras ytterligare. När kommunen har producerat grundläggande veterinärtjänster för sällskaps- och

hobbydjur har det dessutom varit möjligt att hålla klientavgifterna på en skälig nivå vad gäller åtgärder som är centrala för djurens välbefinnande och folkhälsan, såsom grundläggande undersökning av sjuka djur, avlivning av djur och vaccinering av djur.

I 120 § i landskapslagen föreskrivs om prissättningen för sådana tjänster som landskapet producerar som egen verksamhet i en konkurrenssituation på marknaden. Bestämmelsen kan inte direkt tillämpas på grundläggande veterinärtjänster eftersom 5 kap. i den lag som föreslås ändras på ett uttömmande sätt föreskriver om de arvoden och avgifter som kan tas ut för grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp. En kommunalveterinär tar ut i tjänstekollektivavtalet fastställt arvode och ersättning för vissa kostnader, och kommunen har dessutom rätt att ta ut en så kallad klinikavgift som avses i 21 §, dvs. en ersättning som täcker kostnaderna för de lokaler och redskap som landskapet tillhandahåller samt avlönandet av biträdande personal när ett husdjur vårdas på veterinärmottagningen. Fler än hälften av de samarbetsområden som kommunerna bildar tar numera ut klinikavgifter.

I det föreslagna 3 mom. förpliktas landskapet att ta ut en klinikavgift för andra tjänster än de grundläggande veterinärtjänster landskapet producerar på grundval av sin lagstadgade skyldighet och förbjuds att subventionera verksamheten på det sätt som avses i lagens 22 §. Dessa bestämmelser och den bestämmelse som ingår i 10 § 1 mom. i lagen, enligt vilken de tjänster som privata veterinärtjänsteproducenter tillhandahåller på området ska beaktas när tjänsterna dimensioneras, är ägnade att motverka eventuella skadliga konkurrens effekter.

13 §. Akut veterinärhjälp. I paragrafen stryks bestämmelserna i 2 och 3 mom. som gäller kommunernas samarbete för att ordna veterinärjour. Samarbetet mellan landskapen regleras således av bestämmelserna i landskapslagen. I och med att 3 mom. stryks blir också paragrafen mera öppen när det gäller organiseringen av juren i praktiken.

15 §. Ordnandet av tillsynsuppgifter. Paragrafen upphävs eftersom ansvaret för de tillsynsuppgifter som har karaktären av statligt uppdrag, som har hört till kommunalveterinären och som omfattas av lagens tillämpningsområde helt överförs på landskapet. Det föreslås att en bestämmelse som motsvarar bestämmelsen i det 2 mom. som upphävs fogas till livsmedelslagen. Bestämmelsen gäller kommunens möjlighet att på grundval av ett avtal med staten ta på sig uppgifter som gäller köttbesiktning.

16 §. Tjänsten som kommunalveterinär. Paragrafen upphävs eftersom kommunalveterinärens lagstadgade uppgifter överförs till landskapets ansvarsområde och bestämmelserna om tillsyn stryks ur lagen. Det förslås att bestämmelserna om behörighetsvillkor för veterinärer i tjänsteförhållande hos landskapet tas in i lagen om utövning av veterinäryrket.

17 §. Ordnandet av veterinärtjänster. I paragrafen ändras kommunen till landskapet.

18 §. Ordnandet med lokaler och redskap. I 1 mom. ändras kommunen till landskapet. I paragrafen stryks 2 mom. som gäller tillsynen över djurens hälsa och välbefinnande.

19 §. Arvode och ersättningar till veterinärer anställda av landskapet. I paragrafen ändras kommunalveterinär till veterinär anställd av landskapet. En veterinär som enbart sköter praktikeruppgifter kan vara anställd antingen i tjänsteförhållande eller i arbetsavtalsförhållande. I de fall där veterinärens uppgifter ens i ringa omfattning omfattar tillsynsuppgifter enligt andra lagar eller övriga uppgifter där offentlig makt utövas ska veterinären dock vara anställd i ett tjänsteförhållande. Förslaget ändrar inte systemet för arvoden för veterinärer som ger veterinärhjälp.

20 §. Avgifter och ersättningar som tas ut av privata veterinärtjänsteproducenter. I paragrafen ändras kommunen till landskapet.

21 §. Avgifter som tas ut av landskapet. I paragrafen ändras kommunen till landskapet. I 2 mom. stryks även hänvisningen till 13 § eftersom denna enligt förslaget inte längre innehåller bestämmelser om skyldigheten att ordna centraliserad kontaktservice. Emellertid bibehålls rätten att ta ut en avgift för kontaktservice utanför tjänstetid.

22 §. Landskapets deltagande i kostnader som veterinärtjänster förorsakar ägare till eller innehavare av husdjur. I paragrafen ändras kommunen till landskapet.

23 §. Ersättning för tillsynsuppgifter. Paragrafen upphävs eftersom kommunalveterinärens uppgifter överförs till landskapet och den särskilda ersättning som staten betalar kommunerna för skötseln av dessa uppgifter försvinner.

25 §. Statsandel. Eftersom lagen inte längre föreskriver om kommunernas uppgifter upphävs paragrafen om statsandel till kommunerna som onödig.

6 kap. Tillsyn över veterinärtjänster. Kapitlets rubrik ändras för att bättre motsvara lagens tillämpningsområde och kapitlets föreslagna innehåll.

26 §. Anmälningsskyldighet. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Livsmedelssäkerhetsverket. Eftersom Livsmedelssäkerhetsverket har hela landet som verksamhetsområde stryks bestämmelsen om myndighetens regionala behörighet som onödig.

Till paragrafen fogas en ny bestämmelse om att landskapet till Livsmedelssäkerhetsverket ska uppge kontaktuppgifterna till de enheter där landskapet producerar veterinärtjänster själv eller i samarbete med andra landskap. Eftersom Livsmedelssäkerhetsverket också övervakar de tjänster som landskapet ansvarar för att ordna behöver det få de här uppgifterna. Till den del som landskapet har lagt ut tjänsteproduktionen på en privat producent av veterinärtjänster får Livsmedelssäkerhetsverket uppgifterna om de enheter där tjänsterna produceras genom den anmälningsskyldighet som föreskrivs i paragrafens 1 och 2 mom. Den nya bestämmelsen blir paragrafens 3 mom. vilket innebär att gällande 3 mom. blir 4 mom.

29 §. Inspektionsrätt. I 1 mom. stryks bestämmelsen om regionförvaltningsverkets inspektionsrätt. I 2 mom. ändras områden som omfattas av hemfriden till områden som används för permanent boende.

30 §. Åtgärder vid överträdelser eller försummelser. I paragrafen ändras privat veterinärtjänsteproducent till veterinärtjänsteproducent eftersom den tillsyn över veterinärtjänster som Livsmedelssäkerhetsverket utför och tvångsmedel i samband med den utsträcks till att gälla både privata tjänster och tjänster som produceras av landskapet.

31 §. Avbrytande av verksamheten. I paragrafen ändras privat veterinärtjänsteproducent till veterinärtjänsteproducent.

33 §. Register. I 1 mom. ändras privat veterinärtjänsteproducent till veterinärtjänsteproducent, vilket innebär att Livsmedelssäkerhetsverket också ska föra register över producenterna av landskapets veterinärtjänster. I momentet stryks dessutom bestämmelsen om regionförvaltningsverkets uppgifter som gäller behandlingen av uppgifterna i registret.

Paragrafens 3 mom. om tillsynsuppgifter som inte längre kommer att ingå i lagens tillämpningsområde stryks som onödigt.

35 §. Ändringssökande. I 1 mom. ändras kommunen till landskapet och kommunallagen till landskapslagen.

1.3.38 Lagen om utövning av veterinäryrket

12 §. *Anmälnings- och upplysningsskyldighet.* I 1 mom. stryks bestämmelserna om regionförvaltningsverkets rätt att få uppgifter. I 2 mom. ändras hänvisningen till den upphävda lagen om djursjukdomar (55/1980) så att den hänvisar till den gällande lagen om djursjukdomar. I övrigt motsvarar momentet den gällande bestämmelsen eftersom det på ett ändamålsenligt sätt täcker även uppgifter som lämnas till landskapet.

19 §. *Styrning och tillsyn.* Paragrafen ändras genom att bestämmelserna om regionförvaltningsverkets uppgifter stryks. Enligt 1 mom. i förslaget hör den allmänna styrningen av och tillsynen över verkställigheten och efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser till jord- och skogsbruksministeriets uppgifter. Enligt 2 mom. svarar Livsmedelssäkerhetsverket för verkställigheten av lagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den och dessutom styr och övervakar verket efterlevnaden av dem. Enligt 3 mom. behandlar Livsmedelssäkerhetsverket klagomål som gäller utövning av veterinäryrket.

22 §. *Granskning av mottagningsverksamheten.* I 1 mom. stryks bestämmelserna som gäller regionförvaltningsverkets granskningsrätt samt Livsmedelssäkerhetsverkets rätt att bestämma att regionförvaltningsverket ska genomföra en granskning.

33 §. *Bevaringstider för uppgifter som införts i veterinärregistret samt användning av registret och utlämnande av uppgifter.* Paragrafens 2 mom. som gäller regionförvaltningsverkets rätt att genom en teknisk anslutning använda veterinärregistret upphävs som onödig. Landskapet får de uppgifter om utövare av veterinäryrket som det behöver för att sköta sina uppgifter enligt övriga lagar genom den offentliga informationstjänst som avses i 33 a §.

40 §. *Rätt att få uppgifter.* I paragrafen stryks bestämmelsen om regionförvaltningsverkets rätt att få uppgifter.

43 §. *Behörighet för vissa tjänster och befattningar.* Paragrafen ändras genom att bestämmelser om behörighetskraven för landskapets veterinärer tas in i den. Motsvarande bestämmelser finns nu i 16 § 2 mom. i veterinärvårdslagen samt i 2 § i statsrådets förordning om veterinärvård (1031/2009).

Paragrafens 1 mom. motsvarar gällande 1 mom. Enligt 2 mom. får en veterinär som fått sin legitimation enligt 4 § utnämnas till en sådan tjänst som veterinär i ett landskap som omfattar uppgifter som gäller livsmedelstillsyn eller tillsyn över djurs hälsa eller välbefinnande endast om personen har ett intyg som beviljats av Livsmedelssäkerhetsverket över att personen på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner har tagit del av lagstiftningen i Finland inom området i fråga. Bestämmelsen gäller i praktiken personer som förvärvat veterinärkompetens i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland.

För tydlighetens skull tas en hänvisningsbestämmelse in i 3 mom. enligt vilken det i 35 § i livsmedelslagen och med stöd av den föreskrivs om behörigheten för vissa uppgifter i anslutning till livsmedelstillsynen. Paragrafens 4 mom. motsvarar gällande 2 mom.

1.3.39 Lagen om djursjukdomar

6 §. Definitioner. I 18 punkten ändras regionförvaltningsverket och kommunalveterinären till landskapet.

8 §. Obligatorisk hälsoövervakning. I 2 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

10 §. Förbindelse till frivillig hälsoövervakning samt beslut om hälsokategori. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 1 mom. ändras tillsynsmyndigheten till landskapet. I detta sammanhang har tillsynsmyndigheten syftat på kommunalveterinären och regionförvaltningsverket.

14 §. Skyldighet att anmäla djursjukdomar. I 1 mom. ändras kommunalveterinären och regionförvaltningsverket till landskapet.

15 §. Anmälningsskyldighet för veterinärer och laboratorier. I 1 mom. ändras kommunalveterinären och regionförvaltningsverket till landskapet.

16 §. Tillsynsmyndighetens anmälningsskyldighet. Gällande 1 och 2 mom. som handlar om informationsgången mellan de myndigheter som avses i lagen slås ihop till 1 mom. och anmälningsskyldigheten åläggs landskapet i stället för kommunalveterinären och regionförvaltningsverket. Paragrafens 2 mom. motsvarar gällande 3 mom., men kommunalveterinären och regionförvaltningsverket ändras till landskapet. Paragrafens 3 mom. motsvarar gällande 4 mom.

19 §. Primära åtgärder för att förhindra spridning av sjukdom. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

20 §. Formell misstanke om djursjukdom. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 1 mom. ändras tillsynsmyndigheten, som i detta sammanhang syftat på kommunalveterinären och regionförvaltningsverket, till landskapet.

22 §. Utredning om en djursjukdoms ursprung och utbredning. I det inledande stycket i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 2 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

23 §. Beslut för att förhindra spridning av sjukdom. I det inledande stycket i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 2 mom. föreskrivs de uppgifter som regionförvaltningsverket ålägger kommunalveterinären enligt förslaget för landskapet. I momentet ändras dessutom de övriga tillsynsmyndigheterna till Livsmedelssäkerhetsverket. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

24 §. Giltighetstiden för beslut som fattas för att förhindra spridning av en sjukdom. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 2 mom. ändras de övriga tillsynsmyndigheterna till Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket till landskapet. I 3 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

25 §. Interimistiska beslut i brådskande situationer. Paragrafen, som gäller kommunalveterinärens behörighet att i brådskande situationer meddela interimistiska beslut som underställs regionförvaltningsverket för avgörande, upphävs som onödig.

26 §. Beslut om utrotande av en djursjukdom på en djurhållningsplats. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I momentet stryks den bestämmelse som gäller anlitaandet av kommunalveterinären som hjälp vid verkställigheten.

28 §. Åtgärder i anslutning till andra zoonoser än sådana som har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas. I det inledande stycket i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

29 §. Spårning, behandling och bortskaffande av produkter. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

30 §. Djursjukdomar hos vilda djur. I 1 mom. föreskrivs de uppgifter som regionförvaltningsverket ålägger kommunalveterinären enligt förslaget för landskapet. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

34 §. Åtgärder inom en restriktionszon. I 1 mom. 1 punkten ändras kommunalveterinären och regionförvaltningsverket till landskapet. I 9 punkten ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

36 §. Åtgärder inom ett restriktionsområde. I 1 mom. 3 och 4 punkten ändras regionförvaltningsverket och i 6 punkten kommunalveterinären till landskapet.

38 §. Dispens. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

39 §. Avlivning av djur inom smittområden, restriktionszoner och restriktionsområden. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

40 §. Nödvaccinering. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

41 §. Klassificering av områden i syfte att förhindra spridning av sjukdomar hos vattenlevande djur. I paragrafen ändras kommunalveterinären till landskapet.

42 §. Biosektor. I 1 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

44 §. Åtgärder på djurhållningsplatser samt djurutställningar och djurtävlingar. I 3 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet. I momentet stryks bestämmelsen om kommunalveterinärens skyldighet att anmäla inspektioner till regionförvaltningsverket.

45 §. Tillfälligt transportförbud. I 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

47 §. Godkännande av en station för insamling av sperma. I det inledande stycket i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

49 §. Godkännande av en embryosamlingsgrupp och embryoproduktionsgrupp. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

52 §. Godkännande av ett spermalager. I det inledande stycket i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

54 §. Förändringar i den tillståndspliktiga verksamheten samt tillsyn över verksamheten. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 2 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

56 §. Ansökan om tillstånd och tillsyn över verksamheten. I 3 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

57 §. Godkännande av en karantän samt karantänverksamhet. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 3 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

62 §. Förutsättningar för godkännande samt godkännandeförfarandet. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

64 §. Kontroller av leveranser av djur, embryon och könsceller mellan medlemsstaterna. I 1 mom. ändras kommunalveterinären och regionförvaltningsverket till landskapet. I 3 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

67 §. Tillsyn över verksamheten. I 1 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

68 §. Åtgärder vid sjukdomsutbrott. I 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

71 §. Veterinärintyg, exportkontroller och användning av datasystemet Traces. I 1 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

73 §. Transport av däggdjur och fåglar. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

74 §. Transport av vattenlevande djur. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

76 §. Godkännande av desinfektionsplatser för transportfordon och platser för byte av vattnet i transportbehållare. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 3 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

84 §. Livsmedelssäkerhetsverket. I 2 mom. 4 punkten ändras kommunalveterinärer till landskapets veterinärer. I punkten som gäller utbildning görs en mindre ändring i språkdräkten eftersom också landskapet har ett ansvar för att utbilda sina egna tjänstemän trots att Livsmedelssäkerhetsverket fortsättningsvis är den centrala utbildningsanordnaren.

I 3 mom. ändras kommunen till landskapet. Dessutom ändras hänvisningen till 15 § 2 mom. i veterinärvårdslagen så att den hänvisar till livsmedelslagen, dit bestämmelsen i fråga enligt förslaget ska flyttas. Eftersom både kommunalveterinärens och regionförvaltningsverkets lagstadgade uppgifter enligt förslaget överförs till landskapet föreslås det också att momentet preciseras så att det framgår vilka uppgifter Livsmedelssäkerhetsverket utför i stället för landskapet vid de slakterier verket övervakar. De uppgifter som specificeras i momentet motsvarar kommunalveterinärens nuvarande uppgifter. I momentet tas det in en bestämmelse om att Livsmedelssäkerhetsverket är skyldigt att lämna landskapet uppgifter om misstänkta och konstaterade fall av djursjukdomar som ska bekämpas, anmälningspliktiga djursjukdomar och nya, allvarliga djursjukdomar i ett slakteri eller en inrättning.

85 §. Landskapet. Paragrafen om regionförvaltningsverkets uppgifter ändras så att den gäller landskapets uppgifter och paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar förslaget.

I 2 mom. stryks den skyldighet att ordna utbildning för kommunalveterinärer som i 2 punkten åläggs regionförvaltningsverket. Även utan bestämmelsen är landskapet skyldigt att se till att landskapets veterinärer, dvs. dess egna tjänstemän, har tillräcklig yrkesskicklighet. Det föreslås att 4 punkten avskiljs till ett 3 mom. där det bestäms att de uppgifter som utförs i renslakterier och i anläggningar i anslutning till dem och som avses i 84 § 3 mom. i hela landet sköts av landskapet Lappland. I nuläget har regionförvaltningsverkets motsvarande uppgifter genom bestämmelser på förordningsnivå centraliserats till regionförvaltningsverket i Lappland.

Enligt förslaget föreskrivs i 4 mom. att en av landskapet utsedd veterinär i tjänsteförhållande utövar landskapets befogenheter i ärenden som gäller beviljandet av hälso- eller veterinärintyg eller som enligt de EU-rättsakter som genomförs genom lagen hör till tjänsteveterinärens uppgifter.

I 5 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. Samtidigt utvidgas skyldigheten att ordna jour så att den förutom brådskande uppgifter som gäller bekämpning av djursjukdomar som lätt sprider

sig och farliga djursjukdomar samt utredning av sjukdomsläget också gäller brådskande uppgifter i samband med övervakningen av export och förflyttning mellan medlemsstater av djur och produkter. Ändringen behövs för att säkerställa att uppgifterna sköts. Av uppgifterna inom veterinärvården är kommunerna i nuläget endast skyldiga att utanför tjänstetid ordna akut veterinärhjälp, men en jourhavande kommunalveterinär i tjänsteförhållande har vid behov kunnat sköta även brådskande myndighetsuppgifter som gäller övervakningen av djurens hälsa och välbefinnande. Kommunerna och i fortsättningen landskapen kan emellertid lägga ut veterinärtjänsterna på privata tjänsteproducenter som inte har behörighet att utöva offentlig makt. Den tillsyn över import på den inre marknaden som utförs som stickprov eller baserar sig på en faktisk misstanke mister trovärdighet om till exempel husdjur som anlänt till hamnarna och stoppats av tullen inte kan kontrolleras utanför tjänstetid. I huvudstadsregionen har situationen redan blivit problematisk. Även kontroll av export behövs ibland på veckoslut.

I paragrafen stryks den bestämmelse som förpliktar till samarbete mellan myndigheterna, dvs. landskapen avgör om de ordnar skötseln av uppgifterna utanför tjänstetid ensamma eller i samarbete med andra landskap. Eftersom det föreslås att en bestämmelse som förpliktar att ordna jour tas in också i djurskyddslagen är det i praktiken ändamålsenligt att ordna juren enligt lagen om djursjukdomar i anslutning till juren enligt djurskyddslagen.

Som 6 mom. tillfogas en bestämmelse enligt vilken Livsmedelssäkerhetsverket vid behov får förordna en veterinär anställd av landskapet att utföra särskilt angivna uppgifter utanför landskapets verksamhetsområde som gäller bekämpning av en djursjukdom som lätt sprider sig, en farlig djursjukdom, en ny, allvarlig djursjukdom eller en djursjukdom som ska övervakas och som förekommer i exceptionellt stor utsträckning. Bestämmelsen motsvarar den bestämmelse i gällande 86 § som rör kommunalveterinärer.

86 §. Myndigheternas skyldighet att planera bekämpningen av djursjukdomar. Paragrafen som gäller kommunalveterinärens nuvarande uppgifter ändras så att den gäller planeringen av bekämpningen av djursjukdomar. Rubriken ändras på motsvarande sätt. De bestämmelser som förpliktar till riksomfattande och regional planering är inte nya, utan ingår i nuläget i veterinärvårdslagen, från vilken de stryks samtidigt som den nämnda lagens tillämpningsområde begränsas så att den enbart gäller veterinärtjänster. I bestämmelserna införs större spelrum och flexibilitet i fråga om innehållet i och kontrollen av planerna.

86 a §. Statens ämbetsverk på Åland. En ny 86 a § föreslås för att reglera hur de befogenheter som gäller de förvaltningsuppgifter lagen föreskriver utövas i landskapet Åland. I ärenden som hör till rikets lagstiftningsbehörighet kan de förvaltningsuppgifter som i Fastlandsfinland åläggs de landskap som ska grundas i landskapet Åland principiellt enbart höra antingen till en statlig myndighets eller till kommunernas uppgifter. I den föreslagna paragrafen föreskrivs att Statens ämbetsverk på Åland har de befogenheter som gäller förvaltningsärenden enligt lagen.

Enligt det undantag som föreskrivs i 30 § 9 punkten i självstyrelselagen för Åland ska uppgifter som enligt lagstiftningen om bekämpande av smittsamma sjukdomar hos husdjur ankommer på en riksmyndighet eller på kommunerna i landskapet i stället för av riksmyndigheterna skötas av landskapsregeringen eller någon annan myndighet som anges i landskapslag. Den bestämmelse som föreslås innebär att det undantag som föreskrivs i punkten fortsättningsvis tillämpas så att behörighetsfördelningen mellan rikets och landskapets myndigheter enligt självstyrelselagen för Åland inte ändras i och med att landskapen grundas.

87 §. Auktoriserad inspektör. I 1 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

88 §. Arbetspliktiga vid en omfattande djursjukdomsepidemi. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I de hänvisningsbestämmelser som ingår i 2 mom. görs uppdateringar av teknisk natur med anledning av ändringar i lagstiftningen om statens pensioner samt olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar.

89 §. Ledning av sjukdomsbekämpningen. I 1 mom. åläggs landskapet regionförvaltningsverkets nuvarande uppgift att vara ett sådant lokalt centrum för sjukdomsbekämpning som avses i Europeiska unionens lagstiftning när en djursjukdom som lätt sprider sig bryter ut. I momentet stryks den bestämmelse som gäller ledningen av sjukdomsbekämpningen eftersom ansvaret för att leda sjukdomsbekämpningen överförs till Livsmedelssäkerhetsverket genom en bestämmelse i 2 mom. Det är motiverat att koncentrera ledningsansvaret till en statlig myndighet som agerar på riksnivå eftersom sjukdomsbekämpningen har en stor riksomfattande betydelse och eftersom en effektiv

sjukdomsbekämpning oftast förutsätter samordning över landskapsgränserna. Vid sjukdomsutbrott ansvarar Livsmedelssäkerhetsverket för att uppdatera lägesbilden och samordna åtgärderna, och verket har redan enligt gällande paragraf befogenhet att vid behov ålägga den myndighet som ansvarar för den regionala sjukdomsbekämpningen skyldigheter som gäller sjukdomsbekämpningen.

För att säkerställa att den myndighetskedja som deltar i sjukdomsbekämpningen kan agera snabbt och effektivt oavsett hur det självstyrande landskapets organ och uppgifter är organiserade tas en ny bestämmelse in i 1 mom. enligt vilken en tjänsteinnehavare som bestäms enligt landskapets förvaltningsstadga och som ska vara veterinär ansvarar för sjukdomsbekämpningen i landskapet. Enligt 2 mom. är det denna tjänsteinnehavare som Livsmedelssäkerhetsverket eventuellt ålägger skyldigheter gällande sjukdomsbekämpningen.

91 §. Rätt att få uppgifter. I 2 mom. föreskrivs enligt förslaget om tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter förutom av statens och kommunens även av landskapets myndigheter.

99 §. Avgifter som tas ut för myndigheternas prestationer. Paragrafens 2 mom. ändras så att den i stället för avgifter för kommunalveterinärernas prestationer gäller avgifter för landskapets prestationer. I paragrafen ingår en förteckning över de prestationer för vilka landskapet ska ta ut en avgift av aktören enligt en taxa som landskapet har godkänt. Förteckningen täcker kommunalveterinärens prestationer som är avgiftsbelagda enligt jord- och skogsbruksministeriets förordning som utfärdats med stöd av momentet i fråga samt regionförvaltningsverkets prestationer som är avgiftsbelagda med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten.

Eftersom också livsmedelstillsynen i fortsättningen föreslås höra till landskapets uppgifter stryks 3 mom. som onödigt. Paragrafens 4 mom. om avgifter för extra kontrollåtgärder som föranleds av bristande efterlevnad av lagstiftningen blir 3 mom.

111 §. Förbud och begränsning. I det inledande stycket i 1 mom. och i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

113 §. Åtgärder när kriterierna för flyttning inte uppfylls. I 1–3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 1 mom. stryks den bestämmelse som gäller kommunalveterinärens behörighet att fatta ett tillfälligt beslut i en brådskande situation där regionförvaltningsverket ännu inte vidtagit åtgärder.

114 §. Vite och tvångsutförande. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

116 §. Sökande av ändring. I 1 mom. stryks hänvisningen till 25 §, som enligt förslaget upphävs. Ändring i beslut som landskapet fattar med stöd av lagen ska sökas genom förvaltningsbesvär.

117 §. Sökande av ändring i beslut om avgifter. Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket ändring får sökas i beslut som gäller avgifter på landskapsnivå på det sätt som föreskrivs i landskapslagen.

1.3.40 Lagen om medicinsk behandling av djur

6 §. Definitioner. I 10 punkten ändras regionförvaltningsverket och kommunalveterinären till landskapet. Eftersom rubriken för veterinärvårdslagen föreslås ändras hänvisar 13 punkten till lagen om veterinärtjänster och inte till veterinärvårdslagen.

15 §. Rätt för veterinärer att överlåta läkemedel. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

27 §. Livsmedelssäkerhetsverket. Paragrafens 1 mom. ändras så att Livsmedelssäkerhetsverket svarar för tillsynen över efterlevnaden av lagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den till den del som tillsynen gäller veterinärer. Tillsynen över djurhållningsplatser hör enligt förslaget till landskapets uppgifter, men Livsmedelssäkerhetsverket ansvarar fortsättningsvis för planeringen, ledningen, utvecklingen och övervakningen på riksnivå.

28 §. Landskapet. I rubriken och i paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet. Till 1 mom. fogas en avgränsning enligt vilken tillsynen över veterinärernas verksamhet inte hör till landskapets uppgifter eftersom Livsmedelssäkerhetsverket enligt 27 § svarar för denna tillsyn.

29 §. Kommunalveterinären. Paragrafen upphävs eftersom bestämmelserna om de uppgifter som överförs från regionförvaltningsverket och kommunalveterinären till landskapet ingår i 28 §.

32 §. Riksomfattande tillsynsprogram och regional tillsynsplan. Paragrafens 1 mom. görs mera flexibel genom att bestämmelsen om justering av tillsynsprogrammet stryks.

Dessutom ändras 2 mom. så att en bestämmelse tas in om landskapets skyldighet att utarbeta en regional plan för den tillsyn som hör till dess ansvar. Skyldigheten är inte ny, utan ingår i nuläget i veterinärvårdslagen, från vilken den stryks samtidigt som den nämnda lagens tillämpningsområde begränsas så att den enbart gäller veterinärtjänster. Emellertid tas en bestämmelse in i momentet enligt vilken den regionala planen inte utarbetas för tillsyn som ingår i det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen, eftersom denna tillsyn genomförs direkt på grundval av det riksomfattande programmet.

På grund av den regionala planeringsskyldigheten och landskapens självstyrande ställning stryks i momentet den bestämmelse som har gett Livsmedelssäkerhetsverket möjlighet att ge regionförvaltningsverket enskilda föreskrifter om genomförandet av programmet. Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar förslaget.

Det bemyndigande att utfärda förordning som ingår i 3 mom. preciseras på grund av den föreslagna ändringen i 2 mom. så att den gäller den riksomfattande planeringen.

41 §. Föreskrifter och förbud. I 1–5 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

42 §. Vite och tvångsutförande. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

43 §. Omhändertagande. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. Emellertid tas en bestämmelse in i 2 mom. enligt vilken Livsmedelssäkerhetsverket har befogenhet att omhänderta läkemedel eller andra ämnen som är avsedda för behandling av djur när dessa ämnen innehas av en veterinär.

44 §. Förvaring och användning av omhändertagen egendom. De befogenheter som avses i 2 mom. hör enligt förslaget i stället för till regionförvaltningsverket till den myndighet som verkställer omhändertagandet, eftersom beroende på fallet antingen landskapet eller Livsmedelssäkerhetsverket enligt 43 § fattar beslutet om omhändertagande.

47 §. Avgifter. Till 4 mom. fogas en bestämmelse om att en avgift enligt en taxa som landskapet har godkänt tas ut för landskapets prestationer som baserar sig på artikel 28 i kontrollförordningen. Enligt nämnda artikel ska extra kontrollåtgärder som föranleds av bristande efterlevnad av lagstiftningen vara avgiftsbelagda.

48 §. Ersättning som staten betalar till kommunerna. Eftersom kommunalveterinärens uppgifter enligt förslaget överförs till landskapet upphävs paragrafen om finansieringen av kommunalveterinärens uppgifter som onödig.

49 §. Sökande av ändring i beslut av en tillsynsmyndighet. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet, och dessutom tas en bestämmelse in om sökande av ändring i beslut av Livsmedelssäkerhetsverket. Ändring i beslut av båda dessa myndigheter söks genom förvaltningsbesvär. Vad gäller sökande av ändring i beslut om avgifter på landskapsnivå hänvisas till bestämmelserna i 18 kap. i landskapslagen.

51 §. Riksomfattande djurhälsovårdsprogram. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

1.3.41 Lagen om växtskyddsmedel

22 §. Utförande av flygbesprutning. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen, den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och hälsoskyddsmyndigheten samt kommunalveterinären till landskapet. Med landskap avses ett i den föreslagna landskapslagen avsett landskap.

24 §. Tillsynsmyndigheter. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Tullverket ändras till Tullen. Bestämmelsen förtydligas så att landskapet är tillsynsmyndighet inom sitt verksamhetsområde. Säkerhets- och kemikalieverket har fortsättningsvis samma riksomfattande tillsynsbehörighet. I praktiken har närings-, trafik- och miljöcentralerna genomfört största delen av den tillsyn som avses i paragrafen. Den finska språkdräkten i paragrafens rubrik ändras till pluralis vilket bättre motsvarar innehållet.

38 §. Förbud. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och tullverket till Tullen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av den föreslagna lagen utfärdas separat genom lag.

1.3.42 Lagen om skydd för växters sundhet

4 §. Registreringsskyldighet och villkor för registrering. I 5 mom. minskas den administrativa bördan genom att ansökan om registrering i växtskyddsregistret görs centraliserat hos Livsmedelssäkerhetsverket, som också avgör ärendet. Detta motsvarar i huvudsak nuvarande praxis. Närings-, trafik- och miljöcentralens nuvarande registreringsuppgifter överförs inte till landskapet.

6 §. Marknadsföring. Paragrafens 2 mom. ändras så att Livsmedelssäkerhetsverket centraliserat beviljar rätten att använda växtpass. Närings-, trafik- och miljöcentralernas parallella befogenhet att bevilja växtpass överförs inte till landskapet. Den administrativa bördan minskas.

9 §. Anmälan när verksamheten ändras eller upphör. Paragrafen ändras så att anmälningarna görs centraliserat till Livsmedelssäkerhetsverket. Närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgift att ta emot anmälningar överförs inte till landskapen. Den administrativa bördan minskas.

10 §. Anmälningskyldighet. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

11 §. Bekämpning av skadegörare. I 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

14 §. Tillsynsmyndigheter. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet, som på regional nivå övervakar att bestämmelserna följs. Livsmedelssäkerhetsverket har fortsättningsvis riksomfattande tillsynsbehörighet. Samtidigt ändras i 2 mom. namnet Tullverket till Tullen.

I ett nytt 3 mom. föreslås att de befogenheter som gäller förvaltningsärenden enligt lagen i landskapet Åland utövas av Statens ämbetsverk på Åland. I ärenden som hör till rikets lagstiftningsbehörighet kan de förvaltningsuppgifter som i Fastlandsfinland åläggs de landskap som ska grundas, i landskapet Åland enbart höra till en statlig myndighets uppgifter. Eftersom Åland inte blir ett landskap enligt landskapsreformen behövs en bestämmelse om den statliga myndighet till vilken uppgifterna hör.

Enligt det undantag som föreskrivs i 30 § 8 punkten i självstyrelselagen för Åland ska emellertid de uppgifter som enligt lagstiftningen om förebyggande av införsel till landet av växtförstörare ankommer på en riksmyndighet i landskapet skötas av landskapsregeringen eller av någon annan myndighet som anges i landskapslag. Den bestämmelse som föreslås innebär att det undantag som föreskrivs i punkten fortsättningsvis tillämpas så att behörighetsfördelningen mellan rikets och landskapets myndigheter enligt självstyrelselagen för Åland inte ändras i och med att landskapen grundas.

17 §. Tillsynsplan. För att minska den administrativa bördan förenklas utarbetandet av tillsynsplanen enligt förslaget genom att man avstår från att utarbeta en årlig tillsynsplan och även avstår från de närmare bestämmelser om tillsynsplanen och dess innehåll som jord- och skogsbruksministeriet utfärdar genom en förordning.

26 §. Förbud mot användning av växtpass eller annat intyg eller av märkning. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

28 §. Vite eller tvångsutförande. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Samtidigt ges landskapet möjligheten att förutom hot om tvångsutförande även förelägga vite i situationer där landskapet också kan ålägga huvudförpliktelsen. Enligt gällande lag kan närings-, trafik- och miljöcentralen fatta beslut om tvångsutförande och hot om tvångsutförande.

30 §. Ersättning av kostnader till följd av beslut om bekämpning av skadegörare. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

33 §. Avgifter, arvoden och ersättningar. Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. om de prestationer för vilka landskapet tar ut en avgift enligt en taxa som landskapet har godkänt.

34 §. Överklagande. Till 1 mom. fogas en hänvisning till 18 kap. i landskapslagen vid överklagande av ett beslut som gäller avgifter på landskapsnivå.

1.3.43 Lagen om plantmaterial

3 §. Godkännande och registrering av leverantörer av plantmaterial. I 4 mom. minskas den administrativa bördan genom att ansökan om registrering i registret över leverantörer görs centraliserat hos Livsmedelssäkerhetsverket, som också avgör ärendet. Detta motsvarar i huvudsak nuvarande praxis. Närings-, trafik- och miljöcentralens nuvarande registreringsuppgifter överförs inte till landskapet.

7 a §. Tillsynsmyndigheter. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet, som på regional nivå övervakar att bestämmelserna följs. Livsmedelssäkerhetsverket har fortsättningsvis riksomfattande tillsynsbehörighet.

I ett nytt 2 mom. föreslås att Statens ämbetsverk på Åland i landskapet Åland sköter de uppgifter som enligt denna lag hör till tillsynsmyndigheten. Eftersom Åland inte blir ett landskap enligt landskapsreformen behövs en bestämmelse om den statliga myndighet som är behörig. Enligt det undantag som föreskrivs i 30 § 8 punkten i självstyrelselagen för Åland ska emellertid de uppgifter som enligt lagstiftningen om förebyggande av införsel till landet av växtförstörare ankommer på en riksmyndighet i landskapet skötas av landskapsregeringen eller av någon annan myndighet som anges i landskapslag. Den bestämmelse som föreslås innebär att det undantag som föreskrivs i punkten fortsättningsvis tillämpas så att behörighetsfördelningen mellan rikets och landskapets myndigheter enligt självstyrelselagen för Åland inte ändras i och med att landskapen grundas.

12 §. Avförande ur registret. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till tillsynsmyndigheten. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Livsmedelssäkerhetsverket.

15 §. Avgifter, arvoden och ersättningar. Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. om de prestationer för vilka landskapet tar ut en avgift enligt en taxa som det godkänt. Samtidigt stryks den föråldrade bestämmelsen i 2 mom. om att jord- och skogsbruksministeriet beslutar om betalningen av arvoden och ersättningar till auktoriserade inspektörer.

16 §. Ändringssökande. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Livsmedelssäkerhetsverket. Till 2 mom. fogas en hänvisning till 18 kap. i landskapslagen vid överklagande av ett beslut som gäller avgifter på landskapsnivå.

1.3.44 Lagen om bekämpning av flyghavre

5 §. Anmälningsskyldighet. I 1 och 2 mom. ändras hänvisningen till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där området är beläget (landsbygdsnäringsmyndigheten) till landskapet.

6 §. Syn och bekämpningsplan. I 1 och 2 mom. ändras landsbygdsnäringsmyndigheten till landskapet.

Paragrafens 3 mom. ändras så att det landskap inom vars område flyghavren huvudsakligen förekommer ansvarar för att förrätta syn och utarbeta en bekämpningsplan i situationer där flyghavren förekommer i ett område som är beläget inom flera landskap. Med område avses enligt definitionerna i lagen även de områden som hör till en gårds driftscentrum. Således ska det landskap inom vars område flyghavren huvudsakligen förekommer ansvara för synen och den bekämpningsplan som utarbetas för området. Landskapen kan dock sinsemellan komma överens om hur flyghavren ska bekämpas i ett sådant område. I momentet stryks omnämmandet i den gällande lagen om att överföra utarbetandet av bekämpningsplanen till närings-, trafik- och miljöcentralen om det finns särskilda skäl.

I 4 mom. som gäller jord- och skogsbruksministeriets rätt att utfärda närmare bestämmelser genom förordning stryks hänvisningen till överföring av uppgiften att utarbeta en bekämpningsplan.

7 §. Skyldighet att lämna uppgifter. I 1 mom. ändras landsbygdsnäringsmyndigheten till landskapet.

10 §. Tillsynsmyndigheter. Hänvisningen till närings-, trafik- och miljöcentralerna och landsbygdsnäringsmyndigheterna i 1 mom. ändras till landskapet samtidigt som landskapets tillsynsuppgift preciseras så att den motsvarar nuvarande praxis.

11 §. Auktoriserade inspektörer. Hänvisningen till närings-, trafik- och miljöcentralerna och landsbygdsnäringsmyndigheterna i 1 mom. ändras till landskapet.

12 §. Tillsynsplan. För att minska den administrativa bördan förenklas utarbetandet av tillsynsplanen enligt förslaget genom att man avstår från att utarbeta en årlig tillsynsplan och även avstår från de närmare bestämmelser om tillsynsplanen och dess innehåll som jord- och skogsbruksministeriet utfärdar genom en förordning. I nuläget är tillsynsplanen en del av den fleråriga nationella kontrollplan för livsmedelskedjan som Livsmedelssäkerhetsverket utarbetar, och berättelsen om resultatet av tillsynen en del av den rapport om genomförandet av den fleråriga nationella kontrollplanen för livsmedelskedjan som Livsmedelssäkerhetsverket utarbetar.

15 §. Flyghavregister. I 1 och 3 mom. ändras landsbygdsnäringsmyndigheten till landskapet.

22 §. Ändringssökande. Paragrafens 1 mom. ändras så att hänvisningarna till landsbygdsnäringsmyndigheten och närings-, trafik- och miljöcentralen stryks. Enligt 1 mom. får omprövning av andra beslut av landskapet än beslut enligt 6 § eller 5 kap. begäras hos landskapet.

I 2 mom. ersätts hänvisningen till landsbygdsnäringsmyndigheten och närings-, trafik- och miljöcentralen med en hänvisning till landskapet.

1.3.45 Lagen om handel med utsäde

16 §. Tillsynsmyndigheter. Hänvisningen till närings-, trafik- och miljöcentralerna och landsbygdsnäringsmyndigheterna ersätts med en hänvisning till landskapet. Samtidigt preciseras landskapets tillsynsuppgift så att den gäller övervakning av marknadsföringen av utsäde, vilket motsvarar nuvarande praxis. Dessutom ändras tullverket till Tullen.

20 §. Tillsynsplan. För att minska den administrativa bördan förenklas utarbetandet av tillsynsplanen enligt förslaget genom att man avstår från att utarbeta en årlig tillsynsplan och även avstår från de närmare bestämmelser om tillsynsplanen och dess innehåll som jord- och skogsbruksministeriet utfärdar genom en förordning. I nuläget är tillsynsplanen en del av den fleråriga nationella kontrollplan för livsmedelskedjan som Livsmedelssäkerhetsverket utarbetar, och berättelsen om resultatet av tillsynen en del av den rapport om genomförandet av den fleråriga nationella kontrollplanen för livsmedelskedjan som Livsmedelssäkerhetsverket utarbetar.

1.3.46 Lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk

3 §. Definitioner. I 6 punkten ersätts definitionen av kommunens landsbygdsnäringsmyndighet med definitionen av ett landskap. Med landskap avses ett landskap enligt landskapslagen (xxx/xxx). Med landskap avses således inte landskapet Åland.

34 §. Anhängiggörande av ansökan. Paragrafens 2 mom. upphävs. Enligt momentet kan ansökan i stället för till pensionsanstalten eller pensionsanstaltens ombud lämnas till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun inom vars område gårdsbruksenhetens driftscentrum är beläget, och landsbygdsnäringsmyndigheten ska utan dröjsmål skicka ansökan vidare. Bestämmelsen behövs inte längre eftersom den gäller beviljandet av avträdelsestöd enligt lagen, och avträdelsestöd inte längre beviljas för avträdelser som sker efter år 2018.

39, 50, 63–66, 70 och 73 §. I paragraferna ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet med landskapet.

1.3.47 Lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare

Enligt förslaget upphävs lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/1992). Avträdelseersättning beviljas och betalas inte längre med stöd av lagen. Med stöd av lagen om stöd för

upphörande med att bedriva jordbruk (612/2006) beviljas i dag avträdelsestöd för personer som upphör med att bedriva jordbruk.

1.3.48 Lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare

2 §. I 1 mom. 6 punkten ersätts definitionen av kommunens landsbygdsnäringsmyndighet med definitionen av ett landskap. Med landskap avses ett landskap enligt landskapslagen (xxx/xxx). Med landskap avses således inte landskapet Åland.

21 a, 30 a, 34, 36 och 37 §. I paragraferna ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet med landskapet.

40 §. I 4 mom. ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med landskapet. Dessutom stryks hänvisningen till den upphävda lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (1303/1994). Enligt hänvisningen gäller pensionsanstaltens uppgiftsskyldighet även de upplysningar som behövs för övervakning av stödsystemet för beskogning av åker enligt lagen i fråga.

1.3.49 Lagen om avträdelsepension

14 §. I paragrafen ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet med landskapet. Med landskap avses ett landskap enligt landskapslagen. Med landskap avses således inte landskapet Åland.

16 §. I paragrafen ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet med landskapet.

1.3.50 Lagen om stödjande av landsbygdens utveckling

15, 30, 31 och 34–36 §. I paragraferna ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med landskapet.

37 §. Behörigt landskap. I paragrafens rubrik och moment ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med landskapet. Bestämmelserna i 1 och 2 mom. har varit sekundära i förhållande till vad som föreskrivs i lagstiftningen om närings-, trafik- och miljöcentralerna, dvs. något annat har kunnat bestämmas om behörigheten med stöd av lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009). Om huvudregeln för landskapets regionala behörighet föreskrivs enligt förslaget på motsvarande sätt som i dag om närings-, trafik- och miljöcentralens regionala behörighet. Enligt förslaget kan man emellertid avvika från huvudregeln om något annat avtalas om behörigheten med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 3 § i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen. Landskapet kan således sköta de uppgifter som avses i denna lag inom ett annat landskaps område om landskapen kommer överens om detta och ingår ett avtal om skötseln av uppgifter som hör till det utbetalande organet.

I 3 mom. föreskrivs om landskapens möjlighet att avtala om regional behörighet på ett sätt som avviker från bestämmelserna i 1 och 2 mom. Enligt förslaget är detta möjligt med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 3 § i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen (/). Om överföringen av dessa uppgifter ska ett sådant avtal om utbetalande organ som avses i paragrafen i fråga ingås med Landsbygdsverket.

I paragrafens nya 4 mom. föreskrivs om behörigheten vad gäller utvecklingsprojekt som i huvudsak har nationella mål. I den gällande lagen ingår denna bestämmelse i 3 mom. Enligt den gällande bestämmelsen är den närings-, trafik- och miljöcentral behörig till vilken jord- och skogsbruksministeriet har anvisat medel för finansiering av nationella projekt. Enligt 6 § 1 mom. 1 punkten i statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna (1392/2014) sköter närings-, trafik- och miljöcentralen i Tavastland inom verksamhetsområdena för samtliga närings-, trafik- och miljöcentraler uppgifter som gäller sådana riksomfattande projekt. Enligt förslaget sköts dessa uppgifter av landskapet Päijänne-Tavastland, inom vars område närings-, trafik- och miljöcentralen i Tavastland har sitt huvudsakliga verksamhetsställe.

38 och 40 §. I paragraferna ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med landskapet.

42 §. Att bevilja stöd. I paragrafen ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med landskapet. Dessutom föreskrivs i 1 mom. att uppgiften att bevilja stöd hör till en tjänsteinnehavare i landskapet.

Det är fråga om beslut som på ett centralt sätt omfattar rättsprövning. Dessutom är bestämmelsen enhetlig med bestämmelserna i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen, som tillämpas vid beviljandet av odlarstöd.

44, 48, 49, 52, 53, 55, 58, 60, 64, 68 och 69 §. I paragraferna ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med landskapet.

48 §. Godkännande och utbetalning. lagen om utbetalande organ

69 a §. Åtgärder för att säkerställa att krav som följer av Europeiska unionens lagstiftning uppfylls. Det föreslås att en ny 69 a § som föreskriver om säkerställandet av att krav som följer av Europeiska unionens lagstiftning uppfylls, tas in i lagen. Enligt paragrafen kan jord- och skogsbruksministeriet eller Landsbygdsverket meddela ett föreläggande om hur brister eller missförhållanden ska avhjälpas om de konstaterar att landskapet i sin verksamhet underlåter att utföra eller ordna utförandet av de uppgifter som hör till förvaltningsmyndigheten för ett program och som grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning. Föreläggandet kan förenas med vite.

Europeiska unionens lagstiftning reglerar genomförandet av programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland och beviljandet av stöd enligt lagen om stödjande av landsbygdens utveckling. Brister som eventuellt framkommer i genomförandet är på EU-nivå förenade med ett hot om en finansiell korrigerings som fastställs för medlemsstaten, vilket innebär att EU-finansiering inte beviljas. Beloppet av den finansiella korrigeringen kan vara betydande. På grund av detta hot om finansiell korrigerings anses det nödvändigt att föreskriva om ett förfarande för att säkerställa att Europeiska unionens lagstiftning iakttas när programmet för utveckling av landsbygden genomförs och stöd enligt lagen om stödjande av landsbygdens utveckling beviljas. Motsvarande bestämmelse ingår för odlarstödens del i de föreslagna bestämmelserna i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen.

70 §. Ikraftträdande. Enligt 5 mom. får ett beslut av Landsbygdsverket och närings-, trafik- och miljöcentralen som fattas senast den 31 augusti 2014 överklagas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden i stället för hos Tavastehus förvaltningsdomstol. Momentet upphävs som onödigt.

1.3.51 Lagen om strukturstöd till jordbruket

19 §. Tiden för genomförande av åtgärder. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

20 §. Villkor för användning av stöd. I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

22 §. Upplysnings- och biståndsskyldighet. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

27 §. Överföring av lån och ändring av lånevillkor. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

30 §. Att ansöka om stöd. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I den gällande paragrafen föreskrivs även om närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet vid behandlingen av stödansökningar enligt lagen. Behörighetsbestämmelsen i 1 mom. har dock varit sekundär i förhållande till vad som föreskrivs i lagstiftningen om närings-, trafik- och miljöcentralerna, dvs. något annat har kunnat bestämmas om behörigheten med stöd av lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009). Om huvudregeln för landskapets regionala behörighet föreskrivs enligt förslaget på motsvarande sätt som i dag om närings-, trafik- och miljöcentralens regionala behörighet. Enligt förslaget kan man emellertid avvika från huvudregeln om något annat avtalas om behörigheten i det förfarande som föreskrivs i 3 § i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen. Landskapet kan således sköta de uppgifter som avses i denna lag inom ett annat landskaps område om landskapen kommer överens om detta och även ingår ett avtal om skötseln av uppgifter som hör till det utbetalande organet.

Förslaget till lag om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen baserar sig på EU:s horisontella förordning (EU) nr 1306/2013 och täcker till exempel uppgifter i samband med kontrollen

och godkännandet av betalningar av stöd som delfinansieras av EU:s landsbygdsfond, inklusive administrativa kontroller och inspektioner på plats, samt uppgifter som gäller utbetalningsansökningar och återkrav av stöd. Ovannämnda lagförslag om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen tillämpas inte på uppgifter som gäller beslut om beviljande av strukturstöd till jordbruket, eftersom beviljandet av stöd inte är en uppgift för det utbetalande organet utan enligt EU:s landsbygdsförordning (EU) nr 1305/2013 för förvaltningsmyndigheten. Jord- och skogsbruksministeriet ansvarar för skötseln av förvaltningsmyndighetens uppgifter på nationell nivå och i förhållande till kommissionen, men stödsystemets verkställighetsuppdrag har delegerats till regionförvaltningen. Om skötseln av förvaltningsmyndighetens uppgifter delegeras har förvaltningsmyndigheten i medlemsstaten enligt Europeiska unionens landsbygdsförordning fortsättningsvis det fulla ansvaret för att uppgifterna förvaltas och fullgörs på ett effektivt och korrekt sätt, och medlemsstaterna ska säkerställa att programmets förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt under hela programperioden. Dessutom gäller kommissionens kontroller av medlemsstatens stödsystem i allmänhet samtidigt både det utbetalande organets och förvaltningsmyndighetens uppgifter, och brister som fastställts vid kontrollerna kan leda till finansiella korrigeringar som minskar det totala beloppet av de medel ur EU:s landsbygdsfond som intäktsförs till medlemsstaten. Eftersom de uppgifter som hör till stödsystemets förvaltningsmyndighet och som genom lagförslaget överförs till landskapen hör nära samman med uppgifterna för stödsystemets utbetalande organ tryggas den effektiva och korrekta skötseln av uppgifterna bäst genom att ett landskap sköter både förvaltningsmyndighetens och det utbetalande organets uppgifter inom ett område. Därför är det motiverat att iaktta samma förfarande vid överföringen av förvaltningsmyndighetens uppgifter till ett annat landskap som vid överföringen av det utbetalande organets uppgifter.

31 §. Bedömning av en stödansökan. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

33 §. Stödbeslut. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till en tjänsteinnehavare i landskapet. Beslutsfattandet vid beviljande av strukturstöd till jordbruket är en uppgift som på ett centralt sätt omfattar rättsprövning och som har delegerats till landskapen som en del av uppgifterna för förvaltningsmyndigheten för EU:s landsbygdsfond. Det är motiverat att ålägga en tjänsteinnehavare i landskapet denna uppgift på motsvarande sätt som skötseln av uppgifterna för det utbetalande organet för strukturstöd till jordbruket. Förhållandet mellan förvaltningsmyndighetens och det utbetalande organets uppgifter klarläggs ovan i samband med 30 §.

34 §. Överföring av rätt som följer av stödbeslut. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

37 §. Utbetalning av stöd i form av understöd. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

38 §. Tillstånd att lyfta lån. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

40 §. Lämnande av uppgifter för uppföljning. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

40 a §. Anmälan om upphandlingsförfarande som står i strid med villkoren för användningen av stöd. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

44 §. Inspektionsrätt. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

45 §. Inspektion. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

46 §. Avbrytande av utbetalning av stöd samt återkrav. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

49 §. Jämkning av återkrav. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

50 §. Beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalning. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

54 §. Kreditgivarens upplysnings- och biståndsskyldighet. I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

61 §. Rätt att få upplysningar och utlämnande av information. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

64 §. Regional fördelning av medel. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

66 §. Besvärshöjning. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

67 §. Överklagande. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

68 §. Åtgärder för att säkerställa att krav som följer av Europeiska unionens lagstiftning uppfylls. I stället för den 68 § som tidigare upphävts föreslås en ny 68 § med bestämmelser för att säkerställa att krav som följer av Europeiska unionens lagstiftning uppfylls. Om jord- och skogsbruksministeriet eller Landsbygdsverket konstaterar att landskapet i verkställandet av systemet för strukturstöd till jordbruket underlåter att utföra eller ordna utförandet av de uppgifter för förvaltningsmyndigheten för ett utvecklingsprogram för landsbygden som grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning kan landskapet åläggas att avhjälpa bristerna eller missförhållandena. Föreläggandet kan förenas med vite.

EU:s lagstiftning reglerar beviljandet av stöd enligt den lag som föreslås ändras och det program för utveckling av landsbygden som utgör bakgrunden till lagen. Enligt EU:s lagstiftning är eventuella brister som framkommer i verkställandet av stödsystemet förenade med ett hot om finansiell korrigerande som fastställs för medlemsstaten och som till sitt belopp kan vara betydande. På grund av detta hot om finansiell korrigerande i samband med stödsystemet anses det nödvändigt att föreskriva om ett förfarande för att säkerställa att EU:s lagstiftning iakttas när programmet för utveckling av landsbygden verkställs och stöd enligt lagen beviljas. Motsvarande bestämmelse ingår för odlarstödens del i de föreslagna bestämmelserna i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen.

1.3.52 Lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond

3 §. Enligt förslaget ändras 2 mom. så att [Landsbygdsverket] i stället för närings-, trafik- och miljöcentralen på framställning av de förrättningsmän som avses i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan överföra egendom i sin besittning för att användas vid nyskifte så som förrättningsmännen föreslår i syfte att utvidga de lägenheters areal som har rätt till mark enligt denna lag om gårdsbrukets utvecklingsfond och att förbättra skiftesläggningen inom skiftesområdet. Närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter som gäller bland annat utvecklingen av landsbygden överförs till landskapen. Landskapet kan emellertid inte fatta beslut om överlåtelse av jordegendom som ägs av en fond utanför statsbudgeten och som ingår i en sådan fonds balansräkning. Enligt 2 a § 2 mom. i lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond sköter Landsbygdsverket, om inte annat föreskrivs i lag, förvaltningen av gårdsbrukets utvecklingsfond samt fondens bokföring och betalningar till andra delar än de uppgifter som hör till direktionen. Således är Landsbygdsverket en naturlig myndighet för att sköta uppgifter som gäller överlåtelse av gårdsbrukets utvecklingsfonds jordegendom. Dessutom finns över hälften av den åkerareal på knappt 1 000 hektar som gårdsbrukets utvecklingsfond innehar inom landskapet Södra Österbottens område.

Paragrafens 5 mom. ändras enligt förslaget så att bestämmelsen om användning av fondens medel för köp av referenskvantiteter för mjölk till den nationella reserven stryks. Europeiska unionens kvotsystem för mjölk och mjölkprodukter upphörde den 31 mars 2015. I systemet med mjölkkvoter fastställdes en gårdsspecifik referenskvantitet för mjölkproducenterna. Dessa referenskvantiteter upphörde alltså att existera den 31 mars 2015 och kan således inte längre anskaffas. Dessutom föreslås det att momentet ändras så att bestämmelsen om användning av fondens medel för inlösen till staten av sådana lägenheter och områden som sålts på exekutiv auktion enligt vad som föreskrivs särskilt i lag stryks. Till denna del grundar sig förslaget på att lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (23/1938) upphävdes genom lagen om upphävande av lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (362/2016), som trädde i kraft den 1 juni 2016.

I 1, 4 och 6 mom. föreslås inga ändringar.

3 a §. På grund av de ändringar som föreslås i 3 § ändras i 1 och 2 mom. närings-, trafik- och miljöcentralen till Landsbygdsverket. I 3 mom. föreslås inga ändringar.

1.3.53 Lagen om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnärings

38–40 §. Frivillig skuldsanering i fråga om räntestödslån. Avtal om skuldsanering. Förfallande av frivillig skuldsanering. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till Landsbygdsverket i 38 § 2 mom., 39 § 1 mom. och 40 § 1 och 3 mom. Enligt gällande lag svarar närings-, trafik- och miljöcentralen för att samtycka till frivillig skuldsanering, underteckna avtal om genomförande av frivillig skuldsanering och bestämma att en frivillig skuldsanering ska förfalla. Eftersom landskapet inte kan besluta om skuldsanering för statens räkning överförs de nuvarande uppgifter som gäller frivillig skuldsanering till Landsbygdsverket. Enligt 2 § i lagen om Landsbygdsverket (666/2006) hör det till verkets uppgifter att bland annat sköta statlig intressebevakning när det gäller skuldsanering och statens ansvarsförbindelser vid stöd och ersättningar för utveckling av landsbygden. Landsbygdsverket skulle således vara en naturlig myndighet för att sköta även de uppgifter som gäller frivillig skuldsanering enligt den lag som föreslås ändras. Den frivilliga skuldsanering som avses i lagen används inte eftersom den inte uppfyller villkoren i EU:s regler om statligt stöd. Därför är de paragrafer som gäller skuldsanering inte i kraft, utan träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

44 §. Inspektionsrätt. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 5 mom. stryks hänvisningen till 41–43 § i lagen eftersom paragraferna i fråga har upphävts genom lag 1479/2007.

45 §. Erhållande av uppgifter. Hänvisningen i 1 mom. till lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992) ändras till en hänvisning till lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) eftersom lag 1336/1992 upphävts genom lag 192/2013. Om rätten att erhålla uppgifter föreskrivs i 40, 42 och 53 § i lag 192/2013. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och gemenskapsrättsakter till EU-rättsakter.

55 §. Myndigheter. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

58 §. Ändringssökande. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

63 §. Uttag av avgift för behandling av ärenden. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

65 §. Användningen av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond. I 1 mom. 5 punkten föreskrivs om användningen av fondens medel för beskogning av åker samt skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten på skogsmarker i statliga myndigheters besittning. I fortsättningen finns inga statsägda marker i närings-, trafik- och miljöcentralernas besittning, och därför stryks närings-, trafik- och miljöcentralen i 1 mom. 5 punkten. I 2 mom. stryks bestämmelsen om att medel kan anvisas närings-, trafik- och miljöcentralen.

72 §. Skuldsanering i fråga om lån och statens försäljningsprisfordringar som baserar sig på tidigare lagstiftning. Hänvisningen i 1 mom. till 6 kap. i lagen ändras så att den hänvisar till 5 kap. i lagen eftersom bestämmelserna om frivillig skuldsanering efter en ändring genom lag 44/2000 finns i 5 kap. i stället för 6 kap. Paragrafens 2 mom. stryks eftersom 39 § 1 mom. föreskriver om undertecknande av avtal om skuldsanering. Paragrafens 3 mom. stryks eftersom den bestämmelse som hänvisningen i momentet gäller har upphävts genom lag 1479/2007.

1.3.54 Lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden

5 §. Regionala planer för utveckling av landsbygden Hittills har närings-, trafik- och miljöcentralerna utarbetat de regionala utvecklingsplanerna inom sina verksamhetsområden. Framöver kommer utvecklingsplanerna att utarbetas av landskapen. Ändringen är främst teknisk och gäller 1 mom.

7 §. Samarbete. Hittills har närings-, trafik- och miljöcentralerna sett till att de regionala planerna för utveckling av landsbygden och genomförandet av de regionala åtgärder som ingår i programmet samordnas med övriga program och utvecklingsåtgärder som genomförs i regionen. Samordningsuppgiften överförs till landskapet. Även samordningen av de lokala utvecklingsstrategierna sköts i fortsättningen av landskapet i samarbete med de lokala intressegrupperna. Ändringen gäller paragrafens 2 mom.

10 §. Förmedlande organ. Det förmedlande organets uppgifter överförs från närings-, trafik- och miljöcentralerna samt kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter till landskapen. Ändringen gäller paragrafens 1 mom.

1.3.55 Livsmedelslagen

3 §. Lagstiftningen i Europeiska unionen. Paragrafens 3 mom. ändras så att landskapet är behörig tillsynsmyndighet i stället för regionförvaltningsverket. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

6 §. Definitioner. I 6 punkten i paragrafen ändras kommunala myndigheter som sköter tillsynsuppgifter till landskap. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen. De upphävda punkterna i paragrafen lämnas kvar på grund av hänvisningarna i denna lag och i andra författningar.

14 §. *Handläggning av anmälningar om livsmedelslokaler.* Paragrafens 1 mom. ändras så att anmälningar om livsmedelslokaler handläggs av det landskap där livsmedelslokalen är belägen i stället för av tillsynsmyndigheten i den kommun där livsmedelslokalen är belägen. Anmälningar om mobila livsmedelslokaler ska inte längre handläggas av kommunen, utan av det landskap inom vilket verksamheten inleds eller inom vilket verksamheten enligt tidigare anmälningar har bedrivits. Paragrafens 2 mom. ändras så att anmälan ska handläggas av företagarens hemlandskap eller det landskap där lokalen är belägen i stället för av företagarens hemkommun eller den kommun där lokalen är belägen. I 3 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och regionförvaltningsverket till landskapet.

15 §. Godkännande av livsmedelslokaler som anläggningar. Paragrafens 1 mom. ändras så att anläggningar som avses i 13 § 2 mom. godkänns av det landskap där anläggningen är belägen i stället för av tillsynsmyndigheten i den kommun där anläggningen är belägen. Paragrafens 2 mom. ändras så att renslakterier och anläggningar som finns i anslutning till dem godkänns av landskapet Lappland i stället för av regionförvaltningsverket. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

15 a §. Underrättelse om mobil livsmedelslokal. Paragrafens 1 mom. ändras så att en livsmedelsföretagare ska lämna uppgifterna i fråga till de landskap inom vilka verksamheten bedrivs i stället för till de kommunala tillsynsmyndigheterna. I 2 mom. föreskrivs att livsmedelsföretagaren ska informera landskapet Lappland i stället för regionförvaltningsverket om verksamhet i ett mobilt renslakteri och i en anläggning i anslutning till det. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

21 a §. Anmälan om utsläppande på marknaden av produkter som kommer i beröring med livsmedel. Enligt 1 mom. ska företagare anmäla sitt verksamhetsställe och den verksamhet som bedrivs där till landskapet där verksamhetsstället finns i stället för till kommunen där verksamhetsstället finns. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

22 §. Anmälan om primärproduktionsställe. Enligt 1 mom. ska livsmedelsföretagaren underrätta landskapet i stället för den kommunala tillsynsmyndigheten om ett primärproduktionsställe och om den primärproduktion som bedrivs där. I stället för kommunen ska landskapet underrätta företagaren om att myndigheten har fått anmälan om primärproduktionsstället. I 2 mom. ändras den kommunala tillsynsmyndigheten till landskapet på motsvarande sätt. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

22 a §. Godkännande av primärproduktionsställe. Enligt 1 mom. ska en livsmedelsföretagare ansöka om godkännande av primärproduktionsstället hos landskapet i stället för hos kommunen innan verksamheten inleds och när verksamheten ändras väsentligt. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

24 §. Livsmedelsföretagares skyldighet att lämna uppgifter. Enligt 2 mom. ska livsmedelsföretagaren anmäla matförgiftningar till landskapet i stället för till den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

30 §. *Central myndighet.* Enligt 1 punkten ska Livsmedelssäkerhetsverket utvärdera genomförandet av livsmedelstillsynen i landskapen. I den gällande lagen har Livsmedelssäkerhetsverket till uppgift att leda regionförvaltningsverken vid utvärderingen av kommunernas livsmedelstillsyn. I och med att kommunernas och regionförvaltningsverkens uppgifter överförs till landskapet övergår utvärderingsuppgiften och den personal som sköter uppgiften vid regionförvaltningsverken till Livsmedelssäkerhetsverket. I 9 punkten ändras regionförvaltningsverket till landskapet. Köttbesiktningar i renslakterier ska enligt 43 § utföras av landskapet i stället för av regionförvaltningsverket. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

31 §. Landskap. Paragrafen ska innehålla alla tillsynsuppgifter som överförs från kommunerna, regionförvaltningsverken samt närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapet. I paragrafen sammanförs uppgifter från 31–34 §. Enligt 1 mom. ska landskapet sköta livsmedelstillsynen inom sitt verksamhetsområde på det sätt som föreskrivs i denna lag. I 2 mom. 1–4 punkten nämns alla uppgifter som överförs från den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn till landskapet och i 5 punkten övervakningen av att skyldigheten enligt 17 § 2 mom. fullgörs. Den sistnämnda uppgiften överförs från närings-, trafik- och miljöcentralens till landskapet. I 3 mom. överförs den livsmedelstillsyn i renslakterier och i anläggningar som finns i anslutning till dem vilken tidigare enligt 31 § har hört till regionförvaltningsverket till landskapet Lappland.

32 §. Kommunal livsmedelstillsyn. Paragrafen upphävs i och med att den kommunala livsmedelstillsynen överförs till landskapet.

33 §. Den kommunala livsmedelstillsynens uppgifter. Paragrafen upphävs i och med att den kommunala livsmedelstillsynen överförs till landskapet.

34 §. Övriga tillsynsmyndigheter. I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom stryks närings-, trafik- och miljöcentralerna i och med att deras uppgifter överförs till landskapen. Paragrafens 6 och 7 mom. upphävs. Den i 6 mom. angivna uppgiften att övervaka fullgörandet av skyldigheterna enligt 17 § 2 mom. överförs från närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Den övervakning av tvärvillkor som avses i 7 mom. regleras i fortsättningen i sin helhet i lagen om verkställighet av jordbruksstöd, varvid inget omnämnande av detta behövs i livsmedelslagen.

41 § Allmänna krav på tillsynen. I 3 mom. överförs skyldigheten att utarbeta, upprätthålla och tillämpa ett kvalitetssystem för livsmedelstillsyn från kommunen till landskapet. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

42 §. Ordnande av tillsyn över den första ankomstplatsen. Paragrafen upphävs. Med tillsyn över den första ankomstplatsen avses livsmedelstillsyn som inriktar sig på livsmedel av animaliskt ursprung som levereras till Finland från andra medlemsländer i EU och vissa andra länder. Tillsynen över den första ankomstplatsen hörde tidigare till kommunernas ansvar, men sedan den 1 maj 2008 har Livsmedelssäkerhetsverket ansvarat för tillsynen. I praktiken har tillsynen över den första ankomstplatsen kunnat genomföras antingen genom uppdragsavtal eller av Livsmedelssäkerhetsverket. År 2008 hade 68 kommuner förbundit sig att sköta tillsynen över den första ankomstplatsen genom avtal med Livsmedelssäkerhetsverket, och Livsmedelssäkerhetsverket övervakade själv verksamheten vid den första ankomstplatsen på nio tillsynsenheters områden. År 2013 var antalet avtalskommuner 45, och Evisa övervakade själv verksamheten vid den första ankomstplatsen på 21 tillsynsenheters områden. Tillsynens effektivitet har utretts genom en enkät bland myndigheterna, och dess effektivitet har lyfts fram inom ramen för totalreformen av livsmedelslagen. Det nuvarande avtalssystemet anses allmänt taget vara ineffektivt, trots att t.ex. företagarnas planer för egenkontroll, rådgivningen och handledningen anses ha blivit bättre i samband med förstatligandet och tillsynen har blivit enhetligare genom att gemensamma anvisningar om kontrollen och en gemensam modell för granskningsrapport tillämpats. De största negativa konsekvenserna anses ha orsakats av att både kostnaderna för tillsynen över företagen och förvaltningsbyråkratin har ökat. Det finns inte längre något behov av sådan separat tillsyn över den första ankomstplatsen som tillämpas i nuläget, och i samband med totalreformen av livsmedelslagen kommer tillsynen över den första ankomstplatsen att integreras i den övriga riskbaserade tillsynen som kommunerna utövar och som i och med landskapsreformen överförs till landskapen. Det att termen tillsyn över den första ankomstplatsen stryks i utkastet till livsmedelslag redan i detta skede av landskapsreformen signalerar om denna förändring. Om termen tillsyn över den första ankomstplatsen i detta skede bibehålls i utkastet till livsmedelslag blir det nödvändigt att i motiveringen till lagen också begrunda sådana avtalsarrangemang mellan Livsmedelssäkerhetsverket och landskapet som ändå ska tas i bruk. Även lagens 23 § gäller verksamhet vid första ankomst. Enligt förslaget ska paragrafen ändå inte upphävas, eftersom tillsynen över den första ankomstplatsen fortsätter att gälla verksamhet enligt salmonellakontrollprogrammet.

43 §. Köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill. I 2 mom. föreskrivs att landskapet Lappland ska ansvara för köttbesiktning i renslakterier i stället för regionförvaltningsverket. Till 3 mom. fogas ett omnämnande av köttinspektörer som är anställda av landskapet och som landskapet kan anlita som hjälp vid köttbesiktning och relaterad övervakning. Till paragrafen fogas ett nytt 5 mom., enligt vilket landskapet kan sköta sådan köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill som ålagts staten, om landskapet har ingått ett avtal om detta med Livsmedelssäkerhetsverket. Det är inte fråga om en ny

bestämmelse, utan en bestämmelse i den gällande veterinärvårdslagen (765/2009) som flyttas till livsmedelslagen av den anledning att tillsynsuppgifterna i fråga om livsmedelssäkerhet och djurs hälsa och välbefinnande stryks helt och hållet ur tillämpningsområdet för veterinärvårdslagen. I veterinärvårdslagen upphävs motsvarande paragraf, eftersom de tillsynsuppgifter som sköts av kommunalveterinären som en typ av statliga uppdrag överförs helt och hållet på landskapets ansvar.

45 §. Utredning av matförgiftningar. I 1 mom. föreskrivs att landskapet i stället för den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn ska vidta åtgärder vid misstanke om matförgiftning. Namnet Folkhälsoinstitutet ska ersättas med Institutet för hälsa och välfärd.

46 §. Beredskap för särskilda situationer. I 1 mom. föreskrivs att landskapet för sin del ska utarbeta en beredskapsplan för särskilda situationer. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

48 §. Tillsynsplaner. Paragrafen innehåller bestämmelser om tillsynsplaner. I 1 och 2 mom. föreskrivs om en tillsynsplan för regelbunden livsmedelstillsyn i landskapet som ersätter den kommunala tillsynsplanen. I 3 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt Tullverket till Tullen. Regionförvaltningsverket stryks ur momentet i och med att dess uppgifter överförs till landskapet.

49 §. Inspektionsrätt och rätt att närvara. I 2 mom. stryks regionförvaltningsverket. I 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. Enligt momentet ska landskapet och en av Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet förordnad veterinär ha rätt att inspektera det primärproduktionsställe från vilket livsmedlet härrör och rätt att utan ersättning ta alla prov som behövs för undersökning. Landskapet och den av Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet förordnade veterinären har då den rätt att få information, ta prov och utföra inspektion som det föreskrivs om i denna lag. Ett undantag när det gäller rätten att utföra inspektion är att endast landskapet har rätt att utföra inspektion i utrymmen som omfattas av hemfriden. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

51 §. Rätt att få information. I 1 mom. ändras kommunala myndigheter till landskap när det gäller skyldigheten att ge tillsynsmyndigheten den information som är nödvändig för tillsynen. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

52 §. Tillsynsmyndigheters anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter. I 1 och 2 mom. stryks regionförvaltningsverket och den anmälningsskyldighet som gäller närings-, trafik- och miljöcentraler. Tillsynsmyndigheten ska enligt 1 mom. underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om konstaterade hälsofaror och andra omständigheter som uppdagats i tillsynen och som kan inverka på livsmedelssäkerheten eller livsmedlens spårbarhet. Enligt 2 mom. är tillsynsmyndigheten skyldig att meddela Livsmedelssäkerhetsverket de uppgifter som behövs för register som verket för med stöd av 83 § samt andra uppgifter som behövs för uppföljningen av tillsynen. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

54 §. Veterinärers skyldighet att lämna uppgifter. Paragrafen ändras så att en veterinär som i samband med ett veterinärbesök noterar omständigheter som försvagar den livsmedelshygieniska kvaliteten på livsmedel ska meddela dessa till landskapet i stället för till den kommunala tillsynsmyndigheten.

63 §. Skyndsamma åtgärder. Paragrafen upphävs. Bestämmelser om skyndsamma åtgärder finns i landskapslagen (/).

64 §. Livsmedelssäkerhetsverkets beslut om användning av administrativa tvångsmedel. I paragrafen ändras kommun till landskap. Livsmedelssäkerhetsverket fattar beslut om användning av administrativa tvångsmedel när det gäller områden som är större än ett landskap. Livsmedelssäkerhetsverket kan enligt 2 mom. fatta beslut om användningen av administrativa tvångsmedel också inom området för ett enda landskap, om verket med grundad anledning bedömer att de åtgärder som landskapet vidtar inte räcker till för att förebygga hälsofara. Livsmedelssäkerhetsverket ska enligt 3 mom. utan dröjsmål underrätta de berörda landskapen om beslut verket fattat med stöd av 1 och 2 mom. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

71 §. Avgifter för landskapets prestationer. I paragrafen ändras kommunen till landskapet. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

74 §. Sökande av ändring i beslut av ett landskap. I paragrafen föreskrivs om sökande av ändring i beslut som fattats av ett landskap. Enligt 1 mom. är det möjligt att begära omprövning av beslut som

fattats av landskapets tjänsteinnehavare inom 14 dagar från delfäendet av beslutet på det sätt som anges i förvaltningslagen. Momentet motsvarar till sitt innehåll huvudsakligen 1 mom. i den gällande paragrafen med den skillnaden att kommunala organ ändras till landskap. I momentet hänvisas till 139 § i landskapslagen, där det specificeras hos vilka myndigheter omprövning kan begäras. Förbudet att söka ändring i sådana beslut som avses i lagens 63 § slopas i och med att den nämnda paragrafen upphävs i lagen.

I 2 och 3 mom. ändras det kommunala organet till landskapet. Inga andra ändringar görs i momenten. Beslut som gäller enskilda aktörer enligt 2 mom. kan överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen, och ändring i andra beslut av landskapet som avses i 3 mom. kan sökas genom begäran om omprövning enligt förvaltningslagen.

I 4 mom. hänvisas till landskapets livsmedelsbestämmelser i stället för till kommunala livsmedelsbestämmelser och till taxan för landskapets avgifter i stället för till taxan för kommunala avgifter. Ändring i beslut om dessa kan sökas genom sådana landskapsbesvär som avses i 18 kap. i landskapslagen. Bestämmelsen om sökande av ändring i beslut som gäller landskapets tillsynsplan stryks.

75 §. Sökande av ändring i beslut om köttbesiktning. I 1 mom. ändras kommunen till landskapet. Omprövning får begäras hos Livsmedelssäkerhetsverket. När det gäller beslut om renköttbesiktning ska begäran om omprövning riktas till landskapet Lappland. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

76 §. Sökande av ändring i beslut som hänför sig till verksamheten vid den första ankomstplatsen. Paragrafen upphävs. Bestämmelserna om verksamheten vid den första ankomstplatsen upphävs i livsmedelslagen.

77 §. Tillsynsmyndigheters rätt att söka ändring. I 2 mom. ändras kommunalt organ till landskap. Livsmedelsverket ändras till Livsmedelssäkerhetsverket.

81 §. Sekretessbelagda uppgifter. I 1 punkten ändras kommunala myndigheter till landskap.

83 §. *Register*. I 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 3 och 4 mom. ändras kommunen, regionförvaltningsverket och närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

85 §. Statsandel. I paragrafen föreskrivs om statsandelar genom en hänvisning till lagen om finansiering av landskapen (/).

86 §. Livsmedelsbestämmelser på landskapsnivå. I paragrafen ändras kommunen till landskapet. Landskapet kan utfärda bestämmelser för ett landskap eller en del av ett landskap i syfte att förebygga livsmedelsrelaterad hälsofara och övervaka de hälsomässiga förhållandena i anslutning till livsmedel, om de behövs för verkställigheten av lagen. Enligt 3 mom. kan landskapet också bevilja undantag från livsmedelsbestämmelserna. I 4 mom. föreskrivs om delgivningen av beslut som gäller livsmedelsbestämmelser. I slutet av 4 mom. stryks det som anges om regionförvaltningsverket.

Bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas separat genom lag.

1.3.56 Lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret

2 §. Definitioner. I 3 a-punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och lantmäteribrån till Lantmäteriverket. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

7 §. Indrivning. Inga ändringar föreslås i 1 mom. Det föreslås att 2 mom. ändras så att Statskontoret kan sköta om ansökan om exekutiv auktion utan att behöva begära en annan myndighets utlåtande därom. Statskontoret har inte i alla situationer begärt ett utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen innan det ansökt om exekutiv auktion. Vidare ska momentet ändras så att ingen viss myndighet i fortsättningen åläggs skyldigheten att i första hand vara närvarande vid en exekutiv auktion i det fall att ingen företrädare för Statskontoret varit närvarande. I den gällande lagen är en företrädare för närings-, trafik- och miljöcentralen i första hand skyldig att vara närvarande, men eftersom det är fråga om statens fordringar kan motsvarande skyldighet inte åläggas landskapet, till

vilket de tjänsteinnehavare som vid närings-, trafik- och miljöcentralerna sköter uppgifter inom jordbruksstödsförvaltning övergår.

Det föreslås att 3 mom. ändras så att bestämmelsen om att Statskontoret får ansöka om exekutiv auktion på fast egendom som utgör säkerhet för ett lån eller en fordran endast om den fordran eller det lån som förfallit till betalning överstiger det minimibelopp som bestäms genom förordning av statsrådet. Enligt 3 § i statsrådets förordning om överföring av skötseln av vissa lån och fordringar på Statskontoret (1336/2007) får exekutiv auktion av en säkerhet för ett lån eller en fordran inte sökas om inte kapitalet, räntorna, dröjsmålsräntorna och indrivningskostnaderna för fordran sammanlagt uppgår till minst 500 euro. Minimigränsen i fråga orsakar i vissa fall mer kostnader för gäldenären, eftersom minimigränsen kan leda till att exempelvis dröjsmålsräntorna för en fordran måste utökas innan indrivningsåtgärder kan vidtas. Dessutom har minimigränsen fastställts så att det totala beloppet av fordringar som staten har hos gäldenären inte kan beaktas när gränsen kontrolleras, utan den kontrolleras enskilt för varje fordran. Statskontoret är en professionell aktör när det gäller uppgifter i anslutning till utlåning och har omfattande sakkunskap om vilka indrivningsåtgärder som bör vidtas i varje enskilt fall.

8 §. Uppföljning och övervakning. I 3 mom. ändras kommunens landsbygdsnäringsmyndighet till landskap. Inga ändringar föreslås i 1, 2 och 4 mom.

11 §. Utlämnande av uppgifter. I lagens 11 § ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

13 §. Betalningslättnader. Det föreslås att 1 mom. ändras så att Statskontoret fattar beslut om betalningslättnader för en eller flera amorterings- eller ränteposter för alla lån och fordringar som avses i lagen. För närvarande beslutar närings-, trafik- och miljöcentralerna om betalningslättnader för vissa fordringar, såsom t.ex. sådana fordringar som uppstår med stöd av lagen om gårdsbruksheter och skoltagen. Närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter som hänför sig till jordbruksstödsförvaltningen överförs till landskapen. Eftersom det är fråga om statens fordringar kan landskapet inte fatta beslut om beviljande av betalningslättnader för dessa fordringar. Statskontoret beslutar redan om beviljandet av betalningslättnader för andra fordringar och det är därför ändamålsenligt att förenhetliga förfarandena i fråga om alla fordringar. Dessutom håller de statliga fordringar i fråga om vilka betalningslättnader beviljas av närings-, trafik- och miljöcentralerna på att minska kraftigt i antal, eftersom inga nya sådana lån som avses i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret längre beviljas, med undantag av skoltlån, och inga nya försäljningsprisfordringar längre uppkommer med stöd av den lagen.

Med anledning av de ändringar som föreslås i 1 mom. blir bestämmelserna i 2 mom. onödiga. Inga ändringar föreslås i 3 mom.

14 §. Överföringar av lån och fordringar. Det föreslås att 1 mom. ändras så att sådana beslut om att den nya ägaren övertar ansvaret för lån eller fordringar eller beslut om befrielse från gäldsansvar för ett lån eller en fordran som för närvarande fattas av närings-, trafik och miljöcentralen i stället ska fattas av Statskontoret. Inga ändringar föreslås i 2–4 mom.

15 §. Saneringsförfaranden. Det föreslås att 15 § ändras så att Statskontoret ger samtycke till förfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller förfarande enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) eller motsvarande frivilligt förfarande enligt lag i fråga om alla lån och fordringar som avses i lagen. För närvarande är det närings-, trafik- och miljöcentralerna som ger det nämnda samtycket när det gäller vissa grupper av fordringar, t.ex. sådana fordringar som hänför sig till systemen för jordbruksstöd och till understöd av renhushållning och naturnäringar samt skoltar. Enligt den gällande lagen ska Statskontoret emellertid ge ett utlåtande till närings-, trafik- och miljöcentralen, och därför kommer Statskontorets uppgifter när det gäller saneringsförfaranden i praktiken inte att öka i fortsättningen.

16 §. Meddelanden om säkerheter för lån och fordringar. Det föreslås att 2 mom. ändras så att Statskontoret ska meddela registermyndigheten att en fordran eller ett lån betalats helt och hållet och fastigheten befriats från pantansvaret i fråga om alla de statliga fordringar som avses i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret. För närvarande ska Statskontoret i fråga om vissa grupper av fordringar skriftligen meddela den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen att fordran eller lånet betalats helt och hållet, och närings-, trafik- och miljöcentralen ska för införande i lagfarts- och inteckningsregistret meddela registermyndigheten att fastigheten befriats från pantansvaret och skicka

kvitto till gäldenären. Bestämmelser om det sistnämnda finns i den gällande paragrafens 3 mom., som blir onödigt i och med den ändring som föreslås i 2 mom. och därför stryks. Genom att koncentrera alla anmälningar om säkerheter till Statskontoret förenhetligas förfarandena mellan olika grupper av fordringar och förenklas praxisen. Eftersom Statskontoret i fortsättningen ska sköta alla anmälningar själv finns det inte längre något behov av bestämmelsen i 4 mom. om möjligheten att föreskriva närmare om förfarandet vid anmälan om befrielse från pantansvar, och följaktligen stryks momentet. Inga ändringar föreslås i 1 mom.

17 §. Annan skötsel av säkerheter. Det föreslås att 17 § ändras så att samtycke till säkerhetsarrangemang och befrielse från pantansvar angående vissa fordringar i fortsättningen ska ges av Statskontoret i stället för av närings-, trafik- och miljöcentralen. De nämnda fordringarna hänför sig huvudsakligen till systemen för jordbruksstöd och till understöd av renhushållning och naturnäringar samt koltar. Eftersom det är fråga om statliga fordringar ska samtycket även i fortsättningen ges av en statlig myndighet.

18 §. Uppsägning. I 18 § föreskrivs angående uppsägning av fordringar att Statskontoret beslutar om en uppsägning, om den grundar sig på dröjsmål med betalningen av en amortering eller räntan eller om det har överenskommit i köpe- eller skuldebrevsvillkoren att dröjsmål med betalningen leder till uppsägning av fordran. Enligt 2 mom. i den gällande paragrafen ska Statskontoret i vissa fall vid behov begära utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen innan fordran sägs upp. Det föreslås att förfarandet med utlåtande ska frångås, och att 2 mom. följaktligen ska strykas. Statskontoret kan givetvis även utan en uttrycklig bestämmelse begära ett utlåtande av de behöriga myndigheterna innan fordran sägs upp. Bestämmelsen i det gällande 3 mom. om att närmare bestämmelser om förfarandet när lån och fordringar sägs upp kan utfärdas genom förordning av statsrådet slopas, eftersom Statskontoret är specialist på utlåning och Statskontorets verksamhet också regleras t.ex. av bestämmelserna och principerna om god indrivningssed. Inga ändringar föreslås i 1 mom.

1.3.57 Lagen om gödselafabrikat

17 §. Tillsynsmyndigheter. I paragrafen hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralen. Samtidigt har landskapets uppgift inom tillsynen preciserats så att den är förenlig med nuvarande praxis när det gäller tillsynen över utsläppandet av gödselafabrikat på marknaden och användningen av gödselafabrikat. Tillsyn över användningen utövas t.ex. i form av inspektioner av hur gödselafabrikat används och kontroller av att användningsbegränsningarna i fråga om slambaserade gödselafabrikat iakttas på gårdsbruksenheten.

21 §. Förhandsanmälan. I syfte att minska den administrativa bördan föreslås det att skyldigheten att göra förhandsanmälningar ska lindras genom att förhandsanmälningsskyldigheten slopas i fråga om gödselafabrikat som importerats till Finland från EU:s inre marknad eller råvaror till sådana.

23 §. Tillsynsplan. I syfte att minska den administrativa bördan föreslås det att utarbetandet av tillsynsplaner förenklas genom att ingen årlig tillsynsplan längre behöver utarbetas och de närmare bestämmelser om tillsynsplanen som utfärdats genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet frångås. Tillsynsplanen utgör i nuläget en del av den mångåriga plan för tillsyn över livsmedelskedjan som Livsmedelssäkerhetsverket utarbetar, och berättelsen om tillsynens resultat utgör en del av Livsmedelssäkerhetsverkets rapport om utfallet av den mångåriga nationella planen för tillsyn över livsmedelskedjan.

36 §. Vite och tvångsutförande. I paragrafen hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

1.3.58 Lagen om tillsyn över ekologisk produktion

6 §. Landskap. I paragrafen hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

7 §. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragrafen hänvisas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i stället för till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Bland annat tillstånds-, styrnings-, registrerings- och tillsynsuppgifterna inom den riksomfattande alkoholförvaltningen överförs från Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

9 §. Tillsynsplan. I 2 mom. hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna. I 3 mom. hänvisas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i stället för Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

12 §. Auktoriserad kontrollör. I 1 och 3 mom. hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

23 §. Registeransvarig. I 1 mom. hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna. I 2 mom. hänvisas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i stället för till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

26 §. Offentliggörande av styrkande dokumentation. I paragrafen hänvisas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i stället för till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

27 §. Uppbindning av nötkreatur på små gårdar. I 1 mom. hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

28 §. Användning av förökningsmaterial som inte är ekologiskt producerat. I 1 mom. hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

35 §. Avgifter. Till paragrafen har fogats en skyldighet för landskapet att ta ut avgifter enligt en taxa som landskapet fastställer. När avgifterna påförs ska i tillämpliga delar beaktas vad som föreskrivs i artiklarna 27 och 28 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.

37 §. Sökande av ändring. Till 2 mom. har fogats en hänvisning till landskapslagen när det gäller sökande av ändring i landskapets beslut om påförande av avgifter.

1.3.59 Lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem

5 §. Ansvar vid registerföring. Jord- och skogsbruksministeriet, Lantmäteriverket, närings-, trafik- och miljöcentralerna, kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter och livsmedelstillsynsmyndigheter, regionförvaltningsverken och kommunalveterinärerna har haft rätt att använda och uppdatera uppgifter i den omfattning som deras uppgifter förutsätter. Med anledning av landskapsreformen är det i fortsättningen jord- och skogsbruksministeriet, Lantmäteriverket och landskapen som har denna rätt. Bland annat i 85 § 3 mom. i landskapslagen konstateras att en landskapsmyndighets behörighet utövas av landskapets tjänsteinnehavare. Enligt 81 § 2 mom. i landskapslagen ska uppgifter i vilka offentlig makt utövas skötas i tjänsteförhållande.

7 §. Myndighet som beslutar om utlämnande av uppgifter. Enligt andra meningen i paragrafen har närings-, trafik- och miljöcentralerna samt kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter kunnat lämna ut uppgifter inom ramen för sina egna myndighetsuppgifter. Denna uppgift överförs till landskapen.

1.3.60 Lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter

46 b §. *Behörig myndighet i fråga om ansökningar och anmälningar som hänför sig till handelsnormerna.* I 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i 3 mom. ändras den kommunala livsmedelstillsynsmyndigheten till landskapet.

46 e §. *Anmälan av uppgifter om produkter inom vinsektorn.* I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

46 f §. *Anmälan av uppgifter om etylalkohol.* I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

46 g §. *Registrering, användning och utlämnande av uppgifter som hänför sig till saluföring.* I 1 mom. ändras den kommunala myndigheten till landskapet och i 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

52 §. Kontroll och inspektion av tillverkare av produkter för lagring. I 2 mom. ändras den kommunala livsmedelstillsynsmyndigheten till landskapet.

53 §. Kontroll av produkter som in- eller utlagras. I 1–3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

58 b §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets kontroller, inspektioner och granskningar som hänför sig till handelsnormerna.* I paragrafens rubrik och i 1 och 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

58 c §. Landskapens kontroller, inspektioner och granskningar som hänför sig till handelsnormerna. I paragrafens rubrik och 1 och 2 mom. ändras den kommunala myndigheten till landskapet.

58 e §. Anlitande av landskapet vid kontroller av handelsnormerna. I paragrafen och dess rubrik ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

59 §. Anlitande av privata aktörer vid kontroller. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

86 d §. Beslut om användning av administrativa tvångsmedel om ärendet gäller områden som är större än ett landskap. Paragrafens 1 och 2 mom. stryks, eftersom de gäller kommunernas interna beslutsfattande och därför är onödiga. I paragrafens rubrik och 3 mom. ändras kommunen till landskapet. Paragrafens 3 mom. flyttas och blir 1 mom.

90 §. *Ändringssökande.* I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Avsikten är att ändringssökandet i landskapens beslut ska ordnas på motsvarande sätt som inom livsmedelstillsynen enligt livsmedelslagen.

1.3.61 Lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen

1 §. *Tillämpningsområde.* Enligt den föreslagna 1 § ska lagen tillämpas när ett landskap enligt landskapslagen sköter sådana på landskapet överförda uppgifter som anges någon annanstans i lag och som avses i artikel 7 i den horisontella förordningen, nedan *uppgifter som utbetalande organ*. Enligt artikel 7 i den horisontella förordningen avses med utbetalande organ myndigheter eller organ i medlemsstaterna med ansvar för att förvalta och kontrollera de utgifter som avses i artikel 4.1 och artikel 5 i den horisontella förordningen, dvs. utgifter från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu). I den nationella lagstiftningen finns bestämmelser om utgifter som finansieras från EGFJ bland annat i lagen om direkta stöd. Bestämmelser om utgifter som finansieras från Ejflu finns bland annat i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare, lagen om stödjande av landsbygdens utveckling och lagen om strukturstöd.

Som utbetalande organ godkänns myndigheter som har en administrativ organisation och ett internt kontrollsystem som ger tillräckliga garantier för att utbetalningarna är lagliga och korrekta och att de redovisas på ett korrekt sätt. Följaktligen ska ett utbetalande organ uppfylla de minimivillkor för godkännande som fastställts i bilaga I till förordningen om utbetalande organ när det gäller interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning.

I Finland är Landsbygdsverket ett sådant utbetalande organ som avses i artikel 7 i den horisontella förordningen. Enligt artikel 7 i den horisontella förordningen kan utförandet av uppgifter som utbetalande organ, med undantag av utbetalning, delegeras till en annan myndighet. Uppgifter som utbetalande organ kan dock delegeras till en annan myndighet, t.ex. ett landskap, endast i det fall att de villkor som anges i punkt 1 C i bilaga I till den delegerade förordningen om uppgifter som utbetalande organ. Ett villkor för att uppgifter som utbetalande organ ska kunna delegeras är bland annat att ett skriftligt avtal om de överförda uppgifterna ingås mellan det utbetalande organet och det andra organet. Vidare krävs att det utbetalande organet hela tiden behåller ansvaret för att de berörda fonderna förvaltas effektivt, att det andra organets uppgifter och skyldigheter är tydligt definierade, att

det andra organet har effektiva system och att det andra organet ger det utbetalande organet garantier för att det fullgör sina uppgifter i praktiken.

När det gäller jordbrukarstöd avses med uppgifter som utbetalande organ t.ex. uppgifter som hänför sig till sådana stöd som finansieras helt och hållet av Europeiska unionen, närmare bestämt från EGFJ, och som på nationell nivå regleras i lagen om direkta stöd. Med uppgifter som utbetalande organ avses också t.ex. uppgifter som hänför sig till sådana ersättningar till jordbrukare som finansieras delvis av Europeiska unionen från Ejflu. och som på nationell nivå regleras i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare. Uppgifterna som utbetalande organ omfattar till ovan nämnda delar bland annat uppgifter i anslutning till administrativa kontroller av ansökningar om stöd, godkännande av ansökningar om stöd och tillsyn på plats samt uppgifter som hänför sig till återkrav av stöd när det gäller de ovannämnda stödsystemen.

Som uppgifter som utbetalande organ betraktas också vissa uppgifter i anslutning till stöd som beviljas med stöd av lagen om stödjande av landsbygdens utveckling och lagen om strukturstöd och som finansieras delvis från Ejflu. I fråga om de ovannämnda stöden går uppgifterna som utbetalande organ t.ex. ut på att kontrollera och godkänna avgifter, inklusive administrativa kontroller och tillsyn på plats, samt uppgifter som rör ansökningar om utbetalning. Uppgifterna som utbetalande organ omfattar också uppgifter i anslutning till återkrav av stöd när det gäller de ovannämnda stödsystemen.

Enligt förslaget ska lagen också tillämpas på de stödsystem och åtgärder som avses i artikel 72.4 i den horisontella förordningen. Finland har infört ett sådant integrerat administrations- och kontrollsystem som avses i den horisontella förordningen, vilket innebär bl.a. att nationellt finansierade jordbrukarstöd söks med samma ansökan som t.ex. Europeiska unionens direktstöd och de arealbaserade ersättningar enligt lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare. Det innebär att bestämmelserna om det integrerade administrations- och kontrollsystem som avses i den horisontella förordningen och kraven i anslutning därtill ska tillämpas bl.a. också på de nationellt finansierade jordbrukarstöden. Bestämmelser om det integrerade administrations- och kontrollsystemet finns bl.a. i kapitel II i den horisontella förordningen. Systemet ska enligt artikel 68 i den horisontella förordningen bestå av bl.a. en datoriserad databas, ett system för identifiering och registrering av stöd rättigheter, stödansökningar och stödanspråk samt ett integrerat kontrollsystem. I Finland innebär införandet av ett integrerat administrations- och kontrollsystem i fråga om de nationella stöden att samma processer ska iaktas bl.a. vid ansökan och registrering av dessa stöd och i de relaterade datasystemen. När det gäller antalet på plats och påföljderna i anslutning till dessa finns det däremot separata bestämmelser om dessa angående de nationella stöden, men tillsynprocessen i fråga om de utvalda gårdsbruksenheterna har byggts upp så att den så långt som möjligt ska vara förenlig med processen för de stöd som finansieras helt eller delvis av Europeiska unionen.

Enligt förslaget ska lagen också tillämpas på sådana till jordbrukssektorn i enlighet med fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen och artiklarna 107—109 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inklusive stöd av mindre betydelse. I Europeiska unionen hör jordbrukets stödpolitik till Europeiska unionens exklusiva behörighet. Det innebär att de instrument som används inom Europeiska unionens politik ska prioriteras och att nationell jordbrukspolitik kan bedrivas endast med beaktande av Europeiska unionens lagstiftning och Europeiska kommissionens beslut. I fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen avtalades om stöd som grundar sig på artiklarna 141 och 142. Angående stödet enligt den sistnämnda artikeln gäller kommissionens beslut (K(2009) 3067 slutligt) om systemet för långsiktigt statligt stöd till jordbruket i de nordliga områdena i Finland sådant det lyder ändrat genom besluten K(2009)9122, K(2013)2809 och K(2015)2790. Stöden enligt artikel 141 togs i samband med reformen av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik in i artikel 214 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (Nationellt stöd till vissa sektorer i Finland).

2 §. Landskapets ansvar för organisering av uppgifter. I 2 § föreskrivs om landskapets ansvar att sköta uppgifter på motsvarande sätt som i den gällande lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna. Enligt förslaget ska landskapet organisera utförandet av de uppgifter som avses i denna lag så att uppgifterna utförs enligt de krav som ställs i Europeiska unionens lagstiftning och i den nationella lagstiftningen och på ett ur lagstiftningssynvinkel ändamålsenligt sätt. Det finns mycket detaljerade bestämmelser om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i Europeiska unionens lagstiftning bl.a. i förordningen om utbetalande organ och den delegerade förordningen om utbetalande organ (särskilt bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ). Bestämmelserna om skötseln av uppgifter som utbetalande organ gäller bl.a. organisation och

personalresurser, förfarande för att godkänna betalningsanspråk, redovisningsförfaranden, verifieringskedjan, informationssystemens säkerhet och kontinuerlig övervakning genom internkontroll.

Att skötseln av uppgifter som utbetalande organ ska organiseras i enlighet med Europeiska unionens lagstiftning innebär en skyldighet att iaktta förutom de villkor som anges i den horisontella förordningen och i förordningen om utbetalande organ också t.ex. de krav som ställts med stöd av den horisontella förordningen och som anges både i kommissionens delegerade förordningar och i kommissionens genomförandeförordningar. Förutom delegerade förordningar och genomförandeförordningar har kommissionen också utfärdat anvisningar och rekommendationer (guidelines) för administrationen av jordbruksstöd. Trots att dessa anvisningar och rekommendationer som sådana inte är juridiskt bindande enligt artikel 288 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt beskriver de en av kommissionen motiverad lagtolkning och lagtillämpning i ärendet i fråga och är därmed i praktiken bindande för ett utbetalande organ. Medlemsstaterna kan dessutom utnyttja iakttagandet av dem som skydd i diskussioner om finansiella korrigeringar med kommissionen.

3 §. Avtal om skötseln av uppgifter. Enligt det föreslagna 1 mom. ska landskapet ingå ett sådant avtal om skötseln av uppgifter om utbetalande organ med Landsbygdsverket som avses i bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ. En motsvarande bestämmelse ingår i 3 § i lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna. Enligt punkt 1 C.1 (Delegering) i bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ ska det i ett skriftligt avtal mellan det utbetalande organet och det organ till vilket uppgifter som utbetalande organ delegeras bl.a. anges, förutom vilka uppgifter som delegerats, vilka uppgifter och styrkande handlingar som ska lämnas till det utbetalande organet. Avtalet måste göra det möjligt för det utbetalande organet att uppfylla ackrediteringskriterierna. I det skriftliga avtalet ska anges, förutom vilka uppgifter som delegerats, vilka uppgifter och styrkande handlingar som ska lämnas till det utbetalande organet samt tidsgränsen för inlämning av dessa. Det andra organets (myndighetens) uppgifter och skyldigheter, i synnerhet beträffande kontrollen och granskningen av överensstämmelsen med unionens bestämmelser, ska dessutom vara tydligt definierade i avtalet. Vidare ska det utbetalande organet t.ex. se till att det andra organet (myndigheten) har effektiva system som garanterar att det uppfyller sina uppgifter på ett tillfredsställande sätt.

Enligt punkt 1 C.1 i bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ ska det utbetalande organet hela tiden behålla ansvaret för att fonderna EGFJ och Ejflu förvaltas effektivt. Det behåller även det fulla ansvaret för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet (inbegripet skyddet av unionens ekonomiska intressen) och för att deklarerat motsvarande utgifter till kommissionen samt bokföra dessa. Vidare ska det utbetalande organet regelbundet se över de uppgifter som delegeras och skötseln av dessa.

Enligt det föreslagna 2 mom. får landskapet inte överföra utförandet av uppgifter som anges i avtalet om skötsel av uppgifter som utbetalande organ till en tredje part eller till ett affärsverk inom landskapet. Landskapen kan således inte sinsemellan avtala om utförandet av sådana uppgifter som anges i avtalet om skötsel av uppgifter som utbetalande organ med hjälp av det förfarande som anges i 7 och 8 § i landskapslagen. Till denna del grundar sig förslaget på Europeiska unionens lagstiftning, eftersom uppgifter som utbetalande organ bl.a. enligt bestämmelserna i den delegerade förordningen om utbetalande organ inte kan skötas vid någon annan myndighet än det utbetalande organet utan att ett avtal om skötsel av uppgifter som utbetalande organ har ingåtts mellan det utbetalande organet och den andra myndigheten. Uppgifter som utbetalande organ kan med anledning av bestämmelserna i Europeiska unionens lagstiftning inte heller delegeras till ett sådant affärsverk i landskapet som avses i landskapslagen.

Enligt det föreslagna 3 mom. kan landskapet sköta uppgifter enligt denna lag i ett annat landskaps område om landskapen har avtalat om detta på det sätt som avses i landskapslagen, under förutsättning att landskapen kommit överens om saken även i ett avtal om skötsel av uppgifter som utbetalande organ. Således kan t.ex. en veterinär som utövar tillsyn över djurs hälsa och välbefinnande, vilket är ett område som omfattas av tvärvillkor, sköta sin tillsynsuppgift i ett eller flera landskap. Om ett landskap sköter sådana uppgifter som avses i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen i ett annat landskaps område ansvarar det först nämnda landskapet för organiseringen av skötseln av uppgiften i fråga. Avtal om skötsel av uppgifter i ett annat landskap kan ingås på det sätt som avses i 50 § eller 51 § i landskapslagen, dvs. så att landskapen inrättar en gemensam tjänst för skötseln av uppgifterna eller ingår ett avtal om skötseln av en myndighetsuppgift i ett annat landskap.

4 §. Organisering av uppgifter som utbetalande organ. Enligt det föreslagna 1 mom. ska skötseln av uppgifterna som utbetalande organ organiseras så i landskapet att uppgifterna sköts av så många personer i tjänsteförhållande till landskapet att de kan fördelas på det sätt som avses i punkt 1 B ii i bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ. Enligt punkt 1 B ii i bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ gäller det vid skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ att se till att fördelningen av arbetsuppgifter är sådan att ingen anställd har ansvar för fler än en av uppgifterna när det gäller godkännande, utbetalning eller bokföring av belopp som ska belasta EGFJ eller Ejflu. Vidare ska det säkerställas att ingen anställd utför någon av dessa uppgifter utan överinsyn av en annan anställd. Den delegerade förordningen om utbetalande organ innehåller däremot inga bestämmelser om t.ex. hur många tillsyn på plats som ska utföras i fråga om varje stödform (procent av gårdsbruksenheter) eller vilka förhållanden som ska beaktas vid tillsynen på plats, utan dessa detaljer regleras i substansförordningar.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska de uppgifter som avses i denna lag skötas med hjälp av centraliserade datasystem som det utbetalande organet anvisat för detta syfte. Bestämmelserna om det integrerade administrations- och kontrollsystemet i den horisontella förordningen innehåller också krav som ställs på de informationssystem som används. I den datoriserade databasen ska införas bl.a. all information om stödansökningar och betalningsanspråk för varje stödmottagare. Vidare ska systemet inkludera bl.a. ett identifieringssystem för stödmottagare och jordbruksskiften, ett system för identifiering och registrering av djur, ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter samt t.ex. specifika uppgifter om varje stödmottagare, inklusive information om minskade stöd på grund av tillsynspåföljder.

Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen månatligen, kvartalsvis och årligen på mycket detaljerad nivå bl.a. om antalet ansökningar (stödsökandens efter- och förnamn/företagets namn och adress, mottagningsdatum, nummer på stödansökan eller stödanspråket med hjälp av vilket ansökan ska kunna hittas i medlemsstatens filer), de stöd som sökts (antal hektar, antal djur per stödssystem och det utbetalade beloppet specificerat), det utbetalade stödbeloppet (i euro) per enhet, uppfyllandet av villkor och krav (t.ex. omfattningen av åtgärderna i anslutning till förgröningsstöd), antal kontroller och jordbruksföretag som kontrolleras fördelade enligt kontrollmetod (format som krävs: "N" = ingen kontroll, "F" = kontroll på jordbruksföretaget, "C" = kontroll av tvärvillkor, "T" = kontroll genom fjärranalys) samt påföljder (minskning av eller uteslutning från stöd till följd av administrativa kontroller och/eller tillsyn på plats). Angående rapporteringen kan det vidare konstateras att detaljerade bestämmelser om t.ex. räkenskapsinformationens form och innehåll samt det sätt på vilket de ska sändas till kommissionen finns i kommissionens genomförandeförordning om fastställande av form för och innehåll i den räkenskapsinformation som ska översändas till kommissionen inom ramen för avslutande av räkenskaperna för EGFJ och Ejflu samt för övervakning och prognostisering (EU) 2016/1813. Enligt den nämnda förordningen ska medlemsstaterna överföra datafilerna (X-filerna) och tillhörande dokumentation till kommissionen med hjälp av Statel/eDamis-programmet. Kommissionen lämnar understöd för endast en installation av Statel/eDamis-programmet per medlemsstat. Medlemsstaterna ska skapa en datapost för varje enskild komponent av utbetalningar som rör EGFJ och Ejflu. Komponenterna utgörs av de enskilda uppgifterna för utbetalningen (inbetalningen) till (från) stödmottagaren. Direktiven om hur filerna ska fyllas i är mycket detaljerade, och kommissionen kontrollerar om det finns skillnader mellan filerna och de olika anmälningarna bl.a. med hjälp av informationssystem som utvecklats för ändamålet. Skillnader orsakar alltid en utredningsskyldighet och kan också leda till allvarigare påföljder gentemot medlemsstaten.

Rapporteringskyldigheten till kommissionen gäller också nationellt finansierade stödformer till jordbrukssektorn. Till exempel skyldigheten att rapportera till kommissionen och sända kommissionen årliga berättelser om nationella stöd till de nordliga områdena i Finland grundar sig på de krav som ställs i fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen. Kommissionen bedömer utifrån de rapporter och berättelser som överlämnas till den huruvida dessa stödformer har genomförts i enlighet med de beslut som kommissionen meddelat och beslutar per stödform om eventuellt tillstånd att fortsätta bevilja stöd. Vidare ska alla statliga stöd rapporteras till kommissionen, oberoende av deras formella rättsgrund, i en s.k. rapport över statligt stöd. När det gäller stödformer av mindre betydelse kan det konstateras att det är möjligt för kommissionen att inom 20 arbetsdagar begära alla uppgifter om beviljandet av stödet som kommissionen anser vara nödvändiga för att kunna bedöma om förutsättningarna för beviljande av stödet har iakttagits. Dessutom ska alla sådana uppgifter om stödssystemen överlämnas som kommissionen begär separat.

Enligt den delegerade förordningen om utbetalande organ måste avtalet om skötseln av uppgifter som utbetalande organ göra det möjligt för det utbetalande organet att uppfylla ackrediteringskriterierna. Det ställer vissa krav t.ex. på de informationssystem som ska användas. Enligt

ackrediteringskriterierna för utbetalande organ ska informationssäkerheten vid Landsbygdsverket grunda sig på den version av de internationella informationssäkerhetsstandarderna ISO/IEC 27001/27002 som är i användning under kapitalförvaltningsåret, och informationssäkerheten måste verifieras med ett godkänt ISO/IEC 27001-informationssäkerhetscertifikat. Myndigheter, såsom landskap, som sköter uppgifter som delegerats i enlighet med ackrediteringskriterierna för utbetalande organ, ska uppfylla kraven i informationssäkerhetsstandarderna på samma nivå som det utbetalande organet, och det utbetalande organet ska säkerställa att dessa krav uppfylls. Det utbetalande organet ska ha rätt att kontrollera att informationssäkerhetskraven uppfylls, och dessa detaljer ska också överenskommas i avtalet om skötseln av uppgifter som utbetalande organ. Landsbygdsverket ska således utarbeta anvisningar om de krav som informationssäkerhetsstandarderna ställer för aktörer som sköter delegerade uppgifter samt inkludera inspektionen av informationssäkerhetskraven i de övriga inspektionerna som verket utför. Detta innebär också att landskapen ska använda de informationssystem som det utbetalande organet anvisar för detta ändamål när de sköter sådana uppgifter som avses i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen.

En del av de datasystem som används inom administrationen och kontrollen av uppfyllandet av stöd villkoren är sådana att det i komponenter och databaser i anslutning till dem bildas information i processen för utbetalande organ och/eller att information i dem uppdateras och administreras i processen för utbetalande organ. Processen kräver också databaser och datasystem ur vilka man endast hämtar information som produceras i en annan process till systemet med utbetalande organ, t.ex. information ur befolkningsdatasystemet för granskning av kunduppgifter. Det är således fråga om en omfattande helhet som utnyttjar flera datasystem och databaser, och kompatibilitetskraven är därför av central betydelse. De krav som ställs i Europeiska unionens lagstiftning kan inte uppfyllas utan omfattande centraliserade datasystem. För att systemen ska kunna centraliseras måste också det attesterande organet för sin årliga rapport granska att den information som datasystemen har producerat är korrekt t.ex. när det gäller automatiska kontroller samt kalkylering av utbetalningar och tillsynspåföljder. Granskningen omfattar bl.a. det utbetalande organets årsredovisning, överensstämmelsen mellan de uppgifter som rapporterats till kommissionen och redovisningen av utgifter samt på motsvarande sätt överensstämmelsen mellan den kontrollstatistik som lämnas till kommissionen och datasystemen.

Dessutom kan det konstateras att den delegerade förordningen om utbetalande organ ställer krav på bl.a. förfarandet för godkännande av stödanspråk inklusive dokumentation, betalningsförfarandet, bokföringsförfarandet och verifikationskedjan. För att uppfyllandet av också dessa villkor enligt Europeiska unionens lagstiftning ska kunna säkerställas i fråga om delegerade uppgifter som utbetalande organ är det nödvändigt för medlemsstaterna att de datasystem som det utbetalande organet har anvisat för ändamålet i fråga används i samband med utförandet av sådana uppgifter som avses i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen.

Enligt punkt 2 C i i bilaga I i den delegerade förordningen om utbetalande organ ska det utbetalande organet införa redovisningsrutiner för att säkerställa att månatliga, kvartalsvisa och årliga redogörelser till kommissionen är fullständiga, korrekta och sker i tid. Det utbetalande organets bokföring grundar sig på de uppgifter om bl.a. stödansökningar, stödanspråk och kontroller som matats in i det utbetalande organets datasystem. En förutsättning för att det utbetalande organets bokföring ska vara fullständig, korrekt och ske i tid är att landskapen använder det utbetalande organets datasystem när de sköter sådana uppgifter som avses i denna lag.

Enligt punkt 1 C 1 iv i bilaga I i den delegerade förordningen om utbetalande organ ska det utbetalande organet se till att det andra organet som sköter det utbetalande organets delegerade uppgifter har effektiva system som garanterar att det uppfyller sina uppgifter på ett tillfredsställande sätt. En förutsättning för att uppgifterna ska kunna uppfyllas på ett tillfredsställande sätt är att det andra organet använder de datasystem som det utbetalande organet anvisat vid skötseln av uppgifter som avses i denna lag.

Enligt punkt 2 F i bilaga I i den delegerade förordningen om utbetalande organ ska information om styrkande handlingar avseende godkännande, bokföring och utbetalning av stödanspråk samt handläggningen av förskott, säkerheter och skulder finnas tillgänglig på det utbetalande organet för att hela tiden garantera en tillräckligt detaljerad verifikationskedja. Verifikationskedja innebär att alla handlingar som har inverkat på fastställandet av betalningen ska kunna kopplas till respektive stödbetalning. Vid utförandet av sådana uppgifter som avses i denna lag ska de handlingar som uppkommer i landskapen i regel förvaras i ett elektroniskt arkivsystem som anges av det utbetalande organet och som har godkänts av Arkivverket. På så sätt kan det utbetalande organet förvissa sig om att verifikationskedjan är tillräckligt detaljerad.

5 §. Säkerställande av överensstämmelse med kraven i Europeiska unionens lagstiftning. I paragrafen föreskrivs om styrningen och övervakningen av skötseln av de uppgifter som avses i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen. En motsvarande bestämmelse ingår i 11 § i den gällande lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna. Enligt det föreslagna 1 mom. ska jord- och skogsbruksministeriet ansvara för den allmänna utvecklingen av skötseln av uppgifter som utbetalande organ och samordningen när det gäller styrningen av landskapen. Jord- och skogsbruksministeriet är i Finland en sådan behörig myndighet som avses i artikel 1 i förordningen om utbetalande organ och som har till uppgift att bl.a. godkänna Finlands utbetalande organ och välja ett attesterande organ. Bestämmelser om den behöriga myndighetens uppgifter finns bl.a. i artikel 2 i förordningen om utbetalande organ. Enligt den nämnda artikeln ska den behöriga myndigheten bl.a. kontinuerligt övervaka de utbetalande organ som den ansvarar för, vilket också inbegriper de aktörer som sköter delegerade uppgifter som utbetalande organ. Jord- och skogsbruksministeriet svarar också för uppgifter i anslutning till den allmänna styrningen och som fastställs annanstans i lag, t.ex. 5 § i verkställighetslagen, enligt vilken jord- och skogsbruksministeriet ansvarar bl.a. för den allmänna styrningen och utvecklingen av förvaltningen av jordbruksstöd.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket och Säkerhets- och kemikalieverket inom sitt ansvarsområde i landskapen styra och övervaka skötseln av uppgifterna enligt lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen. Enligt 7 § i verkställighetslagen ska Livsmedelssäkerhetsverket bl.a. styra och övervaka tillsynen över att tvärvillkoren följs i fråga om folkhälsa, djurhälsa och djurens välbefinnande samt växtskydd, och enligt 7 a § i den lagen styr och övervakar Säkerhets- och kemikalieverket tillsynen över att tvärvillkoren inom områdena folkhälsa, djurhälsa och växtskydd följs i fråga om växtskyddsmedel. De ovan avsedda tillsynsuppgifterna är uppgifter som utbetalande organ. Bestämmelsen om de ovan nämnda ämbetsverkens styrnings- och tillsynsuppgift är således nödvändig för att det också i fråga om skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ ska vara möjligt att uppfylla de krav som bl.a. i den delegerade förordningen om utbetalande organ ställs på skötseln av uppgifterna. I punkt 1 B iv i bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ konstateras t.ex. att lämplig personalutbildning ska anordnas på alla verksamhetsnivåer. Styrningen är viktig av den anledning att handläggningen och övervakningen av ansökningarna utförs i enlighet med de förutsättningar som anges i punkt 2 A i bilaga I. I punkt 1 C.1 vi i bilaga I ska det utbetalande organet regelbundet se över de uppgifter som delegeras för att förvissa sig om att verksamheten håller en tillfredsställande nivå och överensstämmer med unionens bestämmelser.

Enligt det föreslagna 3 mom. har jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och det attesterande organ som avses i artikel 9 i den horisontella förordningen rätt att i syfte att säkerställa en ändamålsenlig förvaltning och användning av Europeiska unionens medel utöva tillsyn över landskap till den del de sköter uppgifter som det utbetalande organet ska sköta enligt den delegerade förordningen om utbetalande organ. Landskapet ska oberoende av sekretessbestämmelserna lägga fram alla uppgifter och handlingar som behövs för tillsynen. Jord- och skogsbruksministeriet är i egenskap av sådan behörig myndighet som avses i förordningen om utbetalande organ skyldigt att se till att det utbetalande organets ackrediteringskriterier hela tiden uppfylls, vilket också förutsätter att det är möjligt att övervaka förutom det utbetalande organet även aktörer som sköter delegerade uppgifter som utbetalande organ. Landsbygdsverket är i sin tur i egenskap av ackrediterat utbetalande organ skyldigt att regelbundet övervaka också aktörer som sköter delegerade uppgifter som utbetalande organ bl.a. med stöd av artikel 7 i den horisontella förordningen och bestämmelserna i den delegerade förordningen om utbetalande organ. Det attesterande organets myndighetens gransknings- och tillsynsskyldighet regleras t.ex. i artikel 9 i den horisontella förordningen. Vidare bör det konstateras att utöver vad som nämns ovan har kommissionen och Europeiska unionens revisionsrätt en rätt till insyn vilken omfattar utbetalande organ och aktörer som utför uppgifter som utbetalande organ och vilken följer direkt av Europeiska unionens lagstiftning, som är förpliktande för Finland.

Om kommissionen vid sådan kontroll av överensstämmelsen som avses i artikel 52 i den horisontella förordningen upptäcker brister i iakttagandet av kriterierna enligt bilaga I till förordningen om utbetalande organ eller i den administrativa kontrollen av stödansökningar i anslutning till stödsystemen och/eller i tillsynen på plats, fastställer kommissionen de utgifter som inte har utbetalats i överensstämmelse med Europeiska unionens lagstiftning och som därför ska undantas från unionsfinansiering. Det är därför viktigt att se till att de krav som ställs i Europeiska unionens lagstiftning iakttas.

I det föreslagna 4 mom. föreskrivs att om jord- och skogsbruksministeriet eller Landsbygdsverket upptäcker att landskapet i sin verksamhet inte sköter sina uppgifter som utbetalande organ eller organiseringen av dessa uppgifter som sig bör kan jord- och skogsbruksministeriet eller

Landsbygdsverket ålägga landskapet att avhjälpa bristerna eller missförhållandena. När åläggandet meddelas ska det anges en tidsfrist inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas, och föreläggandet kan förenas med vite. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/990). Jord- och skogsbruksministeriet är sådan behörig myndighet som avses i artikel 1 i förordningen om utbetalande organ och Landsbygdsverket är sådant utbetalande organ som avses i artikel 7 i den horisontella förordningen, och följaktligen är de ovan nämnda myndigheterna de rätta instanserna när det gäller att bestämma att brister som uppdragats i skötseln av uppgifter som utbetalande organ ska avhjälpas. Med hänvisning till ovanstående kan kommissionen också på grund av brister som uppdragats i skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ bestämma att utgifter som ska betalas från EGFJ eller Ejflu undantas från unionsfinansiering samt ålägga medlemsstaten en finansiell korrigerings som i allmänhet uppgår till flera miljoner euro, ibland t.o.m. över tio miljoner euro. Vidare får medlemsstaterna med anledning av bl.a. bestämmelserna i artikel 75 i den horisontella förordningen inte exempelvis betala ut direktstöd som finansieras helt och hållet av Europeiska unionen till stödmottagarna innan både de administrativa kontrollerna och de tillsynen på plats har slutförts. Därför kan t.ex. försenade eller bristfälliga kontroller inom ett visst landskaps område leda till att tidpunkten för utbetalning av direkta stöd senareläggs.

6 §. Handräckning och skyldighet att lämna uppgifter. I paragrafen föreskrivs om landskapets skyldighet att ge handräckning och landskapets skyldighet att lämna uppgifter på motsvarande sätt som i 12 § i den gällande lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna. Enligt det föreslagna 1 mom. är landskapet är skyldigt att ge jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket samt andra statliga myndigheter handräckning i ärenden som relaterar till delegerade uppgifter som utbetalande organ. Bestämmelsen är nödvändig för att möjliggöra och garantera skötseln av de styrnings- och kontrolluppgifter i anslutning till delegerade uppgifter som utbetalande organ som ministeriet och de ovan avsedda ämbetsverken ansvarar för och som följer av Europeiska unionens lagstiftning.

Enligt det föreslagna 2 mom. är landskapet skyldigt att oberoende av sekretessbestämmelserna ge jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket och Säkerhets- och kemikalieverket sådana uppgifter och utredningar som myndigheterna behöver för att sköta de uppgifter som anges i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen. Utan en uttrycklig bestämmelse också om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter är det inte möjligt att sköta den tillsynsuppgift i anslutning till skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ som hör till ministeriet och de ovan nämnda ämbetsverken och som följer av Europeiska unionens lagstiftning. Det bör konstateras att också kommissionen och Europeiska unionens revisionsrätt har rätt att få information av landskapet med stöd av Europeiska unionens lagstiftning.

1.3.62 Foderlagen

5 §. Definitioner. I 19 punkten ändras Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi till Naturresursinstitutet. Foderlagens (86/2008) 15 § har ändrats genom lag 65/2014 med anledning av grundandet av Naturresursinstitutet. I samband med det ändrades dock inte 19 punkten i definitionsparagrafen.

20 §. Godkännande av foderföretagare. Paragrafens 1 mom. delas in i tre nya moment. Enligt det nya 1 mom. ska lantgårdar och vattenbruksanläggningar ansöka om godkännande av verksamheten hos landskapet om syftet är att bedriva sådan verksamhet som avses i artikel 10.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 om fastställande av krav för foderhygien (foderhygienförordningen) eller sådan verksamhet eller tillverkning av foderläkemedel som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati, (TSE-förordningen). Artikel 10.1 c i foderhygienförordningen gäller tillverkning av foderblandningar, för utsläppande på marknaden eller för den egna djurhållningen, med fodertillsatser eller förblandningar som innehåller fodertillsatser. Bilaga IV till TSE-förordningen gäller förbud mot utfodring med protein som härrör från däggdjur. När det gäller tillverkning av foderläkemedel torde en EU-förordning om tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av foderläkemedel samt upphävande av rådets direktiv 90/167/EEG [KOM (2014) 556 final] träda i kraft år 2018.

Landskapet ansvarar för förvaltningsbesluten i anslutning till både inspektion och godkännande av foderföretagare. Enligt den gällande lagstiftningen är det Livsmedelssäkerhetsverket som ansvarar för den inspektion och det beslut om godkännande som avses i foderhygienförordningen. Den inspektion som avses i TSE-förordningen hör till närings-, trafik- och miljöcentralens ansvar, men beslutet om

godkännande fattas av Livsmedelssäkerhetsverket. Det finns inga lantgårdar eller vattenbruksanläggningar som är godkända enligt lagstiftningen om foderläkemedel.

I november 2016 fanns det 3 lantgårdar som var godkända enligt foderhygienförordningen och 60 lantgårdar som var godkända enligt TSE-förordningen. Med anledning av det relativt låga antalet företagare är det motiverat att överföra förvaltningsbesluten om inspektioner och godkännande till landskapet, även om behovet av godkännande kan öka avsevärt i och med ändringarna i TSE- och foderläkemedelslagstiftningen särskilt när det gäller vattenbruksanläggningar. Inspektionen för godkännande kan ofta utföras på samma gång som ett annat kontrollbesök.

Enligt 2 mom. ska andra foderföretagare än de som avses i 1 mom. ansöka om godkännande hos Livsmedelssäkerhetsverket enligt den gällande lagstiftningen.

Inga andra ändringar föreslås i paragrafens innehåll.

23 §. Tillsynsmyndigheter. Till 1 mom. fogas en bestämmelse om att Livsmedelssäkerhetsverket på riksomfattande nivå övervakar verkställandet och efterlevnaden av foderlagstiftningen, ansvarar för styrningen och utvecklingen av den riksomfattande fodertillsynen och är en sådan behörig myndighet som avses i Europeiska unionens foderlagstiftning, om inte uppgiften enligt denna lag har överförts till en annan myndighet. Styrningen och utvecklingen av fodertillsynen innefattar bl.a. att ordna utbildning om verkställandet av lagen i synnerhet för landskapen. Verket har i praktiken ordnat utbildning regelbundet för Närings-, trafik- och miljöcentralens inspektörer.

I det andra momentet föreskrivs om landskapets uppgifter. Landskapet ansvarar inom sitt verksamhetsområde för kontroller och provtagning av foder på lantgårdar och fiskodlingsanläggningar. Denna kontroll hänför sig bl.a. till tillsynen över fullgörandet av de skyldigheter som anges i Europeiska unionens förordning om foderhygien (183/2005), inklusive de tvärvillkor som utgör villkor för jordbrukarstöd samt bekämpningen av BSE. Vidare ansvarar landskapet inom sitt verksamhetsområde för kontroller och provtagning i detaljaffärer som saluför foder, inklusive djurutställningar och djurtävlingar, enligt gällande lagstiftning. Kontrollen hänför sig bl.a. till tillsynen över de skyldigheter som fastställs i foderhygienförordningen, förpackningsmärkningar och fodrens spårbarhet. Länsveterinärerna vid regionförvaltningsverken har utövat tillsyn över veterinärer som skrivit ut recept på foderläkemedel med hjälp av de utskrivna recepten. Livsmedelssäkerhetsverket ansvarar i fortsättningen för tillsynen över veterinärerna bl.a. i enlighet med den föreslagna ändringen i lagen om medicinsk behandling av djur.

Inga ändringar föreslås i tullens och gränsveterinärernas behörighet.

33 §. Tillsynsplan. I paragrafen preciseras Livsmedelssäkerhetsverkets skyldighet att utarbeta ett riksomfattande tillsynsprogram och en årlig tillsynsplan. Det riksomfattande programmet och planen ska också innehålla kontroller och provtagningar som utförs av landskapet.

40 §. Avhjälpan av missförhållande. Till paragrafen fogas en skyldighet att alltid underrätta också Livsmedelssäkerhetsverket om ett åläggande att avhjälpa ett missförhållande.

41 §. Förbud. I 1 mom. ändras livsmedelstillsynsmyndigheten till Livsmedelssäkerhetsverket. Till 3 mom. fogas en möjlighet också för andra tillsynsmyndigheter att utfärda ett tillfälligt beslut i ärenden som måste avgöras utan dröjsmål. Livsmedelssäkerhetsverket ska då besluta om förbudet inom en vecka från det att det tillfälliga förbudet har utfärdats, annars förfaller det tillfälliga förbudet. Motsvarande möjlighet ingår i lagen om gödselafabrikat och lagen om växtskyddsmedel.

42 §. Ny bearbetning, förstörande och återsändande av foder. Paragrafen harmoniseras med beaktande av ändringarna i 41 §.

49 §. Avgifter. I paragrafen införs en preciserande bestämmelse om att lagen om grunderna för avgifter till staten tillämpas på de avgifter som tas ut till staten för statliga myndigheters och auktoriserade kontrollörers prestationer. Enligt det nya 2 mom. tas det ut avgifter till landskapet för godkännande av foderföretagare enligt 20 § 1 mom. enligt en av landskapet godkänd taxa. Till övriga delar tas inga avgifter ut för den tillsyn som landskapet utövar.

51 §. Ändringssökande. Till paragrafen fogas ett nytt 5 mom. där det föreskrivs om sökande av ändring i beslut om avgifter som påförs av landskapet.

1.3.63 Lagen om främjande av skärgårdens utveckling

2 §. Lagens syfte. Lagen har hittills verkställts av staten och kommunerna. Till följd av landskapsreformen överförs nya uppgifter till landskapet. Eftersom landskapen är nya aktörer med bred verksamhet som övertar kommunala och statliga uppgifter ska de också påföras ett delansvar.

Staten, dvs. riksdagen, statsrådet och ministerierna, och dess förvaltningsorgan ska också i fortsättningen ansvara för verkställandet av lagen om främjande av skärgårdens utveckling med anledning av lagstiftningen, den riksomfattande resursfördelningen och beslutsfattandet om den administrativa styrningen. Kommunerna har alltjämt egna uppgifter, bl.a. en omfattande uppgift att främja kommunens livskraft, och följaktligen bibehålls ansvaret för uppfyllandet av målen i lagen om främjande av skärgårdens utveckling hos kommunerna.

5 §. Trafik- och transportservice. I stället för staten ansvarar i fortsättningen också landskapen för trafik- och transportservicen. I 2 mom. stryks omnämmandet av statliga medel.

Till paragrafen fogas emellertid ett nytt 3 mom., där det konstateras att staten har ett finansieringsansvar till den del anslag har reserverats för detta i statsbudgeten.

12 §. Miljövårdsbidrag. I 1 mom. i den finskspråkiga paragrafen ändras ”*valtione tulo- ja menoarvio*” till ”*valtione talousarvio*”.

Miljövårdsbidrag har beviljats för åtgärder som gäller skydd av skärgårdens natur eller bevarande eller förbättrande av skärgårdens landskapsbild. Bidraget har beviljats av närings-, trafik- och miljöcentralen efter att miljöministeriet har slagit fast användningsgrunderna och de regionala bidragskvoterna. Paragrafens 2 mom. ändras så att närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter överförs till landskapen.

I 3 mom. föreskrivs om uppgifter enligt statsunderstödslagen som gäller utbetalning, övervakning och återkrav av bidrag. Hittills har dessa uppgifter hört till närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter. Centrets uppgifter överförs till landskapen. I paragrafen görs också en teknisk korrigerande ändring, där två meningar slås samman.

1.3.64 Lagen om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik

3 §. *Register*. I 2 mom. ändras de kommunala myndigheterna till landskapen.

4 §. *Aktörens skyldighet att lämna uppgifter*. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.3.65 Skoltlagen

11 §. Utplantering av fisk. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet

Lappland. Inga ändringar föreslås i 1 mom.

12 §. Vissa vägbyggnadsarbeten. Det föreslås att paragrafen upphävs, eftersom den inte har tillämpats på länge och eftersom skoltarna även på annat sätt kan få stöd för vägbyggnads- samt vatten- och avloppsarbeten på sina lägenheter med stöd av skoltlagstiftningen. Dessutom finns det inga lämpliga myndigheter som kan sköta de uppgifter som avses i paragrafen efter landskapsreformen.

13 b §. Förutsättningar för beviljande av lån. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

18 §. Ansökan om, beviljande och betalning av stöd, statsborgen och lån. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland. De övriga momenten bibehålls oförändrade.

19 §. Styrningen av byggandet och inspektioner. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland. Inga ändringar föreslås i 1 mom.

21 §. Förfarande vid köp och överföring. I 1, 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Landsbygdsverket, liksom även i paragrafens 4 mom. Syftet med överföringsförfarandet enligt 4 mom. är att bevara skoltarnas möjlighet att i detta ärende vända sig först till den regionala myndigheten, dvs. landskapet Lappland. Alla köp enligt 1 mom. ska ske på framställning av landskapet Lappland.

22 §. Inlösen av mark vid exekutiv auktion. Lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (23/1938) har upphävts genom lagen om upphävande av lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (362/2016), och det föreslås därför att hänvisningarna till den upphävda lagen stryks i paragrafen.

26 §. Användning av mark för andra ändamål. Hänvisningen till den upphävda lagen 687/78 i paragrafen ersätts med en hänvisning till lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet 973/2002.

27 §. Markanvändningsplan. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Landsbygdsverket. Det föreslås också att 1 mom. ska ändras så att ett utlåtande av landskapet Lappland ska begäras i ärendet. Inga ändringar föreslås i 3 mom.

28 §. Ansökan om mark. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Landsbygdsverket. Det föreslås att också ett utlåtande av landskapet Lappland ska begäras om ansökan. I paragrafen stryks kravet att begära ett utlåtande av den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten.

29 §. Försäljningsbeslut. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Landsbygdsverket.

31 § Lantmäteriförrättningar. Det föreslås att den första meningen i 1 mom. stryks, eftersom Landsbygdsverket inte har någon anställd lantmäteringenjör eller lantmäteritekniker och eftersom den nuvarande bestämmelsen i praktiken inte har tillämpats. I den andra meningen i momentet ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Landsbygdsverket, som därmed har möjlighet att inleda en lantmäteriförrättning. Inga ändringar föreslås i 2 mom.

35 §. Vägbyggnadsarbeten. Det föreslås att paragrafen upphävs, eftersom den är onödig med tanke på att också 12 § i skoltlagen, som anknyter till denna paragraf, enligt förslaget ska upphävas.

36 §. Begränsningar. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

37 §. Vissa tilläggsvillkor. Det föreslås att 1 mom. ändras först och främst så att Statskontoret kan bestämma att statens fordran, som belastar lägenheten eller området, eller ett statligt lån helt eller delvis ska återbetalas. Den föreslagna ändringen grundar sig på att det i samband med denna proposition föreslås att lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (78/2007) ska ändras så att Statskontoret också ska överta de uppgifter som för tillfället sköts av närings-, trafik- och miljöcentralerna när det gäller vissa fordringar, såsom lån och försäljningsprisfordringar som uppkommit med stöd av skoltlagen. Skoltlagen ska således till denna del ändras så att den överensstämmer med de ändringar i fråga om Statskontorets uppgifter som föreslås i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret. Vidare föreslås det att 1 mom. ändras dels så att landskapet Lappland i stället för närings-, trafik- och miljöcentralen kan bestämma att ett bidrag ska återbetalas helt eller delvis, dels så att bestämmelsen om meddelande av förhandsbesked, som nuförtiden ingår i 38 § 3 mom., flyttas till detta moment. Med åtgärd avses i denna bestämmelse alla åtgärder som kan leda till att det bestäms att ett bidrag ska återbetalas helt eller delvis. Landskapet Lappland beviljar de ovannämnda bidragen, och Statskontoret har inga uppgifter som hänför sig till återkrav av bidrag. Inga ändringar föreslås i 2 mom.

38 §. Uppsägning av försäljningsprisfordringar och lån. Det föreslås att 1 mom. ändras så att Statskontoret i stället för närings-, trafik- och miljöcentralen kan bestämma att statens försäljningsprisfordran och ett statligt lån enligt skoltlagen helt eller delvis ska återbetalas i en eller flera poster. Förslaget grundar sig enligt vad som anges ovan på de ändringar i fråga om Statskontorets uppgifter som föreslås i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret. I 2 och 3 mom. ändras på motsvarande sätt närings-, trafik- och miljöcentralen till Statskontoret. Eftersom Statskontoret sköter uppgifter som hänför sig till statens fodringar kan Statskontoret ändå inte ge förhandsbesked om hur en åtgärd inverkar på återkrav av ett bidrag, utan det förhandsbesked som avses i 3 mom. kan endast gälla ett statligt lån eller en försäljningsprisfordran. Det föreslås att bestämmelsen om förhandsbesked som gäller en åtgärds inverkan på eventuellt återkrav av bidrag flyttas från 3 mom. till slutet av 37 § 1 mom., där den författningstekniskt sett passar bättre. Förhandsbesked om eventuellt återkrav av bidrag ges av landskapet Lappland, som beviljar de bidrag som avses i denna lag. Det föreslås att det gällande 4 mom. upphävs, eftersom det är onödigt med tanke på att Statskontoret är specialist på utlåning och Statskontorets verksamhet också regleras t.ex. av bestämmelserna och principerna om god indrivningssed.

55 §. Verkställighetsmyndigheter. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland, och landsbygdsnäringsmyndigheten i Enare kommun stryks bland verkställighetsmyndigheterna i momentet. Det föreslås att Statskontoret läggs till som verkställighetsmyndighet. I 2 mom. stryks möjligheten att anlita regionförvaltningsverket i Lappland, som ska läggas ned, i uppgifter enligt denna lag.

55 a §. Rätt att få upplysningar samt utlämnande av information. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland. Statskontoret läggs till bland de myndigheter som räknas upp i paragrafen.

56 §. Hörande. Landskapet Lappland läggs till bland de myndigheter som nämns i 1 mom. och som ska bereda skoltarnas byastämman och skoltråden tillfälle att ge ett utlåtande. Inga ändringar föreslås i 2 mom.

63 §. Sökande av ändring. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland, och Landsbygdsverket fogas till momentet. Inga ändringar föreslås i 2-4 mom.

64 §. Uttag av avgift för behandling av ärenden. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland och i fråga om beslut om betalningslättnader för krediter till Statskontoret.

65 a §. Tillämpning av bestämmelserna på vissa myndigheter. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland med undantag av de uppgifter som enligt denna lag hör till Landsbygdsverket eller Statskontoret. Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar de föreslagna ändringarna.

Bestämmelser om ikrafträdandet av denna lag utfärdas separat genom lag.

1.3.66 Renskötellagen

6 §. Renbeteslag. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket i Lappland till landskapet Lappland.

8 §. Bildande av ett renbeteslag. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket i Lappland till landskapet Lappland.

14 §. Sammankallande av ett renbeteslags stämma. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket i Lappland till landskapet Lappland.

28 §. Utförandet av renskiljningar. I 2 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket i Lappland till landskapet Lappland.

36 §. Värderingsnämnden. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland. Det är ändamålsenligt att uppgiften att utnämna ordföranden för nämnden för värdering av skador som orsakats av renar koncentreras till landskapet Lappland på samma sätt som de övriga

lagstadgade uppgifterna som ska överföras till landskapet. I 4 mom. ändras ordet länsman till polischefen.

38 §. Arvode till medlemmarna i värderingsnämnden och deras ansvar. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket i Lappland till landskapet Lappland.

39 a §. Uppförande av skyddsgärde vid riksgränsen. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

48 §. Finansiering av Renbeteslagsföreningens verksamhet. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland. Enligt förslaget ska en bestämmelse om tillämpning av procedurbestämmelserna i statsunderstödslagen (688/2001) fogas till paragrafen.

52 §. Tillsyn. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket i Lappland till landskapet Lappland.

52 a §. Avgifter som tas ut för landskapets beslut. Enligt den nya 52 a § som ska fogas till lagen tar landskapet av företagaren ut en avgift enligt den taxa landskapet godkänt för ett beslut som det fattar på basis av ansökan, dock inte för ett beslut som gäller beviljande av anslag. För tillfället tar regionförvaltningsverket ut en avgift för beslut som det fattar med stöd av renskötsellagen, såsom beslut om ändring av renbeteslagens gränser, sammanslutning av två eller flera renbeteslag eller delning av ett renbeteslag.

52 b §. Sökande av ändring. I den nya 52 b § som fogas till lagen föreskrivs om sökande av ändring i landskapets beslut. Den gällande lagen innehåller bestämmelser om sökande av ändring i renbeteslagens och Renbeteslagsföreningens beslut men inte i statens regionförvaltningsmyndigheters beslut. Enligt den föreslagna paragrafen ska ändring i beslut som landskapet fattar med stöd av lag sökas genom förvaltningsbesvär i enlighet med förvaltningsprocesslagen. Ändring i beslut som gäller fastställandet av gränserna för renbeteslagens verksamhetsområden, utnämning av ordförande för värderingsnämnden, grunderna för nämndemedlemmarnas arvoden och ersättningar eller landskapets avgifter ska däremot sökas i enlighet med 18 kap. i landskapslagen.

1.3.67 Lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar

36 §. Förutsättningar för beviljande av statliga lån. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

40 §. Bedömning av räntan på räntestödslån. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

43 §. Tiden för genomförande av åtgärder. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

44 §. Villkor för användning av stöd. I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

46 §. Upplysnings- och biståndsskyldighet. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

49 §. Ansökan om stöd. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och i 3 mom. ändras Lapplands närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Lappland.

50 §. Bedömning av en stödansökan. I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

52 §. Förhandlingar med sametinget. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

53 §. Stödbeslut. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

55 §. Överföring av rätt som följer av stödbeslut. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

57 §. Utbetalning av investeringsstöd, stöd för bostadsbyggande och stöd till renbeteslag för underhåll av stängsel som beviljas i form av understöd. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

58 §. Utbetalning av stöd i form av understöd. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

61 §. Tillstånd att lyfta lån. I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

62 §. Säkerhet för statliga lån. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

63 §. Amortering och betalning av ränta på statliga lån. I 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

65 §. Överföring av lån och ändring av lånevillkor. I 1–3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

73 §. Statens ansvar. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

87 §. Särskilda förmåner. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

88 §. Återkallande av särskilda förmåner. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

89 §. Uppföljning av affärsplaner. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

93 §. Inspektionsrätt. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

94 §. Utförande av inspektioner. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

95 §. Avbrytande av betalning av stöd samt återkrav. I 1 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

96 §. Beslut om uppsägning av statliga lån. I 2 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

97 §. Stödtagarens anmälningsskyldighet och förhandsbesked. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

101 §. Jämkning av återkrav. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

102 §. Beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalning. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

105 §. Kreditgivarens upplysnings- och biståndsskyldighet. I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

109 §. Rätt att få upplysningar samt utlämnande av information. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

111 §. Beslutsavgift. Den gällande paragrafen innehåller en hänvisning till lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) angående Forststyrelsens beslut om särskilda förmåner och närings-, trafik- och miljöcentralens beslut om förhandsbesked enligt lagens 97 § 2 mom. Det föreslås att paragrafen ändras så att det i 1 mom. föreskrivs om avgiften för Forststyrelsens beslut på motsvarande sätt som i nuläget och i 2 mom. föreskrivs om en avgift som landskapet tar ut hos stödtagaren för ett beslut om förhandsbesked som avses i 97 § 2 mom. enligt den taxa som landskapet godkänt.

112 §. Regional fördelning av medel. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

115 §. Sökande av ändring. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

119 §. Tillämpning av tidigare lagstiftning. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

126 §. Vissa åtgärder och rättsförhållanden enligt tidigare lagstiftning. I den gällande paragrafen föreskrivs om de bestämmelser och förfaranden som ska iaktas i verkställandet av stöd som beviljats med stöd av den tidigare lagstiftningen. Det är fråga om skötsel av sådana lån och bidrag som beviljats med stöd av lagen om renskötsellägenheter (590/1969), naturnäringslagen (610/1984) och renhushållningslagen (161/1990) och som kan kräva ytterligare åtgärder innan verkställandet kan slutföras. I samband med denna proposition föreslås det att lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (78/2007) ska ändras så att Statskontoret också ska överta de uppgifter som för tillfället sköts av närings-, trafik- och miljöcentralerna när det gäller bl.a. lån och försäljningsprisfordringar som uppkommit och beviljats med stöd av de ovannämnda lagarna. Paragrafen ska således till dessa delar ändras så att lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret i fortsättningen ska tillämpas också på lån och fordringar enligt den tidigare lagstiftning som avses i paragrafen. Statskontoret svarar dock för uppgifter som hänför sig till statens fordringar och det sköter inga uppgifter som rör t.ex. återkrav av bidrag eller beviljande av överlåtelsestillstånd, och därför föreslås det att landskapet Lapplands behörighet ska omfatta sådana åtgärder som med stöd av de föreslagna ändringarna i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret inte hör till Statskontorets uppgifter.

1.3.68 Lagen om ersättande av skador som drabbat renhushållningen

6 §. Konstaterande av skada. I 1 och 2 mom. ändras kommunernas landsbygdsnäringsmyndighet och närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

11 §. Ansökan om ersättning. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

12 §. Beslut om ersättning. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland. Dessutom föreslås att momentet ändras så att landskapet Lappland i samtliga fall ska fatta beslut om betalning av ersättning för skada som orsakats ett renbeteslag. Enligt den gällande lagen är det Landsbygdsverket som fattar beslut om betalning av ovannämnda ersättning om skadan har värderats av närings-, trafik- och miljöcentralen, och närings-, trafik- och miljöcentralen om skadan har värderats av den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten.

14 a §. Sökande av ändring. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

15 §. Avbrytande av utbetalning av ersättning och återkrav av ersättning. I lagens 15 § ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

17 §. Kostnader för konstaterande av en katastrof och värdering av skada. Paragrafens 4 mom., som gäller kostnader som orsakas kommunen till följd av utförandet av sådana uppgifter som avses i lag, upphävs eftersom den är onödig.

1.3.69 Lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare

11 §. Villkor för utbetalning av ersättning. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Inga ändringar föreslås i 1 och 3—6 mom.

18 §. Utlämnande av uppgifter för övervakning. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Inga ändringar föreslås i 2 mom.

1.3.70 Lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket

14 §. Överföring av stödrättigheter. Paragrafens 1 mom. ändras så att det i stället för kommunen är landskapet som ska underrättas om överföring av stödrättigheter, eftersom alla uppgifter som hänför sig till överföring av stödrättigheter och som med stöd av lagen om verkställighet av jordbruksstöd för närvarande hör till kommunen enligt förslaget ska överföras till landskapet.

18 §. Återlämnande och överlämnande av stödrättigheter till den nationella reserven. Paragrafens 1 mom. ändras så att det i stället för närings-, trafik- och miljöcentralen är landskapet som ska underrättas skriftligt om återlämnande av stödrättigheter, eftersom alla uppgifter som hänför sig till återlämnande och överlämnande av stödrättigheter till den nationella reserven och som med stöd av

lagen om verkställighet av jordbruksstöd för närvarande hör till närings-, trafik- och miljöcentralen enligt förslaget ska överföras till landskapet. Inga ändringar föreslås i 2 och 3 mom.

1.3.71 Lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen

10 f §. Överföring och indragning av referenskvantiteten för från produktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfåhushållning. Paragrafens 3 mom. ändras så att landskapet i stället för den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten efter att ha hört den sökande ska fatta beslut om att dra in referenskvantiteten som ligger till grund för beviljande av stödet, eftersom uppgifterna inom jordbrukarstödsförvaltningen, som för närvarande hör till kommunen, enligt förslaget ska överföras till landskapet.

1.3.72 Lagen om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd

8 §. *Närings-, trafik- och miljöcentralen.* Lagens 8 § upphävs, eftersom närings-, trafik- och miljöcentralernas samtliga uppgifter enligt lagen verkställighetslagen överförs till landskapen.

9 §. *Regionförvaltningsverket.* Lagens 9 § upphävs, eftersom det föreslås att de i verkställighetslagen avsedda tillsynsuppgifter med tvärvillkor som sköts av regionförvaltningsverken överförs till landskapet.

10 §. *Statens ämbetsverk på Åland.* Paragrafens 1 mom. ändras så att de uppgifter som Statens ämbetsverk på Åland sköter inom landskapet Åland även ska omfatta de uppgifter som för tillfället sköts av kommunerna i landskapet Åland. De uppgifter som för tillfället hör till Statens ämbetsverk på Åland ska också i fortsättningen skötas av Statens ämbetsverk på Åland. Den föreslagna ändringen beror på att i de stödsystem som hör till rikets lagstiftningsbehörighet har kommunerna på fastlandet varit behöriga att sköta de uppgifter som hänför sig till stödsystemen, och uppgifterna har analogt sett i landskapet Åland ansetts höra till kommunerna i landskapet. Eftersom alla kommunala uppgifter i anslutning till de stöd som beviljas enligt lagen om direktstöd och lagen om nationella stöd och som hör till rikets lagstiftningsbehörighet överförs till landskapen är det med anledning av bestämmelserna i självstyrelselagen för Åland endast möjligt i den nationella lagstiftningen att fastställa att de nämnda uppgifterna i landskapet Åland ska skötas av Statens ämbetsverk på Åland. I landskapet Åland ska Statens ämbetsverk på Åland således i fortsättningen fatta beslut om alla detaljer i anslutning till stöd som beviljas enligt lagen om direktstöd och lagen om nationella stöd, såsom beviljande av stöd och överföring av stödrättigheter.

Inga ändringar föreslås i 2 mom.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket Statens ämbetsverk på Åland ska utföra den överföring av information till ett elektroniskt system i landskapet Åland som avses i artikel 17.3 b i kontrollförordningen. Uppgiften hör för tillfället till kommunerna i landskapet Åland. Vidare föreslås att Statens ämbetsverk på Åland ska införa i mjölkregistret hur många liter mjölk som sålts direkt till konsumenterna. Uppgiften har också hittills i praktiken hört till Statens ämbetsverk på Åland, men detta har inte uttryckligen reglerats i lag.

11 §. *Landskap.* Paragrafens rubrik ändras till Landskap. I 1 mom. föreskrivs om landskapets uppgifter i ärenden som gäller beviljande av stöd, arvoden och ersättningar. Landskapets uppgifter ska till denna del exakt motsvara de uppgifter som för tillfället hör antingen till kommunerna eller till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

I 2 mom. föreskrivs om landskapets tillsynsuppgift på motsvarande sätt som det i den gällande lagen föreskrivs om närings-, trafik- och miljöcentralens tillsynsuppgift.

Enligt det föreslagna 3 mom. utför landskapet den överföring av information till ett elektroniskt system som avses i artikel 17.3 b i kontrollförordningen. Uppgiften hör för tillfället till kommunerna. Vidare föreslås att landskapet ska införa i mjölkregistret hur många liter mjölk som sålts direkt till konsumenterna. Uppgiften har också hittills i praktiken hört till närings-, trafik- och miljöcentralerna, men detta har inte uttryckligen reglerats i lag.

12 §. *Landskapets regionala behörighet.* Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar de föreslagna ändringarna i paragrafen. I 1 mom. föreskrivs om huvudregeln för landskapets regionala behörighet på motsvarande sätt som det i den gällande lagen föreskrivs om närings-, trafik- och miljöcentralernas regionala behörighet. Enligt förslaget ska det dock vara möjligt att avvika från huvudregeln, om något

annat bestäms om behörighet med stöd av lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen. Landskapet kan således sköta uppgifter enligt verkställighetslagen i ett annat landskaps område om landskapen har avtalat om detta och kommit överens om saken även i ett avtal om skötsel av uppgifter som utbetalande organ.

I 2 mom. föreskrivs på motsvarande sätt om avvikelser i fråga om landskapets regionala behörighet som det i den gällande lagen föreskrivs om närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Enligt 3 mom. är landskapet Lappland behörig myndighet i ärenden som gäller stöd för renhushållning. Enligt det gällande momentet är Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland behörig myndighet i ärenden som gäller stöd för renhushållning.

22 §. Tillsyn på plats och utvidgad tillsyn. I 3 mom. föreskrivs om att landskapet eller Statens ämbetsverk på Åland ska utföra tillsynen på plats på gårdsbruksenheter. Det är inte fråga om någon ny uppgift, utan tillsynen på plats sköts för tillfället på fastlandet av närings-, trafik- och miljöcentralen och i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, trots att verkställighetslagen inte innehåller någon uttrycklig bestämmelse om vem som ska sköta uppgiften. Det är dock ändamålsenligt att frågan regleras på lagnivå.

Paragrafens 4 och 5 mom. motsvarar till sitt innehåll 3 och 4 mom. i den gällande lagen. Eftersom alla uppgifter enligt den gällande verkställighetslagen om verkställighet av jordbruksstöd vilka hör till kommunerna, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt regionförvaltningsverken i fortsättningen ska skötas av landskapet finns det inte längre något behov av bestämmelserna i det gällande 5 mom., varför det föreslås att bestämmelsen i det gällande 5 mom. stryks. Inga ändringar föreslås i 1, 2 och 6 mom.

23 §. Administrativ kontroll och jämförande kontroller. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Inga ändringar föreslås i 3 och 4 mom.

24 §. Rätt till insyn. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt regionförvaltningsverket till landskapet. Inga ändringar föreslås i 2–4 mom.

25 §. Tvärvillkor. Enligt den gällande verkställighetslagen utövas tillsynen över tvärvillkoren av såväl närings-, trafik- och miljöcentralen som regionförvaltningsverket. Närings-, trafik- och miljöcentralernas samt regionförvaltningsverkens uppgifter som hänför sig till tillsynen över tvärvillkoren överförs till landskapet. Följaktligen föreskrivs det i 1 mom. om landskapets uppgift att utöva tillsyn över iakttagandet av tvärvillkor utan att branscherna med tvärvillkor anges specifikt.

Paragrafens 2 mom. ändras så att det inte längre i lagen specificeras vilka branscher som är förknippade med tvärvillkor i statsrådets bemyndigande att utfärda förordning. Förslaget motsvarar i sak den gällande paragrafens 3 mom.

I 3 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i det gällande 4 mom. att i landskapet Åland ansvarar Statens ämbetsverk på Åland för tillsynen över att kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i tvärvillkoren iaktas.

28 §. Förfarandet vid tillsynen. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt regionförvaltningsverket till landskapet. Inga ändringar föreslås i 2 mom.

38 §. Landsbygdsverkets och Livsmedelssäkerhetsverkets rätt till insyn. I 38 § ändras regionförvaltningsverket till landskap. I fråga om Livsmedelssäkerhetsverkets tillsyn föreslås inga ändringar i sak eller materiella ändringar, men ordalydelsen i paragrafen ändras med anledning av de föreslagna ändringarna i 25 §.

42 §. Myndigheternas rätt att få uppgifter. I 42 § ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och regionförvaltningsverket till landskap.

49 §. Rådgivningsregister. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Inga ändringar föreslås i 1 mom.

51 §. Beslutsavgift och delgivning. Det föreslås att 1 mom. ändras så att en fast avgift som godkänts av landskapet tas ut för beslut som ett landskap meddelar med anledning av begäran om omprövning. För beslut som Landsbygdsverket och Statens ämbetsverk på Åland meddelar med anledning av begäran om omprövning tas det liksom nu ut en avgift i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Enligt förslaget ska paragrafen kompletteras med en uttrycklig bestämmelse om att utöver beslut om stöd ska också ett beslut som meddelats med anledning av begäran om omprövning och som är positivt för den som begärt omprövning vara avgiftsfritt. Förslaget är motiverat eftersom det i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivs att stödet ska betalas till fullt belopp till stödtagaren. Om den stödsökande eller stödtagaren på basis av ett stödbeslut har fått för litet stöd eller förvägrats stöd helt och hållet ska således ett stödbelopp som höjts med anledning av det felaktiga stödbeslutet också betalas till fullt belopp till stödtagaren.

Enligt det föreslagna 2 mom. kan beslut som fattats av landskapet och Statens ämbetsverk på Åland delges på det sätt som anges i 59 § i förvaltningslagen. Den gällande bestämmelsen i momentet gäller beslut som fattas av kommunen, men eftersom det föreslås att kommunernas samtliga uppgifter enligt verkställighetslagen vilka hänför sig till stöd, arvoden och ersättningar ska överföras till landskapen och Statens ämbetsverk på Åland är det motiverat att göra det möjligt att delge beslut som fattas av landskapet och Statens ämbetsverk på Åland på motsvarande sätt som kommunerna delger sina beslut i nuläget.

52 §. Ersättning som betalas till kommuner i landskapet Åland. Det föreslås att 52 § upphävs, eftersom kommunerna i landskapet Åland med anledning av de föreslagna ändringarna i lagen inte längre kommer att ha uppgifter enligt lagen.

53 §. Myndighetens rätt att få uppgifter. I 1 och 3 mom. ändras den kommunala myndigheten till landskapet. Inga ändringar föreslås i 2 och 4 mom.

54 §. Ändringssökande. Det föreslås att 54 § ändras först och främst så att bestämmelsen om sökande av ändring i kommunala myndigheters beslut stryks, eftersom kommunerna med anledning av de föreslagna ändringarna i lagen inte längre kommer att ha uppgifter enligt verkställighetslagen. I paragrafen ska dessutom närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet. Inga ändringar föreslås i systemet för sökande av ändring.

1.4 Kommunikationsministeriets förvaltningsområde

1.4.1 Lagen om flyttning av fordon

14 §. Verkställighet och närmare bestämmelser. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Trafikverket.

1.4.2 Lagen om fordonstrafikregistret

11 §. Rätt att få uppgifter från myndigheter. Enligt 1 mom. har den registeransvariga rätt att få uppgifter av de myndigheter som nämns i paragrafen. I 1 mom. 8 punkten anges att närings-, trafik- och miljöcentralen ska lämna uppgifter. Det föreslås att 8 punkten upphävs helt och hållet, att Skattestyrelsen ändras till Skatteförvaltningen i 1 mom. 2 punkten och att tullverket ändras till Tullen i 7 punkten. Vidare föreslås att 1 mom. 9 punkten ändras till 8 punkten och 10 punkten ändras till 9 punkten.

1.4.3 Lagen om Trafikverket

2 §. Uppgifter. Paragrafens 1 mom. 4 och 6 punkten ändras så att den motsvarar innehållet i 6 § i landskapslagen och 5 punkten så att den motsvarar 2 mom. 2 punkten. I paragrafen stryks Trafikverkets uppgift att styra närings-, trafik- och miljöcentralerna. I 4 punkten konstateras att Trafikverket ska svara för styrningen av väghållningen, samarbetet och avtalsarrangemangen med landskapen. I den nya 5 punkten föreskrivs om Trafikverkets behörighet när det gäller den särskilda finansieringen av trafik- och transportservicen i skärgården. I den nya 6 punkten föreskrivs om samarbetet kring trafikuppgifter och avtalsarrangemangen mellan Trafikverket och landskapen. De tidigare punkterna 5–11 ändras till punkterna 7–14.

1.4.4 Sjölagen

12 kap. Begränsningsfond och begränsningsmål

3 §. *Ansökan om upprättande av fond och därtill ansluten utredning.* I 1 mom. ändras länsstyrelsen på domstolsorten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och till momentet fogas ett omnämnande av att i fråga om landskapet Åland ska deponeringen göras eller säkerheten ställas till Statens ämbetsverk på Åland.

1.4.5 Miljöskyddslagen för sjöfarten

9 kap. Mottagning av avfall i hamn

4 §. *Godkännande av en hamns avfallshanteringsplan.* I 1 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

5 §. *Tillfälle att bli hörd och informering om en hamns avfallshanteringsplan.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

7 §. *Rapportering.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

12 kap. Tillsyn och administrativt tvång

1 §. *Tillsynsmyndigheter.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

4 §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.* I rubriken och i 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

9 §. *Handräckning.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. *Administrativt tvång.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. *Vite och hot om tvångsutförande eller avbrytande.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. *Närmare bestämmelser.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.4.6 Banlagen

8 §. *Allmänt om planering av järnväg.* I 2 mom. ändras landskapsförbundet och närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet tas in i momentet.

10 §. *Planering av järnvägsområde och områdesplanering.* I 3 mom. ändras landskapsförbundet och närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

22 §. *Växelverkan.* I 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt landskapsförbundet till landskapet.

25 a §. *Järnvägsplaner som berör plankorsningar.* Paragrafen upphävs eftersom den är onödig. Trafikverket är banhållare.

28 §. *Godkännande av planer.* Landskapsförbundet och närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

43 a §. *Rätt att föra talan vid en järnvägsförrättning.* Paragrafen upphävs eftersom den är onödig. Trafikverket är banhållare.

69 §. *Utbetalning av ersättning samt ränta.* I 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter till banhållare.

79 §. *Nedläggning av järnväg i andra sammanhang.* I 3 mom. ändras landskapsförbundet till landskap.

89 a §. *Vissa skadeståndsärenden.* Paragrafen upphävs som onödig eftersom det inte är nödvändigt att separat föreskriva om behörigheten.

91 §. *Meddelande om beslut till dem som gjort en anmärkning och till myndigheterna.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt landskapsförbundet till landskapet.

92 §. *Ändringssökande.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt landskapsförbundet till landskapet, och rätten att anföra besvär gäller landskapet, om verkningarna av beslutet om godkännande av utredningsplan eller järnvägsplan sträcker sig till landskapets område.

1.4.7 Sjötrafiklagen

15 §. *Regionala förbud och begränsningar.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. *Förbud och begränsningar som gäller farkosttyper.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

17 §. *Behandlingen av förbuds- och begränsningsärenden.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. *Ikraftträdande av förbud och begränsningar.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

21 §. *Tillstånd till tävlingar och övningar.* Till 2 mom. fogas en bestämmelse om att kommunen har rätt att ta ut avgifter för tillstånd som kan sökas hos den kommunala miljövårdsmyndigheten och som gäller återkommande eller permanent anordnande av tävlingar eller övningar med i 1 mom. avsedda motordrivna farkoster samt tillstånd för anordnande av ett i 2 mom. avsett enskilt evenemang, om evenemanget förväntas orsaka betydande olägenheter för miljön.

I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

22 §. *Ändringssökande.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

23 §. *Tillsyn.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och tullverket till Tullen

1.4.8 Lagen om transport av farliga ämnen

12 §. *Transport och tillfällig förvaring i transportkedjan.* I 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

1.5 Arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde

1.5.1 Lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor

6 §. I lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005, nedan kemikaliesäkerhetslagen) ändras definitionen av räddningsmyndighet i 6 § 21 punkten så att det i fortsättningen i definitionen hänvisas till den räddningsmyndighet i landskapet som avses i den nya räddningslagen (RP xx/20xx). På så sätt säkerställs att det i och med landskapsreformen anges tydligt i kemikaliesäkerhetslagen att det i fortsättningen är den i räddningslagen avsedda räddningsmyndigheten i landskapet som sköter de uppgifter som i kemikaliesäkerhetslagen åläggs räddningsmyndigheten. I den nya föreslagna räddningslagen kommer det att definieras vem som är räddningsmyndigheter enligt den nya räddningslagen. Statens räddningsmyndigheter består av räddningsöverdirektören vid inrikesministeriet och de tjänstemän vid inrikesministeriet som

räddningsöverdirektören utsett. Landskapets räddningsmyndigheter består av den högsta tjänsteinnehavaren vid det affärsverk (räddningsverk) som ansvarar för uppgifterna inom räddningsväsendet i landskapet och de tjänsteinnehavare vid räddningsverket som han eller hon utsett. I 6 § i landskapslagen föreskrivs i sin tur på allmän nivå om vilka ärenden som hör till landskapets uppgiftsområde. Enligt 1 mom. 15 punkten hör tillsynsuppgifter när det gäller hantering av farliga kemikalier och av explosiva varor till landskapets uppgiftsområde.

1.5.2 Lagen om samarbete över de yttre gränserna

2 §. Definitioner. I 1 mom. 9 punkten ändras landskapsförbundet till landskap.

6 §. Förvaltningsmyndighet. I 1 mom. ändras landskapsförbundet till landskap.

7 §. Övervakningskommitté och urvalskommitté. I 2 mom. ändras landskapsförbunden till landskapen.

8 §. Gemensamt operativt program. I 2 och 3 mom. ändras landskapsförbunden till landskap.

9 §. Finansieringsöverenskommelse. I 1 mom. ändras landskapsförbunden till landskapen.

13 §. Förvaltningsmyndighetens uppgifter vid stödförfarandet. I 1 mom. ändras landskapsförbund till landskap.

14 §. Allmänna villkor och stödvillkor. I 4 mom. ändras lagens namn och nummer.

18 §. Ansökan om stöd. I 1 mom. ändras landskapsförbund till landskap.

19 §. Stödavtal. I paragrafen ändras landskapsförbund till landskap.

20 §. Utbetalning av stöd. I 1 mom. ändras landskapsförbund till landskap.

26 §. Rätt att få uppgifter. I paragrafen ändras landskapsförbundet till landskapet.

31 §. Ändringssökande. I 1 mom. ändras landskapsförbund till landskap. Dessutom ändras hänvisningen till kommunallagen till en hänvisning till landskapslagen och kommunalbesvär till landskapsbesvär.

1.6 Social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde

1.6.1 Läkemedelslagen

Försäljning av nikotinpreparat

54 a §. I paragrafen överförs kommunens uppgifter i anslutning till detaljhandelstillstånd för nikotinpreparat till landskapet.

54 b §. I 2 mom. ändras hänvisningen till 8 § i tobakslagen till en hänvisning till 7 § i tobakslagen, som enligt förslaget ska innehålla bestämmelser om landskapets uppgifter. Därtill görs en teknisk precisering i 2 och 3 mom. så att dessa även innehåller en hänvisning till apotekets serviceställen.

54 c §. I paragrafen överförs kommunens uppgifter när det gäller tillsynen över nikotinpreparat till landskapet.

54 d §. I paragrafen ändras kommunens avgifter i anslutning till detaljhandelstillstånd för nikotinpreparat till landskapets avgifter. Vidare ersätts i 2 mom. hänvisningen till lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsköningsväg (367/1961) till en hänvisning till lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

102 b §. Till lagen fogas en ny 102 b §, i vilken det föreskrivs om sökande av ändring i beslut om detaljhandelstillstånd för nikotinpreparat och tillsynen över nikotinpreparat. I den gällande lagen finns ingen bestämmelse om sökande av ändring i kommunens beslut.

Det föreslås att en informativ hänvisning till förvaltningsprocesslagen (586/1996) som gäller ändringssökande införs i 1 mom. I besluten om taxorna vid sökande av ändring iakttas dock bestämmelserna i landskapslagen.

Paragrafens 2 mom. gäller besvärstillstånd. Grundlagsutskottet har nyligen ansett att ett ärendes art och betydelse inte nödvändigtvis innebär att besvärstillstånd hos högsta förvaltningsdomstolen beviljas t.ex. när det gäller återkallande av näringsstillstånd eller ett tillsynsärende där det är fråga om att begränsa näringsverksamheten (GrUU 55/2014 rd). Därför föreslås det att bestämmelserna om besvärstillstånd ska gälla beslut om såväl beviljande som begränsning eller återkallande av detaljhandelstillstånd. Förslaget motsvarar regleringen i 106 § i tobakslagen (549/2016).

I 3 mom. föreskrivs att förvaltningsmyndigheternas beslut kan verkställas även om det överklagas. På så sätt tryggas beslutsfattande i brådska ärenden. Besvärsinstanserna har dock rätt att förbjuda eller avbryta verkställigheten högst till dess överklagandet avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas genom en separat lag om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

I bestämmelsen om ikraftträdande fastställs att de detaljhandelstillstånd som kommunen beviljat förblir i kraft och att sådan verksamhet som tidigare har anmälts till kommunen på behörigt sätt inte behöver anmälas till landskapet.

1.6.2 Hälsoskyddslagen

4 §. Ledning och styrning av tillsynen. I 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

4 a §. Riksomfattande tillsynsprogram. I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

5 §. Regionalt hälsoskydd. Paragrafen upphävs, eftersom styrnings- och tillsynsuppgifterna i anslutning till regionförvaltningsverkens hälsoskydd sammanslås med uppgifterna för Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och uppgiften i fortsättningen handhas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

6 §. Kommunens uppgifter inom hälsoskyddet. Paragrafens namn ändras till Landskapets uppgifter inom hälsoskyddet. I paragrafen ändras kommunens uppgifter inom hälsoskyddet till landskapets uppgifter. I 4 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

7 §. Kommunal hälsoskyddsmyndighet. Paragrafens namn ändras till Landskapets hälsoskyddsmyndighet. I paragrafen ändras de författningar som gäller den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till att gälla landskapets hälsoskyddsmyndighet.

7 a §. Försvarmaktens uppgifter inom hälsoskyddet. I 1 och 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

8 §. Beredskap för störningssituationer. I paragrafens 1 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet och kommunerna anges som samarbetsparter till landskapets hälsoskyddsmyndighet. I 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

13 §. Anmälningsskyldighet. I 1 och 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

17 §. Allmänna krav och undantag från dem. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. Godkännande av anläggningar som levererar hushållsvatten. I 1 och 4 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt de kommunala

hälsoskyddsmyndigheterna och närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapens hälsoskyddsmyndighet.

18 a §. Anmälningsskyldighet om vattendistributionsområde. I paragrafen ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

20 §. Övervakning av hushållsvattnets kvalitet samt villkor om användningen av hushållsvatten. I 3 och 4 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

20 b §. Hushållsvattenhygienisk kompetens. I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

27 §. Sanitär olägenhet i bostad och annat vistelseutrymme. I 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

28 a §. Bassängvattenhygienisk kompetens. I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

29 §. Regelbunden övervakning av badvatten. I paragrafen ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

30 §. Toaletter. I 4 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

31 §. Mikrober och skadedjur. I 1 och 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

42 §. Sanitär olägenhet på grund av begravning. I 1 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

44 §. Rätt att få information. I 1 och 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

46 §. Bostadsinspektion. I 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

47 §. Tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter. I 1 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet och rätten att få information kompletteras med rätten att få information också av landskapets myndigheter.

I 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

I 3 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

48 §. Handräckning. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

49 a §. Undersökningslaboratorier. I 3 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

49 b §. Tillsyn över undersökningslaboratorier. I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

50 §. Avgifter. I 1–5 mom. ändras kommun till landskap och i 5 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

51 §. Förbud, förelägganden och föreskrifter som gäller hälsoskydd. I 1–3 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten och den kommunala tjänsteinnehavaren till landskapets hälsoskyddsmyndighet och landskapets tjänsteinnehavare.

52 §. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens samt regionförvaltningsverkets föreskrifter.

Paragrafens namn ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets föreskrifter. I paragrafen ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragrafen avses med den sanitära olägenhet som breder ut sig över ett vidsträckt område en sanitär olägenhet som förekommer i ett område som omfattar flera landskap.

53 §. Vite samt hot om tvångsutförande och avbrytande. I 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

54 §. Straffbestämmelser. I enlighet med rekommendationen om att skriva lagar föreslås det att hela 54 § ändras, men i praktiken gäller ändringen endast paragrafens 4 mom. Den felaktiga hänvisningen till 27 § 2 mom. som finns i 2 mom. rättas till 27 § 3 mom.

56 §. Ändringssökande. I 1 och 4 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten och den kommunala tjänsteinnehavaren till landskapets hälsoskyddsmyndighet och landskapets tjänsteinnehavare. I 5 mom. ändras kommunallagen till landskapslagen.

58 §. Förhållande till annan lagstiftning. Paragrafens hänvisningar till lagen om planering av och statsunderstöd för social- och hälsovården (733/1992) och lagen om statsandel för kommunal basservice (1704/2009) upphävs och hänvisningen ##### fogas till paragrafen.

59 a §. Test och testning. I 1–3 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas genom en särskild lag om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter. Enligt den föreslagna ikraftträdandebestämmelsen överförs anhängiga ärenden från kommunerna till landskapen samt från Valvira och regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Ikraftträdandebestämmelsen innehåller även övergångsbestämmelser om ändringssökande, tillstånd och anmälningar samt tillsynsprogram.

1.6.3 Tobakslagen

6 §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter.* Enligt gällande paragraf ska Valvira styra kommunerna och regionförvaltningsverken när de fullgör sina uppgifter enligt tobakslagen. I paragrafen ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom ändras bestämmelsen så att myndigheten i fortsättningen ska styra landskapen. Omnämmandet av regionförvaltningsverken stryks.

7 §. *Landskapets uppgifter.* Den gällande paragrafen gäller regionförvaltningsverkens uppgifter. Enligt förslaget ska paragrafen i fortsättningen ange landskapets uppgifter vilka motsvarar kommunens uppgifter enligt 8 § i den gällande tobakslagen. Dessutom ändras rubriken i 7 § så att den gäller landskapets uppgifter.

Paragrafen ska inte innehålla någon motsvarande hänvisning till lagen om planering av och statsunderstöd för social- och hälsovården som i det nuvarande 3 mom.

8 §. *Kommunens uppgifter.* I paragrafen föreskrivs i fortsättningen endast om kommunens uppgift att inom sitt område sörja för den lokala verksamheten för rökavvänjning. De övriga uppgifterna som ålagts kommunen i den gällande paragrafen hör i fortsättningen till landskapet, och de anges i 7 §.

9 §. *Övriga myndigheters uppgifter.* I 2 och 3 mom. ändras Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

10 §. *Allmänna skyldigheter för tillverkare och importörer av tobaksprodukter.* I 2 mom. ändras Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

14 §. *Anmälningar om ingredienser, utsläpp och brandsäkerhet.* I 1 mom. ändras Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

15 §. *Ändringsanmälningar*. Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

16 §. *Marknadsundersökningar och försäljningsvolym*. Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

18 §. *Skärpt rapporteringsskyldighet*. I 2 och 3 mom. ändras Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

20 §. *Anmälan av nya tobaksprodukter*. Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

21 §. *Metod, format och tidpunkt för lämnande av uppgifter om tobaksprodukter*. I 1 mom. ändras Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

22 §. *Allmänna skyldigheter för tillverkare och importörer av vissa andra produkter*. I 2 mom. ändras Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

26 §. *Förhandsanmälan om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare*. I 1 mom. ändras Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

27 §. *Marknadsundersökningar och försäljningsvolym för elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare*. Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

28 §. *Uppföljning av skadliga effekter samt korrigerande åtgärder*. Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

29 §. *Rapportering av ingredienser i örtprodukter för rökning*. Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

30 §. *Metod, format och tidpunkt för lämnande av uppgifter om vissa andra produkter*. I 1 mom. ändras Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

44 §. *Tillståndsplikt för detaljhandel*. I 1 mom. ändras kommun till landskap och dessutom ändras bestämmelsens språkdräkt till vissa delar.

45 §. *Förutsättningar och hinder för beviljande av detaljhandelstillstånd*. I 1 mom. ändras kommun till landskap.

48 §. *Anmälan om detaljhandel med nikotinvätska*. I paragrafen ändras kommun till landskap. Dessutom justeras språkdräkten i 1 mom.

49 §. *Anmälningar som gäller detaljhandelstillstånd*. I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

50 §. *Anmälningsplikt för partihandel*. I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

79 §. *Meddelande av rökförbud i bostadssammanslutningar*. I paragrafen ändras kommun till landskap.

82 §. *Myndigheternas meddelanden*. I 1 mom. ändras hänvisningen till arbetarskyddsmyndigheterna till singularis eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhetsområde när det gäller arbetarskyddsuppgifterna omfattar hela landet. Dessutom ändras tillståndsmyndigheten enligt alkohollagen till landskapet i 1 och 2 mom. och omnämningarna av kommunen stryks.

Avsikten med paragrafen är att säkerställa ett störningsfritt informationsutbyte mellan olika myndigheter vid övervakningen av rökrum. I fortsättningen hör tillsynsuppgifterna enligt både tobakslagen och alkohollagen till landskapet, och det är viktigt att samarbetet fortsätter smidigt inom landskapets interna organisation.

83 §. *Tillsynsprogram*. Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

84 §. *Tillsynsplan*. I 1 mom. ändras kommun till landskap. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

85 §. *Godkännande av verifieringslaboratorier.* Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

86 §. *Inspektions- och provtagningsrätt.* I 1 och 5 mom. ändras kommun till landskap och Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

87 §. *Rätt till information.* I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Dessutom stryks omnämmandet av regionförvaltningsverket i 3 mom.

88 §. *Utlämnande av uppgifter.* I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

89 §. *Handräckning.* I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

90 §. *Avgifter för behandling av ansökningar och anmälningar.* I 1 och 2 mom. ändras kommun till landskap och i 3 mom. ändras Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

91 §. *Avgifter för övervakningen enligt tobakslagen.* I paragrafen ändras kommun till landskap. Dessutom är övervakningsavgiften inte längre behovsprövad utan ett fast belopp på 350 euro per försäljningsdisk. Övervakningsavgiften är 500 euro om försäljningen omfattar både tobaksprodukter och nikotinvätskor.

Landskapet tar ut en övervakningsavgift för verksamhet som grundar sig på detaljhandelstillstånd och anmälningar om partihandel som gäller i början av året. Övervakningsavgiften ska stå i proportion till verksamhetens längd om verksamheten bedrivs under kortare tid än ett år. En ny bestämmelse är att om tillstånd beviljas och anmälningar görs under årets gång, tas inte någon övervakningsavgift ut för året i fråga.

Bestämmelser om rättsskyddet för betalningsskyldiga finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter som det hänvisas till i 92 § i tobakslagen.

93 §. *Kostnadsersättningar till landskapet.* I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

94 §. *Registrering och offentliggörande av uppgifter om produkttillsyn.* I 1 och 2 mom. ändras Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

95 §. *Register över detaljhandelstillstånd och anmälningar om partihandel.* I 1 mom. ändras kommun till landskap. Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* i 1 och 2 mom.

96 §. *Förbud som meddelas av landskapet.* I paragrafen och dess rubrik ändras kommun till landskap.

97 §. *Återkallande av detaljhandelstillstånd.* I paragrafen ändras kommun till landskap.

98 §. *Anmälan om försäljningsförseelser till landskapet.* I paragrafen och dess rubrik ändras kommun till landskap.

99 §. *Förbud mot marknadsföring.* I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

100 §. *Försäljningsförbud.* Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

101 §. *Tillbakadragning från marknaden.* Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

102 §. *Temporärt förbud.* Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

103 §. *Rättelse.* Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

104 §. *Avbrytande av verksamheten vid ett verifieringslaboratorium och återkallande av godkännandet av ett verifieringslaboratorium.* Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

105 §. *Vite och hot om tvångsutförande.* I 1 och 2 mom. ändras kommun till landskap och Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

106 §. *Sökande av ändring i beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet.* I paragrafens rubrik ändras Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* samt kommun till landskap. I 3 mom. ändras Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. I 4 mom. ändras hänvisningen till kommunallagen till en hänvisning till landskapslagen. Dessutom stryks i 4 mom. hänvisningen till 91 § i lagen, eftersom övervakningsavgiftens belopp fastställs genom lag.

107 §. *Sökande av ändring i marknadsrättsliga ärenden.* I 1 och 3 mom. ändras kommun till landskap. Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

112 §. *Hörande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.* Valvira ändras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

126 §. *Övergångsbestämmelse om övervakningsavgifter.* I paragrafen anges när kommunen får börja ta ut övervakningsavgifter enligt 91 § i tobakslagen. Den övergångstid som avses i bestämmelsen har redan upphört och det föreslås att uttagningen av övervakningsavgifter överförs till landskapet, varför bestämmelsen upphävs som onödig.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas genom en särskild lag om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

Enligt den föreslagna ikraftträdandebestämmelsen överförs anhängiga ärenden från kommunerna till landskapen samt från Valvira till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Ikraftträdandebestämmelsen innehåller även övergångsbestämmelser om ändringssökande, tillstånd och anmälningar samt tillsynsprogram.

1.6.4 Lagen om regionala delegationer för romska ärenden och uppgifter som gäller romska ärenden

1 §. *Regionala delegationer för romska ärenden.* Enligt 1 mom. ska de regionala delegationerna för romska ärenden fungera som sektorsövergripande samarbetsorgan för myndigheterna och den romska befolkningen i landskapen. Målet med verksamheten är att utveckla romernas situation på det regionala och lokala planet samt att göra det möjligt för romer att delta i beslutsfattande som gäller dem. De regionala delegationerna tillsätts i de områden där den romska befolkningen är bosatt. Därför tillsätts ingen delegation på Åland. Sammanlagt tillsätts fem delegationer. Därtill ska varje landskap följa hur den romska befolkningens möjligheter till deltagande och den romska befolkningens levnadsförhållanden utvecklas, så att landskapet kan delta i delegationens verksamhet och stödja den. Enligt momentet är delegationernas mandatperiod fyra år, vilket motsvarar landskapsfullmäktiges mandatperiod.

Enligt 2 mom. ska delegationerna tillsättas för vart och ett av de fem samarbetsområden som anges i 10 § i lagen om ordnandet av social- och hälsovården (/). Enligt ovannämnda bestämmelse fastställs de landskap som ingår i samarbetsområdena genom förordning av statsrådet. I fråga om de landskap som ansvarar för tillsättandet av de regionala delegationerna för romska ärenden tillämpas dock inte vad som anges i 10 § 1 mom. eller 3 mom. i den lagen, där de landskap som upprätthåller universitetssjukhus eller handhar förvaltningsuppgifter i enlighet med ovannämnda paragraf fastställs. I stället ska landskapen besluta om ansvariga landskap och tillsättandet i enlighet med 48 § i landskapslagen. Delegationerna är landskapens gemensamma organ. Det är mest ändamålsenligt att till ansvarigt landskap utse landskapet i det naturliga influensområde där den romska befolkningen proportionellt sett är störst. Landskapen kan dock besluta separat om detta. Bestämmelser om delegationer som ska tillsättas för en övergångsperiod utfärdas i ikraftträdandebestämmelsen.

Enligt 3 mom. utfärdas närmare bestämmelser om tillsättandet av delegationerna genom förordning.

2 §. Delegationernas uppgifter. Varje regional delegation för romska ärenden har till uppgift att inom sitt verksamhetsområde följa hur den romska befolkningens möjligheter till samhälleligt deltagande och den romska befolkningens levnadsförhållanden utvecklas. Den romska befolkningens levnadsförhållanden och försörjning har på vissa ställen varit sämre än majoritetsbefolkningens, varför det är viktigt att i områdena följa och uppmärksamma frågor som kräver utveckling. Delegationerna kan fungera som ett betydande sakkunnigstöd även för kommunerna och de övriga myndigheterna i området. Delegationen kan även göra framställningar och avge utlåtanden i syfte att främja dessa frågor och i synnerhet jämlikheten. Dessutom kan de regionala delegationerna motarbeta diskriminering av den romska befolkningen samt främja upprätthållandet och utvecklingen av romanispråket och den romska kulturen. Arbetet i de regionala delegationerna för romska ärenden har även samband med arbetet i den riksomfattande delegationen för romska ärenden och de regionala delegationerna stöder planeringen och verkställigheten av den nationella romska politiken ur ett regionalt perspektiv.

Romernas ställning påverkas aktivt även på det internationella planet. Utöver den riksomfattande delegationen för romska ärenden har de regionala delegationerna för romska ärenden en egen roll i planeringen och verkställigheten av den internationella verksamheten, eftersom dess mål i praktiken genomförs på det regionala och lokala planet. Internationella kontakter och nätverk och det regionala perspektivet är viktiga även när det gäller att möjliggöra verksamhet inom olika projekt. Därför kan den regionala romska delegationen enligt 2 mom. delta i nordiskt och europeiskt samarbete samt i annat internationellt samarbete för att främja romernas rättigheter och förbättra deras levnadsförhållanden. De regionala delegationerna kan delta i internationellt arbete i den mån de har möjlighet.

Enligt 3 mom. utfärdas närmare bestämmelser om organiseringen av verksamheten i de regionala delegationerna genom förordning.

3 §. Sammansättning. I paragrafen föreskrivs om delegationens sammansättning, men närmare bestämmelser om förfarandet vid utnämning av delegationens medlemmar utfärdas genom förordning. Det är meningen att delegationen ska ha en så omfattande representation av centrala sakkunniga inom romska ärenden och medlemmar av den romska befolkningen i verksamhetsområdet som möjligt. I paragrafen anges endast att delegationen ska bestå av en ordförande och en vice ordförande samt därtill 8–14 andra medlemmar. Av de andra medlemmarna ska minst hälften representera den romska befolkningen i verksamhetsområdet. Dessutom ska antingen ordföranden eller vice ordföranden representera den romska befolkningen. I praktiken förverkligas den romska befolkningens representation genom framställningar av romska organisationer som verkar inom verksamhetsområdet. Till delegationen kan också utnämnas permanenta sakkunniga. Medlemsantalet har med avsikt lämnats öppet, så att det inom varje verksamhetsområde är möjligt att handla flexibelt med beaktande av områdets behov.

Varje landskap ska ha en kontaktperson som följer de romska ärendena i sitt område och stöder den regionala delegationens arbete.

4 §. Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas enligt 1 mom. genom en särskild lag om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

I 2 och 3 mom. föreskrivs om upphörandet av verksamheten i de regionala delegationer som tillsatts enligt den gamla förordningen och om tillsättandet av nya delegationer för en övergångsperiod. Under övergångsperioden 1.1.2019–31.3.2022 ska de regionala delegationerna tillsättas enligt denna bestämmelse på så sätt att för tillsättandet av de regionala delegationerna för romska ärenden svarar landskapet Nyland, Egentliga Finland, Norra Österbotten, Södra Savolax och Mellersta Finland.

Verksamhetsområdena för de fem regionala delegationerna som tillsatts på detta sätt är 1) landskapet Nyland, Kymmenedalen och Södra Karelen, 2) landskapet Egentliga Finland, Satakunta, Södra Österbotten och Österbotten, 3) landskapet Norra Österbotten, Mellersta Österbotten, Kajanaland och Lappland, 4) landskapet Norra Savolax, Södra Savolax och Norra Karelen och 5) landskapet Mellersta Finland, Birkaland, Egentliga Tavastland och Päijänne-Tavastland.

Med hjälp av övergångsbestämmelsen är det möjligt att säkerställa att de romska ärendena bibehålls inom de områden där kompetensen om romska ärenden på basis av den tidigare förordningen är störst.

På så sätt kan man också säkerställa kontinuiteten och beredningen inför den omstrukturerade verksamheten och de nya förfarandena mellan landskapen.

1.7 Miljöministeriets förvaltningsområde

1.7.1 Markanvändnings- och bygglagen

7 §. Planläggningsöversikt. I 1 mom. ändras förbundet på landskapsnivå till landskap.

8 §. Landskapets och kommunernas samarbete vid områdesplaneringen. Det föreslås att utarbetandet av landskapsplanen i samband med landskapsreformen överförs från förbunden på landskapsnivå, som fungerar som obligatoriska samkommuner, till landskapen som är självstyrande offentligt rättsliga sammanslutningar. Landskapen ska också främja områdesplaneringen i kommunerna.

I paragrafen föreskrivs om grunderna för landskapens och kommunernas samarbete vid områdesplaneringen. Enligt 1 mom. ska landskapet och kommunerna i området idka förutseende och interaktivt samarbete vid områdesplaneringen. Avsikten är att betona ett lösningsinriktat samarbete som samordnas på förhand och som främjar parternas mål. Enligt 2 mom. ska mellan landskapet och kommunen vid behov eller minst en gång per mandatperiod föras en diskussion om aktuella frågor som gäller områdesanvändningen. Diskussionerna kan till exempel gälla frågor om förhållandet mellan landskaps- och kommunplanläggningen, uppföljningen av områdesanvändningens utveckling samt samarbetets behov och former. Landskapet är den som sammankallar till diskussion på eget eller kommunernas initiativ. Diskussionerna kan efter behov föras med enskilda kommuner eller med flera kommuner på samma gång.

15 §. Godkännande av byggnadsordningen. Det föreslås att paragrafen ändras så att den kompletteras med de bestämmelser om kommunens byggnadsordning som för närvarande finns i 94 och 95 § i markanvändnings- och byggförordningen och som på grund av sin natur hör till lagnivå. Dessutom ska bemyndigandet att utfärda förordning preciseras och flyttas från 1 mom. till sista momentet. I 2 mom. föreskrivs för det första om kommunens skyldighet att utan dröjsmål delge landskapet ett beslut om godkännande av byggnadsordningen och byggnadsordningen. I fråga om byggnadsordningen motsvarar bestämmelsen i sak det nuvarande 94 § 1 mom. i markanvändnings- och byggförordningen. Emellertid behöver ingen kopia av ingivna utlåtanden och anmärkningar ges till landskapet, vilket för närvarande är fallet med närings-, trafik- och miljöcentralen. För det andra bestäms i 2 mom. om kommunens skyldighet att utan dröjsmål sända ett meddelande om beslut om godkännande av byggnadsordningen till myndigheter, kommunmedlemmar och personer som gjort en anmärkning, om de har begärt det medan byggnadsordningen var framlagd. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinhåll 94 § 2 mom. i markanvändnings- och byggförordningen. I 3 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i det nuvarande 95 § 2 mom. i markanvändnings- och byggförordningen om kommunens skyldighet att sända en byggnadsordning som trätt i kraft till vissa myndigheter. I 4 mom. föreskrivs om bemyndigandet att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om utarbetandet av byggnadsordningen.

18 §. Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter. Det föreslås att paragrafen upphävs. I samband med landskapsreformen kommer närings-, trafik- och miljöcentralerna att avvecklas och deras uppgifter i anslutning till kommunplanläggningen och det kommunala byggnadstillsynsväsendet att överföras till landskapen, som har en konsultativ roll. Enligt 2 mom. ska närings-, trafik- och miljöcentralerna för närvarande övervaka att ärenden med riksomfattande konsekvenser och betydande konsekvenser på landskapsnivå beaktas vid planläggningen, byggandet och annan områdesanvändning. Det föreslås att övervakningsuppgiften som innehas av ovannämnda statliga myndighet avvecklas.

19 §. Landskapets uppgifter. De blivande landskapen är offentligt rättsliga sammanslutningar med självstyre. Enligt 6 § 1 mom. i landskapslagen omfattar landskapets uppgifter planeringen av landskapet samt landskapsplanläggningen och främjandet av planeringen av kommunernas områdesanvändning och av ordnandet av byggnadsväsendet. Med ett avtal som ingås mellan landskapet och samtliga kommuner inom dess område kan uppgifterna inom byggnadstillsynen överföras från kommunerna till landskapet.

Utifrån det som konstaterats ovan ändras förbunden på landskapsnivå i 1 mom. till landskap. Enligt 2 mom. ska landskapet främja områdesplaneringen och organiseringen av byggnadstillsynen i kommunerna. För att främja kommunplanläggningen ska landskapet erbjuda kommunerna i området

sakkunnighjälp och aktuell utbildning samt delta i förutseende myndighetssamarbete och utvecklingsprojekt för planläggningsväsendet. Landskapet ska ha rätt att söka ändring i kommunernas planlösningar, på samma sätt som förbunden på landskapsnivå har för närvarande enligt markanvändnings- och bygglagen i fråga om landskapsplanläggningen. Däremot föreslås det att den rättsliga övervakningen av kommunernas planläggnings- och byggnadsväsende som hör till närings-, trafik- och miljöcentralerna inte ska överföras till landskapen. I fråga om organiseringen av byggnadstillsynen innefattar landskapets konsultativa roll att erbjuda sakkunnighjälp, ordna aktuell utbildning samt att delta i bland annat samarbets- och utvecklingsprojekt som gäller byggnadstillsynen.

21 §. Kommunens byggnadstillsynsmyndighet. Det föreslås att 21 § i markanvändnings- och bygglagen ändras så att dess 1 mom. kompletteras med en hänvisning till 6 § 2 mom. 5 punkten i landskapslagen, enligt vilken landskapet ytterligare kan sköta sådana uppgifter inom ordnandet av byggnadstillsynen som överförs från kommunen till landskapet genom avtal med samtliga kommuner inom landskapet och för vars skötsel kommunerna anvisat finansiering till landskapet.

23 §. Beredningen av målen. I landskapsreformen överförs de uppgifter som handhas av förbunden på landskapsnivå till de blivande landskapen och förbunden på landskapsnivå avvecklas. Därför ersätts omnämmandet av förbund på landskapsnivå med landskap.

25 §. Uppgifterna för planeringen på landskapsnivå. Det föreslås att paragrafen ändras så att landskapsöversikten i 1 mom. stryks och ersätts med en landskapsstrategi, om vilken det föreskrivs särskilt i landskapslagen. I 1 mom. stryks också det regionala utvecklingsprogrammet som onödigt och omnämmandet av att bestämmelser om regionala utvecklingsprogram utfärdas särskilt. Dessutom föreslås det att 3 mom., som anger landskapsöversiktens innehåll, upphävs.

26 §. Förbund på landskapsnivå. I landskapsreformen överförs de uppgifter som handhas av förbunden på landskapsnivå till de blivande landskapen och förbunden på landskapsnivå avvecklas. Därför föreslås det att paragrafen upphävs.

27 §. Utarbetande av landskapsplan. Det föreslås att omnämmandet av förbundet på landskapsnivå i 1 mom. ersätts med landskapet. Enligt gällande paragraf ska det när en landskapsplan utarbetas delområdesvis tillsättas ett organ vid förbundet på landskapsnivå för att styra beredningen av planen. Organets medlemmar ska utses av de berörda kommunerna. Enligt det föreslagna 1 mom. ska landskapet och kommunerna inom planområdet tillsätta en samarbetsgrupp för att styra beredningen av planen. Medlemmarna i samarbetsgruppen ska utses av kommunerna i området. Samarbetsgruppen ska tillsättas för att styra inte bara de landskapsplaner som utarbetas etappvis eller delområdesvis utan även de övergripande landskapsplaner som omfattar hela landskapet. Kommunerna inom planområdet ska utse sina medlemmar i samarbetsgruppen. Avsikten är att främja växelverkan mellan landskapet och kommunerna vid utarbetandet av landskapsplanen. Att betona växelverkan vid utarbetandet av landskapsplanen är motiverat i och med att utarbetandet av landskapsplanen överförs från de samkommuner som bildats av kommunerna i området till de självstyrande landskapen. Det är landskapets uppgift att tillsätta en samarbetsgrupp.

28 §. Krav på landskapsplanens innehåll. Enligt 28 § 3 mom. 3 punkten i markanvändnings- och bygglagen är ett innehållskrav att vikt ska fästas vid att arrangemangen för trafik och teknisk service är hållbara med tanke på miljö och ekonomi. Det föreslås att punkten kompletteras med ett omnämmande av att trafiksystemet ska vara fungerande. Detta främjar samordningen av landskapsplanläggningen och trafiksystemplaneringen i landskapet samt gör det möjligt att på ett bättre sätt beakta trafiksystemets funktion i landskapsplanläggningen.

31 §. Godkännande av landskapsplan. I paragrafen ska förbundet på landskapsnivå ändras till landskap.

32. Landskapsplanens rättsverkningar för annan planering och för myndigheternas verksamhet. Enligt 2 mom. ska myndigheterna när de för närvarande planerar åtgärder som gäller områdesanvändningen och beslutar om att vidta dessa åtgärder, beakta landskapsplanen, försöka främja genomförandet av planen och se till att åtgärderna inte försvårar genomförandet av planen. Rättsverkningarna i fråga gäller såväl statliga myndigheter som kommuner. I dagens läge utarbetas och godkänns landskapsplanen av förbunden på landskapsnivå som fungerar som samkommuner, i framtiden av de självstyrande landskapen. Förfarandet med att fastställa landskapsplaner ströks genom den ändring av markanvändnings- och bygglagen (28/2016) som trädde i kraft 1.2.2016. När man dessutom beaktar att främjandet av genomförandet av planen kan medföra betydande ekonomiska förpliktelser för staten

och kommunerna, är det motiverat att skyldigheten att försöka främja genomförandet av landskapsplanen stryks ur 2 mom. Enligt förslaget ska myndigheterna och kommunerna även i fortsättningen när de planerar åtgärder som gäller områdesanvändningen och beslutar om att vidta dessa åtgärder, beakta landskapsplanen och se till att åtgärderna inte försvårar genomförandet av planerna.

33 §. Bygginnskränkning. I 3 mom. ändras förbundet på landskapsnivå till landskap.

47 §. Utarbetande och godkännande av en gemensam generalplan. Uppdraget att utarbeta och godkänna en gemensam generalplan för kommunerna har kunnat anvisas förbunden på landskapsnivå, som fungerar som obligatoriska samkommuner. Enligt den ändring som föreslås i 1 mom. kan utarbetandet och godkännandet av en gemensam generalplan för kommunerna inte ges i uppdrag till landskapen. En för uppgiften lämplig samkommun eller något annat av kommunernas gemensamma organ kan även framöver utarbeta och godkänna en gemensam generalplan.

65 §. Offentligt framläggande av planförslag. I 3 mom. ändras förbundet på landskapsnivå till landskap. Bemyndigandet att utfärda förordning i 4 mom. ändras så att det kompletteras med ett omnämmande av statsrådets förordning.

66 §. Myndigheternas samråd. Enligt det nuvarande 1 mom. ska när en landskapsplan utarbetas kontakt upprätthållas med närings-, trafik- och miljöcentralen och med de ministerier till vars ansvarsområde hör ärenden av nationell betydelse som behandlas i planen. Eftersom närings-, trafik- och miljöcentralerna kommer att avvecklas föreslås det att bestämmelsen ändras så att det när en landskapsplan utarbetas ska upprätthållas kontakt inte bara med ministerierna utan även med de myndigheter till vars ansvarsområde hör ärenden av nationell betydelse som behandlas i planen. Sådana myndigheter är till exempel de statliga trafik-, miljöskydds-, naturskydds- och museimyndigheterna. Paragrafens 2 mom. ändras så att närings-, trafik- och miljöcentralen ersätts med landskapet och de övriga myndigheter till vars ansvarsområde frågan hör. Enligt 3 mom. ska landskapet när en landskapsplan utarbetas upprätthålla kontakt med kommunerna i området och vid behov samråda för att genomföra de kommunala utvecklingsmål som ansluter sig till utarbetandet av landskapsplanen. Landskapet kan samråda med enskilda kommuner eller kommungrupper. Organiseringen av samråd följer nuvarande praxis. Det är motiverat att införa en bestämmelse om organiseringen av samråd i markanvändnings- och bygglagen i och med att utarbetandet av landskapsplanen överförs från förbunden på landskapsnivå som fungerar som samkommuner till de självstyrande landskapen. De kommunala utvecklingsmål som lyfts fram vid samrådet ska i fortsättningen antecknas i en promemoria om samrådet.

67 §. Meddelande om godkännandet och ikraftträdandet av en plan. Det föreslås att paragrafen ändras så att till rubriken fogas ett omnämmande av meddelande om ikraftträdandet och paragrafen kompletteras med de bestämmelser om planer som för närvarande finns i 94 och 95 § i markanvändnings- och byggförordningen och som på grund av sin natur hör till lagnivå. I 1 mom. föreskrivs om informationsskyldigheten som gäller såväl landskapsplaner som general- och detaljplaner. Bestämmelsen motsvarar i övrigt nuläget, men till den fogas de skyldigheter som för närvarande finns i 94 § 2 mom. i markanvändnings- och byggförordningen om att meddelande om beslut om godkännandet av en plan ska sändas också till myndigheterna och att information om beslutet i mån av möjlighet ska ges även i elektronisk form. I 2 mom. föreskrivs om landskapets skyldighet att utan dröjsmål sända ett beslut om godkännande av planen till vissa myndigheter. Bestämmelsen motsvarar i huvudsak det nuvarande 94 § 3 mom. i markanvändnings- och byggförordningen, men omnämmandet av närings-, trafik- och miljöcentralen stryks. Dessutom föreskrivs i momentet om landskapets skyldighet att för kändedom sända en landskapsplan som trätt i kraft till vissa myndigheter. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinnehåll det nuvarande 95 § 1 mom. i markanvändnings- och byggförordningen, men omnämmandet av närings-, trafik- och miljöcentralen stryks. I 3 mom. föreskrivs om kommunens skyldighet att utan dröjsmål delge landskapet ett beslut om godkännande av planen samt en plankarta och en planbeskrivning. Bestämmelsen motsvarar i sak det nuvarande 94 § 1 mom. i markanvändnings- och byggförordningen, men närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskap och skyldigheten att ge en kopia av ingivna utlåtanden och anmärkningar stryks. Dessutom föreskrivs i momentet om kommunens skyldighet att sända en generalplan och en detaljplan som trätt i kraft till vissa myndigheter. Bestämmelsen motsvarar i övrigt det nuvarande 95 § 2 mom. i markanvändnings- och byggförordningen, men skyldigheten att meddela närings-, trafik- och miljöcentralen om planens ikraftträdande stryks.

67 b §. *Utarbetande och godkännande av en havsplan.* Uppgiften att utarbeta en havsplan överförs i samband med regionförvaltningsreformen från förbunden på landskapsnivå till landskapen. Därför ändras förbunden på landskapsnivå till landskap i paragrafen.

67 c §. *Deltagande och utlåtanden.* I 1 mom. ändras förbunden på landskapsnivå till landskap.

67 d §. *Information om en havsplan.* I paragrafen ändras förbunden på landskapsnivå till landskap.

72 §. *Behovet av planering på strandområden.* Enligt det nuvarande 3 mom. kan kommunen efter att ha hört närings-, trafik- och miljöcentralen i sin byggnadsordning anvisa områden som är undantagna från en begränsning enligt 1 mom. av byggande i en strandzon. Eftersom närings-, trafik- och miljöcentralerna kommer att avvecklas föreslås det att den ovannämnda skyldigheten att höra dem stryks.

127 §. *Rivningslov för byggnader.* Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen. Det nya momentet motsvarar i sak 67 § i den nuvarande markanvändnings- och byggförordningen, som på grund av sin natur bör höjas till lagnivå. Samtidigt ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

133 §. *Hörande och utlåtanden.* Enligt 3 mom. i nuvarande paragraf ska om bygglov söks för ett område enligt naturvårdslagen som anges genom förordning av statsrådet och som är av betydelse för naturvårdslagen eller för ett område som i landskapsplanen har reserverats som rekreations- och skyddsområde, närings-, trafik- och miljöcentralens utlåtande inhämtas om ansökan. Enligt förslaget ska ett utlåtande inhämtas av den myndighet som har behörighet i ärendet. Utlåtande ska inhämtas av den statliga naturvårdsmyndigheten. Dessutom ändras bemyndigandet att utfärda förordning i 4 mom. så att det kompletteras med ett omnämnande av statsrådets förordning och med ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser också om inhämtande av utlåtande.

173 §. *Förfarandet vid undantag.* Det föreslås att närings-, trafik- och miljöcentralen stryks ur 3 mom. och förbundet på landskapsnivå ändras till landskap. I 4 mom. ändras den myndighet av vilken utlåtande ska begäras från närings-, trafik- och miljöcentralen till vederbörande myndighet. Vederbörande myndighet beror i varje enskilt fall på vilket av de objekt i 1–3 mom. som undantaget gäller. Vederbörande myndighet är i fråga om varje objekt den myndighet som har behörighet i ärendet. Beroende på fall kan den vara till exempel Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, en annan statlig myndighet eller ett landskap.

174 §. *Undantagsbeslut.* Det föreslås att 4 mom. ändras så att det i fortsättningen är landskapet och inte närings-, trafik- och miljöcentralen som ska delge kommunen ett undantagsbeslut. I motsats till närings-, trafik- och miljöcentralen har landskapet inte behörighet att styra eller övervaka kommunens verksamhet. Att delge landskapet beslut tjänar syftet att uppfölja områdesanvändningen, vilket är landskapets uppgift.

177 §. *Förordnande för uppfyllande av planeringsförpliktelsen.* Det föreslås att paragrafen ändras så att förbund på landskapsnivå i 3 mom. ändras till landskap. Dessutom ändras paragrafen så att vederbörande ministerium i 1, 3 och 5 mom. ersätts med miljöministeriet.

178 §. *Förordnande för uppnående av riksomfattande mål för områdesanvändningen.* Det föreslås att paragrafen ändras så att vederbörande ministerium i 1 mom. ändras till miljöministeriet och förbundet på landskapsnivå i 2 mom. ändras till landskap.

190 §. *Sökande av ändring i andra beslut av en myndighet.* Det föreslås att förbundet på landskapsnivå i 1 mom. ändras till landskap.

191 §. *Besvärsmått i fråga om beslut som gäller godkännande av planer och byggnadsordningar.* Förbund på landskapsnivå i 1 mom. ändras till landskap. Hänvisningen till kommunallagen i 3 mom. ändras så att den stämmer överens med den nya kommunallagen.

192 §. *Besvärsmått i fråga om beslut om bygglov och åtgärdstillstånd samt om tillstånd för miljöåtgärder och rivningslov.* Det föreslås att närings-, trafik- och miljöcentralen i 3 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som tar över ansvaret för ärenden som gäller byggnadsskyddet.

195 §. Myndighetens rättelseuppmaning i planärenden. Enligt paragrafen kan närings-, trafik- och miljöcentralen sedan kommunen godkänt en generalplan eller detaljplan ge kommunen en skriftlig rättelseuppmaning, om planen har utarbetats utan att de riksomfattande målen för områdesanvändningen har beaktats eller annars i strid med lagens bestämmelser och det är förenligt med allmänt intresse att ärendet förs till kommunen för nytt avgörande. Eftersom närings-, trafik- och miljöcentralerna kommer att avvecklas föreslås det att bestämmelsen upphävs.

196 §. Hur beslut som fattats med anledning av rättelseuppmaning inverkar på besvär. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig eftersom 195 § om förfarandet vid rättelseuppmaning i planärenden ska upphävas.

198 §. Delgivning av vissa beslut. Enligt 2 mom. i den nuvarande paragrafen meddelas närings-, trafik- och miljöcentralens beslut i ärenden som gäller förlängning av ett byggförbud för utarbetandet av en generalplan och utfärdande av ett förordnande för fullgörandet av gatuhållningsskyldigheten efter anslag. Det föreslås att bestämmelserna stryks som onödiga.

199 §. Uppföljning av områdesanvändningen. Det föreslås att lagen kompletteras med en ny 199 § om uppföljningen av områdesanvändningen. För närvarande finns bestämmelser om uppföljningen av områdesanvändningen i 2 § i markanvändnings- och byggförordningen. I 1 mom. föreskrivs om miljöministeriets uppgift att svara för uppföljningen av områdesanvändningen. Bestämmelsen motsvarar i huvudsak den uppföljningsuppgift som miljöministeriet för närvarande har enligt 2 § 1 mom. i markanvändnings- och byggförordningen. I 2 mom. föreskrivs om landskapets uppgift att inom sitt område svara för uppföljningen av områdesanvändningens, region- och samhällsstrukturens, den byggda miljöns samt kultur- och naturmiljöns tillstånd och utveckling. Bestämmelsen motsvarar delvis den uppföljningsuppgift som förbundet på landskapsnivå för närvarande har enligt 2 § 3 mom. i markanvändnings- och byggförordningen. Uppföljningen inkluderar bland annat insamling av de beslut som kommunerna ska delge landskapen enligt det föreslagna 174 § 4 mom. Den insamlade uppföljningsinformationen består således till exempel av undantagsbeslut och avgöranden som gäller planeringsbehov som fattats av kommuner inom landskapets område. Momentet kompletteras dessutom med en bestämmelse om att landskapet ska lämna uppföljningsinformationen till miljöministeriet. I 3 mom. föreskrivs om kommunernas uppgift att svara för uppföljningen av områdesanvändningen. Bestämmelsen motsvarar 4 mom. i den nuvarande markanvändnings- och byggförordningen. Dessutom inkluderar det föreslagna 4 mom. ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser om uppföljningen av områdesanvändningen genom förordning av statsrådet.

201 §. Verkställbarheten av ett planbeslut. Landskapsstyrelsen kan enligt det nuvarande 1 mom. efter besvärstidens utgång bestämma att en landskapsplan ska träda i kraft innan den har vunnit laga kraft. Landskapsstyrelsen ändras till landskap. Landskapet kan bestämma vilket organ som har behörighet att utfärda ovannämnda förordnande. Enligt paragrafen kan kommunstyrelsen efter besvärstidens utgång bestämma att en generalplan eller detaljplan innan den har vunnit laga kraft ska träda i kraft för den del av planområdet som besvären inte kan anses gälla. Kommunen ska för närvarande enligt 1 mom. utan dröjsmål delge ändringssökandena och besvärinstansen samt, om beslutet gäller en plan som är föremål för rättelseuppmaning, även närings-, trafik- och miljöcentralen beslutet. Det föreslås att 1 och 2 mom. ändras på det sätt som förutsätts när förfarandet för myndighetens rättelseuppmaning upphävs.

203 §. Ändringar i planer och byggnadsordningar i samband med ändringssökande. I paragrafen ska förbundet på landskapsnivå ändras till landskap.

205 §. Myndigheternas rätt att få upplysningar. Det föreslås att paragrafen ändras så att vederbörande ministerium i 1 mom. ändras till miljöministeriet och omnämmandet av närings-, trafik- och miljöministeriet stryks. Momentet kompletteras dessutom med en bestämmelse om landskapets rätt att utan avgift av kommunerna och andra myndigheter få de upplysningar som dessa innehar och som behövs för den uppföljning som avses i 199 § 2 mom. samt de handlingar som behövs för myndighetsuppgifter enligt denna lag. Det föreslås att kommunen ska ha rätt att utan avgift av landskapet och andra myndigheter få de upplysningar som behövs för områdesplaneringen. Dessutom ändras hänvisningen i 2 mom. till ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser om myndigheternas rätt att få upplysningar genom förordning av statsrådet.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas genom en särskild lag. På de planer som i form av förslag har lagts fram offentligt före ikraftträdandet av denna lag tillämpas 28 § som gällde vid ikraftträdandet.

Genom ändringen av markanvändnings- och bygglagen överförs utarbetandet och godkännandet av landskapsplanen från förbunden på landskapsnivå till de blivande landskapen. Enligt 6 § 11 punkten i landskapslagen (xx/xxxx) hör planeringen av landskapet samt landskapsplanläggningen till landskapets uppgifter.

Enligt 121 § 1 mom. i grundlagen ska kommunernas förvaltning grunda sig på självstyrelse för kommunens invånare. Med stöd av självstyrelsen har kommunerna och förbunden på landskapsnivå beslutanderätt med eget ansvar i planläggningen av sina områden. Eftersom det i propositionen föreslås att ansvaret för landskapsplanläggningen överförs från de obligatoriska samkommunerna som kommunerna bildat i området till de självstyrande landskap som är separata från kommunerna, bör lagstiftningsordningen för propositionen med förslag till ändring av markanvändnings- och bygglagen till dessa delar utvärderas med hänsyn till den kommunala självstyrelsen som garanteras i grundlagen. Utvärderingen bör fokusera på genomförandet av demokratin i landskapsplanläggningen, förhållandet mellan landskapsplanläggningen och kommunplanläggningen samt de föreslagna samarbetsförfarandena i landskapsplanläggningen.

Det högsta beslutande organet inom förbundet på landskapsnivå är landskapsfullmäktige. Representanterna för fullmäktige utses bland medlemskommunerna så att de står i proportion till invånarantalet i förbundets medlemskommuner. Ledamöterna i landskapsfullmäktige ska vara ledamöter i kommunfullmäktige i sina kommuner. De blivande landskapets högsta organ är fullmäktige, till vilka landskapets invånare väljer ledamöter genom allmänna och lika val. Landskapsfullmäktige har samma behörighet som kommunfullmäktige. Godkännandet av landskapsplanen hör till landskapsfullmäktiges behörighet. Således kan det med tanke på genomförandet av demokratin anses godtagbart att landskapsplanläggningen överförs till landskapet.

I landskapsplanen anges principerna för områdesanvändningen och samhällsstrukturen i landskapet och områden som är nödvändiga med tanke på landskapets utveckling. Områdesreserveringar kan anges endast i den mån och med den noggrannhet som behövs med tanke på de riksomfattande målen eller landskapets mål för områdesanvändningen eller för att samordna områdesanvändningen i flera kommuner än en. Landskapsplanen är således i fråga om sin precision och sitt innehåll genom lag begränsad till frågor som inte ingriper i kommunens interna beslutanderätt i områdesplaneringen och genomförandet av den. Inga ändringar föreslås i kommunens beslutanderätt när det gäller general- och detaljplaneringen. Kommunerna bestämmer fortfarande när och var planer ska utarbetas. Landskapsplanen tjänar även i fortsättningen till ledning när generalplaner och detaljplaner utarbetas och ändras och kommunerna ska beakta landskapsplanen och se till att åtgärderna inte försvårar genomförandet av den. Propositionen ändrar således inte förhållandet mellan landskapsplanläggningen och kommunplanläggningen så att den begränsar kommunernas behörighet.

Vid sidan om överföringen av landskapsplanläggningens uppgifter betonas i propositionen kommunernas och landskapets samarbete i landskapsplanläggningen. För beredningen av landskapsplanen ska tillsättas ett organ på landskapsnivå bestående av representanter som utsetts av kommunerna i området. När en landskapsplan utarbetas ska landskapet dessutom upprätthålla kontakt med kommunerna och vid behov samråda för att klarlägga de kommunala utvecklingsmål som ansluter sig till utarbetandet av landskapsplanen.

Med hänvisning till det som nämnts ovan anser regeringen att propositionen med förslag till ändring av markanvändnings- och bygglagen inte gör intrång i kommunernas rätt att bestämma om planläggningen av sina områden i enlighet med 121 § 1 mom. i grundlagen.

1.7.2 Lagen om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov

6 §. Förutsättningar för beviljandet. Det föreslås att 1 mom. 3 punkten ändras så att både den kommun och det landskap där bostadshuset är beläget nämns. För att investeringsunderstöd ska beviljas förutsätts alltså i fortsättningen att antingen den kommun eller det landskap där den byggnad som understöd söks för är eller kommer att vara belägen förordar att understöd beviljas. Positivt eller negativt utlåtande om understöd för ett bostadsprojekt ges av landskapet och inte kommunen när den byggnad som understöd söks för är avsedd för en sådan grupp med särskilda behov vars boendeservice med stöd av socialvårdslagen, lagen om service och stöd på grund av handikapp (380/1987) eller lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda ska ordnas av landskapet. I annat fall ges utlåtandet liksom tidigare av den kommun där byggnaden är belägen. Till exempel i fråga om projekt som gäller

servicehus för minnessjuka äldre eller boendeenheter för personer med utvecklingsstörning ges utlåntagandet i fortsättningen av landskapet, som svarar för ordnandet av boendeservice för dessa grupper. Däremot ges utlåntagandet även framledes av kommunen i fråga om till exempel studentbostadsobjekt, eftersom landskapen inte har något särskilt ansvar för ordnandet av boende för studerande. ARA, myndigheten med ansvar för beviljandet av understödet, kan dock begära ett kompletterande utlåntande av kommunen om ett bostadsprojekt även om det egentliga förordandet ges av landskapet, eller vice versa, såvida det är befogat med tanke på handläggningen av ärendet och bedömningen av de krav som föreskrivs för beviljandet av understödet i lagen om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov. Om det är fråga om till exempel ett bostadsobjekt för personer med utvecklingsstörning, och landskapet ger det egentliga positiva eller negativa utlåntagandet, kan ARA begära ett kompletterande utlåntande av den kommun där objektet är beläget, till exempel om hur byggnaden passar in i den omgivande samhällsstrukturen och den kommunala närservicen. ARA ska beakta synpunkterna i ett kompletterande utlåntande vid beslut om beviljande av understöd, men understöd kan beviljas även om det inte förordas i det kompletterande utlåntagandet.

När landskapet ger ett utlåntande ska samma aspekter beaktas som när kommunen ger ett utlåntande, dvs. särskild uppmärksamhet bör med avseende på den aktuella gruppen med särskilda behov ägnas servicehelheten i området och frågan om bostadsprojektet är motiverat och nödvändigt även på lång sikt. Dessutom kan ARA i sina anvisningar för ansökan om understöd instruera landskapen om vilka aspekter som ska beaktas i utlåntandena. I övrigt är givandet av utlåntanden en del av landskapens ändamålsenlighetsprövning och varje landskap kan ordna utlåntandeförfarandet på det sätt som landskapet anser bäst. Landskapen får också själva besluta om resursfördelningen för förfarandet. Eftersom investeringsunderstöd endast beviljas tillsammans med räntestödslån enligt lagen om räntestöd, och godkännandet av ett lån som räntestödslån enligt lagen om räntestöd förutsätter ett förordande av kommunen, införs bestämmelsen om landskapets behörighet att ge ett förordande även i räntestödslagen.

I övrigt motsvarar paragrafen den gällande lagen.

1.7.3 Lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån

3 §. Fullmakt att godkänna räntestödslån. Det föreslås att 3 mom. ändras så att godkännandet av ett lån som räntestödslån i vissa situationer förutsätter ett förordande av landskapet och inte kommunen. Om ett räntestödslån hör till ett bostadsprojekt enligt lagen om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov, och boendeservicen för den aktuella gruppen hör till landskapets ansvar med stöd av socialvårdslagen, lagen om service och stöd på grund av handikapp eller lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda, ges ett positivt eller negativt utlåntande av det landskap där objektet är beläget, inte av kommunen. Det är också motiverat att be landskapet och inte kommunen om ett utlåntande till exempel när landskapet beslutar att bygga vanliga hyresbostäder som finansieras med räntestödslån och mottagaren av räntestödslånet då är ett landskapsägt bolag. ARA, myndigheten med ansvar för godkännandet av räntestödslån, kan dock begära ett kompletterande utlåntande om ett bostadsprojekt även av kommunen, trots att det egentliga förordandet ges av landskapet, eller vice versa, om det är befogat med tanke på handläggningen av ärendet och bedömningen av de krav som föreskrivs för godkännandet av räntestödslån i lagen om räntestöd. ARA ska beakta synpunkterna i ett kompletterande utlåntande vid beslut om godkännande av räntestödslån, men ett lån kan godkännas som räntestödslån även om det inte förordas i det kompletterande utlåntagandet.

Givandet av utlåntanden är en del av landskapens ändamålsenlighetsprövning och varje landskap kan ordna utlåntandeförfarandet på det sätt som landskapet anser bäst. ARA kan dock i sina anvisningar för ansökan och godkännande av räntestödslån instruera landskapen om vilka aspekter som ska beaktas i utlåntandena. Landskapen får också själva besluta om resursfördelningen för utlåntandeförfarandet. Eftersom investeringsunderstöd som beviljas i samband med räntestödslån också kräver ett förordande av kommunen införs bestämmelsen om landskapets behörighet att ge ett förordande om ett projekt även i lagen om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov.

I övrigt motsvarar paragrafen den gällande lagen.

11 d §. Tillsynen över valet av hyresgäster. Det föreslås att 1 mom. ändras så att tillsynen över att grunderna för val av hyresgäster följs överförs från kommunerna till landskapen till den del det gäller sådana grupper med särskilda behov för vilka ordnandet av boendeservice hör till landskapets ansvar med stöd av socialvårdslagen, lagen om service och stöd på grund av handikapp eller lagen angående

specialomsorger om utvecklingsstörda. I annat fall utövas tillsynen över att grunderna för val av hyresgäster följs liksom tidigare av den kommun där byggnaden är belägen. Till exempel i fråga om servicehus för minnessjuka äldre eller boendeenheter för personer med utvecklingsstörning utövas tillsynen över att grunderna för val av hyresgäster följs i fortsättningen av landskapet, som svarar för ordnandet av boendeservice för dessa grupper. Däremot utövas tillsynen även framledes av kommunen i fråga om till exempel så kallade vanliga hyresbostäder eller studentbostäder. Till den del tillsynsuppgiften övergår till landskapen har de liksom kommunerna rätt att av räntestödslåntagarna kräva de uppgifter som behövs för tillsynen. Vid utövandet av tillsyn ska landskapet se till att alla skyldigheter som föreskrivs i lagen om räntestöd och förordningen om val av hyresgäster iakttas. Landskapet ska alltså se till att sökande till bostäder som är avsedda för grupper med särskilda behov och som finansieras med investeringsunderstöd ställs i företrädesordning utifrån de sökandes bostadsbehov, inkomster och förmögenhet och att även de övriga kraven i förordningen om val av hyresgäster följs. Med detta avses till exempel kravet på att inte välja sökande med så stor förmögenhet att de kan skaffa en bostad som motsvarar behoven utan statligt stöd. Landskapen får ordna tillsynsförfarandet på det sätt de anser bäst och också själva bestämma om resursfördelningen för förfarandet. Med stöd av 2 mom. kan ARA dock allmänt instruera landskapen om hur bestämmelserna om val av hyresgäster i räntestödslagen och förordningen om val av hyresgäster ska tolkas och hur man ska utöva tillsyn över att de följs.

Det föreslås att 2 mom. ändras så att ARA kan ge allmänna anvisningar om iakttagandet av bestämmelserna om val av hyresgäster förutom till kommunerna och låntagarna även till landskapen. Dessutom ändras omnämmandet av Statens bostadsfond till att motsvara gällande reglering, där namnet på myndigheten är Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande lagen.

39 §. Tillsyn. I paragrafen läggs landskapet till de myndigheter som ansvarar för styrningen och övervakningen av efterlevnaden av räntestödslagen. Landskapets styrnings- och övervakningsbefogenheter anknyter till tillsynen över att grunderna för valet av hyresgäster följs enligt 11 d §, och landskapet har på samma sätt som miljöministeriet, ARA, Statskontoret och kommunerna rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de handlingar som behövs för tillsynen. Landskapet kan på samma sätt som de övriga myndigheter som anges i paragrafen ålägga låntagaren att ge in handlingarna till inspektören för inspektion.

Dessutom ändras omnämmandet av Statens bostadsfond till att motsvara gällande reglering, där namnet på myndigheten är Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande lagen.

1.7.4 Aravabegränsningslagen

4 d och 23 §. Det föreslås att paragraferna ändras på motsvarande sätt som 11 d och 39 § i lagen om räntestöd. Därmed är tillsynen över grunderna för val av hyresgäster likadan för aravalåntagarna som för räntestödslåntagarna.

1.7.5 Lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen

4 §. Myndigheter. I paragrafens 2, 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

5 §. Landskapets uppgifter. I paragrafens rubrik samt i 1, 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Det föreslås även ändringar i paragrafen som grundar sig på att ministerierna i och med att uppgifterna övergår till landskapet inte har någon direkt styrningsbehörighet i fråga om landskapen. Dessutom avser ändringarna att klarlägga planeringshelheten och ansvaret för uppgifterna. Därtill föreslås det att ett bemyndigande att utfärda förordning tas in i 4 mom.

Uppgifterna i anslutning till vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen ingår nu delvis i regleringen på förordningsnivå. Eftersom landskap med självstyre i enlighet med 121 § 4 mom. och 80 § 1 mom. i grundlagen endast kan anvisas uppgifter genom en bestämmelse på lagnivå föreslås det att de uppgifter som nu ingår i statsrådets förordningar flyttas till lagen.

Enligt förslaget stryks i 1 mom. 9 punkten uppgiften att fullgöra andra uppgifter som ålagts av miljöministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet med avseende på vattenvårdsförvaltningen.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna som underlyder ministerierna har kunnat anvisa uppgifter genom separata ålägganden, men uppgifter för självstyrande landskap ska regleras på lagnivå. Den föreslagna punkten föreskriver om landskapets skyldighet att för egen del bereda åtgärdsprogrammet och följa genomförandet av det. Som en av uppgifterna i anslutning till vattenvårdsförvaltningen sköter landskapen även vidtagandet av åtgärderna i åtgärdsprogrammen. Uppgiften motsvarar det rådande rättsläget. Skyldigheten att följa genomförandet av vattenvårdsförvaltningens åtgärdsprogram grundar sig på skyldigheten att lägga fram en interimrapport om genomförandet av åtgärdsprogrammet enligt artikel 15.3 i ramdirektivet för vatten. Varje vattendistrikt ska inom tre år efter offentliggörandet av en förvaltningsplan eller uppdatering av planen lägga fram en interimrapport med en beskrivning av hur långt genomförandet av åtgärdsprogrammet har framskridit.

Till 1 mom. fogas en ny 10 punkt som reglerar uppgiften att bedöma betydelsen för miljömålen av en tillfällig försämring av vattenstatusen till följd av sådana exceptionella naturförhållanden eller exceptionella olyckor som avses i 21 § 3 mom. Nuvarande bestämmelser om uppgiften finns i 14 e § i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen (1040/2006). Uppgifter för självstyrande landskap ska regleras på lagnivå.

Det föreslås också att en ny 11 punkt fogas till 1 mom. Enligt den punkten ska landskapen försäkra sig om att sådana avvikelser som avses i 21 § 3 mom. eller i 22–25 § inte förhindrar eller äventyrar uppnåendet av miljömålen enligt 21 § 1 mom. i andra vattenförekomster inom samma vattenförvaltningsområde eller står i konflikt med kraven eller målen i den övriga miljölagstiftningen. Nuvarande bestämmelser om uppgiften finns i 14 f § i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen. Uppgifter för självstyrande landskap ska regleras på lagnivå.

Till 1 mom. fogas en ny 12 punkt enligt vilken landskapet för egen del ska sammanställa de uppgifter som avses i punkterna 1–11 och lagra dem i datasystemet för miljövärdsinformation. Landskapet ska lagra de uppgifter som avses i punkterna när uppgifterna har sammanställts. Typiskt för förfarandet är att uppgifter lagras efter att de olika arbetsfaserna har slutförts. Etappvis lagring av uppgifter gör arbetet smidigare och effektivare både inom enskilda landskap och i samarbetet mellan landskapen. I och med att uppgifterna lagras i datasystemet blir de tillgängliga för miljöministeriet, jord- och skogsbruksministeriet och Finlands miljöcentral. Uppgifterna rapporteras elektroniskt till EU-kommissionen via datasystemen för miljövärdsinformation. De föreslagna ändringarna motsvarar det rådande rättsläget och är nödvändiga för tydlighetens skull.

Till 1 mom. fogas en ny 13 punkt enligt vilken landskapet för egen del ska sköta de uppgifter som avses i denna lag samt det nödvändiga samarbetet inom internationella vattenförvaltningsområden. Nuvarande bestämmelser om uppgiften finns i 6 § i statsrådets förordning om vattenförvaltningsområden (1303/2004).

Till 1 mom. fogas också en ny 14 punkt, enligt vilken landskapet i samarbete med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljövrdsmyndigheten såsom ett led i granskningen av åtgärdsprogrammet ska granska de åtgärder inom förhandstillsynen som vidtas i enlighet med andra lagar och som påverkar vattnens tillstånd, och vid behov framföra att de uppdateras. De viktigaste åtgärderna inom förhandstillsynen som avses i den punkten är tillstånd som beviljas med stöd av miljöskyddslagen (527/2014) och vattenlagen (587/2011) samt andra myndighetsålägganden som påverkar vattnens tillstånd. Med andra myndighetsålägganden avses i miljöskyddslagen bland annat ålägganden som utfärdas med stöd av anmälningsförfarandet (122 §), beslut och förelägganden om sanering av mark eller grundvatten (136 och 137 §), förelägganden i samband med tvångsmedel (175, 176 och 180 §) samt kommunala miljöskyddsbestämmelser (222 §). Andra åtgärder inom förhandstillsynen i vattenlagen är bland annat bestämmelserna om undantag från skyddet av vissa typer av vattennatur (2 kap. 11 §), plan för fullgörande av fiskevårdsskyldighet (3 kap. 15 §), beslut om avhjälpan av naturskador (14 kap. 6 §), tvångsutförande (14 kap. 8 §) eller beslut om åtgärder för avvärjande av fara (18 kap. 4 §). Samarbetet stöder uppgörandet av uppföljningsprogrammet och bedömningen av de grundläggande åtgärderna i åtgärdsprogrammet, då det varit nödvändigt att dokumentera vilken belastningsnivå inklusive byggande i vattendrag och reglering i vattenavrinningsområden som är motiverad när åtgärderna inom förhandstillsynen granskas. Nuvarande bestämmelser om uppgiften finns i 24 § i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen.

Enligt förslaget reglerar 2 mom. landskapets uppgifter med avseende på havsvårdsförvaltningen inom sitt verksamhetsområde. Enligt förslaget stryks i 4 punkten i momentet skyldigheten att fullgöra andra uppgifter som ålagts av miljöministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet med avseende på

havsvårdsförvaltningen. Dessutom förtydligas punkten så att det är landskapets uppgift att för egen del bereda havsförvaltningsplanen och genomföra dess åtgärdsprogram.

Till 2 mom. fogas också en ny 5 punkt, som reglerar uppgiften att för egen del sammanställa de uppgifter som avses i punkterna 1–4 och lagra dem i datasystemet för miljöförvaltningen inom den tidsfrist som anges i statsrådets förordning om havsvårdsförvaltningen (980/2011).

Vidare fogas till 2 mom. en ny 6 punkt, enligt vilken landskapet har till uppgift att i samarbete med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten granska de åtgärder inom förhandstillsynen som vidtas i enlighet med andra lagar och som påverkar den marina miljöns tillstånd, och vid behov framföra att de uppdateras. Med åtgärder inom förhandstillsynen i den punkten avses samma åtgärder som i 1 mom. 14 punkten, och dessutom förhandstillsynsåtgärder i enlighet med havsskyddslagen (1415/1994). Förhandstillsynsåtgärder enligt havsskyddslagen är bland annat tillstånd till deponering av muddermassa (9 §), tillstånd till konstruktioner i havet (10 §), tillstånd till utforskning och nyttjande av havsbotten och dess inre (11 §) eller myndighetsförelägganden i anslutning till tvångsmedel (14 §). I granskningen av åtgärder inom förhandstillsynen som påverkar den marina miljöns tillstånd kan i tillämpliga delar även beaktas de förhandstillsynsåtgärder som avses i miljöskyddslagen för sjöfarten (1672/2009).

Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. enligt vilket närmare bestämmelser om de uppgifter för behöriga myndigheter som avses i paragrafen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §. *Förutsättningar för samarbete mellan landskapen och statsrådets förordning om vattenförvaltningsområden.* Det föreslås att statsrådets bemyndigande att utfärda förordning om den samordnande närings-, trafik- och miljöcentralen stryks i paragrafen. I paragrafen föreskrivs om förutsättningarna för samarbete mellan landskapen på det sätt som anges i 80 § i grundlagen. Det är nödvändigt att föreskriva om förutsättningarna för samarbete för att trygga jämlikheten enligt 6 § i grundlagen.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att landskapen ska samarbeta inom vattenförvaltningsområdena vid bedömningen av vattnens status, uppställandet av miljömål, uppgörandet av tidtabellen för arbetsprogrammet för vattenvårdsförvaltningen och beredningen av förvaltningsplanen, identifieringen av de centrala frågorna i vattenvårdsförvaltningen, upprättandet av förvaltningsplanen och åtgärdsprogrammen, upprättandet av övervakningsprogrammet samt ordnandet av vattenvårdsförvaltningen på ett nationellt jämförbart och enhetligt sätt. Med upprättande av övervakningsprogrammet avses samordning av de övervakningsprogram som landskapen upprättat till ett övervakningsprogram för vattenförvaltningsområdet. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att man genom ett enhetligt förfarande kan ta fram en mångsidig och pålitlig helhetsbild av vattnens status och åtgärdernas effekter inom varje vattenförvaltningsområde. Ett enhetligt förfarande ger möjlighet att ta fram högkvalitativa och enhetliga förvaltningsplaner som fyller kraven i EU:s ramdirektiv om vatten och i den nationella lagstiftningen. Dessutom avser bestämmelsen att säkerställa en konsekvens i förvaltningsplanerna och åtgärdsprogrammen för de olika vattenförvaltningsområdena.

I en nationellt jämförbar vattenförvaltning bör särskild vikt läggas vid att vattnens status och avvikelserna från målen för vattnens status bedöms och att åtgärderna dimensioneras på ett enhetligt sätt, vilket garanterar att verksamhetsutövarna behandlas jämlikt.

I 2 mom. föreskrivs att landskapen ska samordna tidtabellen och innehållet i planeringen av vattenvårdsförvaltningen per vattenförvaltningsområde och mellan vattenförvaltningsområdena. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att förfarandet genomförs på ett ändamålsenligt sätt enligt en enhetlig tidtabell inom och mellan vattenförvaltningsområdena, så att man på riksplaneln kan följa de tidtabeller som grundar sig på EU:s ramdirektiv om vatten.

Paragrafens 3 mom. inkluderar ett bemyndigande att utfärda förordning, enligt vilket närmare bestämmelser om förutsättningarna för samarbete mellan landskapen utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §. *Karakterisering av vatten.* Det föreslås att uppgifterna i passiv form ändras till aktiv form för att tydliggöra att de hör till landskapen. Enligt rådande rättsläge hör uppgifterna för närvarande till närings-, trafik- och miljöcentralerna. Förslaget om ändring av verbformen grundar sig på god

författningsteknik och på kraven i 80 § 1 mom. och 121 § 4 mom. i grundlagen om att uppgifter som hör till självstyrande regioner ska regleras tydligt i lag.

Paragrafen preciseras till den del att landskapet utöver att dela in ytvattnen i typer även ska ange läget och gränserna för dem. I fråga om grundvattnen anger landskapet också läget och gränserna för viktiga och andra grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning, samt den allmänna karaktären hos mark- och berggrunden i grundvattenområdena. Skyldigheten att utöver grundvattnen även ange läget och gränserna för ytvattnen grundar sig på EU:s ramdirektiv om vatten. Nuvarande bestämmelser om uppgiften finns i 3 § i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen.

8 §. *Klassificering av vattnens status.* Det föreslås att uppgifterna i passiv form i 1 mom. ändras till aktiv form för att tydliggöra att de hör till landskapen. Enligt rådande rättsläge hör uppgiften för närvarande till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

9 §. *Övervakning.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Det föreslås dessutom att 2 mom. ändras till aktiv form för att tydliggöra att uppgiften hör till landskapet. När landskapet upprättar ett övervakningsprogram ska hänsyn tas till den kontroll som hör till verksamhetsutövarna enligt någon annan lag. Ordalydelsen syftar också till att klarlägga att vattenförvaltningsrådets övervakningsprogram sammanställs av kontroller av förpliktelser som ansluter sig till tillstånden och av den övervakning som landskapet ordnar. Därtill ska uppgifter samlas från forskningsinstitutens undersökningar och till exempel kontroller av vattenkvaliteten i anslutning till vattenförbrukningen, såsom för närvarande.

10 a §. *Avgränsning av grundvattenområden.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

10 b §. *Klassificering av grundvattenområden.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

10 c §. *Ändring av gränserna för och klassificeringen av grundvattenområden.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

10 d §. *Beredning av avgränsning och klassificering av grundvattenområden.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 1 mom. ändras begäran om utlåtande av landskapsförbundet till begäran om utlåtande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I och med den föreslagna ändringen får Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet möjlighet att yttra sig om avgränsningen och klassificeringen av grundvattenområden.

10 f §. *Beredning av skyddsplaner för grundvattenområden.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 1 mom. ändras begäran om utlåtande av regionförvaltningsverket till begäran om utlåtande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. De tillstånds- och tillsynsärenden som hör till regionförvaltningsverkets uppgifter avses i regionförvaltningsreformen övergå till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. *Förvaltningsplan.* Uppgifterna i passiv form i 1 mom. ändras till aktiv form för att tydliggöra att de hör till landskapet. Ändringen avser också klargöra att landskapen i samarbete ska upprätta en förvaltningsplan för vattenförvaltningsområdet. Enligt rådande rättsläge hör uppgiften för närvarande till närings-, trafik- och miljöcentralerna. Landskapen ska utarbeta en förvaltningsplan för vattenförvaltningsområdet som redogör för de aspekter som nämns i punkterna under momentet. Kraven på förvaltningsplanens innehåll anges i ramdirektivet för vatten.

I 1 mom. 6 punkten ändras omnämmandet av redogörelsen om mellanstatliga underhandlingar som ska ingå i förvaltningsplanen. Enligt den föreslagna punkten ska planen i stället inkludera en redogörelse om samarbetet mellan behöriga myndigheter inom internationella vattenförvaltningsområden. Samarbetet inom internationella vattenförvaltningsområden regleras dessutom genom gränsvattenavtal.

Till 1 mom. fogas också en ny 7 punkt, enligt vilken förvaltningsplanen ska inkludera ett sammandrag av de åtgärdsprogram som avses i 12 § med vilka miljömålen för vattenvårdsförvaltningen uppnås. Syftet med den föreslagna punkten är att tydliggöra att ett sammandrag av de åtgärder som ingår i åtgärdsprogrammen ska fogas till förvaltningsplanen.

Det föreslås att 3 mom. ändras så att en miljörapport ska läggas fram i förvaltningsplanen. Syftet med ändringen är att precisera att miljörapporten inte är en separat del av förvaltningsplanen utan ingår i den. Dessutom inkluderar momentet en informativ hänvisning om att upprättandet av miljörapporten regleras i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005). Syftet är att framhäva att upprättandet av miljörapporten ska följa det förfarande som föreskrivs i den lagen.

I 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapen. Annan behövlig information som myndigheterna förfogar över ändras till annan information som myndigheterna förfogar över och som är nödvändig för vattenvårdsförvaltningen. Avsikten med ändringen är att framhäva att landskapens tillgång till uppgifter inte är behovsprövad utan att uppgifterna ska vara nödvändiga för vattenvårdsförvaltningen.

12 §. *Åtgärdsprogram*. Uppgifterna i passiv form i 1 mom. ändras till aktiv form för att tydliggöra att de hör till landskapet. Enligt rådande rättsläge hör uppgifterna för närvarande till närings-, trafik- och miljöcentralerna. Åtgärdsprogrammet kan utarbetas så att det gäller ett eller flera avrinningsområden. Förvaltningsplanen ska bifogas ett sammandrag av åtgärderna inom vattenförvaltningsområdet. Ändringen syftar till att klargöra att man för avrinningsområdena ska utarbeta åtgärdsprogram och av dem sammanställa ett sammandrag för förvaltningsplanen. Då används inte längre samma begrepp om åtgärdsprogrammen och sammandraget.

Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. enligt vilket nya eller reviderade åtgärder ska vidtas inom loppet av tre år efter det att åtgärdsprogrammet eller revideringen av det har slutförts. Skyldigheten att inleda åtgärderna inom den angivna tidsfristen regleras artikel 11.8 i ramdirektivet för vatten. Nu föreslås det att uppgiften flyttas till lagen, så att det tydligare framgår av den nationella lagstiftningen att tidtabellen för inledandet av åtgärder ska följa ramdirektivet för vatten. Ansvar för åtgärderna fördelas i programmet och landskapet ska för egen del se till att åtgärderna inleds och följa deras genomförande inom sitt område på det sätt som föreskrivs i 5 § 1 mom. 9 punkten.

13 §. *Beredningen av förvaltningsplanen*. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 1 mom. föreskrivs enligt förslaget att landskapen inom den angivna tidsfristen för förvaltningsplanen ska utarbeta och offentliggöra de beredningsunderlag som anges i styckena. Syftet med ändringen är att klarlägga att paragrafen fastställer tidtabellen för både upprättandet av arbetsdokumenten och för offentliggörandet av dem. Formen för offentliggörande regleras inte, och dokumenten kan till exempel publiceras elektroniskt. Skyldigheten att inom den angivna tidsfristen offentliggöra de beredningsunderlag som avses i styckena härrör från ramdirektivet för vatten, vars artikel 14.1 anger att beredningsunderlagen ska offentliggöras för varje vattendistrikt inom den angivna tidtabellen.

Det föreslås att 1 mom. 3 punkten ändras så att den gäller utkast till förvaltningsplan och åtgärdsprogram som behandlats i styrgruppen. Syftet med ändringen är att precisera att stycket i momentet gäller utkast till förvaltningsplan och åtgärdsprogram som behandlats och samordnats i styrgruppen i enlighet med 14 § 3 mom. Dessutom tidigareläggs tidsfristen för att utarbeta och offentliggöra dessa utkast så att de ska vara gjorda minst 15 månader innan planperioden börjar. Beredningstidtabellen för utkastet har utifrån de två tidigare planperioderna konstaterats vara alltför stram, varför man ansett det nödvändigt att tidigarelägga tidsfristen med tre månader.

Enligt 2 mom. ska landskapen lämna in ett utkast till den förvaltningsplan som avses i 11 § till miljöministeriet fyra månader innan följande planperiod börjar, så att utkastet kan lämnas över till statsrådet för behandling. Dessutom ska landskapen lämna in åtgärdsprogrammen till miljöministeriet. Nuvarande bestämmelser om inlämnandet av utkastet till förvaltningsplan till miljöministeriet finns i 16 § 2 mom. som enligt förslaget ska upphävas, men eftersom en tidsfrist enligt förslaget ska anslutas till inlämnandet har det med tanke på konsekvensen ansetts nödvändigt att flytta dem till 13 §. Syftet med den föreslagna tidsfristen på fyra månader är att säkerställa att utkastet till förvaltningsplaner lämnas in till miljöministeriet inom en sådan tidsfrist att statsrådet hinner godkänna förvaltningsplanerna innan följande planperiod börjar.

Med stöd av 3 mom. kan närmare bestämmelser om de tidsfrister som ska iaktas i förfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §. *Samarbete vid beredningen av förvaltningsplanen.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. För styrgruppens verksamhet svarar enligt 2 mom. landskapen i stället för den samordnande närings-, trafik- och miljöcentralen.

Enligt 3 mom. ska utkastet till förvaltningsplan för vattenförvaltningsområdet behandlas och samordnas av styrgruppen, i stället för enligt gällande 16 § 1 mom. Det är motiverat att flytta styrgruppens uppgift till denna paragraf så att lagstiftningen är konsekvent.

I och med ändringen blir det nuvarande 3 mom. paragrafens 4 mom.

15 §. *Deltagande och information.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Dessutom förtydligas och kompletteras paragrafen. Därtill föreslås det att man ska frångå kungörelse i tidningar för att lätta på förfarandet och övergå till elektronisk information.

På samma sätt som för närvarande ska landskapet i enlighet med 1 mom. ge alla möjlighet att ta del av beredningsunderlagen för förvaltningsplanen samt bakgrundshandlingarna till dem och ge alla tillfälle att framföra sina åsikter om dem skriftligt eller elektroniskt under sex månader. Landskapen ska dessutom begära behövliga utlåtanden.

I 1 mom. föreslås en förtydligande ändring enligt vilken bestämmelser om beredningsunderlagen och tidtabellerna för förfarandet finns i 13 §. Genom ändringen klarläggs att man inom den i 13 § angivna tidtabellen ska ge alla möjlighet att bli hörda under sex månader i fråga om de beredningsunderlag som specificeras i 13 §.

Bestämmelser om tidsfristen på sex månader för framläggandet och möjligheten för allmänheten att framföra sin åsikt finns för närvarande i 27 § i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen, men i syfte att förenhetliga och förenkla lagstiftningen har man ansett det motiverat att bestämma om tidsfristen på lagnivå vid sidan av de övriga bestämmelserna om saken. I artikel 14.2 i ramdirektivet för vatten förpliktas medlemsstaterna att anslå en tid av minst sex månader för skriftliga kommentarer om beredningsunderlagen för förvaltningsplaner inom tidtabellen för deras offentliggörande.

Det föreslås att 2 mom. ändras så att landskapet utöver det som anges i 1 mom. ska lämna information om framläggande av de handlingar som avses i 1 mom. till de berörda kommunerna i sitt område för offentliggörande på det sätt som föreskrivs i 108 § i kommunallagen (410/2015) samt vid behov informera om framläggandet på annat sätt. Enligt 108 § i kommunallagen ska kommunala tillkännagivanden göras kända genom att de offentliggörs i det allmänna datanätet, om inte något annat följer av sekretessbestämmelserna, samt vid behov på något annat sätt som kommunen har fattat beslut om. Ett tillkännagivande ska finnas i det allmänna datanätet den tid som föreskrivs för framförande av åsikter i datanät, dvs. sex månader. Förfarandet motsvarar förfarandet i lagen om hanteringen av översvämningsrisker (620/2010) gällande utkast till förvaltningsplan och bakgrundshandlingar. Dessutom föreslås 2 mom. innehålla bestämmelser om att beredningsunderlagen och deras bakgrundshandlingar ska läggas fram för påseende även i kommunerna i området samt publiceras elektroniskt, och att alla ska beredas möjlighet att framföra sin åsikt om dem skriftligt eller elektroniskt under sex månader. Ändringen syftar till att klarlägga att beredningsunderlagen även ska hållas framlagda i kommunerna och att tidsfristen på sex månader även gäller framläggandet.

Paragrafens 3 mom. anger som för närvarande att bestämmelser om beredningsunderlags och bakgrundshandlingars offentlighet finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

16 §. *Behandlingen av förvaltningsplanen.* Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig, eftersom det materiella innehållet regleras i de föreslagna 13 och 14 §. I 13 § föreskrivs om beredningen av förvaltningsplanen och i 14 § om samarbetet i beredningen av förvaltningsplanen.

17 §. *Godkännande av förvaltningsplaner.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Landskapet ska vidarebefordra informationen om att en förvaltningsplan godkänts till kommunerna i sitt område för att offentliggöras på det sätt som föreskrivs i 108 § i kommunallagen. Informationen om att förvaltningsplanen godkänts ska finnas i det allmänna datanätet under den tid som i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs för sökande av ändring, dvs. 30 dagar utöver dagen för offentliggörande. Dessutom ska landskapet lämna informationen till de myndigheter som har hörts tidigare under beredningen av ärendet. Den förvaltningsplan som gäller kommunens område ska finnas till påseende i kommunen. I och med ändringen behöver man inte längre separat kungöra godkännandet av en förvaltningsplan på kommunens anslagstavla eller i tidningar.

I 3 mom. anges vidare att miljöministeriet publicerar de av statsrådet godkända förvaltningsplanerna i elektronisk form. Vid publiceringen iakttas även vad som föreskrivs om myndigheters planer och program i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning.

22 §. *Konstgjorda eller kraftigt modifierade vattenförekomster.* Uppgifterna i passiv form i paragrafen ändras till aktiv form för att tydliggöra att de hör till landskapet. Enligt rådande rättsläge hör uppgifterna till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

26 a §. *Havsvårdsförvaltningen.* I 3 mom. ändras respektive närings-, trafik- och miljöcentral till landskapen. Det föreslås att omnämmandet av bestämmelser om de samordnande närings-, trafik- och miljöcentralerna utfärdas särskilt ska strykas. Avsikten är att landskapen självständigt ska bestämma om hur de genomför sitt samarbete i praktiken. Momentet ändras så att förutsättningarna för samarbete mellan landskapen regleras särskilt i 26 1 §. Dessutom anger momentet att landskapens interna regionala samarbete och interaktion genomförs i sådana samarbetsgrupper som avses i 14 § 1 mom. Ändringen motsvarar rådande rättsläge och är nödvändig med tanke på det regionala samordnandet av vattenvården och havsvården.

26 f §. *Havsförvaltningsplanens åtgärdsprogram.* I paragrafen görs de tekniska ändringar av myndigheten som krävs i och med regionförvaltningsreformen. Dessutom föreslås att 2 mom. blir 1 mom., varvid det nuvarande 1 mom. blir 2 mom. Syftet är att tydliggöra uppgiftsfördelningen mellan ministeriet och landskapet i fråga om havsvården.

I 1 mom. föreskrivs att miljöministeriet ska upprätta ett åtgärdsprogram som innefattar de regionala och nationella åtgärder som krävs för att uppnå och bevara en god status i den marina miljön. Syftet med ändringen är att framhäva att det uttryckligen är miljöministeriet som, i samarbete med jord- och skogsbruksministeriet samt kommunikationsministeriet, sammanställer åtgärdsprogrammet för den riksomfattande havsvården. Med regionala åtgärder avses åtgärder som landskapet tar fram inom sitt område och med nationella åtgärder sådana åtgärder som sammanställts på riksnivå utifrån geografiska grunder, per sektor eller per tema.

I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Landskapets uppgift enligt bestämmelsen preciseras så att landskapet inom sitt område tar fram åtgärder för uppnåendet av de miljömål som ställts upp i havsförvaltningsplanen. Syftet med ändringen är att precisera att landskapets medverkan i upprättandet av havsförvaltningsplanen uttryckligen gäller landskapets område. Dessutom föreslås det att momentet ändras så att åtgärderna kan utarbetas så att de gäller en eller flera delar av havsvattnen och att åtgärdernas verkningar ska granskas också för det havsområde som ligger utanför Finlands ekonomiska zon samt i samarbete med tillståndsmyndigheten med avseende på de förhandsövervakningsåtgärder som vidtagits i enlighet med andra lagar och som påverkar den marina miljön. De förhandsövervakningsåtgärder som avses i paragrafen är de åtgärder som påverkar den marina miljön och som anges i 5 § 1 mom. 14 punkten och 2 mom. 6 punkten. Ändringarna i momentet avser precisera att landskapen inom sina områden ska ta fram åtgärder som senare sammanställs till ett enda åtgärdsprogram som omfattar hela havsområdet.

26 j §. *Deltagande och information.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

26 1 §. *Förutsättningar för samarbete mellan landskapen och statsrådets förordning om havsvårdsförvaltningen.* Bemyndigandet att utfärda förordning om de samordnande närings-, trafik- och miljöcentralerna i 1 mom. 6 punkten stryks, eftersom avsikten är att landskapen självständigt ska bestämma om hur de genomför sitt samarbete i praktiken. Punkten ändras så att närmare bestämmelser om förutsättningarna för samarbete i landskapen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Det föreslås att 2 mom. ska innehålla bestämmelser om att landskapen ska samarbeta vid fastställandet av vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön, bedömningen av det nuvarande tillståndet, uppställandet av miljömålen, utarbetandet och genomförandet av övervakningsprogrammet, sammanställandet och genomförandet av åtgärderna, uppgörandet av havsförvaltningsplanen och havsförvaltningen på ett nationellt jämförbart och enhetligt sätt. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att även om varje landskap för egen del bereder en havsförvaltningsplan och genomför dess åtgärdsprogram bygger all verksamhet på övergripande information om den marina miljön och siktar mot en nationellt enhetlig havsförvaltningsplan med åtgärdsprogram som fyller kraven i EU:s ramdirektiv om en marin strategi.

I 3 mom. föreskrivs att landskapen för egen del ska samordna tidtabellen och innehållet i havsvårdsplaneringen. Även denna bestämmelse bygger på målet att få till stånd en nationellt jämförbar och enhetlig havsförvaltningsplan.

28 a §. Samråd. Det föreslås att paragrafen ska innehålla bestämmelser om ett nytt samrådsförfarande mellan landskapet och staten. I och med att vattenvårds- och havsvårdsuppgifterna övergår till de självstyrande landskapen är det nödvändigt att reglera samarbetsförfarandet mellan staten och landskapet.

I 1 mom. föreskrivs om samråd som ordnas av miljöministeriet tillsammans med landskapet. Samråd kan hållas mellan ministeriet och ett eller flera landskap. Samrådet gäller planeringen och genomförandet av vatten- och havsvården. Vid behov ordnas samråd i samarbete med de övriga ministerierna som styr och följer genomförandet av denna lag inom sina verksamhetsområden, dvs. jord- och skogsbruksministeriet och kommunikationsministeriet. Samråd kan ordnas i olika skeden av planeringen och genomförandet.

Enligt 2 mom. säkerställs genom samrådet att planeringen och genomförandet av vatten- och havsvården görs på ett nationellt enhetligt sätt. Med enhetlighet avses både förfarandet och innehållet i planeringen och genomförandet. Nationell enhetlighet behövs särskilt för att fullgöra de skyldigheter som härrör från EU-lagstiftningen, så att man kan ta fram högkvalitativa vatten- och havsvårdsplaner och trygga likabehandlingen av olika aktörer i olika landskap. Tidtabellen för planeringen av vatten- och havsvården grundar sig på EU-direktiv, och därför är det viktigt att de olika faserna i planeringen och genomförandet realiserar i rätt tid och inom en nationellt enhetlig tidtabell.

Samrådet ska gälla skötseln och samordningen av de viktigaste uppgifterna enligt lagen. Viktiga uppgifter inom vatten- och havsvården är bland annat att ställa upp miljömål och att vidta åtgärder. Dessutom ska samrådet ta upp skötseln av de uppgifter som åläggs landskapen i 5 § 1 och 2 mom. Samrådet kan också behandla uppgifter enligt 13 och 15 §. Bestämmelsen om samordning avser både innehållet i uppgifterna och tidsmässig samordning av förfarandet.

Paragrafens 3 mom. innehåller ett bemyndigande för statsrådet att utfärda förordning med närmare bestämmelser om innehållet i och tidtabellen för samråd.

28 b §. Föreläggande att fullgöra de skyldigheter som gäller vattenvården och havsvården. Till lagen fogas enligt förslaget en ny 28 b § om ett nytt administrativt tvångsmedel. Den nya paragrafen anses nödvändig eftersom uppgifterna inom vattenvården och havsvården övergår från statliga myndigheter till landskapen, och lagen inte tidigare inkluderat administrativa tvångsmedel. Planeringssystemen för vattenvården och havsvården grundar sig på den EU-lagstiftning som omfattar ålägganden som är bundna till en tidsfrist. Om åläggandena inte fullgörs inom utsatt tid och enligt bestämmelserna i EU-lagstiftningen kan Finland åläggas påföljder för förseelse, inklusive ekonomiska sanktioner. Den centrala avsikten med bestämmelsen är att det styrande ministeriet kan ålägga landskapet att sköta sina skyldigheter och på så sätt försäkra sig om att EU-lagstiftningen följs på nationell nivå.

I 1 mom. föreskrivs om det styrande ministeriets möjlighet att fastställa en tidsfrist inom vilken landskapet ska fullgöra sina skyldigheter, om landskapet inte skött sina uppgifter enligt lag.

I 2 mom. föreskrivs att förhandlingar ska föras med landskapet innan ett föreläggande enligt 1 mom. meddelas. Ett utlåtande i ärendet ska också begäras av landskapet. Både förhandlingen och begärandet om utlåtande stöder interaktionen mellan det styrande ministeriet och landskapet och tryggar landskapets möjligheter att delta.

I 3 mom. föreskrivs att det styrande ministeriet inom sitt eget ansvarsområde kan ålägga landskapet att följa föreläggandet vid äventyr att ett åläggande som försummats utförs på den försumliges bekostnad, om föreläggandet enligt 1 mom. inte följs. Avsikten är att det styrande ministeriet kan förstärka sitt föreläggande till landskapet.

I 4 mom. föreskrivs att man i ärenden som gäller hot om tvångsutförande i övrigt ska iaktta vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

1.7.6 Lagen om friluftsliv

4 §. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

11 §. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

12 §. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

14 §. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

29 §. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

1.7.7 Lagen om specialskydd för Kyro älv

4 §. I paragrafen anvisas statens uppgift landskapet Södra Österbotten.

1.7.8 Lagen om skyddande av byggnadsarvet

4 §. Myndigheter. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

5 §. Inledande av ett ärende. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i 2 mom. landskapsförbundet till landskapet.

6 §. Förbud mot äventyrande av byggnadsarvet. I 1, 2 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

7 §. Hörande av parterna samt utlåtanden. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i 2 mom. landskapsförbundet till landskapet.

9 §. Skyddsbeslut. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Överlåtelse av en byggnad som ägs av staten. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

12 §. Anmälan om skydd. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

16 §. Beviljande och utbetalning av bidrag. Enligt gällande 1 mom. är det närings-, trafik- och miljöcentralerna samt Museiverket som beviljar de statsbidrag som avses i paragrafen. De bidrag för vård av byggnadsarvet som beviljas av närings-, trafik- och miljöcentralerna finansieras från miljöministeriets förvaltningsområde (moment 35.20.64, reservationsanslag 3 år). De restaureringsbidrag som beviljas av Museiverket finansieras från undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde. I 1 mom. föreskrivs att bidrag för vård av byggnadsarvet i fortsättningen ska beviljas av landskapen i stället för närings-, trafik- och miljöcentralerna. Samtidigt stryks omnämmandet av ägaren till en byggnad i 1 och 2 mom. som onödigt. I praktiken anger statsbudgeten och utifrån den statsbidragsmyndigheternas anvisningar vem som är berättigad till bidragen. Landskapen ska själva besluta vem som får de bidrag de beviljar.

Till paragrafen fogas ett 3 mom. som reglerar tillämpandet av statsunderstödslagen (688/2001) på de bidrag som avses i paragrafen. Det är ändamålsenligt att tillämpa statsunderstödslagen även på beviljandet och utbetalningen, användningen och övervakningen, återbetalningen och återkraven av de bidrag som landskapen beviljar, på information och utlämnande av uppgifter mellan myndigheterna samt på delgivningen av beslut och andra handlingar, om inte något annat föreskrivs särskilt i någon annan lag.

17 §. Nödvändiga iståndsättningsarbeten. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. Inspektionsrätt. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

19 §. Anmälan om skada. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

20 §. Ordnannde av uppföljning. Enligt gällande 2 mom. svarar närings-, trafik- och miljöcentralerna, landskapsförbunden och kommunerna inom sina respektive områden för uppföljningen av den byggda kulturmiljöns skick och utveckling på det sätt som föreskrivs särskilt. Eftersom närings-, trafik- och miljöcentralernas skyddsuppgifter enligt denna lag i fortsättningen ska skötas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som är riksomfattande föreslås det att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som den myndighet som svarar för den riksomfattande uppföljningen av hur denna lag fungerar samt av de skyddade objektens skick och utveckling införs i 1 mom. I 2 mom. som gäller regional uppföljning stryks närings-, trafik- och miljöcentralerna. Dessutom ändras landskapsförbunden i 2 mom. till landskapen.

21 §. Ändringssökande. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Ikraftträdande. När lagen träder i kraft övergår anhängiga ärenden som gäller skyddande av byggnader och förbud mot äventyrande av byggnadsarvet till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som är behörig myndighet även i ärenden som gäller byggnader som skyddats innan lagen trädde i kraft.

Ärenden som gäller beviljandet av närings-, trafik- och miljöcentralernas bidrag för vård av byggnadsarvet enligt 16 § är anhängiga närmast i undantagsfall vid ikraftträdandet av lagen. När lagen träder i kraft pågår däremot fortfarande utbetalningen och övervakningen av de bidrag för vård av byggnadsarvet som beviljats ur statsbudgeterna för 2017 och 2018. Efter att lagen trätt i kraft kan även ärenden som gäller återkrav av tidigare beviljade bidrag inledas. Ovannämnda ärenden slutförs i det regionalt behöriga landskapet enligt den närings-, trafik- och miljöcentral där ärendet inleddes.

2 Lagändringar som gäller uppgifter som övergår till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

2.1 Utrikesministeriets förvaltningsområde

2.1.1. Lagen om godkännande av vissa bestämmelser i och tillämpning av konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring

12 §. Vite. I denna paragraf ska i stället för regionförvaltningsverket som beslutar om vite nämnas Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.1.2 Lagen om Finlands ekonomiska zon

6 §. Utnyttjanderätt. Hänvisningen i paragrafens 4 mom. till handels- och industriministeriet som den myndighet som beslutar om avbrytande av verksamheten och som tar emot meddelanden om uppdagade överträdelser ska ersättas med en hänvisning till arbets- och näringsministeriet.

7 §. Byggande. Hänvisningarna i paragrafens 2 och 3 mom. till handels- och industriministeriet som tar emot meddelanden som avses i de nämnda lagrummen ska enligt förslaget ersättas med en hänvisning till arbets- och näringsministeriet.

8 §. Marinvetenskaplig forskning. och 9 §. Tillfälligt avbrytande av eller upphörande med marinvetenskaplig forskning. Hänvisningarna i dessa paragrafer till handels- och näringsministeriet som behörig myndighet i fråga om meddelanden som avser marinvetenskaplig forskning ska enligt förslaget ändras så att de avser arbets- och näringsministeriet.

18 §. Myndigheternas territoriella behörighet. Det föreslås att denna paragraf upphävs. Närings-, trafik- och miljöcentralernas samt regionförvaltningsverkens uppgifter som avses i paragrafen ska enligt andra lagförslag överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Det finns inte längre något behov av bestämmelser om territoriell behörighet inom den ekonomiska zonen eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhetsområde omfattar hela landet.

19 §. Övervakning och gränsbevakningsmyndighetens förelägganden. Det föreslås att paragrafens hänvisningar till handels- och industriministeriet ändras till hänvisningar som avser arbets- och näringsministeriet.

2.2 Justitieministeriets förvaltningsområde

2.2.1 Språklagen

10 §. *Individens språkliga rättigheter hos myndigheterna.* Bestämmelser om landskapens uppgiftsområden finns i 6 § i landskapslagen. Förutom de uppgifter som överförs från kommunerna och samkommunerna till landskapen omfattar de uppgiftsområden som avses i bestämmelsen också uppgifter som nu sköts av statens myndigheter, men som efter att reformen trätt i kraft övergår till landskapens myndigheter. I fråga om dessa uppgifter är de språkliga rättigheterna för förvaltningens kunder och dem som använder tjänsterna nu i enlighet med 10 § 1 mom. i språklagen mer omfattande än vad de kommer att vara när enspråkiga landskap efter att reformen trätt i kraft tar över dessa uppgifter. I paragrafen föreslås därför ett nytt 3 mom. där det föreskrivs om tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna så att situationen inte försämras jämfört med nuläget när landskapen tar över skötseln av de statliga myndigheternas uppgifter. I praktiken innebär den föreslagna bestämmelsen utökade språkliga rättigheter när det gäller uppgifter som överförs från enspråkiga kommuner eller samkommuner till enspråkiga landskap.

Enligt den föreslagna bestämmelsen har var och en, utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom., rätt att hos landskapets myndigheter använda sitt eget språk, finska eller svenska, i sitt eget ärende. Den föreslagna bestämmelsen är en specialbestämmelse och förpliktar enbart landskapets myndigheter. I praktiken innebär bestämmelsen att kunden eller den som använder en tjänst även i enspråkiga landskap har rätt att använda sitt eget språk, finska eller svenska, i sitt eget ärende samt att bli hörd och få handlingar på sitt eget språk också om det är något annat än landskapets språk. Begreppet eget ärende avser sådana ärenden som hör till behörigheten för landskapets myndighet och som gäller ett administrativt avgörande eller vidtagande av en åtgärd och som har väckts eller annars förutsätter åtgärder av landskapets myndighet efter initiativ eller kontakt av en kund eller en användare av tjänsten. Det kan t.ex. handla om ansökningar om ekonomiska förmåner eller administrativa tillstånd. Myndighetens beslut kan också vara ett uttryckligt förvaltningsbeslut, men exempelvis också ett förslag, ett utlåtande eller godkännande av en plan. Däremot omfattar begreppet inte faktiska förvaltningsåtgärder såsom myndigheternas undersöknings- och planeringsåtgärder som inte vidtas för att kunna fatta ett förvaltningsbeslut och inte ingår i beredningen av beslutet. Begreppet omfattar inte heller interna ärenden inom landskapets myndighet. Faktiska förvaltningsåtgärder kan dock föregås av ett förvaltningsbeslut om att vidta en sådan åtgärd, varvid förvaltningsbeslutet omfattas av begreppet.

Handläggningsspråket i förvaltningsärenden bestäms alltjämt enligt 12 § i språklagen. Enligt dess 2 mom. är handläggningsspråket i enspråkiga landskap i regel landskapets språk. Enligt samma moment kan myndigheten dock med beaktande av parternas rätt och fördel bestämma att det andra språket ska vara handläggningsspråk i ärendet. Landskapets myndighet ska i fortsättningen göra en noggrannare bedömning av när det är ändamålsenligt att använda något annat än landskapets språk som handläggningsspråk. Att använda ett annat språk som handläggningsspråk kan vara ändamålsenligt t.ex. när det bara finns en part i ärendet och denna utnyttjar sin rätt enligt 10 § 3 mom. att använda sitt eget språk i sitt ärende, om det är något annat än landskapets språk.

2.2.1 Vattenlagen

1 kap. Allmänna bestämmelser

7 §. Myndigheter. I 1 mom. föreskrivs om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter. För närvarande är regionförvaltningsverket tillståndsmyndighet enligt vattenlagen. I samband med landskapsreformen överförs tillståndsuppgifterna enligt vattenlagen till den nya myndigheten Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Myndigheten ska också vara statlig tillsynsmyndighet enligt vattenlagen, dvs. utöva tillsyn över efterlevnaden av vattenlagen, vilket i nuläget är närings-, trafik- och miljöcentralens uppgift. Till 1 mom. fogas en bestämmelse om myndighetens skyldighet att bevaka allmänt intresse i vattenhushållningsärenden. Bestämmelsen anger inte hur dessa uppgifter ska organiseras vid den nya myndigheten.

I 2 mom. föreskrivs om den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens uppgifter enligt vattenlagen. Inga ändringar föreslås i dem. Den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens uppgift är att vara tillsynsmyndighet enligt vattenlagen och att behandla dikningsärenden enligt 5 kap. 5 och 14 § i vattenlagen.

I 3 mom. föreskrivs om landskapets uppgifter i samband med vattenhushållningsärenden. Landskapet ska bl.a. anvisa närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter som relaterar till dikning och upphörande av flottning. Dessa regleras i respektive projektkapitel. Landskapet är myndighet vid skötseln av dessa uppgifter. För tydlighetens skull föreslås en bestämmelse om detta i paragrafen. Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgift som fiskerimyndighet sköts i fortsättningen av landskapet.

I samband med reformen anvisas landskapen bl.a. uppgifter som gäller planeringen av användningen av vattenområden och vården av dem samt hanteringen av översvämningssrisker och användningen av vattenområden. En förutsättning för skötseln av uppgifterna är att landskapet har rätt att i samband med dem föra talan i fråga om förfaranden enligt vattenlagen och bevaka allmänt intresse i dessa frågor. Landskapets uppgift att bevaka allmänt intresse i vattenärenden är delvis parallellt med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgift att bevaka allmänt intresse.

3 kap. Tillståndspliktiga vattenhushållningsprojekt

20 §. Översyn av tillståndsvillkoren inom en viss tid. Inga ändringar föreslås i 1 och 2 mom. I och med att uppgiften som fiskerimyndighet övergår från närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet ska 3 mom. ändras så att även fiskerimyndigheten kan bestämma att tillståndet ska upphöra att gälla.

21 §. Annan översyn av tillståndsvillkoren och meddelande av nya villkor. Inga ändringar föreslås i 1–3 mom.

Enligt den första meningen i 4 mom. i den gällande paragrafen kan en ansökan om att tillståndsvillkoren ska ses över eller nya villkor meddelas med stöd av 1 mom. 1–3 punkten göras av en innehavare av en enskild förmån som drabbas av skadliga verkningar, kommunen, tillsynsmyndigheten eller den myndighet som bevakar ett allmänt intresse i ärendet. Även om fiskerimyndigheten kan betraktas som en i den gällande bestämmelsen avsedd myndighet som bevakar ett allmänt intresse, fogas för tydlighetens skull ett separat omnämnande av fiskerimyndigheten till bestämmelsen. Samtidigt preciseras ”myndighet som bevakar ett allmänt intresse” med uttrycket *en annan*.

Den andra meningen i 4 mom. ändras så att det i stället för tillsynsmyndigheten är landskapet som har rätt att göra ansökan om att tillståndsvillkoren ska ses över i syfte att minska de skador som översvämningar eller torka orsakar. Som grund för ansökan om översyn ska läggas fram en sådan redogörelse för uppdämnings- och avtappningsåtgärder som avses i 18 kap. 3 a § och som ska upprättas av landskapet i samarbete med de projektansvariga och andra myndigheter. Landskapens rätt att ansöka om översyn av tillståndsvillkoren på denna grund är nödvändig i och med deras uppgifter kring användningen och skötseln av vattentillgångarna samt hanteringen av översvämningssrisker. Eftersom översynen av tillståndsvillkoren på denna grund särskilt hänger samman med landskapens uppgifter inom vattenhushållningen och det föreslås att det är landskapet som ska upprätta redogörelsen för uppdämnings- och avtappningsåtgärder, har landskapet de bästa förutsättningarna att bedöma behovet av översyn av tillståndsvillkoren enligt 1 mom. 4 punkten.

4 kap. Uttag av vatten

11 §. Skyddsområde för en vattentäkt. Paragrafens 1 mom. ändras så att en ansökan om fastställande av ett skyddsområde kring en vattentäkt också kan göras av landskapet. Möjligheten att fastställa ett skyddsområde på initiativ av landskapet är nödvändig med tanke på landskapets uppgifter inom användningen och skötseln av vattentillgångarna och ordnandet av vattenvården.

Inga ändringar föreslås i 2 och 3 mom.

5 kap. Dikning

22 §. Dikningssammanslutning. Det föreslås att närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter i samband med dikning enligt vattenlagen ska överföras till landskapet. I 3 mom. föreslås ett tillägg enligt vilket dikningssammanslutningar i fortsättningen också kan bildas på yrkande av landskapet.

24 §. Bildande av dikningssammanslutning och sammanslutningens stadgar. Paragrafens 1 mom. ändras så att även landskapets yrkande om att bilda en dikningssammanslutning ska behandlas vid en dikningsförrättning.

30 §. Fastighetspant. Paragrafens 2 mom. ändras så att den anmälan som avses i paragrafen ska göras av landskapet i stället för av den statliga tillsynsmyndigheten.

31 §. Hur en dikningsförrättning inleds. Paragrafens 1 mom. ändras så att ansökan om dikningsförrättning ska göras hos landskapet i stället för hos den statliga tillsynsmyndigheten.

37 §. Meddelande av beslut vid en dikningsförrättning. Paragrafens 1 mom. ändras så att landskapet får förlänga tiden för meddelande av ett beslut vid en dikningsförrättning.

6 kap. Bestående ändring av medelvattenståndet

3 §. Tillståndssökande. Paragrafen ändras så att även landskapet får söka tillstånd till sänkning eller höjning av medelvattenståndet. Bestämmelsen placeras i paragrafens 5 punkt, varvid den nuvarande 5 punkten blir 6 punkten.

7 kap. Vattenreglering

10 §. En utomstående nyttotagares ansvar för regleringskostnaderna. Paragrafens 1 mom. ändras så att utöver staten inte heller landskapet ska betraktas som nyttotagare, om inte regleringen medför omedelbar nytta för deras egendom.

9 kap. Timmerflottning

10 §. Avlägsnande av sjunkvirke som orsakar olägenheter. Paragrafens 1 mom. ändras så att ansökan hos tillståndsmyndigheten om att ålägga en flottare att rensa vattendraget från sjunkvirke som blivit kvar efter flottningen förutom av den statliga tillståndsmyndigheten eller den som har olägenhet av förhållandena även kan göras av landskapet. Även landskapet ska ha rätt att inleda ärenden på grund av dess uppgifter kring användningen och skötseln av vattentillgångarna.

Paragrafens 2 mom. ändras så att uppgiften att avlägsna sjunkvirke som för tillfället hör till närings-, trafik- och miljöcentralen ska skötas enbart av landskapet.

Paragrafens 3 mom. ändras så att virke som landskapet lyft upp ur ett vattendrag övergår i landskapets ägo.

19 §. Upplösning av en flottningssammanslutning. Paragrafens 1 mom. ändras så att ett ärende som gäller upplösning av en flottningssammanslutning också kan inledas av landskapet i stället för av den statliga tillsynsmyndigheten. Inga ändringar föreslås i 2 mom.

20 §. Likvidationsåtgärder. Enligt det gällande 2 mom. kan den statliga tillsynsmyndigheten åta sig att sörja för eftervården i samband med att flottningen har upphört. I det nya myndighetssystemet faller det sig naturligtast att landskapet sköter denna typ av uppgifter. I 2 och 3 mom. föreslås ändringar som följer av detta.

21 §. Eftervård. I paragrafen föreslås ändringar som motsvarar dem i 20 §. Enligt 1 mom. kan ansökan om att tillstånd som beviljats för verksamhetsställen för flottning ska upphöra att gälla göras av landskapet i stället för av den statliga tillsynsmyndigheten. Enligt 2 mom. är landskapet skyldigt att vidta åtgärder för att avlägsna anordningar och anläggningar som har anlagts för flottning och att återställa förhållandena i en bädd.

11 kap. Ansökningsförfarande

6 §. Utlåtanden. Enligt den gällande paragrafen ska tillståndsmyndigheten begära utlåtande om en ansökan av den statliga tillsynsmyndigheten och av behöriga myndigheter som bevakar allmänt intresse. Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgift att bevaka allmänt intresse i vattenhushållningsärenden samt utöva tillsyn över efterlevnaden av vattenlagen ska överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Paragrafens 1 mom. ändras så att utlåtande om ansökan ska begäras av tillsynsmyndigheten, om det inte är uppenbart onödigt. Om det gäller ett ärende som faller inom tillståndsmyndighetens behörighet ska utlåtande begäras av de kommunala miljöförvaldsmyndigheterna i de kommuner inom vars område projektet är beläget och projektets konsekvenser uppträder. I sådana fall är det inte ändamålsenligt att begära ett formellt utlåtande av den statliga tillsynsmyndigheten, utan den instans som ansvarar för tillsynen över efterlevnaden av lagen och bevakningen av allmänintresset kan delge sin uppfattning t.ex. genom ett förordnande som ingår i arbetsordningen. I ärenden som faller inom den kommunala miljöförvaldsmyndighetens behörighet ska utlåtande begäras av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Enligt ordalydelsen i den gällande paragrafen ska utlåtande också begäras av behöriga myndigheter som bevakar allmänintresset. Det föreslås att bestämmelsen ses över så att utlåtande, förutom av andra myndigheter som bevakar allmänintresset, uttryckligen ska begäras av fiskerimyndigheten.

Inga ändringar föreslås i 3 och 4 mom.

9 §. Myndigheternas rätt att föra talan. I paragrafen görs ändringar som följer av landskapsreformen. Enligt det föreslagna tillägget ska landskapet i ansökningsärenden föra parts talan i egenskap av fiskerimyndighet och när det sköter sina övriga lagstadgade uppgifter.

20 §. Säkerhet. I 1 mom. föreskrivs det om skyldigheten att ställa säkerhet i situationer där ärendet enligt 11 kap. 18 § i vattenlagen har avgjorts delvis. Enligt den gällande ordalydelsen är staten, kommunerna eller samkommunerna som offentligrättsliga samfund befriade från skyldigheten att ställa säkerhet. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att säkerhet inte heller krävs av landskapet.

I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

22 §. Meddelande av beslut och information om beslutet. Paragrafens 2 mom. ändras så att beslut också ska skickas till landskapet, som är fiskerimyndighet.

12 kap. Vattenrättslig sammanslutning

8 §. Registrering av en sammanslutning. Paragrafen ändras så att det landskap som har bestämt att dikningsförrättning ska hållas ansvarar för att uppgifterna om den sammanslutning som bildats vid förrättningen förs in i registret.

10 §. Rätt till information. Paragrafens 2 mom. ändras så att landskapet i egenskap av fiskerimyndighet och för skötseln av andra uppgifter som det har enligt vattenlagen har rätt att

avgiftsfritt få uppgifter ur registret över vattenrättsliga sammanslutningar.

Samtidigt ändras uttrycken den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljövårdsmyndigheten i enlighet med 7 § 2 mom. i lagen till tillsynsmyndighet.

11 §. Sammanslutningens stämma. Paragrafens 4 mom. ändras så att även landskapet får sammankalla sammanslutningens stämma.

13 kap. Ersättningar

16 §. Betalning av ersättning. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

19 §. Ersättning som ska betalas för intecknad egendom. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

14 kap. Tillsyn och förvaltningstvång

5 §. Förfarandet i förvaltningstvångsärenden. Paragrafens 1 mom. ändras så att även fiskerimyndigheten och andra myndigheter som bevakar allmänt intresse vid behov ska höras i förvaltningstvångsärenden. Som precisering läggs uttrycket *andra* till före myndigheter som bevakar allmänt

intresse. Andra myndigheter som bevakar allmänt intresse enligt bestämmelsen inkluderar också landskapet när det sköter uppgifter inom vattenhushållning, vattenvård och havsvård.

Inga ändringar föreslås i 2 och 3 mom.

9 §. Anläggningar utan ägare. Enligt gällande 1 mom. får tillståndsmyndigheten ge en tillsynsmyndighet rätt att vidta behövliga åtgärder, om en anläggning i ett vattendrag orsakar fara eller olägenhet till följd av att försummat underhåll och det inte är känt vem som är anläggningens ägare. Det är fråga om åtgärder som föranleds av farliga förhållanden i vattendragen och som hänger nära samman med landskapens uppgifter kring användningen och skötseln av vattentillgångarna samt hanteringen av översvämningrisker. Därför fogas det till paragrafen ett nytt 2 mom. enligt vilket tillståndsmyndigheten på motsvarande sätt på ansökan av landskapet får ge landskapet rätt att vidta åtgärder för att undanröja den olägenhet eller fara som en anläggning utan ägare orsakar. Åtgärderna ska genomföras på landskapets bekostnad. Om indrivning av kostnaderna hos den som försummat underhållet föreskrivs på motsvarande sätt som i 1 mom. om indrivning av statens kostnader.

Det nuvarande 2 mom. blir 3 mom.

14 §. Rätt att inleda ärenden. Paragrafens 4 punkt ändras så att en ansökan om att rätta till en överträdelse eller en försummelse eller avhjälpa naturskador också kan göras av fiskerimyndigheten.

15 kap. Sökande av ändring och verkställande av beslut

2 §. Besvärsrätt. Paragrafens 1 mom. 4 punkten ändras så att det i stället för den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljövårdsmyndigheten är tillsynsmyndigheten som har besvärsrätt. Med tillsynsmyndighet avses Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljövårdsmyndigheten. Eftersom en myndighet i princip inte har något juridiskt intresse av att söka ändring i sitt eget beslut, ska den statliga tillsynsmyndigheten inte kunna söka ändring i ett beslut av tillståndsmyndigheten med stöd av denna bestämmelse. Om besvärsrätten för andra myndigheter föreskrivs i 1 mom. 5 punkten. Bestämmelsen gäller bl.a. landskapet i egenskap av myndighet enligt vattenlagen eller någon annan lag.

I paragrafen föreslås ett nytt 2 mom. som gäller rätten för den enhet vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som bevakar ett allmänt intresse att söka ändring i ett beslut i ett vattenhushållningsärende av den tillstånds- och tillsynsmyndighet som är tillståndsmyndighet. Bakgrunden till detta särskilda arrangemang är att uppgifter som för närvarande sköts vid två myndigheter i och med landskapsreformen ska koncentreras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I fortsättningen ska den statliga myndigheten inte längre bevaka allmänt intresse i vattenhushållningsärenden genom en myndighet som är separat från tillståndsmyndigheten, utan som en del av den. Ändringen förutsätter att vissa bestämmelser om vattenrättsliga förfaranden och sökande av ändring ses över.

En myndighets intresse av att söka ändring i beslut av andra myndigheter hänger samman med myndighetens skötsel av sina lagstadgade uppgifter. Myndigheternas uppgifter och deras respektive befogenheter har i allmänhet varit sådana att en myndighet sällan har haft intresse av att söka ändring i ett beslut av samma myndighet. I förhållande till det totala antalet ärenden använder myndigheterna sin besvärsrätt efter noggrant övervägande. Regionförvaltningsverken meddelade under 2013–2016 totalt 5 502 beslut enligt miljöskyddslagen och vattenlagen. Närings-, trafik- och miljöcentralerna sökte under samma period ändring i endast 158 beslut, dvs. i färre än 3 procent av fallen. Cirka 40 procent av besvären gällde ärenden enligt vattenlagen och cirka 60 procent ärenden enligt miljöskyddslagen. Yrkandena gällde huvudsakligen innehållet i tillståndsvillkoren, men i vissa fall även grund till beslutet. I cirka 60 procent av fallen ledde ändringssökandet till att beslutet ändrades eller upphävdes. Behovet av ändringssökande i synnerhet vad gäller enskilda tillståndsvillkor kommer enligt en preliminär bedömning att minska när tillståndsverksamheten vid regionförvaltningsverken och tillsynsverksamheten vid närings-, trafik och miljöcentralerna i och med landskapsreformen koncentreras till en enda myndighet.

Trots organisationsförändringen kan aspekterna kring bevakningen av allmänintresset i vissa situationer förutsätta att den statliga myndighet som ansvarar för denna bevakning har möjlighet att låta en fullföljdsdomstol pröva lagligheten i ett beslut av tillståndsmyndigheten. Detta kan bli aktuellt t.ex. om ett projekt av miljöskydds- eller naturvårdsintresse eller annat allmänt samhällsintresse har oklara konsekvenser på grund av svårhanterliga osäkerhetsfaktorer, eller om värderingsfrågor i samband med allmänintresset har haft en central roll i beslutsprövningen för projektet.

I 2 mom. föreskrivs om sådana situationer. Enligt det föreslagna momentet har den enhet som bevakar ett allmänt intresse rätt att söka ändring i ett beslut av tillståndsmyndigheten, om detta är nödvändigt för att trygga ett betydande allmänt intresse som relaterar till miljöskydd eller naturvård eller ett därmed jämförbart allmänt intresse, eller för att säkerställa en enhetlig praxis för tillämpning av lagen. Besvärströskeln begränsar myndighetens besvärsrätt till situationer som är av central betydelse för bevakningen av allmänintresset.

7 §. Verkställighet av beslut som inte har vunnit laga kraft. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I samma moment föreskrivs om vilka som är befriade från kravet på att ställa säkerhet för ersättning av de förluster av förmåner och de kostnader som verkställighet medför. Momentet ändras så att kravet på säkerhet inte gäller staten eller dess inrättningar, kommuner eller samkommuner och inte heller landskap.

16 kap. Straffbestämmelser

5 §. Rätt att föra talan i ärenden som gäller allmänt intresse. Paragrafen ändras så att landskapet ska föra målsägandens talan i brottmål om ärendet gäller en uppgift som enbart ska skötas av landskapet.

17 kap. Fastighetsrättsliga bestämmelser

5 §. Införande av uppgifter i fastighetsdatasystemet. Närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet i dikningsärenden ska överföras till landskapet. I 5 mom. föreslås ändringar som följer av detta. I stället för den statliga tillsynsmyndigheten är det i fortsättningen landskapet som ska se till att beslut som fattats vid dikningsförrättningen antecknas i fastighetsdatasystemet.

7 §. Rättigheter och skyldigheter vid ägarbyten. Paragrafens 3 mom. ändras så att både landskapet och den statliga tillsynsmyndigheten ska underrättas om ett tillstånd eller en rätt till vattenreglering eller uttag av vatten överförs till någon annan. Om ett tillstånd som överförs innehåller en fiskevårdsskyldighet ska dessutom landskapet, som är fiskerimyndighet, underrättas.

18 kap. Särskilda bestämmelser

2 §. Införande av uppgifter. Det föreslås att närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet i dikningsärenden ska överföras till landskapet. I 1 mom. föreslås ändringar som följer av detta. I fortsättningen ska landskapet i stället för den statliga tillsynsmyndigheten göra anteckningen i datasystemet för miljövårdsinformation.

3 §. En myndighets rätt att få uppgifter avgiftsfritt. Paragrafens 1 mom. ändras så att även fiskerimyndigheten och landskapet har rätt att få uppgifter. För tydlighetens skull slås de separata omnämningarna av statliga och kommunala tillsynsmyndigheter i momentet ihop till tillsynsmyndigheten såsom i övriga motsvarande bestämmelser.

3 a §. Redogörelse för uppdämnings- och avtappningsåtgärder på ett avrinningsområde. I 1 och 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till landskapet. Sammanställandet av en redogörelse för åtgärder genom vilka skadliga verkningar av översvämning eller torra i ett avrinningsområde kan minskas har ett väsentligt samband med landskapets uppgifter kring användningen och skötseln av vattentillgångarna samt hanteringen av översvämningrisker.

Det gällande 3 mom. i paragrafen stryks som onödigt. Enligt momentet kan jord- och skogsbruksministeriet ålägga en närings-, trafik- och miljöcentral att inom en annan närings-, trafik- och miljöcentralens verksamhetsområde sköta de uppgifter som avses i paragrafen. Bestämmelser om det nödvändiga samarbetet mellan landskapen inom bl.a. vattenhushållningsuppgifter enligt vattenlagen utfärdas genom en särskild lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen. Förslaget till den ingår i regeringens proposition.

4 §. Åtgärder för avvärjande av fara. I paragrafen föreskrivs om temporära åtgärder för att förhindra omfattande skador till följd av förändringar i vattenförhållandena. Skyldigheten att vidta åtgärder för att avvärja fara i vattendrag hänger samman med landskapens uppgifter kring användningen och skötseln av vattentillgångarna samt hanteringen av översvämningrisker. Därför ändras 1 mom. så att tillståndsmyndigheten kan ålägga landskapet att vidta de åtgärder för att avvärja fara som avses i paragrafen. Enligt 3 mom. kan ansökan om meddelande av ett åläggande göras av landskapet. Inga ändringar föreslås i 2 mom.

5 §. Förhindrande av skada som orsakas av is. Paragrafens 1 mom. ändras så att det är landskapet och inte den statliga tillsynsmyndigheten som har behörighet när det gäller att förhindra skada som orsakas av is.

Paragrafens 2 mom. ändras så att även fiskerimyndigheten ska underrättas om sprängning.

10 §. Utlåtande av tillståndsmyndigheten. I paragrafen föreskrivs om inhämtande av utlåtande av tillståndsmyndigheten när en allmän domstol handlägger ett tviste- eller brottmål. I paragrafen görs de tekniska ändringar som följer av att tillståndsmyndighetens verksamhetsområde i fortsättningen omfattar hela landet.

12 §. Avgifter för behandlingen av ett ärende. I 1 mom. införs bestämmelser om avgifter till landskapet för behandlingen av ett ärende.

I 2 mom. införs bestämmelser om hur avgifterna till landskapet ska fastställas. Grunderna för avgifterna fastställs närmare i en taxa som antas av landskapet. Eftersom det handlar om avgifter för offentligrättsliga prestationer får de motsvara högst de totala kostnaderna för prestationen.

Inga ändringar föreslås i 3 och 4 mom.

19 kap. **Ikraftträdande**

7 §. Vattenreglering. Syftet med den gällande paragrafen är att utreda möjligheterna att minska de betydande skadeverkningarna av ett vattenregleringsprojekt för vattenmiljön och dess användning, vid behov även genom att ändra regleringstillståndet. Paragrafen gäller regleringsprojekt som har beviljats tillstånd före den 1 maj 1991, medan föreskrifter om översyn av tillståndsvillkoren inom en viss tid vid behov har meddelats i själva tillståndet efter detta datum. Enligt förslaget ska 1 och 2 mom. ändras så att även landskapet kan göra en utredning som avses i paragrafen och inleda ett ärende som gäller översyn av tillståndsvillkoren.

Inga ändringar föreslås i 3 mom.

Enligt det gällande 4 mom. ska sökanden åläggas att ersätta förluster av förmåner som översynen av regleringstillståndet leder till, om förlusterna inte är ringa. Ersättningarna betalas dock av statens medel om inte översynen huvudsakligen har lokal betydelse. Bestämmelsen ändras så att ersättningarna betalas av landskapets medel, om översynen har gjorts på ansökan av kommunen och översynen inte huvudsakligen har lokal betydelse. Minskningen av regleringens negativa effekter är en del av landskapets uppgifter i samband med skötseln av vattentillgångarna och de tillhörande fiskresurserna, för vilka kostnaderna täcks med landskapens allmänna medel.

9 §. Kontrollskyldighet. Paragrafen ändras så att även fiskerimyndigheten och landskapet kan ansöka om åläggande av kontrollskyldighet när det gäller projekt som

beviljats tillstånd före ikraftträdandet av lagen.

16 §. Förtydligande av tidigare beslut. Paragrafens 3 mom. ändras så att även fiskerimyndigheten och landskapet kan ansöka om att ett beslut som meddelats före ikraftträdandet av lagen ska förtydligas eller att det ska ersättas med ett beslut enligt den gällande vattenlagen. I övrigt föreslås inga ändringar i paragrafen.

2.2. 2 Lag om ändring av 2 och 27 § i samiska språklagen

2 §. Lagens tillämpningsområde. I 1 mom. 3 punkten stryks regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna och ersätts med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Ändringen beror på att regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna läggs ned och största delen av regionförvaltningsverkens uppgifter samt en del av närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter överförs till den nya myndigheten Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Samiska språklagen tillämpas på den nya statliga myndigheten.

27 §. Biträden för samiskspråkiga. I paragrafen stryks regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna och ersätts med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Vid den nya myndigheten kan det finnas ett biträde för samiskspråkiga.

2.2.3 Aktiebolagslagen

5 kap. **Bolagsstämma**

17 §. Sammankallande. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket i och med regionförvaltningsreformen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland. Därtill görs en teknisk justering i momentet till följd av ändringen.

7 kap. **Revision och särskild granskning**

7 §. Beslut om särskild granskning. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket på bolagets hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland. Därtill görs tekniska justeringar i paragrafen till följd av ändringen.

18 kap. **Inlösen av minoritetsaktier**

11 §. Betalning av lösenbelopp och övergång av rättigheter. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket på bolagets hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland.

2.2.4 **Lagen om bostadsaktiebolag**

6 kap. **Bolagsstämma**

18 §. Sammankallande. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland. Därtill görs en teknisk justering i momentet till följd av ändringen.

9 kap. **Revision, verksamhetsgranskning och särskild granskning**

6 §. Val av verksamhetsgranskare och dennes mandattid. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland.

13 §. Beslut om särskild granskning. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket på bolagets hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland. Därtill görs tekniska justeringar i paragrafen till följd av ändringen.

2.2.5 **Lagen om europabolag**

8 §. Bolagsstämma. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland.

2.2.6 **Lagen om öppna bolag och kommanditbolag**

5 kap. **Likvidation av öppna bolag**

7 §. Inlösningstvister. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket på bolagets hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland.

2.2.7 Föreningslagen

4 §. Tillståndsplikt Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland.

20 §. Föreningsmöte. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland.

22 §. Andra sätt att fatta beslut. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland.

38 a §. Verksamhetsgranskning Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland.

2.2.8 Lagen om bostadsrättsföreningar

19 §. Sammankallande av föreningsmöte. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland.

51 a §. Val av verksamhetsgranskare samt mandattid och suppleant för verksamhetsgranskare. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland.

54 §. Särskild granskning. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland. Därtill görs tekniska justeringar i 2 mom. till följd av ändringen.

66 §. Tillsyn över inlösningsgarantifonden. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket på inlösningsgarantifondens hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när inlösningsgarantifonden har sin hemort på Åland.

2.2.9 Lagen om andelslag

5 kap. Andelsstämman och fullmäktige

18 §. Sammankallande av stämman. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när andelslaget har sin hemort på Åland. I momentets sista mening avses med myndighet antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland beroende på vilkendera som är behörig.

40 §. Försummelse att förrätta val. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland.

7 kap. Revision, verksamhetsgranskning, medlemmarnas granskningsrätt och särskild granskning

7 §. Val av verksamhetsgranskare och dennes mandattid. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när andelslaget har sin hemort på Åland.

15 §. Föreläggande om särskild granskning. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket på andelslagets hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när andelslaget har sin hemort på Åland. Därtill görs tekniska justeringar i 1 och 3 mom. till följd av ändringen.

26 kap. Avgörande av tvister

9 §. Betalning av lösenbelopp och övergång av rättigheter. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket på andelslagets hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när andelslaget har sin hemort på Åland.

2.2.10 Lagen om europaandelslag

8 §. Andelsstämma Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när andelslaget har sin hemort på Åland.

2.2.11 Lagen om bostadsköp

2 kap. Köparens skydd under byggnadsfasen

4 §. Deponering av skyddsdocument. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde bolagets byggnader är

belägna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolagets byggnader är belägna på Åland.

4 a §. *Granskning av skyddsdocumenten och överlämnande av dem efter byggnadsfasen.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland.

20 §. *Aktieköparstämma.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande ska vara behörigt när bolaget har sin hemort på Åland.

2.2.12 Lagen om gruppbyggande

23 §. *Handlingar om gruppbyggande.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde bolagets byggnader är belägna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolagets byggnader är belägna på Åland.

27 §. *Arvoden för förvararens uppdrag.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till myndigheter. Med myndighet avses antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland beroende på vilkendera som är behörig.

2.2.13 Konsumentskyddslagen

2 kap. Marknadsföring samt förfaranden i kundrelationer

20 §. *Tillsyn.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men dess 2 mom. som föreskriver om övervakning av prisinformationen vid marknadsföring av konsumtionsnyttigheter upphävs, eftersom regionförvaltningsverken inte längre är sådana tillsynsmyndigheter som avses i bestämmelsen. Det särskilda omnämmandet av konsumentombudsmannens övervakning av prisinformationen vid marknadsföring, som ingår i det nuvarande 2 mom., anses inte nödvändigt eftersom övervakningen av marknadsföringen hör till konsumentombudsmannens uppgifter redan med stöd av 1 mom. Till följd av att 2 mom. upphävs blir det nuvarande 3 mom. 2 mom.

7 kap. Konsumentkrediter.

51 §. *Tillsynsmyndigheter.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. stryks regionförvaltningsverken som myndigheter som utövar tillsyn över att bestämmelserna i kapitlet följs. Därmed blir också omnämmandet av Konkurrens- och konsumentverket onödigt och stryks.

7 a kap. Konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom

33 §. Tillsynsmyndigheter. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. stryks regionförvaltningsverken som myndigheter som utövar tillsyn över att bestämmelserna i kapitlet följs. Därmed blir också omnämmandet av Konkurrens- och konsumentverket onödigt och stryks.

2.2.14 Lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare

3 §. Register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån samt registeranmälan. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 och 3 mom. görs tekniska justeringar till följd av ändringen.

4 §. Förutsättningar för registrering. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 mom. görs en teknisk justering till följd av ändringen.

7 §. Uppgifter som ska föras in i registret och anmälan om ändringar. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i momentet görs en teknisk justering till följd av ändringen.

10 §. Rätt att ta emot kundmedel. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i paragrafen görs tekniska justeringar till följd av ändringen.

14 §. Tillsyn. Myndigheten som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. Tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 och 3 mom. görs tekniska justeringar till följd av ändringen.

16 §. Rätt att få uppgifter ur vissa myndighetsregister. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 mom. görs tekniska justeringar till följd av ändringen.

17 §. Tvångsmedel. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i paragrafen görs tekniska justeringar till följd av ändringen.

18 §. Avregistrering. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 mom. görs en teknisk justering till följd av ändringen.

20 §. Sökande av ändring i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i rubriken och i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 mom. görs en teknisk justering till följd av ändringen.

2.2.15 Hittegodslagen

21 a §. *Förutsättningar för beviljande av tillstånd.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

25 §. *Tillsyn och tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i paragrafen görs tekniska justeringar till följd av ändringen.

25 a §. *Tvångsmedel.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 och 3 mom. görs tekniska justeringar till följd av ändringen.

25 b §. *Återkallande av tillstånd.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 3 punkten görs en teknisk justering till följd av ändringen.

2.2.16 Lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet

1 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland. Statens ämbetsverk på Åland är på samma sätt som för närvarande behörigt när betalningsstället finns på Åland.

Paragrafens 2 mom. motsvarar den gällande lagen i sak men språkliga justeringar föreslås.

Enligt det nuvarande 3 mom. ska den som för värdeandelsregistret tillställa regionförvaltningsverket på betalningsorten eller, om betalningsorten inte är känd, det regionförvaltningsverk till vars verksamhetsområde Helsingfors stad hör ett meddelande om depositionen. Detta ersätts med en hänvisning till den myndighet som avses i 1 mom. Meddelandet ska alltså lämnas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet när betalningsorten finns inom riket eller när den är okänd. Om betalningsorten finns på Åland ska meddelandet på samma sätt som för närvarande lämnas till Statens ämbetsverk på Åland. Utöver ovannämnda görs språkliga och tekniska justeringar i momentet.

2 §. Det i 1 mom. nämnda regionförvaltningsverket på betalningsorten ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Statens ämbetsverk på Åland nämns särskilt som mottagare av meddelandet när betalningsorten finns på Åland. Dessutom görs språkliga justeringar i 1 och 2 mom.

3 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men regionförvaltningsverket ändras till den myndighet som mottagit deponeringen, som alltså beroende på situationen är antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland. Dessutom görs en liten språklig justering i paragrafen.

4 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men regionförvaltningsverket ändras till den myndighet som mottagit deponeringen, som alltså beroende på situationen är antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland. Dessutom görs en liten språklig justering i paragrafen.

6 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i första meningen i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland. Dessutom ersätts regionförvaltningsverket i momentets sista mening med den myndighet som mottagit deponeringen, som alltså beroende på situationen är antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland.

7 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till den myndighet som mottagit deponeringen, som alltså beroende på situationen är antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland. Dessutom görs en liten språklig justering i momentet.

2.2.17 Lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats

10 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras länsstyrelsen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland.

2.2.18 Jordlegolagen

41 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men länsstyrelsen ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.2.19 Äktenskapslagen

22 §. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, till vilket uppgifterna enligt momentet för Ålands del hör, på samma sätt som för närvarande.

Enligt det nuvarande 2 mom. är det socialnämnden som ombesörjer anordnandet av medling i familjefrågor. I och med regionförvaltningsreformen övergår uppgiften till landskapen, varför momentet ändras därefter.

Enligt det nuvarande 2 mom. kan medling dessutom ges av de i momentet nämnda parterna som har beviljats tillstånd att bedriva verksamheten. Regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland. Till den del verksamheten bedrivs inom riket beviljas tillstånd av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och till den del verksamheten bedrivs på Åland beviljas tillstånd av Statens ämbetsverk på Åland, på samma sätt som för närvarande. Om verksamhet bedrivs både inom riket och på Åland behövs alltså tillstånd för verksamheten inom riket av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och för verksamheten på Åland av Statens ämbetsverk på Åland, på samma sätt som för närvarande.

Enligt det nuvarande 3 mom. meddelar social- och hälsovårdsministeriet närmare föreskrifter och anvisningar om medling i familjefrågor. Bemyndigandet ändras till att motsvara de krav som ställs på det i dag. Enligt förslaget utfärdas närmare bestämmelser om landskapens skyldigheter i medlingen i familjefrågor, medlarnas uppgifter och medlingens innehåll genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

23 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till uttrycket *den myndighet som beviljar tillståndet*. Med uttrycket avses beroende på situationen antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland.

2.2.20 Lagen om förmyndarverksamhet

64 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket [till x]. *Huom.! Viranomaiskysymys epäselvä.*

84 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras länsstyrelsen till Statens ämbetsverk på Åland.

2.2.21 Lagen om assisterad befruktning

28 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men i 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och i 2 mom. det regionförvaltningsverk inom vars område tjänster har tillhandahållits till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.2.22 Lagen om ersättning av statens medel som till följd av frihetsberövande skall betalas till oskyldigt häktad eller dömd

7 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I momentet nämns också särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande på Statskontorets begäran ska förordna ett ombud att föra statens talan i ersättningsmål som gäller statens fördel och rätt när talan mot staten väcks vid tingsrätten på Åland.

2.2.23 Ärvdabalken

22 kap. Om verkställighet av legat och ändamålsbestämmelse

7 §. I paragrafen föreskrivs om rätten att väcka talan om verkställandet av en ändamålsbestämmelse har underlåtit. Med stöd av bestämmelsen har regionförvaltningsverket, tidigare länsstyrelsen, kunnat förordna en lämplig person att föra talan om det har varit fråga om en bestämmelse för ett allmännyttigt ändamål, dvs. i praktiken för en stiftelse som ska grundas. I reformen överförs regionförvaltningsverkets uppgift till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i paragrafen föreslås tekniska ändringar som följer av detta. Dessutom föreslås ett separat omnämnande av Statens ämbetsverk på Åland, som har hand om uppgiften när verkställigheten huvudsakligen ska ske på Åland.

25 kap. Om skifte av gårdsbruksenhet som hör till kvarlåtenskap

8 §. Skiftesmannen ska i vissa situationer inhämta utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen i frågor som gäller arvskifte av en gårdsbruksenhet. Dessa kan t.ex. gälla bedömningen av vem av arvtagarna som har de bästa yrkesförutsättningarna att idka gårdsbruk eller om det är möjligt att överlåta områden från gårdsbruksenheten till andra delägare. Uppgiften har tidigare hört till lantbruksdistriktet, varifrån den efter omorganiseringar av förvaltningen har överförts till arbetskrafts- och näringscentralen och vidare till närings-, trafik- och miljöcentralen. I och med landskapsreformen överförs närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter och resurser inom jordbruksförvaltningen till landskapen. Därför ska utlåtandet enligt bestämmelsen i fortsättningen ges av landskapsförvaltningen.

2.2.24 Lagen om köpvittnen

1 §. Uppgift som köpvittne som grundar sig på tjänsteställning. Köpvittnen är enligt 1 mom. 1 punkten bl.a. närings-, trafik- och miljöcentralernas lantmäteringenjörer. I och med regionförvaltningsreformen överförs närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter och resurser inom jordbruksförvaltningen till landskapen. I 1 punkten föreslås därför de ändringar som följer av detta. Efter regionförvaltningsreformen ska den av landskapet anställda lantmäteringenjören på grundval av sin tjänsteställning också sköta uppgiften som köpvittne.

2.2.25 Lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter

8 §. I paragrafen föreskrivs om ansökan om inlösenstillstånd av parterna och om utlåtanen som ska begäras av myndigheterna. Enligt 2 mom. ska kommunen samt, om företaget har regional betydelse, förbunden på landskapsnivå och närings-, trafik- och miljöcentralen beredas tillfälle att uttala sig om ansökan om inlösenstillstånd. Bestämmelsen syftar till att ge de offentliga samfund och myndigheter som kan påverkas av den planerade inlösen tillfälle att uttala sig om ansökan. Inlösen kan ha konsekvenser för såväl landskapets som statens intressen. Därför ska både landskapet och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ges tillfälle att yttra sig.

Enligt den gällande lagen ska närings-, trafik- och miljöcentralen beredas motsvarande tillfälle också när företaget har avsevärd betydelse för miljövärden. Eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer att föra statens talan i centrala frågor som gäller miljön och miljövärden, ska myndigheten ges tillfälle att ge utlåtande också när inlösen har avsevärd betydelse för miljövärden.

52, 68 och 79 §. Uppgifter som anknyter till deponering av ersättningar överförs i regionförvaltningsreformen från regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragraferna föreslås tekniska ändringar som följer av detta.

14 kap. Särskilda bestämmelser

102 a §. Enligt 18 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter för allmänt behov mot full ersättning, med undantag av vad som föreskrivs i 61 §. Enligt 61 § 4 mom. i den lagen tillämpas rikets lag vid inlösen av fast egendom för statens behov. I dessa situationer bör ersättningen deponeras hos Statens ämbetsverk på Åland, varför det föreslås att det i lagen införs bestämmelser om saken.

2.2.26 Förvaltningslagen

58 §. *Delgivning med myndigheter.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.2.27 Lagen om parkeringsövervakning

10 §. *Behöriga myndigheter.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. *Tillstånd för kommunal parkeringsövervakning.* I 1 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.2.28 Rättegångsbalken

11 kap. Om delgivning i rättegång

12 §. I paragrafen föreskrivs om vilken myndighet delgivning med staten kan riktas till. Enligt den gällande bestämmelsen ska delgivning med staten riktas till regionförvaltningsverket eller den myndighet som för statens talan i målet. Enligt förslaget ska regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet föreslås ha landsomfattande lokal behörighet att ta emot delgivningar med staten.

Statens ämbetsverk på Åland har i enlighet med 16 § 1 mom. i lagen om regionförvaltningsverken i egenskap av statsförvaltningsmyndighet skött regionförvaltningsverkets uppgifter i landskapet Åland. Statens ämbetsverk på Åland ska även i fortsättningen vara statlig regionförvaltningsmyndighet i landskapet Åland.

Statens ämbetsverk på Åland nämns inte separat i den gällande paragrafen om delgivning, varvid inga ändringar i paragrafen föreslås i detta avseende. Enligt den gällande bestämmelsen kan delgivningen förutom till regionförvaltningsverket alltid riktas till den myndighet som för talan i ärendet. I den nya lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i lagen om Statens ämbetsverk på Åland föreskrivs särskilt om vem som ska föra statens talan i landskapet Åland. Om Statens ämbetsverk på Åland med stöd av den ovannämnda lagstiftningen för statens talan i ett ärende, kan delgivningen enligt ordalydelsen i den gällande bestämmelsen riktas till Statens ämbetsverk på Åland. Ett separat omnämnande av Statens ämbetsverk på Åland i bestämmelsen i rättegångsbalken är onödigt och skulle leda till överlappande lagstiftning.

2.2.29 Utsökningsbalken

2 kap. Utsökningsgrunder

2 §. *Förteckning över utsökningsgrunder.* Det föreslås att 1 mom. 6 punkten ändras så att regionförvaltningsverket stryks och Statens ämbetsverk på Åland fogas till punkten. På grund av förändringarna i statens förvaltningsorganisation stryks omnämmandet av regionförvaltningsverket i bestämmelsen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska genom sin riksomfattande verksamhet ersätta de statliga regionförvaltningsverken och kommer att vara en myndighet inom statens centralförvaltning. Således kommer beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet enligt bestämmelsen att utgöra utsökningsgrunder med stöd av utsökningsbalken. I enlighet med 16 § 1 mom. i lagen om regionförvaltningsverken har Statens ämbetsverk på Åland i egenskap av statsförvaltningsmyndighet skött regionförvaltningsverkets uppgifter i landskapet Åland. Statens ämbetsverk på Åland ska även i fortsättningen vara statlig regionförvaltningsmyndighet. Därför nämns Statens ämbetsverk på Åland uttryckligen i bestämmelsen.

De landskap som ska inrättas övertar uppgifter från de nuvarande regionförvaltningsverken. Förvaltningsbeslut som landskapen meddelar vid skötseln av uppgifter som tidigare hört till regionförvaltningsverken ska inte vara utsökningsgrunder direkt med stöd av utsökningsbalken. Sådana förvaltningsbeslut av landskapen ska vara utsökningsgrunder om *verkställigheten av förvaltningsbeslutet i den ordning som anges i utsökningsbalken regleras i någon annan lag.*

2.2.30 Straffregisterlagen

4 §. I 1 mom. 3 a-punkten ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.2.31 Vallagen

11 §. *Valkrets nämnd.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men dess 1 mom. ändras så att det i stället för regionförvaltningsverken är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som ska tillsätta en valkrets nämnd i varje valkrets. Landskapet Ålands valkrets nämnd ska tillsättas av Statens ämbetsverk på Åland.

99 §. *Förvaring av handlingar och tillbehör.* Paragrafens 2 mom. ändras så att varje valkrets nämnd efter ett val i stället för till regionförvaltningsverket ska överlämna sina handlingar till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för förvaring. I praktiken ska varje valkrets nämnd avtala med myndigheten om i vilket av dess verksamhetsställen förvaringen ska ske. Landskapet Ålands valkrets nämnd ska överlämna sina handlingar till Statens ämbetsverk på Åland.

2.2.32 Lagen om förfarandet vid rådgivande folkomröstningar

2 §. Till grundlagens 14 § fogades år 2011 (lag 1112/2011) ett nytt 2 mom. om rösträtt vid europaparlamentsval. Därefter har ”statliga val” enligt 14 § 1 mom. i grundlagen endast kunnat avse riksdagsval och presidentval. Anordnandet av folkomröstningar även i samband med Europaparlamentsval bör dock inte begränsas. I paragrafens 1 mom. föreslås därmed en bestämmelse om att folkomröstningar också ska kunna anordnas i samband med Europaparlamentsval.

4 §. Paragrafen förtydligas och tar hänsyn till att folkomröstningar också kan anordnas i samband med Europaparlamentsval.

6 §. I 1 mom. stryks den onödiga bestämmelsen om att valkrets nämnden ska underrätta länsstyrelsen och kommunernas centralvalnämnder om resultatet av en folkomröstning.

8 §. Paragrafen uppdateras i och med att 188 § i vallagen har ändrats betydligt sedan år 1998.

10 §. Paragrafen ändras för att motsvara nuvarande lagberedningspraxis.

2.3 Inrikesministeriets förvaltningsområde

2.3.1 Lagen om Finlands flagga

5 §. I 1 mom. stryks regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna som enligt förslaget ska läggas ner. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer att lyda under statsrådet och gemensamt sköta uppgifter inom vissa ministeriers ansvarsområden. Bestämmelsen blir således tillämplig på Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet även om myndigheten inte uttryckligen nämns i bestämmelsen. I nuläget är Statens ämbetsverk på Åland den statsförvaltningsmyndighet i landskapet Åland som avses i 16 § 1 mom. i lagen om regionförvaltningsverken. Till bestämmelsen fogas ett omnämnande av Statens ämbetsverk på Åland som fortfarande kommer att vara den regionala statliga myndigheten på Åland. Ämbetsverket ska som en sektorsövergripande statlig förvaltningsmyndighet ha hand om uppgifter enligt lagen om Statens ämbetsverk på Åland. Enligt 18 § i självstyrelselagen för Åland har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om landskapets flagga och vapen och deras användning i landskapet, användningen av landskapets flagga på landskapets fartyg samt på handelsfartyg och fiske-, fritids- och därmed jämförbara farkoster som har hemort i landskapet, dock så att statliga ämbetsverks och inrättningsars samt enskildas rätt att använda rikets flagga inte får inskränkas.

2.3.2 Lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

5 kap. Registret för övervakning av penningtvätt

2, 3, 4, 5, 6, 7 och 8 §. I 5 kap. 2 § 1 mom., 3 § 2 mom., 4 § 2 mom., 5 § 4–6 mom., 6 § 1 och 2 mom., 7 § 2 och 3 mom. och 8 § 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

7 kap. Tillsyn

1 §. I 7 kap. 1 § 1 mom. 4 punkten ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

8 kap. Administrativa påföljder

1, 2, 3, 7, 8, 10 och 11 §. I 8 kap. 1 § 6 mom., 2 § 3 mom., 3 § 4 mom., 7 § 1 och 2 mom., 8 § 5 mom., rubriken för 10 § och paragrafens 1, 3 och 4 mom. samt 11 § 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.3.3 Lagen om ordnande av räddningsväsendet

13 §. *Laglighetsövervakning.* Regionförvaltningsverket i paragrafen ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

14 §. *Rätt till information.* Regionförvaltningsverket i paragrafen ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.4 Försvarsministeriets förvaltningsområde

2.4.1 Lagen om försvarstillstånd

12 §. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

33 §. I paragrafen ändras länsstyrelsen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

37 §. Paragrafens 1 mom. ändras så att den föråldrade bestämmelsen om besvär över beslut av myndigheter som lyder under länsstyrelsen stryks. Hänvisningen till länsrätten i den sista meningen ändras till förvaltningsdomstolen.

2.4.2 Lagen om hälsovården inom försvarsmakten

6 §. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Som en del av övriga tillsynsuppgifter inom hälsovården ska tillsynen över hälsovården inom försvarsmakten och styrningen i samband med den överföras från Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till den nya myndigheten Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som har riksomfattande behörighet. Eftersom myndigheterna slås samman behövs inga bestämmelser om behörighetsfördelningen mellan regionförvaltningsverken och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, och därför stryks paragrafens nuvarande 4 och 5 mom.

10 a §. I 1 mom. stryks regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 b §. I 1 mom. stryks regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Samtidigt blir bestämmelserna om tillsynsmyndigheternas förfarande för åläggande att företa inspektion onödiga. Dessutom krävs inte längre en uttrycklig grundad anledning för att företa inspektioner såsom i den gällande lagstiftningen. Detta möjliggör bl.a. att tillsynsmyndigheten kan företa inspektioner vid slumpmässigt utvalda objekt eller baserat på en riskanalys. Förslaget motsvarar bestämmelserna i den föreslagna

lagen om ordnandet av social- och hälsovården. Vidare ändras hänvisningen i 2 mom. till ”objekt som är sekretessbelagda av skäl som sammanhänger med landets försvar” till ”objekt som är särskilt skyddade” i enlighet med dagens terminologi.¹

10 c §. I 1, 3 och 4 mom. stryks regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 d §. I 1–2 mom. stryks regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 e §. I 1 mom. stryks regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 f §. I 1 mom. stryks regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.5 Finansministeriets förvaltningsområde

2.5.1 Lagen om pantlåneinrättningar

3 §. Det föreslås att hänvisningen till regionförvaltningsverket i Södra Finland som central förvaltningsmyndighet ska ändras så att den avser Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är med avvikelse från de regionala förvaltningsmyndigheterna en riksomfattande centralförvaltningsmyndighet.

4 §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i paragrafens 1 och 2 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

5 §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i paragrafens 2 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 a §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 b §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

13 a §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i paragrafens 4 och 5 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

30 §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i paragrafens 2 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

30 a §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

30 b §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

40 §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragrafens 3 mom. stryks bestämmelsen enligt vilken vitet döms ut av Tavastehus förvaltningsdomstol. I fråga om utdömande av vite finns det ingen orsak att avvika från viteslagens 10 § där det föreskrivs att den myndighet som har förelagt ett vite får döma ut det.

¹ Denna ändring hänger samman med RP 187/2016 rd som är under behandling i riksdagen

40 a §. I denna paragraf ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

40 b §. I denna paragraf ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.5.2 Lagen om överföring av små fristående områden från en kommun till en annan

5 §. Fattande och delgivning av överföringsbeslut. Det föreslås att i paragrafens 2 mom. stryks förpliktelsen att för kännedom sända beslut om överföring av en enklav till regionförvaltningsverket. Eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer att ha riksomfattande behörighet finns det inte längre något behov av att sända beslut av detta slag till myndigheten för kännedom. I paragrafens 2 mom. föreslås dessutom en sådan ändring att termen skatteförvaltningsmyndigheten i överensstämmelse med nuvarande terminologi ändras till Skatteförvaltningen samt rättelse av ett tekniskt fel.

2.5.3 Statstjänstemannalagen

1 §. Det föreslås att i statstjänstemannalagen upphävs 7 § 1 mom. 6 punkten där det föreskrivs om krav på medborgarskap vid utnämning till tjänsterna som chef för regionförvaltningsverkets ansvarsområde för räddningsverket och beredskapen. Vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer inte längre att finnas motsvarande tjänster.

2 §. Om ikraftträdandet av lagen föreskrivs separat genom lag.

2.5.4 Lagen om placeringsfonder

61 §. I paragrafens 3 mom. föreslås att länsstyrelsen på fondbolagets hemort ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom föreskrivs i momentet att om bolaget har hemort på Åland ska medlen deponeras hos Statens ämbetsverk på Åland.

2.5.5 Sparbankslagen

44 §. Det föreslås att länsstyrelsen i paragrafens 3 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom föreskrivs i momentet att om banken har hemort på Åland, är Statens ämbetsverk på Åland behörig myndighet i stället för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.5.6 Lagen om accis på vissa dryckesförpackningar

7 §. Godkännande av anteckning i producentregistret. Det föreslås att närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, till vilken närings- trafik- och miljöcentralens uppgifter enligt avfallslagen kommer att överföras.

2.5.7 Lagen om kontroller av kontanta medel som förflyttas över Europeiska gemenskapens gräns

6 §. Det föreslås att behörig myndighet att ta emot deponerade medel enligt paragrafens 2 mom. i fråga om kontanta medel som omhändertagits i Fasta Finland ska ändras från regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Om kontanta medel har omhändertagits på Åland ska de deponeras hos Statens ämbetsverk på Åland.

2.5.8 Lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

10 §. Utbetalning av ersättningar. I paragrafens 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.5.9 Kommunallagen

10 §. Uppföljning och laglighetsövervakning. Det föreslås att regionförvaltningsverket i paragrafens 2 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.5.11 Lagen om statsandel för kommunal basservice

50 §. *Vite*. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.5.12 Lag om ändring av 10 § i landskapslagen

10 §. *Uppföljning och laglighetsövervakning*. I paragrafens 2 mom. ändras benämningen regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.6 Undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde

2.6.1 Upphovsrättslagen

26 I §. *Tillsyn över att informations- och redovisningsskyldigheten fullgörs*. I 1, 2 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.6.2 Lagen om småbarnspedagogik

8 §. Det föreslås att bestämmelserna om styrning av och tillsyn över småbarnspedagogiken samt om arbets- och uppgiftsfördelningen mellan myndigheterna ska ses över. Bestämmelserna om tillsyn över småbarnspedagogisk verksamhet som ordnas av kommuner och samkommuner samt privata serviceproducenter ska samlas i lagen om småbarnspedagogik. I dagsläget regleras tillsynen över småbarnspedagogisk verksamhet som ordnas av privata serviceproducenter dels i lagen om småbarnspedagogik, dels i lagen om privat socialservice (922/2011), sådan den lyder den 1 januari 2013.

I 8 § föreskrivs om styrnings- och tillsynssystemet för småbarnspedagogiken samt om myndigheternas uppgifter i samband med det. Enligt 1 mom. ansvarar undervisnings- och kulturministeriet för den allmänna planeringen, styrningen och uppföljningen av småbarnspedagogiken medan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ansvarar för den regionala planeringen, styrningen och uppföljningen. I 11 § i reglementet för statsrådet (262/2003) föreskrivs om ärenden som ministerierna ska behandla inom sina respektive ansvarsområden. Bland de viktigaste kan nämnas verksamhets- och ekonomiplanering, resultatstyrning och lagberedning Om Utbildningsstyrelsens uppgifter som sakkunnigt ämbetsverk när det gäller småbarnspedagogik föreskrivs alltså i 9 §, som enligt förslaget inte ska ändras.

I 2 mom. föreskrivs om tillsynsmyndigheter för småbarnspedagogiken, vilka i fråga om verksamhet som ordnas av kommuner, samkommuner och privata serviceproducenter är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i fråga om privat verksamhet dessutom kommunen. De uppgifter som enligt den gällande lagstiftningen hör till regionförvaltningsverken och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Undervisnings- och kulturministeriets uppgifter ska däremot inte omfatta tillsyn över småbarnspedagogiken.

Paragrafens 3 mom. motsvarar 15 § i lagen om privat socialservice och gäller också tillsyn över småbarnspedagogik som ordnas av kommuner eller samkommuner. Bestämmelsen innehåller en allmän princip om att styrning, rådgivning och uppföljning har företräde i förhållande till andra tillsynsåtgärder. Andra befogenheter enligt lagen ska användas endast om styrning och rådgivning inte har lett till önskat resultat. I fråga om småbarnspedagogik som ordnas av en privat serviceproducent tillämpas dock fortfarande ett förfarande för förhandskontroll innan verksamheten inleds. Närmare bestämmelser om detta finns i 16 §.

8 a §. I paragrafen föreskrivs om behörigheten för de tillsynsmyndigheter som anges i 8 § 2 mom. att inspektera en anordnares verksamhetsenhet. Den föreslagna regleringen motsvarar till största delen gällande 8 a § i denna lag och 17 och 18 § i lagen om privat socialservice. Samma bestämmelser ska gälla såväl Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som kommunen i deras roll som tillsynsmyndighet. I den gällande lagstiftningen framgår inte tydligt vilka befogenheter kommuner som utövar tillsyn över privat småbarnspedagogik har.

I bestämmelsen om tillsynsmyndighetens inspektionsrätt slopas kravet på grundad anledning. Omnämmandet är onödigt eftersom det redan föreskrivs i 6 § i förvaltningslagen (434/2003) att tillsynsmyndigheternas åtgärder ska vara motiverade. Kravet på grundad anledning kan dessutom leda till felaktiga tolkningar om att inspektionsbehörigheten endast gäller situationer där något missförhållande har kommit till tillsynsmyndighetens kännedom t.ex. genom ett klagomål eller en motsvarande extern åtgärd. Tillsynsmyndigheten får förrätta en inspektion alltid när den anser att det är nödvändigt, också i samband med förebyggande tillsyn.

Bemyndigandet att utfärda förordning i den gällande 8 a § stryks som onödigt.

8 b §. I 8 b § samlas bestämmelser om åtgärder som ska vidtas på grund av omständigheter som kommit fram i samband med styrningen och tillsynen, dvs. anmärkning, uppmärksamgörande, föreläggande om avhjälpande av brister eller missförhållanden samt avbrytande av verksamheten och förbud mot användning. Regleringen motsvarar till största delen gällande 8 b § och 8 c § i denna lag samt 19–22 och 36–37 § i lagen om privat socialservice. Samma bestämmelser ska gälla såväl Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som kommunen i deras roll som tillsynsmyndighet.

8 c §. I 1 mom. ingår en motsvarande bestämmelse som i gällande 8 c § 4 mom. och 18 § 1 mom. enligt vilken klagomål som gäller ärenden äldre än fem år inte undersöks, om det inte finns särskilda skäl till det.

Paragrafens 2 mom. motsvarar 40 § i lagen om privat socialservice och gäller tillsyn över småbarnspedagogik som ordnas av såväl kommuner och samkommuner som privata serviceproducenter. I fråga om småbarnspedagogik som ordnas av kommuner och samkommuner föreskrivs i den gällande lagen om småbarnspedagogik endast om handräckning för utförande av inspektioner. För att säkerställa en effektiv tillsyn är det motiverat att utvidga tillämpningsområdet för bestämmelsen på denna punkt.

12 §. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

3 kap. Privat småbarnspedagogik. I kapitlets rubrik ändras dagvård till småbarnspedagogik.

15 §. I 1 mom. ändras dagvård till småbarnspedagogik.

I 2 och 3 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i 5 § 3 mom. och 6 § i lagen om privat socialservice om ansvariga personer för privata serviceproducenters verksamhet och om skyldigheten att upprätta en plan för egenkontroll.

16 §. Enligt 1 mom. i den gällande paragrafen tillämpas på privat barndagvård utöver lagen om småbarnspedagogik även lagen om privat socialservice, sådan den lyder den 1 januari 2013. Hänvisningen till lagen om privat socialservice stryks, och de nödvändiga bestämmelserna om privat småbarnspedagogik i den lagen fogas till lagen om småbarnspedagogik. Lagens 16 § ska i fortsättningen gälla anmälningsskyldigheten och förfarandet när en privat serviceproducent inleder verksamhet eller verksamheten ändras väsentligt.

I 1 mom. föreskrivs om den nämnda anmälningsskyldigheten på motsvarande sätt som i gällande 28 § 1 mom. I 2 mom. föreskrivs om vilka uppgifter som ska anges i anmälan om inledande av verksamhet. Det föreslagna momentet motsvarar i huvudsak 8 § 2 mom. i lagen om privat socialservice. I 2 mom. 3 punkten ersätts omnämmandet av innehållet i den socialservice som ska tillhandahållas med verksamhetsformen för servicen. Med verksamhetsform avses här huruvida verksamheten anordnas i ett daghem eller som familjedagvård.

I 3 mom. föreskrivs om inspektioner i enlighet med 11 § 1 mom. i förordningen om barndagvård (239/1973). Efter att ha förrättat en inspektion ska kommunen lämna de uppgifter som ingår i de anmälningar som avses i 1 mom. och som framkommit under inspektionen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. För tydlighetens skull föreskrivs det att verksamheten kan inledas eller de väsentliga ändringarna i verksamheten kan genomföras först när det kommunala organet har konstaterat att de i lagen angivna kraven uppfylls i verksamheten. Detta motsvarar gällande praxis.

Paragrafens 4 mom. motsvarar 12 § i lagen om privat socialservice.

Enligt gällande 11 § 2 mom. i förordningen om barndagvård ska kommunen föra en förteckning över alla idkare av privat dagvårdsverksamhet i kommunen. Enligt det föreslagna 16 § 5 mom. ska det

kommunala organet föra en förteckning över de producenter av privat familjedagvård som inte förs in i det register som avses i 17 § 1 mom. I 17 § föreskrivs att i fråga om privat familjedagvård ska endast uppgifter om sådana verksamhetsenheter där barn vårdas av flera än en vårdare föras in i registret. Det är inte nödvändigt för kommunen att föra en förteckning över de uppgifter om serviceproducenterna som ingår i registret över tillhandahållare av privat service.

Närmare bestämmelser om anmälan, dess innehåll och de handlingar som ska fogas till den får precis som i nuläget utfärdas genom förordning av undervisnings- och kulturministeriet. Bestämmelsen om de handlingar som ska fogas till anmälan om inledande av verksamhet motsvarar det som föreskrivs i undervisnings- och kulturministeriets förordning

om privata barndagvårdstjänster (1050/2012).

17 §. I paragrafen föreskrivs om handläggning av anmälningsärenden enligt 16 § och om det register över tillhandahållare av privat service som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska föra för övervakning och statistikföring av privat småbarnspedagogisk verksamhet. Enligt den gällande lagstiftningen förs ett motsvarande register av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Enligt 27 § 2 mom. i lagen om privat socialservice förs i registret inte in uppgifter om serviceproducenter som tillhandahåller endast privat familjedagvård. Det föreslås att regleringen ska ändras till denna del så att det i registret ska införas uppgifter om tillhandahållare av så kallad gruppfamiljedagvård.

Registrets datainnehåll och förvaringstiderna för personuppgifter är desamma som i det register som i nuläget förs av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

Även kommunen ska få använda uppgifterna i registret i den utsträckning som den behöver uppgifterna för tillsyn över privata serviceproducenter i kommunen. Kommunerna behöver till denna del inte längre föra en i 11 § 2 mom. i förordningen om barndagvård avsedd förteckning över serviceproducenter som är verksamma i kommunen.

17 a §. Paragrafens innehåll motsvarar 30 § i lagen om privat socialservice.

18 §. I paragrafen föreskrivs om tillsynsmyndigheternas skyldighet att samarbeta när de fullgör de uppgifter som anges i denna lag samt att underrätta varandra om tillsynsåtgärder. Bestämmelsen motsvarar 35 § i lagen om privat socialservice. I 4 mom. ingår dessutom en bestämmelse som motsvarar gällande 2 mom. I paragrafen hänvisas till de tillsynsmyndigheter som avses i 8 § 2 mom.

28 §. Paragrafen upphävs som onödig. Bestämmelsen i 1 mom. om serviceproducentens anmälningskyldighet flyttas till 16 §. Bemyndigandet att utfärda förordning i 2 mom. stryks, eftersom tillsynsförfarandet enligt förslaget ska regleras i sin helhet i lagen.

29 §. Paragrafen upphävs som onödig. Om det kommunala organets befogenheter vid tillsynen över privat småbarnspedagogik föreskrivs på det sätt som beskrivs ovan i 2 kap.

30 §. I paragrafens 1 mom. görs de preciseringar som följer av de övriga ändringarna i lagen.

2.6.3 Lagen om grundläggande utbildning

37 §. Personal. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

42 §. Begäran om omprövning. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

42 c §. Sökande av ändring i ett beslut som gäller bedömningen av en elev. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

42 d §. Besvärstförbud. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

42 f §. Behörig förvaltningsdomstol. I paragrafen stryks hänvisningen till regionförvaltningsverket i Södra Finland som behörigt regionförvaltningsverk. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska vara behörig omprövnings- och klagomålsmyndighet i fråga om undervisning som ordnas utomlands.

43 §. *Finansiering.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.6.4 Gymnasielagen

30 §. *Personal.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

34 §. *Begäran om omprövning.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

34 d §. *Sökande av ändring i ett beslut som gäller bedömningen av en studerande.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

34 e §. *Besvärsförbud.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

34 f §. *Behörig förvaltningsdomstol.* I paragrafen stryks hänvisningen till regionförvaltningsverket i Södra Finland som behörigt regionförvaltningsverk. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska vara behörig omprövnings- och klagomålsmyndighet i fråga om undervisning som ordnas utomlands.

35 §. *Finansiering.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.6.5 Lagen om grundläggande yrkesutbildning

44 §. *Begäran om omprövning.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.6.6 Lagen om grundläggande konstundervisning

9 §. *Personal.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. *Ändringssökande.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. *Statsandel.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.6.7 Lagen om förvaltning av utbildning som ordnas av staten och privata

6 §. *Laglighetsövervakning.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom fogas till paragrafen en bestämmelse enligt vilken Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är behörig att pröva även ärenden som gäller undervisning som ordnas utomlands.

2.6.8 Lagen om allmänna bibliotek

4 §. *Statliga myndigheters uppgifter.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. *Utvärdering.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.6.9 Begravningslagen

8 §. *Ett registrerat religionssamfund eller en annan registrerad sammanslutning eller en stiftelse som huvudman för en begravningsplats.* I 1, 2 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. *Anmälningar till lagfarts- och inteckningsregistret.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. *Nedläggning av en begravningsplats.* I 2 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. *Inrättande av en enskild grav.* I 1 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

17 §. *Anläggande av ett krematorium.* I 1 och 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

21 §. *Avslutande av ett krematoriums verksamhet.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

24 §. *Flyttning av gravsatt stoft eller aska.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

26 §. *Tillsyn och administrativt tvång.* I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

28 §. *Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser.* I 6 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.6.10 Lagen om anordnande av studentexamen

15 §. *Sökande av ändring i beslut av rektor.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.6.11 Ungdomslagen

4 §. *Statens ansvar.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

25 §. *Statsbidragsmyndighet.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.6.12 Lagen om deponering och förvaring av kulturmaterial

27 §. *Avhjälpan av försummelse.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.6.13 Lagen om elev- och studerandevård

10 §. *Social- och hälsovårdstjänster för att stödja undervisningen och utbildningen i specialläroanstalter.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

26 §. *Tillsyn över elevhälsan.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.6.14 Idrottslagen

4 §. *Statens ansvar.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I stället för till den regionala förvaltningen av idrotten hänvisas i momentet till statsförvaltningens uppgifter på idrottens område.

7 §. *Regionala idrottsråd.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapsförbundet ändras till landskapet. I momentet föreskrivs vidare om tillsättandet av de regionala idrottsråden i Södra Finland, Sydvästra Finland, Västra och Inre Finland, Östra Finland, Norra Finland och Lapplands län samt om de landskap som ansvarar för tillsättandet. De regionala idrottsrådets geografiska fördelning motsvarar den nuvarande situationen.

9 §. *Finansiering av statsförvaltningens uppgifter på idrottens område.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I stället för till regionförvaltningens idrottsverksamhet hänvisas i momentet till statsförvaltningens uppgifter på idrottens område.

15 §. Statsbidragsmyndighet. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.7 Jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde

Maakuntapuolella kaikki muutokset

2.8 Arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde

2.8.1 Sjöarbetstidslagen

22 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

2.8.2 Lagen om studieledighet

15 §. Terminologin och en stor del av innehållet i paragrafen är föråldrade. I 1 mom. i den gällande paragrafen föreskrivs att undervisnings- och arbetskrafts- samt arbetarskyddsmyndigheterna utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen så som närmare bestäms genom förordning. I 12 § i förordningen om studieledighet (864/1979) preciseras att arbetarskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen om studieledighet och att undervisningsmyndigheterna ska följa och se till att dem underställda arrangerar av undervisning och utbildning för sin del iakttar bestämmelserna i lagen och förordningen om studieledighet. Då detta med tanke på tillsynen är nödvändigt, ska arbetskraftsmyndigheterna ge utlåtanden i frågor som gäller tillgången på den vikarierande arbetskraft som behövs för genomförandet av studieledighetsarrangemangen.

Undervisningsmyndigheterna och arbets- och näringsmyndigheterna har i praktiken ingen roll i tillsynen över efterlevnaden av lagen om studieledighet. Lagen om studieledighet innehåller inga andra skyldigheter för utbildningsanordnaren än skyldigheten att utfärda ett intyg över utnyttjande av studieledighet. Utbildningsanordnarna är med stöd av den lagstiftning som gäller dem skyldiga att på begäran ge studerande ett intyg över avlagda examensdelar. Vidare kan de studerande begära ett studieprestationsutdrag över godkända studieprestationer. Utbildningsanordnarna är vid skötseln av offentliga uppdrag också skyldiga att ge utredningar som de studerande behöver t.ex. vid ansökan om olika förmåner. Utbildningsmyndigheternas uppgift är att utöva allmän tillsyn över utbildningsanordnarnas verksamhet, varför det inte är motiverat med särskilda bestämmelser om tillsyn över utfärdande av intyg och andra handlingar.

Arbets- och näringsmyndigheten kan ge rådgivning som är relevant för dess ansvarsområde och bistå med att t.ex. hitta en vikarie i enlighet med lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice (916/2012). Arbets- och näringsmyndigheten har i praktiken inga tillsynsuppgifter med anknytning till lagen om studieledighet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att de under arbetskraftsdistriktsbyråerna lydande arbetskraftsbyråerna och de i lagen om anordnande av semester och vikariehjälp för lantbruksföretagare (102/78) avsedda semesternämnderna har till uppgift att biträda vid ordnandet av vikariehjälp som behövs för verkställigheten av denna lag.

Den gällande lagen om avbytar-service för lantbruksföretagare (1231/1996) innehåller inte längre bestämmelser om semesternämnder, och vikariehjälp går inte längre att få medan man studerar. Rätten till vikariehjälp på grund av vuxenutbildning slopades vid ingången av 2016. Såsom konstateras ovan kan arbets- och näringsbyrån dock med stöd av lagen om offentlig arbetskraftsservice hjälpa arbetsgivaren att hitta en vikarie.

Det föreslås att paragrafen ska ändras så att den endast föreskriver att tillsyn över efterlevnaden av lagen utövas av arbetarskyddsmyndigheten.

2.8.3 Lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart

26 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

2.8.4 Semesterlagen för sjömän

34 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

2.8.5 Lagen om unga arbetstagare

15 §. Dispens. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

17 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

2.8.6 Arbetstidslagen

14 §. Exceptionell ordinarie arbetstid. I 1 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

26 §. Nattarbete. I 1 mom. 14 punkten ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

27 §. Skiftarbete och nattskift i periodarbete. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

36 §. Dispens. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

43 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

2.8.7 Lönegarantilagen

3 §. Myndigheter. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Ansökan och sökande. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Enligt den gällande paragrafen kan en lönegarantiansökan också lämnas till arbets- och näringsbyrån. Enligt förslaget ska ansökan i fortsättningen lämnas direkt till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

13 §. Boförvaltarens förteckning över fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. Betalning enligt lönegarantin. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

19 §. Betalningslättnader. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

24 §. Utredande av fordran i arbetsgivarens konkurs. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

26 §. Förvaltningsbesvär. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

28 §. Upplysningar och handräckning. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 2 mom. ändras dessutom arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

28 a §. Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.8.8 Lagen om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet

1 §. Tillståndsplikt för indrivningsverksamhet. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Tillsyn. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Tvångsmedel. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

12 §. Skriftlig varning och återkallande av koncession. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

13 §. Tillsynsmyndighetens rätt till information. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.8.9 Lagen om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler

7 §. Register över förmedlingsrörelser, registeranmälan och anmälan av ändringar. I 1 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Enligt gällande 2 mom. ska den som har för avsikt att utöva förmedlingsverksamhet för anteckning i registret göra en anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde rörelsens förvaltning huvudsakligen kommer att skötas. Eftersom verksamhetsområdet för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet avses omfatta hela landet, ska registeranmälan i fortsättningen göras direkt till myndigheten. I fortsättningen behöver anmälan inte längre göras till en viss myndighet beroende på var förmedlingsrörelsens förvaltning huvudsakligen sköts. Det föreslås därmed att paragrafens 2 mom. ska ändras så att den som har för avsikt att utöva förmedlingsverksamhet för införande i registret ska göra en anmälan till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Bestämmelser om innehållet i registeranmälan utfärdas fortfarande genom förordning av statsrådet.

8 §. Förutsättningar för registrering. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 a §. Registret över dem som avlagt mäklarprov. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

17 §. Tillsyn och tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. Tvångsmedel. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

19 §. Strykning ur registret. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

21 §. Sökande av ändring i beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragrafens rubrik samt 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.8.10 Lagen om lönegaranti för sjömän

2 §. Myndigheter. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

9 §. Ansökan och sökande. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Enligt den gällande paragrafen kan en lönegarantiansökan också lämnas till arbets- och näringsbyrån. Enligt förslaget ska ansökan i fortsättningen ska lämnas direkt till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Hörande. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Boförvaltarens förteckning över fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

13 §. *Betalning enligt lönegarantin.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

17 §. *Betalningslättnader.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

22 §. *Utredande av fordran i arbetsgivarens konkurs och vid exekutiv auktion på fartyg.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

24 §. *Förvaltningsbesvär.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

26 §. *Upplysningar och handräckning.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 2 mom. ändras dessutom arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

26 a §. *Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.8.11 Arbetsavtalslagen

13 kap. Särskilda bestämmelser

12 §. *Tillsyn.* I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

2.8.12 Lagen om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet

1 §. *Arbetsrådets ställning.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

8 §. *Den som begär utlåtande och begäran om utlåtande.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

9 §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets dispensärenden.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. *Behandlingen av dispensärenden vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. *Sökande av ändring i dispensbeslut som meddelats av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

17 §. *Arbetsrådets handlingar och beslut om tillstånd till undantag.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.8.13 Lagen om integritetsskydd i arbetslivet

22 §. *Tillsyn.* I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

2.8.14 Semesterlagen

37 §. *Tillsyn.* I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

2.8.15 Lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft

10 §. *Påförande av försummelseavgift.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

12 §. Tillsyn. I 1 och 2 mom. ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet. I 2 mom. ändras dessutom regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.8.16 Civiltjänstlagen

7 §. Civiltjänstcentralen. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.8.17 Lagen om paketreserörelser

14 § Tillsyn. I 1 mom. stryks omnämmandet av regionförvaltningsverket som tillsynsmyndighet. I fortsättningen är det Konkurrens- och konsumentverket och polismyndigheterna som övervakar att lagen och de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den följs.

2.8.18 Lagen om fortbestånd av arbetsavtals- och tjänsteförhållandet för den som fullgör skyldighet att försvara landet

8 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

2.8.19 Gruvlagen

123 §. Förfaranden för ansökan om gruvsäkerhetstillstånd. I 1 mom. stryks uttrycket "som saken gäller" eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

152 §. Myndigheternas rätt att få uppgifter. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.8.20 Lagen om sjöarbetsavtal

13 kap. Särskilda bestämmelser

22 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

2.8.21 Lagen om mätinstrument

34 §. Tillsynsmyndigheter. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

38 §. Tillsynsmyndighetens rätt att få och lämna ut sekretessbelagda uppgifter. Det föreslås att 2 mom. 2 punkten ändras så att omnämmandet av regionförvaltningsverket stryks. Med regionförvaltningsmyndigheten i den gällande 2 mom. 2 punkten avses dess roll som utövare av konsumenträttslig tillsyn. Eftersom regionförvaltningsmyndighetens uppgifter med anknytning till konsumenträttslig tillsyn på grund av landskapsreformen kommer att överföras på Konkurrens- och konsumentverket stryks omnämmandet av regionförvaltningsmyndigheten här.

2.8.22 Konkurrenslagen

33 §. Näringsidkarnas skyldighet att lämna upplysningar. Eftersom regionförvaltningsverket inte längre kommer att utreda ärenden som gäller konkurrensbegränsning eller konkurrensförhållanden föreslås det att 3 mom. i bestämmelsen ska strykas.

35 §. Inspektioner i näringsidkares affärslokaler. Eftersom regionförvaltningsverket på grund av landskapsreformen inte längre ska sköta inspektioner enligt paragrafen stryks bestämmelsen i 1 mom. om att tjänstemän vid regionförvaltningsverket har rätt att förrätta inspektioner.

36 §. Inspektioner i andra lokaler. Eftersom regionförvaltningsverket inte längre ska sköta inspektioner enligt paragrafen stryks bestämmelsen i 1 mom. om att tjänstemän vid regionförvaltningsverket har rätt att förrätta inspektioner.

37 §. Förfarandet vid inspektioner. Det föreslås att omnämmandet av regionförvaltningsverket och dess tjänstemän ska strykas, eftersom de inte längre har behörighet att förrätta inspektioner enligt konkurrenslagen.

41 §. Regionförvaltningsverkets uppgifter. Det föreslås att paragrafen upphävs. Enligt förslaget ska tillsyn och inspektioner som gäller efterlevnaden av konkurrenslagen koncentreras till konkurrens- och konsumentverket.

2.8.23 Lagen om Konkurrens- och konsumentverket

6 §. Skyldighet att lämna uppgifter.

Eftersom regionförvaltningsverket inte längre ska ha hand om tillsynen i fråga om minutförsäljningspriser, föreslås det att paragrafen ändras så att Konkurrens- och konsumentverket inte längre kan ålägga en näringsidkare att lämna uppgifter till regionförvaltningsverket.

2.8.24 Lagen om ersättning av statsmedel för sjömäns resekostnader

4 §. Behörig myndighet. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

5 §. Ansökan och behandlingen av ansökan. I 1 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

6 §. Granskningsrätt. I 1 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

9 §. Ändringssökande. I 1 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.8.25 Lagen om skydd för direkta tilläggs pensionsarrangemang vid arbetsgivarens insolvens

5 §. Tillsyn. I 1 mom. ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

2.8.26 Lagen om utstationering av arbetstagare

16 §. Behöriga myndigheter. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet. Dessutom upphävs 5 mom. om regionförvaltningsverket som onödigt, eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i fortsättningen ska ha riksomfattande behörighet, och bestämmelsen om koncentrerad uppgifter inte längre behövs.

23 §. Tillhandahållande och delgivning av handlingar. I 3 mom. stryks ordet "behörig" före arbetarskyddsmyndigheten, eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

25 §. Begäran hos en finsk myndighet om delgivning av beslut. I 1, 3 och 4 mom. stryks ordet "behörig" före arbetarskyddsmyndigheten, eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

26 §. Grunder för att vägra delgivning. I 1 mom. stryks ordet "behörig" före arbetarskyddsmyndigheten, eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

2.9 Social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde

2.9.1 Lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav

12 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna, som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen, till singularform eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhetsområde inom arbetarskyddet omfattar hela landet.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag finns i lagen om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

2.9.2 Lagen om vissa krav på asbestsanering

4 §. Tillståndsmyndighet. I paragrafen ändras tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

7 §. Skyldighet att anmäla ändringar. Ordalydelsen i paragrafen ändras för att motsvara den föreslagna 4 §.

16 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna, som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen, till singularform eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets behörighet omfattar hela landet. På grund av myndighetens riksomfattande behörighet blir bestämmelsen om koncentrerad tillsyn tillståndsmyndighetens och registerförarens uppgifter onödig.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag finns i lagen om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

2.9.3 Lagen om laddare

5 §. Beviljande av kompetensbrev. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

6 §. Påvisande av hälsotillstånd. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

8 §. Utbildning som krävs av laddare. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Undantag från kraven på utbildning och arbetserfarenhet. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Ansökan om kompetensbrev. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

12 §. Säkerhetsutredning. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

14 §. Förnyande av kompetensbrev. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. Återkallande av kompetensbrev. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. Temporärt återkallande av kompetensbrev. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

17 §. Anmärkning. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. Anmälningsskyldighet för innehavare av kompetensbrev. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

19 §. Arbetsgivares rätt att göra anmälan. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

20 §. Polisens anmälningsskyldighet. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

21 §. *Rätt för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården att göra anmälan.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

22 §. *Registret över kompetensbrev för laddare.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

23 §. *Utlämnande av uppgifter, behandling av personuppgifter och den registrerades rättigheter.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

24 §. *Ändringssökande.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

26 §. *Dispens.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

28 §. *Tillsyn.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i egenskap av arbetarskyddsmyndighet.

29 §. *Formulär för kompetensbrev.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag finns i lagen om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

2.9.4 Lagen om ett register över dem som i sitt yrke är exponerade för ämnen och processer som föranleder risk för cancersjukdom

3 §. *Lämnande av uppgifter till centralregistret samt bestämmelser om den registeransvarige.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

6 §. *Tillsyn.* I paragrafen ändras det behöriga regionförvaltningsverket till arbetarskyddsmyndigheten och till den fogas en hänvisning till lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag finns i lagen om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

2.9.5 Lag om arbetarskyddsförvaltningen

3 §. I paragrafen föreskrivs om rätten att bestämma att en tjänsteman vid ansvarsområdet för arbetarskydd vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med sitt samtycke tillfälligt ska sköta uppgifter som hör till ministeriet. Bestämmelsen motsvarar den gällande lagstiftningen.

4 §. I paragrafen föreskrivs om arbetarskyddsdelegationen och de regionala arbetarskyddsnämnderna.

Paragrafens 1 mom., där det föreskrivs om arbetarskyddsdelegationen som finns i samband med social- och hälsovårdsministeriet, motsvarar helt den gällande lagstiftningen.

I 2 mom. föreskrivs att det vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska finnas ett behövligt antal regionala arbetarskyddsnämnder. Varje ansvarsområde för arbetarskyddsuppgifter vid regionförvaltningsverken har för det regionala trepartssamarbetet haft en arbetarskyddsnämnd bestående av representanter för arbetsmarknadsorganisationerna. Syftet med arbetarskyddsnämndernas verksamhet har varit att stödja och utveckla arbetarskyddstillsynen samt att utgöra en länk mellan ansvarsområdena för arbetarskyddet, de regionala arbetarskyddsaktörerna och arbetsmarknadsorganisationerna.

Direktören för ansvarsområdet för arbetarskydd vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ges rätt att besluta om nämndernas antal, regionala placering och sammansättning.

Lagstiftningen om arbetarskyddsnämnderna bygger på kravet i artikel 5 i internationella arbetsorganisationen ILO:s konvention nr 81 om arbetsinspektion om att arbetarskyddsmyndigheten ska vidta lämpliga åtgärder för att främja samarbetet mellan å ena sidan arbetsinspektörer och å andra sidan arbetsgivare och arbetstagare eller deras organisationer.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag finns i lagen om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

2.9.6 Lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen

2 §. Definitioner. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Det föreslås att bestämmelsen om social- och hälsovårdsministeriets uppgift som arbetarskyddsmyndighet ändras för att motsvara 28 § i förslaget till lag om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, enligt vilken social- och hälsovårdsministeriet ska utöva tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om arbetarskydd vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. Användningsförbud och temporärt användningsförbud Ordet behörig stryks i paragrafen. Arbetarskyddsmyndigheten bestäms enligt 2 § och ska i regel vara Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. Förbud mot överlåtelse av tekniska anordningar. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

29 §. Arbetarskyddsfullmäktig och ersättare. I paragrafen ändras hänvisningen till arbetarskyddsmyndigheterna till singularform. Verksamhetsområdet för den huvudsakliga arbetarskyddsmyndigheten, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, föreslås i fråga om arbetarskyddsuppgifter vara hela landet.

31 §. Arbetarskyddsfullmäktigens uppgifter. Hänvisningen till arbetarskyddsmyndigheterna ändras till singularform. Verksamhetsområdet för den huvudsakliga arbetarskyddsmyndigheten, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, föreslås i fråga om arbetarskyddsuppgifter vara hela landet.

43c §. Samarbetsparterna på en gemensam arbetsplats. Hänvisningen till arbetarskyddsmyndigheterna ändras till singularform. Verksamhetsområdet för den huvudsakliga arbetarskyddsmyndigheten, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, föreslås i fråga om arbetarskyddsuppgifter vara hela landet.

44 §. Sökande av ändring i beslut av arbetarskyddsmyndigheten. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Med arbetarskyddsmyndighet i 4 mom. avses i enlighet med definitionen i 2 § antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller social- och hälsovårdsministeriet.

45 §. Anmärkning. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till arbetarskyddsmyndigheten.

46 §. Anmälan om olycksfall i arbetet som lett till döden eller svår skada. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till arbetarskyddsmyndigheten, som enligt definitionen i 2 § är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller social- och hälsovårdsministeriet.

46a §. Anmälan om yrkessjukdom eller någon annan arbetsrelaterad sjukdom. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till arbetarskyddsmyndigheten, som enligt definitionen i 2 § är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller social- och hälsovårdsministeriet.

54 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna, som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen, till singularform. Verksamhetsområdet för den huvudsakliga arbetarskyddsmyndigheten, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, föreslås i fråga om arbetarskyddsuppgifter vara hela landet.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag finns i lagen om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

2.9.7 Arbetarskyddslagen

65 §. *Tillsyn över efterlevnaden av lagen.* I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna, som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen, till singularform, eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhetsområde inom arbetarskyddet omfattar hela landet. I paragrafen införs dessutom en hänvisning till lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag finns i lagen om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

2.9.8 Narkotikalagen

30 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men regionförvaltningsverket stryks på grund av regionförvaltningsreformen, och endast Livsmedelssäkerhetsverket ska ha rätt att ta del av redovisningsmaterial om narkotika.

34 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men regionförvaltningsverket stryks på grund av regionförvaltningsreformen. I fortsättningen är det endast Livsmedelssäkerhetsverket som ska utöva tillsyn över veterinärer.

40 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men på grund av regionförvaltningsreformen ska Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

46 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men i dess 3 mom. ändras regionförvaltningsverket på grund av regionförvaltningsreformen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag finns i lagen om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

2.9.9 Kemikalielagen

Det föreslås att 10, 11 och 55 § i kemikalielagen ska ändras.

10 § *Arbetarskyddsmyndigheten.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 § *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljövårdsmyndigheten.* I paragrafens rubrik samt i 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

55 § *Ändringssökande.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag finns i lagen om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

2.10 Lagen om ordnande av social- och hälsovård

3 §. *Definitioner.* Enligt 3 § 5 punkten i den gällande lagen är regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården tillsynsmyndigheter. Enligt detta lagförslag ska

tillsynsuppgifterna inom social- och hälsovården överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Det föreslås att 5 punkten stryks. I lagen ska inte termen tillsynsmyndighet användas alls, utan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet nämns vid namn i de punkter som gäller dess uppgifter.

24 §. *Tjänstproducenternas egenkontroll.* I 3 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

30 §. *Bedömning av tillgången till tjänster och finansieringens tillräcklighet.* I 2 mom. 2 och 3 punkten ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

42 §. *Utbetalning av utbildningsersättning och forskningsfinansiering.* I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

45 §. *Tillsyn och styrning i anslutning till tillsynen.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom stryks orden "inom sina verksamhetsområden" som onödiga.

Paragrafens 2 och 4 mom. innehåller bestämmelser om arbetsfördelningen mellan regionförvaltningsverken och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården samt Tillstånds- och tillsynsverkets styrning av verksamheten vid regionförvaltningsverken. Dessa moment stryks som onödiga.

46 §. *Styrnings- och utvärderingsbesök.* I 1 mom. ändras tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

47 §. *Inspektionsrätt.* I 1 och 3 mom. ändras tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

48 §. *Förelägganden och tvångsmedel.* I paragrafen ändras tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

49 §. *Administrativ styrning.* I 1 mom. ändras tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

50 §. *Behandling av ett tillsynsärende.* I 1 mom. ändras tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

51 §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets rätt till information.* I rubriken och 1 mom. ändras tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

53 §. *Befogenheter vid störningar.* I 2 mom. ändras tillsynsmyndigheterna inom social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Ikraftträdande

Bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas separat genom lagen om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

2.11 Miljöministeriets förvaltningsområde

2.11.1 Miljöskyddslagen

15 §. Beredskapsskyldighet. I 2 mom. ändras den statliga tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

21 §. Statliga myndigheter. Paragrafens 2 och 3 mom. slås ihop och ordalydelsen förtydligas. I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I fortsättningen ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vara statlig miljö tillstånds- och tillsynsmyndighet och föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid beslutsfattande som avses i denna lag. Dessutom ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i ärenden som hör till dess behörighetsområde stödja den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

För närvarande är det närings-, trafik- och miljöcentralen som för talan för att tillvarata det allmänna intresset. Bestämmelsen togs in i miljöskyddslagen år 2000 när lagen stiftades, och härstammar från vattenlagstiftningen, där man vid intresseavvägningen beaktar det allmänna intresset som en aspekt. Även om beslutssystemet i miljöskyddslagen är enklare än i vattenlagstiftningen, har det ansetts nödvändigt att betona det allmänna intresset även i beslutsfattande enligt miljöskyddslagen.

Bevakningen av det allmänna intresset anses representera alla som orsakats olägenhet och är mer omfattande än bevakningen av enskilda intressen. Den som orsakats olägenhet är ingen eller inte enbart en enskild person, persongrupp eller egendom, utan olägenheten eller miljöbrottet berör en större helhet. Bevakningen av det allmänna intresset omfattar alla delområden av tillsynen från förhandstillsynen till efterhandstillsynen.

I fortsättningen ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ha rätt att föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset, vilket i sig redan är myndighetsverksamhet enligt miljöskyddslagen.

23 §. Allmänna tillsynsmyndigheter. I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet, eftersom myndighetsuppgifter med anknytning till jordbruk i fortsättningen ska höra till de tilltänkta landskapens verksamhetsområde.

24 §. Övriga tillsynsmyndigheter. I 2 mom. ändras de kommunala hälsoskyddsmyndigheterna till landskapets hälsoskyddsmyndigheter, eftersom det i fortsättningen är landskapen som ansvarar för hälsoskyddet. I bestämmelsen ändras dessutom arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

34 §. Behörig tillståndsmyndighet. I 1, 2, 3 och 4 mom. ändras den statliga miljö tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

36 §. Överföring av tillståndsärenden. I 1 och 2 mom. ändras den statliga miljö tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

37 §. Den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens regionala behörighet i tillståndsärenden. Paragrafens rubrik ändras för att motsvara innehållet i bestämmelsen. I fortsättningen är det endast nödvändigt att föreskriva om den kommunala tillståndsmyndighetens regionala behörighet, eftersom verksamhetsområdet för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som är statlig miljö tillståndsmyndighet, omfattar hela landet. Av samma anledning upphävs 2 mom., eftersom översynen av fiskerihushållningsvillkoren i samband med tillståndsansökningar i fortsättningen hör till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som är riksomfattande myndighet.

38 §. Överföring av behörighet i tillståndsärenden från Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. I paragrafens rubrik ändras den statliga miljö tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 1 mom. ändras den statliga miljö tillståndsmyndigheten och den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eftersom den i fortsättningen har hand om dessa uppgifter.

39 §. Tillståndsansökan. I 1 mom. ändras den statliga miljö tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

42 §. Utlåtanden. Paragrafens 1 mom. 2 punkten ändras så att utlåtande i fortsättningen ska begäras av hälsoskyddsmyndigheten i det landskap där verksamheten är placerad, eftersom det i fortsättningen är landskapen som ansvarar för hälsoskyddet. Till 2 mom. fogas en ny bestämmelse om skyldigheten att begära utlåtande av de landskap där den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan

uppträda. Utlåtande ska begäras av landskapet endast i ärenden som hör till dess ansvarsområde, särskilt i fråga om områdesanvändning och vattenärenden, vilka nu överförs till landskapen. Utlåtande ska begäras endast när tillståndsmyndigheten anser att det i ärendet är nödvändigt att få höra landskapets ståndpunkt i fråga om vatten- och områdesanvändningen. I 2 mom. ändras dessutom den statliga miljö tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Till 3 mom. fogas en bestämmelse om att tillståndsmyndigheten vid behov kan arrangera ett samråd med de myndigheter som anges i 1 och 2 mom., särskilt när det gäller att säkerställa förmedlingen av dessa myndigheters kunskande och sakkunskap inom olika uppgiftsområden. Detta möjliggör ett flexibelt utbyte av information och kunskap i miljö tillstånds ärenden mellan de sakkunniga som övergår till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och till landskapen.

44 §. Information om tillståndsansökan. I 2 mom. ändras den statliga miljö tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

51 §. Inverkan av vissa planer och program. I 2 mom. ändras hänvisningen till regionala avfallsplaner enligt 88 § i avfallslagen till en hänvisning till den riksomfattande avfallsplanen enligt 87 § i samma lag. Principerna för placering av tillståndspliktiga behandlingsanläggningar eller behandlingsplatser för avfall ska i fortsättningen fastställas i den riksomfattande avfallsplanen.

64 §. Plan för uppföljning och kontroll. I 1 mom. ersätts tillståndsmyndigheten och tillsynsmyndigheten med den kommunala miljö vårdsmyndigheten och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eftersom dessa myndigheter är tillstånds- och tillsynsmyndigheter enligt miljö skyddslagen. Dessutom preciseras bestämmelsen så att landskapet ska ansvara för det godkännande av planen som ålagts fiskerimyndigheten.

80 §. Översyn av tillstånd på grund av nya slutsatser. I 2, 3 och 4 mom. ändras tillsynsmyndigheten och tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eftersom de tillstånds- och tillsynsuppgifter som gäller direktivanläggningar i fortsättningen hör till denna myndighet.

81 §. Översynsförfarandet. I 1 mom. ändras tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

85 §. Information om tillståndsbeslut. I 3 mom. ändras den statliga miljö tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

88 §. När tillstånd upphör att gälla. I 2 mom. ändras den myndighet som ska inleda ärenden från tillståndsmyndigheten och tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljö vårdsmyndigheten, eftersom de är tillstånds- och tillsynsmyndigheter enligt denna lag.

89 §. Ändring av tillstånd. Paragrafens 2 mom. ändras så att tillståndsmyndigheten och tillsynsmyndigheten ersätts med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljö vårdsmyndigheten.

89 a §. Ändring av fiskevårdsskyldighet och fiskerihushållningsavgift. I 1 mom. ändras den statliga miljö tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

92 §. Förtydligande av tillstånd. I 1 mom. ändras tillståndsmyndigheten och tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljö vårdsmyndigheten, eftersom de är tillstånds- och tillsynsmyndigheter enligt denna lag.

93 §. Återkallande av tillstånd. Paragrafens 1 mom. ändras så att tillståndsmyndigheten och tillsynsmyndigheten ersätts med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljö vårdsmyndigheten.

95 §. Åtgärder som gäller mark och grundvatten när verksamheten vid en direktivanläggning avslutas. I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljö tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

99 §. Förfarande i exceptionella situationer. I 1, 3 och 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

104 §. *Beredningen av statsrådets beslut.* I 2 mom. ändras de berörda regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

105 §. *Uppgifter som ska lämnas om verksamheten vid en anläggning som avses i statsrådets beslut och uppföljning av att beslutet följs.* I 1, 2 och 3 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

116 §. *Anmälan om verksamheten för registrering.* I 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

118 §. *Tillfällig verksamhet som orsakar buller och skakningar.* Paragrafens 1 mom. ändras så att anmälan om tillfälligt buller eller skakningar på flera kommuners område ska göras till den kommunala miljöförvaltningsmyndighet inom vars verksamhetsområde bullret eller skakningarna huvudsakligen framträder. Aktiviteter som orsakar tillfälligt buller eller skakningar påverkar i första hand kommuninvånarna, och det bör finnas förutsättningar att reagera på åtgärderna lokalt. Därför är det mer ändamålsenligt att anmälan i fortsättningen ska göras till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och inte till den statliga tillsynsmyndigheten. I 3 mom. upphävs bestämmelsen om tidsfristen på 30 dagar för anmälningar som omfattas av den statliga myndighetens behörighet.

123 §. *Exceptionella situationer i tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet.* I 1 och 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljöförvaltningsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

126 §. *Separata ersättningsbeslut.* I 1 och 2 mom. ändras den statliga miljöförvaltningsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

129 §. *Ersättning för skada som orsakats före avgörandet av tillståndsärendet.* I 1 mom. ändras den statliga miljöförvaltningsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

130 §. *Ersättning för oförutsedd skada.* I 1 mom. ändras den statliga miljöförvaltningsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

131 §. *Behandling av ersättningsärenden vid tingsrätten.* I 2, 3 och 4 mom. ändras den statliga miljöförvaltningsmyndigheten och den statliga tillsynsmyndigheten och till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

135 §. *Utredningsskyldighet och bedömning av saneringsbehovet.* I 1 och 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

136 §. *Beslut om sanering av mark och grundvatten.* I 1 och 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

137 §. *Saneringsföreläggande.* I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

138 §. *Överföring av behörighet till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.* I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljöförvaltningsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

143 §. *Skyldighet att följa tillståndet i miljön.* I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. För kommunernas del motsvarar bestämmelsen den gällande lagstiftningen. Kommunerna ska även i fortsättningen i behövlig omfattning och på det sätt som de lokala förhållandena kräver följa tillståndet i miljön inom sitt område. Eftersom de regionala närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter övergår till den riksomfattande Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, ändras i den gällande bestämmelsen den statliga tillsynsmyndighetens skyldighet att följa tillståndet i miljön "inom sitt område" till "på riksomfattande nivå", samtidigt som bestämmelsens innehåll preciseras. Enligt den föreslagna nya bestämmelsen ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet se till att uppföljningen av tillståndet i miljön på riksomfattande nivå är tillräcklig. Det är fråga om bedömning av huruvida uppföljningen är tillräcklig med avseende på innehåll, kvalitet och kvantitet. Den riksomfattande uppföljningen stöder i första hand fullgörandet av kommunernas uppföljningsskyldighet t.ex. genom planering och styrning. I lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den föreskrivs det om

uppföljning av yt- och grundvatten samt av Östersjöns tillstånd i samband med vattenvård och havsvård samt om den information som ska lämnas om uppföljningsinformationen.

147 §. *Tidsfrist för utarbetande av en luftvårdsplan och en handlingsplan på kort sikt och förfarandet för utarbetande av planer.* I 3 och 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

148 §. *Överskridning av gränsvärden orsakad av sandning och saltning.* I 2 och 3 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

152 §. *Hur bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning utarbetas.* I 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

153 §. *Lämnande av upplysningar om bullerutredningar och om handlingsplaner för bullerbekämpning.* I paragrafen ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

166 §. *Myndigheternas anmälningsskyldighet.* I 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

168 §. *Regelbunden tillsyn.* I 1, 2 och 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

170 §. *Anmälan om inledande av tillståndspliktig verksamhet samt om ändringar i verksamheten och om byte av verksamhetsutövare.* I 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljö tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

171 §. *Kontroll på annans område.* Paragrafen ändras så att det i fortsättningen är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eller i samband med beviljande av tillstånd även den kommunala miljöförhållningsmyndigheten, som kan bevilja en verksamhetsutövare den kontrollrätt som avses i bestämmelsen.

175 §. *Åtgärder vid överträdelser eller försummelse.* I 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljö tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

176 §. *Föreläggande att avhjälpa betydande förorening av vattendrag och naturskador.* I 1 och 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

178 §. *Anmälan om betydande förorening av vattendrag och naturskador.* I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

181 §. *Avbrytande av verksamheten.* I 3 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljö tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

186 §. *Rätt att inleda ärenden.* I 1 mom. 4 punkten och 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

188 §. *Åtgärder i samband med brottmål.* I 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

189 §. *Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter.* I 1 och 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljö tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

190 §. *Ändringssökande.* I 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

191 §. *Besvär rätt.* Paragrafens 1 mom. 4 punkten ändras så att besvär får anföras av den kommunala miljöförhållningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten samt Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i fråga om beslut av den kommunala miljöförhållningsmyndigheten. Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. där det föreskrivs att den enhet vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som bevakar ett allmänt intresse

dessutom har rätt att i syfte att bevaka det allmänna miljöskyddsintresset eller av annan grundad anledning anföra besvär över ett beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, om detta är nödvändigt för att trygga ett miljöskydds- eller naturvårdsintresse eller annat därmed jämförbart allmänt intresse, eller för att säkerställa en enhetlig praxis för tillämpning av lagen. Ändringen motsvarar den föreslagna ändringen i 15 kap. 2 § i vattenlagen. I nuläget får närings-, trafik- och miljöcentralen söka ändring i beslut av regionförvaltningsverket. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets rätt att söka ändring hänger ihop med dess lagstadgade uppgifter som beviljare av miljötillstånd och utövare av tillsyn. Eftersom tillstånds- och tillsynsuppgifterna sammanslås och sköts av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan de framöver skötas på ett sätt som är mera förutseende och kombinerar olika perspektiv. Myndigheternas uppgifter och deras respektive befogenheter har i allmänhet varit sådana att en myndighet sällan har behövt söka ändring i ett beslut av samma myndighet. Närings-, trafik- och miljöcentralerna har under åren 2013–2016 sökt ändring i endast 3 procent av alla beslut av regionförvaltningsverket. Antalet kommer troligen att sjunka ytterligare i fortsättningen eftersom behovet av ändringssökande sannolikt minskar i och med den större framsynen i förfarandena och samordningen av processerna. I 3 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

192 §. *Begäran om omprövning av beslut som gäller kontrollplaner och ändring av kontrollvillkor.* I 1 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

194 §. *Begäran om omprövning av beslut som gäller skyldigheten att se över tillstånd för direktivanläggningar.* I 1 mom. stryks omnämmandet av den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljötillståndsmyndigheten ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Paragrafens innehåll motsvarar den materiella lagstiftningen, men myndigheterna ändras.

197 §. *Förfarandet i fullföljdsdomstolen.* I 3 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten och tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, eftersom de är tillstånds- och tillsynsmyndigheter enligt denna lag.

203 §. *Förfarande vid utfärdandet av kommunala miljöskyddsföreskrifter.* I 1 och 2 mom. ändras den berörda statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

204 §. *Riksomfattande planer och program.* I 4 mom. stryks omnämmandet av regional avfallsplan.

205 §. *Avgifter.* I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

207 §. *Hörande av vittnen.* I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

212 §. *Förfarandet för att beakta gränsöverskridande konsekvenser i vissa fall.* I 1, 2 och 3 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

222 §. *Datasystemet för miljöförvaltningsinformation.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eftersom de uppgifter som omfattas av denna bestämmelse i fortsättningen ska skötas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

223 §. *Uppgifter som ska registreras i datasystemet för miljöförvaltningsinformation.* I 1 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i 2 mom. och dess 2, 6 och 7 punkter samt i 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.2 Avfallslagen

7 §. *Avvikelse från klassificering som farligt avfall.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 2 mom. stryks bestämmelsen om myndighetens behörighet, eftersom miljötillståndsbeslut i fråga om denna paragraf i fortsättningen fattas vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, vars verksamhetsområde omfattar hela landet.

22 §. Statliga myndigheter. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt i 4 mom. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessa myndighetsuppgifter ska i fortsättningen skötas av den riksomfattande Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, vilket innebär att det inte längre behövs någon särskild koncentrerad myndighetsuppgifter.

24 §. Allmänna tillsynsmyndigheter. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Allmän tillsynsmyndighet enligt avfallslagen ska i fortsättningen vara Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i enlighet med riktlinjerna för statens regionförvaltningsreform.

25 §. Övriga tillsynsmyndigheter. I 2 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

51 §. Producentens skyldighet att informera om mottagningen. I 2 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

54 §. Producentens bokförings- och uppgiftsskyldighet. I 2 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

61 §. Säkerhet som producenter av elektriska och elektroniska produkter ska ställa. I 1, 2 och 3 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

64 §. Tryggande av producentsammanslutningars verksamhet. I 1 och 2 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

70 §. Märkning av förpackningar som omfattas av ett retursystem för dryckesförpackningar. I paragrafen ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

75 §. Åläggande att städa upp. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

87 §. Riksomfattande avfallsplan. Enligt förslaget ska de regionala avfallsplanerna enligt 88 § i avfallslagen frångås. Den regionala avfallsplaneringen ska göras till en del av den riksomfattande avfallsplanen. Målet är smidigare och enklare administrativa förfaranden. Som en följd av ändringen ska den riksomfattande avfallsplanen också ta i beaktande sådana uppföljnings- och åtgärdsförslag som hänför sig till den regionala avfallshanteringen och enligt den gällande lagen ska genomföras inom ramen för de regionala avfallsplanerna. Närmare bestämmelser om kraven på avfallsplanernas innehåll finns i statsrådets förordning om avfall (179/2012). I och med reformen beaktas innehållskraven för den regionala avfallsplanen i samband med upprättandet av den riksomfattande avfallsplanen. Den riksomfattande avfallsplanen ska således innehålla tillräckligt noggranna uppgifter om den avfallsanläggningsinfrastruktur och investeringar med anknytning till dessa samt om de nödvändiga anläggningarnas placering och kapacitet som enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG om avfall och om upphävande av vissa direktiv (avfallsdirektivet) behövs för genomförandet av principen om självförsörjning och närhet. Eftersom den riksomfattande avfallsplanen utgör ramarna för tillstånds- eller godkännandebeslut för anläggningarna, ska den genomgå en miljökonsekvensbedömning i enlighet med direktiv 2001/42/EG om bedömning av vissa planer och programs miljöpåverkan och lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005).

Till 1 mom. fogas en bestämmelse enligt vilken avfallsplanen också kan innehålla andra av de regionala förhållandena påkallade nödvändiga mål och åtgärder för att utveckla avfallshanteringen, vilket motsvarar 88 § 1 mom., som föreslås bli upphävd. Sådana mål och åtgärder kan gälla särskilda frågor kring avfallsflödena och avfallshanteringen i en viss region, t.ex. hanteringen av avfall som härstammar från renskötseln i Lappland. Enligt det föreslagna 2 mom. kan den del av den riksomfattande avfallsplanen som gäller andra av de regionala förhållandena påkallade mål och åtgärder göras upp i form av en separat plan. Landskapen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

ska delta i upprättandet av planen på det sätt som föreslås i 89 § 2 mom. Ordalydelsen i 3 mom. ses över så att hänvisningen till de separata planer som avses i 2 mom. ändras till pluralform.

88 §. Regional avfallsplan. Det föreslås att bestämmelsen upphävs.

89 §. Förfarandet vid beredning av den riksomfattande avfallsplanen. Paragrafens rubrik ändras så att den enbart hänvisar till den riksomfattande avfallsplanen. Paragrafens 1 mom. ändras så att det även hänvisar till den plan som gäller andra av de regionala förhållandena påkallade mål och åtgärder. Utlåtande om den riksomfattande avfallsplanen eller de separata planer som avses i det föreslagna 87 § 2 mom. i avfallslagen ska begäras av de myndigheter vars ansvarsområde eller uppgifter planen anknyter till på ett väsentligt sätt. I praktiken har utlåtande begärts av sådana myndigheter som omfattas av åtgärderna i den riksomfattande avfallsplanen. Alla andra ska ges tillfälle att framföra sina åsikter på det sätt som förutsätts i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG.

Enligt 2 mom. ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapen delta i upprättandet av den plan som föreslås i 87 § som gäller andra av de regionala förhållandena påkallade mål och åtgärder. För detta ändamål ska miljöministeriet tillsätta en samarbetsgrupp till vilken vid behov kan kallas även kommuner och andra myndigheter samt sådana verksamhetsutövare och i 134 § 2 punkten avsedda föreningar och stiftelser vars verksamhetsfält den riksomfattande avfallsplanen kan anknyta till på ett väsentligt sätt. Landskapen ska bl.a. sköta uppgiften som regionutvecklingsmyndighet samt utvecklingen och finansieringen av regionen och dess näringsliv och innovationsmiljöer. Landskapen ansvarar också för miljö- och hälsoskyddet, produktionen av miljöinformation, planeringen av landskapet och landskapsplanläggningen samt för främjandet av planeringen av kommunernas områdesanvändning. Deltagande i planeringen av avfallshanteringen kan betraktas som en naturlig del av landskapets övriga regionutvecklingsuppgifter. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan som riksomfattande tillstånds- och tillsynsmyndighet inom miljövärden bidra med både ett riksomfattande och ett regionalt perspektiv på planeringen av avfallshanteringen. Målet för beredningen och genomförandet av den riksomfattande avfallsplanen är att främja ett konkret avfallssamarbete. För att säkerställa en tillräcklig samverkan kan de övriga instanser som avses i bestämmelsen vid behov kallas till samarbetsgruppen. Enligt 90 § i avfallslagen får närmare bestämmelser om beredningen av den riksomfattande avfallsplanen utfärdas genom förordning av statsrådet. Med stöd av 32 § i statsrådets förordning om avfall (179/2012) ska Finlands miljöcentral fortfarande delta i beredningen av den riksomfattande avfallsplanen. Bestämmelser om deltagande i beredningen av en riksomfattande avfallsplan finns dessutom i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005).

Enligt förslaget ändras 3 mom. så att när den riksomfattande avfallsplanen eller de separata planer som avses i 87 § 2 mom. revideras ska bestämmelserna i 1 och 2 mom. om begäran om utlåtande och framförande av åsikter samt om beredningen av planen och deltagandet i beredningen iaktas. Paragrafens 4 mom. upphävs som onödigt. I praktiken har kommunerna med stöd av 122 § i avfallslagen lämnat in de uppgifter om avfall som uppkommer i kommunen, om ordnandet av och tillsynen över avfallshanteringen och om utvecklingsmål beträffande dessa som behövs för att utarbeta den riksomfattande avfallsplanen.

90 §. Förordningar av statsrådet om den riksomfattande avfallsplanen. Paragrafens rubrik ändras så att den enbart hänvisar till den riksomfattande avfallsplanen. I paragrafen stryks dessutom hänvisningen till regionala avfallsplaner.

92 §. Förfarande vid utfärdandet av kommunala avfallshanteringsföreskrifter. I 1 och 2 mom. ändras den berörda närings-, trafik- och miljöcentralen samt regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

93 §. *Avfallsrådgivning.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

94 §. *Ansökan om godkännande av verksamhet för anteckning i avfallshanteringsregistret.* Till 1 mom. fogas en bestämmelse om att ansökan ska göras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Paragrafens 2 mom. ska strykas, eftersom ansökan om godkännande av verksamhet för anteckning i avfallshanteringsregistret i fortsättningen ska göras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, vars verksamhetsområde omfattar hela landet.

95 §. *Förutsättningar för godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret.* I 1 mom. 4 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

96 §. *Beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret.* I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 4 mom. stryks omnämmandet av verksamhet som bedrivs inom två eller flera närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområden, eftersom verksamhetsområdet för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som i fortsättningen sköter motsvarande myndighetsuppgifter, omfattar hela landet.

97 §. *Ändring av beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

98 §. *Utdrag ur avfallshanteringsregistret.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

99 §. *Återkallande och upphörande av ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

101 §. *Ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret.* I 1 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

103 §. *Beslut om godkännande för anteckning i producentregistret.* I 1 och 3 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

104 §. *Utdrag ur producentregistret.* I 1 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

105 §. *Anmälan av producenter eller medlemmar till producentregistret.* I 1 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

106 §. *Ändring av beslut om godkännande för anteckning i producentregistret.* I 1 och 2 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

107 §. *Återkallande och upphörande av ett godkännande för anteckning i producentregistret.* I 1 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland samt närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

122 §. *Rätt att få uppgifter.* I 2 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

128 §. *Åtgärder vid förseelser eller försummelser i fråga om avfallshantering som producenten ordnar.* I 1 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

132 §. *Försummelseavgiftens storlek.* I 3 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

134 §. *Rätt att inleda ärenden.* I 1 mom. 4 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

136 §. *Åtgärder i samband med brottmål.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

137 §. Ändringssökande. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland och regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

138 §. Besvärsmätt. Paragrafens 1 mom. 4 punkten ändras så att besvär får anföras av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten samt Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i fråga om beslut av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. där det föreskrivs att den enhet vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som bevakar ett allmänt intresse dessutom har rätt att i syfte att bevaka det allmänna miljöskyddsintresset eller av annan grundad anledning anföras besvär över ett beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, om detta är nödvändigt för att trygga ett miljöskydds- eller naturvårdsintresse eller annat därmed jämförbart allmänt intresse, eller för att säkerställa en enhetlig praxis för tillämpning av lagen. Ändringen motsvarar den föreslagna ändringen i 191 § i miljöskyddslagen, eftersom miljöskyddslagen och avfallslagen ofta tillämpas parallellt i praktiken. Därför är det nödvändigt att bestämmelserna om ändringssökande i miljöskyddslagen och avfallslagen motsvarar varandra i detta avseende. I nuläget får närings-, trafik- och miljöcentralen söka ändring i beslut av regionförvaltningsverket. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets rätt att söka ändring hänger ihop med dess lagstadgade uppgifter som beviljare av miljöförvaltnings- och utövare av tillsyn. Eftersom tillstånds- och tillsynsuppgifterna koncentreras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan uppgifterna framöver skötas på ett sätt som är mera förutseende och kombinerar olika perspektiv. Myndigheternas uppgifter och deras respektive befogenheter har i allmänhet varit sådana att en myndighet sällan har haft intresse av att söka ändring i ett beslut av samma myndighet. Närings-, trafik- och miljöcentralerna har under åren 2013–2016 sökt ändring i endast 3 procent av alla beslut av regionförvaltningsverket. Antalet kommer troligen att sjunka ytterligare i fortsättningen eftersom behovet av ändringssökande sannolikt minskar i och med den större framsynen i förfarandena och samordningen av processerna. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

142 §. Förande av registren för avfallshantering och producentregistret. I 1 mom., 1 mom. 2 punkten och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i 1 mom. 3 punkten och 3 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

148 § Ikraftträdande. Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom. Bestämmelserna i 35 § i den tidigare avfallslagen (1072/1993) och 4 kap. om avfallshanteringsarbeten i avfallsförordningen förblev i kraft när avfallslagen trädde i kraft 2011. I det nya 4 mom. föreskrivs att hänvisningen till närings-, trafik- och miljöcentralen i 35 § i 1993 års avfallslag efter att denna lag har trätt i kraft avser Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.3 Lag om oljeskyddsfonden

17 §. Ersättning för anskaffning av bekämpningsmateriel och för upprätthållande av bekämpningsberedskapen. I paragrafens 1 mom. ändras det lokala räddningsväsendet till räddningsväsendet i landskapet.

19 §. Av prövning beroende bidrag. I 1 mom. 1 punkten ändras det lokala räddningsväsendet till räddningsväsendet i landskapet.

26 §. Synenämnd. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.4 Lag om miljöskadeförsäkring

3 §. Tillsyn över försäkringsskyldigheten. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.5 Lag om avhjälpande av vissa miljöskador

9 §. Myndighetens rätt att vidta åtgärder. I 1 och 2 mom. ändras den regionala miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. Statens medverkan i hjälpåtgärder. I 1 mom. ändras den regionala miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.6 Lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning

2 §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter.* I rubriken ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och hänvisningen till lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) stryks.

5 §. *Den kommunala miljövårdsmyndigheten.* Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. Enligt 6 § 2 mom. 5 punkten i landskapslagen (xx/yyyy) kan landskapet sköta sådana uppgifter inom ordnandet av byggnadstillsynen och miljösektorn som överförs från kommunen till landskapet genom avtal med samtliga kommuner inom landskapet och för vars skötsel kommunerna anvisat finansiering till landskapet. Till paragrafen fogas en informativ hänvisning till denna bestämmelse, eftersom de kommunala miljövårdsmyndigheternas uppgifter i fortsättningen kan skötas av landskapen, om landskapet och alla kommuner inom dess område ingår ett avtal om saken.

11 §. *Rätt till information.* I paragrafen införs ett omnämnande av landskapet utöver kommunen och staten. Den kommunala miljövårdsmyndigheten ska i fortsättningen ha rätt att få information som är nödvändig för skötseln av dess uppgifter även av landskapet. Med stöd av 6 § i landskapslagen överförs uppgifterna inom områdesanvändningen och vissa uppgifter inom vattenvården till landskapen, och därför är det i fortsättningen nödvändigt att även få information om dessa frågor av landskapen.

2.11.7 Lagen om avskiljning och lagring av koldioxid

12 §. *Myndigheternas uppgifter.* I paragrafens 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och dess myndighetsuppgifter ska i fortsättningen skötas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i Finland och i Finlands ekonomiska zon.

2.11.8 Lagen om skydd för miljön i Antarktis

7 §. *Tillståndsmyndighet.* I 1 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.9 Lagen om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen

7 §. *Tillsynsmyndigheter.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.10 Marktäktlagen

4 b §. *Styrning och tillsyn över täktverksamhet.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

7 §. *Tillståndsmyndighet och utlåtanden.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. *Avbrytande av täktverksamhet.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. *Ändring av tillståndsbestämmelser, avvikelser från tillståndsbeslut och återkallande av tillstånd.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

19 §. *Anslående av beslut.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

20 a §. *Besvärsmått.* I 1 mom. 5 punkten och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

20 c §. *Förfarandet i fullföljdsdomstolen.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

23 §. *Tillsynsavgift och statsbidrag.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

23 a §. *Anmälningsskyldighet.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

23 b §. *Datasystem.* I 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.11 Naturvårdslagen

6 §. *Förvaltningen av naturvården.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. som gäller landskapets uppgift att främja naturvården och landskapsvården. Den nuvarande 3 mom. blir då ett nytt 4 mom.

9 §. *Naturskyddsprogrammets rättsverkningar.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

24 §. *Inrättandet av naturskyddsområden.* I 1, 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

25 §. *Tidsbegränsad fridlysning av ett område.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

27 §. *Hävning av fridlysningen av ett naturskyddsområde.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

28 §. *Hävning av fridlysningen av ett naturminnesmärke.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

30 §. *Ikraftträdelse av förbud.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

31 §. *Befogenhet att avvika från förbud.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

33 §. *Inrättande av landskapsvårdsområden.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapsförbundet ändras till landskapet.

34 §. *Bestämmelser om landskapsvårdsområden.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

40 §. *Fridlysta djur som påträffas döda.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

45 §. *Handel med fridlysta arter.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

47 §. *Skydd av platser där arter förekommer.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

48 §. *Undantag från fridlysningsbestämmelserna.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

49 §. *Europeiska gemenskapens specialbestämmelser om artskydd.* I 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

53 §. *Statens ersättningskyldighet.* I 2 och 5 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

54 §. *Periodisering av ersättningen.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

55 §. *Tillfälligt åtgärdsförbud.* I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

57 §. *Tvångsmedel.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

57 a §. *Förebyggande och avhjälpande av naturskador.* I 1, 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

61 §. *Besvär.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

63 §. *Besvär över beslut enligt annan lag.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

65 §. *Bedömning av projekt och planer.* I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 2 mom. stryks bestämmelsen om att miljöministeriet fattar beslut om vem som ska ge ett utlåtande i situationer där närings-, trafik- och miljöcentralen själv är den som planerar eller genomför projektet samt om besvärsförbud som gäller dessa beslut. På motsvarande sätt stryks i 3 mom. hänvisningen till det beslut av miljöministeriet enligt 2 mom. som föreslås strykas.

65 a §. *Myndighetens skyldighet att avbryta och anmälningsskyldighet.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

65 b §. *Anmälningsskyldighet för den som svarar för en åtgärd.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

65 c §. *Förbud mot eller begränsning av en åtgärd.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

68 §. *Förverkligande av nätverket Natura 2000.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.12 Lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

6 §. *Beslut om tillämpning av bedömningsförfarandet.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Paragrafens 2 mom. upphävs som onödigt i och med att uppgiften överförs till en riksomfattande myndighet.

6 a §. *Kontaktmyndighet.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Paragrafens 2 mom. upphävs som onödigt i och med att uppgiften överförs till en behörig statlig regional myndighet.

16 §. *Ledning, övervakning och uppföljning.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

17 §. *Besvärsrätt med anledning av att bedömningen saknas eller är bristfällig.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. *Tvångsmedel.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

19 §. *Sökande av ändring i beslut om tillämpning av bedömningsförfarandet.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.13 Terrängtrafiklagen

8 §. Regionala förbud och begränsningar. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

9 §. Behandling av förbuds- och begränsningsärenden. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Ikraftträdande av förbud och begränsningar. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Utmärkning av förbud eller begränsningar. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

12 §. Ändring av beslut. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

25 §. Terrängtrafikförseelse. I 1 mom. 4 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

28 §. Specialtillstånd av en närings-, trafik- och miljöcentral. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

32 §. Tillsyn. I 1 mom ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Till 1 mom. fogas dessutom en bestämmelse som ger Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet behörighet att utöva allmän tillsyn över efterlevnaden av regionala förbud och begränsningar som myndigheten utfärdat med stöd av 8 §.

2.11.14 Havsskyddslagen

9 §. Tillstånd till deponering av muddermassa. Den uppgift som Regionförvaltningsverket i Södra Finland har enligt 5 mom. övergår till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Samtidigt ändras författningsnumret i hänvisningen till vattenlagen.

10 §. Konstruktioner i havet. I 3 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Tillstånd till utforskning och nyttjande av havsbotten och dess inre. I 4 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.15 Lagen om samförvaltning i hyreshus

18 §. Ägarens försummelse av sina förpliktelser. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.16 Lagen om bostadsrättsbostäder

9 a §. Försummelse av skyldighet som ålagts husägare. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.17 Lag om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden

14 §. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.11.18 Lag om Finlands miljöcentral

1 §. *Finlands miljöcentralers verksamhetsidé och uppgifter.* I 2 mom. 2 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Paragrafens 2 mom. 3 punkten preciseras så att miljöcentralen ska fullfölja statens rapporteringsförpliktelser i anslutning till miljöns tillstånd och belastning samt områdesanvändningen och vattentillgångarna, eftersom en del av dessa förpliktelser med stöd av 6 § i landskapslagen ska övergå till landskapen.